



SAMSTEYPTAR ÚTGÁFUR

- (1) reglugerðar (ESB) um Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina,
- (2) reglugerðar (ESB) um Evrópsku váttryggingar- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina,
- (3) reglugerðar (ESB) um Evrópsku verðbréfamarkaðs-
eftirlitsstofnunina og
- (4) reglugerðar (ESB) um Evrópska kerfisáhætturáðið,
ásamt aðlögununum samkvæmt ákvörðunum sam-
eiginlegu EES-nefndarinnar

7. mars 17

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Efnisyfirlit

Samsteypt útgáfa reglugerðar nr. 1093/2010 og breytingarreglugerðar nr. 1022/2013 um Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina ásamt aðlögunum við hana vegna upptöku í EES-samninginn, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 199/2016. 4

Samsteypt útgáfa reglugerðar nr. 1094/2010 um Evrópsku váttryggingar- og lífeyrissjóða- eftirlitsstofnunin ásamt aðlögunum við hana vegna upptöku í EES-samninginn, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 200/2016. 68

Samsteypt útgáfa reglugerðar nr. 1095/2010 um Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlits- stofnunina ásamt aðlögunum við hana vegna upptöku í EES-samninginn, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 201/2016. 130

Samsteypt útgáfa reglugerðar nr. 1092/2010 um Evrópska kerfisáhætturáðið ásamt aðlögunum við hana vegna upptöku í EES-samninginn, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 198/2016. 192

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Samsteypt útgáfa reglugerðar nr. 1093/2010 og breytingarreglugerðar nr. 1022/2013 um Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina ásamt aðlögunum við hana vegna upptöku í EES-samninginn, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 199/2016.

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 199/2016**

frá 30. september 2016

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR TEKID NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með vísan til samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist „EES-samningurinn“ í því sem hér fer á eftir, einkum ákvæða 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Fella ber inn í EES-samninginn reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB ⁽¹⁾.

Fella ber inn í EES-samninginn reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1022/2013 frá 22. október 2013 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) að því er varðar sérstök verkefni sem Seðlabanka Evrópu eru falin samkvæmt reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1024/2013 ⁽²⁾.

Fjármála- og efnahagsráðherrar ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, lýstu að loknum fundi sínum 14. október 2014 ⁽³⁾ um upptöku reglugerða ESB um evrópsk eftirlitsyfirvöld, yfir ánægju sinni með þá sanngjörnu lausn sem samningsaðilar komust að, þar sem tekið er tillit til uppbyggingar og markmiða reglugerða ESB um evrópsk eftirlitsyfirvöld og EES-samningsins, svo og lagalegra og pólitískra takmarkana ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES.

Fjármála- og efnahagsráðherrar ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, lögðu áherslu á að í samræmi við tveggja stöða uppbyggingu EES-samningsins myndi Eftirlitsstofnun EFTA taka ákvarðanir sem yrði beint til lögbærra yfirvalda EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, eða markaðsaðila í EFTA-ríkjunum, sem eiga aðild að EES, í þeirri röð. Evrópsk eftirlitsyfirvöld ESB munu verða til þess bær að grípa til aðgerða sem ekki eru bindandi, eins og að samþykkja tilmæli og sáttamleitanir sem eru ekki bindandi, einnig gagnvart lögbærum yfirvöldum og markaðsaðilum í EFTA-ríkjunum, sem eiga aðild að EES. Áður en gripið verður til aðgerða, mun hvor aðili um sig, eftir því sem við á, leita eftir samráði, samræmingu eða skiptum á upplýsingum milli evrópskra eftirlitsyfirvalda ESB og Eftirlitsstofnunar EFTA.

Einstakar ákvarðanir og formleg álit Eftirlitsstofnunar EFTA sem beint er til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, sem eiga aðild að EES, eða markaðsaðila verða samþykktar á grundvelli

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 287, 29.10.2013, bls. 5.

⁽³⁾ Niðurstöður ráðsins um fund fjármála- og efnahagsráðherra ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, 14178/1/14 endursk. 1.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

draga sem viðkomandi eftirlitsyfirvöld ESB gera til þess að tryggja að sérþekking eftirlitsyfirvalda ESB verði hluti af ferlinu og að samkvæmni sé milli hinna tveggja stöða. Þannig verður lykilhagræði af eftirliti af hálfu einnar stofnunar varðveitt.

Samningsaðilar hafa sameiginlegan skilning á því að með þessari ákvörðun er hrint í framkvæmd samkomulagi sem kom fram í þessum niðurstöðum og því ber að túlka hana í samræmi við þær meginreglur sem þær fela í sér.

IX. viðauki við EES-samninginn breytist því í samræmi við það.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við á eftir lið 31f (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/C 578/ESB) í IX. viðauka við EES-samninginn:

„31g. **32010 R 1093**: Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópski eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12), eins og henni var breytt með:

- **32013 R 1022**: Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1022/2013 frá 22. október 2013 (Stjtið. ESB L 287, 29.10.2013, bls. 5).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er samning þennan varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) Lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna og Eftirlitsstofnun EFTA skulu hafa sömu réttindi og skyldur og lögbær yfirvöld aðildarríkja ESB, að atkvæðisrétti undanskildum, í starfi evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar), hér á eftir nefnd „stofnunin“, eftirlitsstjórnar hennar, þ.m.t. nefndum hennar og kæruneftundum, með fyrirvara um ákvæði þessa samnings.

Stofnunin skal, með fyrirvara um ákvæði 108. og 109. gr., hafa rétt til að taka þátt í starfi Eftirlitsstofnunar EFTA og nefndum hennar, þó án ákvæðisréttar, þegar Eftirlitsstofnun EFTA sinnir störfum stofnunarinnar, að því er varðar EFTA-ríkin, eins og kveðið er á um í þessum samningi.

Starfsreglum stofnunarinnar og Eftirlitsstofnunar EFTA skal haga þannig að þær geti tekið fullan þátt, ásamt lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna, hvor í annarrar störfum eins og kveðið er á um í þessum samningi.

- b) Þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 við samning þennan, og nema kveðið sé á um annað í þessum samningi, ber að skilja hugtökin „aðildarríki“ og „lögbær yfirvöld“ þannig að þau taki EFTA-ríkjanna og lögbærra yfirvalda þeirra, í þeirri röð, auk merkingar þeirra í reglugerðinni.
- c) Starfsreglur stofnunarinnar skulu, nema kveðið sé á um annað í þessum samningi, gilda að breyttu breytanda að því er varðar málefni sem varða lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna og fjármálastofnanir. Sér í lagi skulu drög sem eru gerð fyrir Eftirlitsstofnun

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

EFTA lúta sömu starfsreglum og gerð samþykktra ákvarðana um sambærileg mál sem varða aðildarríki ESB, m.a. lögbær yfirvöld þeirra og fjármálastofnanir.

- d) Stofnunin og Eftirlitsstofnun EFTA skulu, nema kveðið sé á um annað í samningi þessum, starfa saman, skiptast á upplýsingum og hafa samráð að því er varðar þessa reglugerð, einkum áður en þær grípa til aðgerða.

Komi til ágreinings milli stofnunarinnar og Eftirlitsstofnunar EFTA að því er varðar framkvæmd ákvæða reglugerðarinnar skulu formaður stofnunarinnar og stjórn Eftirlitsstofnunar EFTA, með tilliti til þess hversu málið er brýnt, boða til fundar án ástæðulausrar tafar til að komast að samhljóða niðurstöðu. Takist ekki að komast að samhljóða niðurstöðu, getur formaður stofnunarinnar eða stjórn Eftirlitsstofnunar EFTA farið þess á leit við samningsaðila að þeir vísi málinu til sameiginlegu EES-nefndarinnar sem skal fjalla um það í samræmi við 111. gr. þessa samnings, sem skal gilda að breyttu breytanda. Í samræmi við 2. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 1/94 frá 8. febrúar 1994 um starfsreglur sameiginlegu EES-nefndarinnar (Stjtið. EB L 85, 30.3.1994, bls. 60), getur samningsaðili farið fram á að fundur verði kallaður saman án tafar þegar mikið liggur við. Þrátt fyrir ákvæði þessarar málsgreinar, getur samningsaðili hvenær sem er vísað málinu til sameiginlegu EES-nefndarinnar að eigin frumkvæði, í samræmi við 5. og 111. gr. þessa samnings.

- e) Vísanir í aðrar gerðir í reglugerðinni skulu gilda að svo miklu leyti og í þeirri mynd sem slíkar gerðir hafa verið felldar inn í samning þennan.

[Efni ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar er að öðru leyti steypst saman við reglugerðina.]

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1093/2010

frá 24. nóvember 2010

um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁴,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁵,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁶,

⁴ Stjtið. ESB C 13, 20.1.2010, bls. 1.

⁵ Álit frá 22. janúar 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjármálakreppan árin 2007 og 2008 leiddi í ljós verulega annmarka á fjármálaeftirliti, bæði í einstökum tilvikum og á fjármálakerfinu í heild. Eftirlitskerfi einstakra landa hafa dregist aftur úr alþjóðavæðingu fjármála og þeim samþættu og samtengdu evrópsku fjármálamörkuðum þar sem margar fjármálastofnanir stunda starfsemi yfir landamæri. Kreppan leiddi í ljós annmarka á samstarfi, samræmingu, samræmdri beitingu á lögum Sambandsins og skort á trausti milli landsbundinna eftirlitsaðila.
- 2) Áður en til fjármálakreppunnar kom og á meðan á henni hefur staðið hefur Evrópuþingið óskað eftir breytingum sem miða að samþættara evrópsku eftirliti til að tryggja að allir aðilar búi við raunveruleg jöfn samkeppnisskilyrði á vettvangi Sambandsins og til að endurspegla vaxandi samþættingu fjármálamarkaða í Sambandinu (í ályktunum sínum frá 13. apríl 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: Aðgerðaáætlun ⁷ frá 21. nóvember 2002 um reglur um varfærniseftirlit í Evrópusambandinu ⁸, frá 11. júlí 2007 um hvítbók um stefnu í fjármálaþjónustu (2005 til 2010) ⁹, frá 23. september 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um vogunarsjóði og óskráð hlutabréf ¹⁰ og frá 9. október 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um Lamfalussy-eftirfylgni: framtíðarskipulag eftirlits ¹¹, og í afstöðu þess frá 22. apríl 2009 um breytta tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) ¹² og frá 23. apríl 2009 um tillögu að reglusetningu Evrópuþingsins og ráðsins um lánsþæfismatsfyrirtæki ¹³).
- 3) Í nóvember 2008 veitti framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra embættismanna undir formennsku Jacques de Larosière umboð til að gera tillögur um hvernig styrkja mætti fyrirkomulag evrópsks eftirlits með það í huga að auka öryggi borgaranna og endurvekja traust á fjármálakerfinu. Í lokaskýrslu sinni 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslunni“) mælti nefndin með því að eftirlitsramminn yrði styrktur til að draga úr hættu á fjármálakreppum í framtíðinni og alvöru þeirra. Nefndin mælti með umbótum á skipulagi eftirlits með fjármálageiranum í Sambandinu. Nefndin komst einnig að þeirri niðurstöðu að koma ætti á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi sem samanstæði af þremur evrópskum eftirlitsstofnunum, einni fyrir banka-geirann, annarri fyrir verðbréfaceirann og hinni þriðju fyrir váttrygginga- og lífeyrissjóða-geirann, og lagði til að evrópskt kerfisáætturáð yrði stofnað. Í skýrslunni var greint frá þeim endurbótum sem sérfræðingarnir töldu þörf á og hefjast yrði handa við þegar í stað.
- 4) Framkvæmdastjórnin lagði til, í orðsendingu sinni undir yfirskriftinni „Drifkraftur efnahagsbata Evrópu“ frá 4. mars 2009, að lagt yrði fram lagafrumvarp um að koma á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi og evrópsku kerfisáætturáði. Framkvæmdastjórnin veitti, í orðsendingu sinni frá 27. maí 2009 undir yfirskriftinni „Evrópskt fjármálaeftirlit“, ítarlegri upplýsingar um mögulega uppbyggingu slíks nýs eftirlitsramma sem endurspegladi meginhugsunina í de Larosière-skýrslunni.
- 5) Leiðtoga ráðið staðfesti með ályktun sinni frá 19. júní 2009 að evrópsku fjármálaeftirlitskerfi yrði komið á fót sem samanstæði af þremur nýjum evrópskum eftirlitsstofnunum. Kerfið ætti að miða að því að auka gæði og samkvæmni í eftirliti á landsvísu, efla eftirlit með samstæðum sem starfa yfir landamæri og koma á sameiginlegri evrópskri reglubók fyrir allar fjármála-stofnanir á innri markaðnum. Leiðtoga ráðið lagði áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu einnig að hafa eftirlitsheimildir með tilliti til lánsþæfismatsfyrirtækja og bauð

⁶ Afstaða Evrópuþingsins frá 22. september 2010 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 17. nóvember 2010.

⁷ Stjtið. EB C 40, 7.2.2001, bls. 453.

⁸ Stjtið. ESB C 25 E, 29.1.2004, bls. 394.

⁹ Stjtið. ESB C 175 E, 29.1.2004, bls. 392.

¹⁰ Stjtið. ESB C 8 E, 29.1.2004, bls. 26.

¹¹ Stjtið. ESB C 9 E, 29.1.2004, bls. 48.

¹² Stjtið. ESB C 184 E, 29.1.2004, bls. 214.

¹³ Stjtið. ESB C 184 E, 29.1.2004, bls. 292.

framkvæmdastjórninni að undirbúa raunhæfar tillögur um hvernig evrópska fjármálaeftirlitskerfið gæti gegnt mikilvægu hlutverki þegar kreppa stöðjaði að, en lagði einnig áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanir ættu í ákvörðunum sínum ekki að þrengja fjárhagslega ábyrgð aðildarríkjanna.

- 6) Leiðtoga ráðið samþykkti 17. júní 2010 að „aðildarríkin ættu að taka upp kerfi fyrir gjaldtöku og skattlagningu á fjármálastofnanir til að tryggja sanngjarna dreifingu byrða og til að koma á hvata til að halda kerfisáhættu í skefjum. Slík gjaldtaka eða skattlagning ætti að vera hluti af trúverðugri umgjörð fyrir skilameðferð. Frekari vinna er bráðnaudsýnleg um helstu þætti og vandlega ætti að meta mál sem varða jöfn samkeppnisskilyrði og uppsöfnuð áhrif ýmissa stjórnvaldsráðstafana.“
- 7) Fjármála- og efnahagskreppan hefur skapað raunverulega og alvarlega hættu fyrir stöðugleika fjármálakerfisins og starfsemi innri markaðarins. Enduruppbygging og viðhald stöðugs og áreiðanlegs fjármálakerfis er algjör forsenda þess að viðhalda megi trausti og samræmi á innri markaðinum og þannig halda við og bæta aðstæður til að koma á fyllilega samþættum og virkum innri markaði á sviði fjármálaþjónustu. Auk þess bjóða mikilvægari og samþættari fjármálamarkaðir upp á betri möguleika á fjármögnun og áhættudreifingu og stuðla þannig að því að auka getu hagkerfa til að mæta áföllum.
- 8) Sambandið er komið að endimörkum þess sem unnt er að gera miðað við þá stöðu sem núverandi nefndir evrópskra eftirlitsaðila hafa. Sambandið getur ekki lengur verið í þeirri stöðu að ekkert fyrirkomulag sé fyrir hendi, sem tryggir að landsbundnir eftirlitsaðilar taki bestu mögulegu ákvarðanir um eftirlit með fjármálastofnunum sem starfa yfir landamæri; að ófullnægjandi samstarf og upplýsingaskipti sé á milli landsbundinna eftirlitsaðila; að sameiginlegar aðgerðir landsbundinna yfirvalda krefjist flókinna ráðstafana til að takast á við samansafn mismunandi reglugerðar- og eftirlitskrafa; að landsbundnar lausnir séu yfirleitt eini raunhæfi kosturinn til að bregðast við vandamálum sem taka til Sambandsins í heild; og að til séu mismunandi túlkningar á sama lagatexta. Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að hafa það hlutverk að ráða bót á þessum annmörkum og koma á kerfi sem er í samræmi við markmiðið um stöðugan innri fjármálamarkað fyrir fjármálaþjónustu í Sambandinu, með því að tengja landsbundna eftirlitsaðila í eitt sterkt net í Sambandinu.
- 9) Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að vera samþætt net landsbundinna eftirlitsstofnana og Sambandsstofnana en almennt eftirlit að fara fram á landsvísu. Þar að auki ætti að ná fram meiri samhæfingu og samræmdri beitingu reglna um fjármálastofnanir og -markaði innan Sambandsins. Auk Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar) (hér á eftir nefnd „stofnunin“) ætti að koma á fót evrópskum eftirlitsstofnunum (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) ásamt sameiginlegri nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (hér á eftir nefnd „sameiginlega nefndin“). Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að vera hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu að því er varðar verkefnið sem tilgreind eru í þessari reglugerð og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 ¹⁴.
- 10) Evrópsku eftirlitsstofnanir (hér á eftir sameiginlega nefndar „evrópsku eftirlitsstofnanir“) ættu að koma í stað evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB ¹⁵, nefndar evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB ¹⁶ og nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB ¹⁷, og ættu að taka við öllum verkefnum og verksviðum þessara nefnda, þ.m.t. áframhald á yfirstandandi vinnu og verkefnum, eftir því sem við á. Skilgreina ætti með skýrum hætti starfssvið hvarrar hinna evrópsku eftirlitsstofnana um sig. Evrópsku eftirlitsstofnanir ættu að bera ábyrgð gagnvart

¹⁴ Stjtið. ESB L 140, 5.6.2006, bls. 1.

¹⁵ Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 23.

¹⁶ Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 28.

¹⁷ Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 18.

Evrópuþinginu og ráðinu. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að bera ábyrgð, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, á samræmingu mála sem liggja þvert á atvinnugreinar og hafa verið samræmd fyrir milligöngu hennar, þegar ábyrgðin tengist þeim.

- 11) Stofnunin ætti að starfa með það fyrir augum að bæta starfsemi innri markaðarins, einkum með því að tryggja öflugt, samræmt og skilvirkt reglusetningar- og eftirlitsstig með hliðsjón af mismunandi hagsmunum allra aðildarríkja og mismunandi eðli fjármálastofnana. Stofnunin ætti að gæta almennra gilda, s.s. stöðugleika fjármálakerfisins, gagnsæi markaða og fjármála-afurða og vernd innstæðueiganda og fjárfesta. Stofnunin ætti einnig að koma í veg fyrir eftirlitshögnun (e. *regulatory arbitrage*), tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits í þágu hagkerfisins í heild sinni, þ.m.t. fjármálastofnana og annarra hagsmunaaðila, neytenda og starfsfólks. Verkefni hennar ættu einnig að felast í því að stuðla að samleitni í eftirliti og veita stofnunum Sambandsins ráðgjöf á sviðum banka- og greiðsluþjónustu, reglusetninga vegna rafeyris og eftirlits, og tengdra mála sem varða stjórnarhætti fyrirtækja, endurskoðun og reikningsskil. Þar að auki ætti að fela stofnuninni tiltekna ábyrgð á núverandi og nýrri fjármálastarfsemi.
- 12) Stofnuninni ætti einnig að vera heimilt að banna eða takmarka tímabundið tiltekna fjármálastarfsemi sem ógnar skipulegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta, í tilgreindum tilvikum og samkvæmt skilyrðum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í þessari reglugerð. Stofnunin ætti að setja á slíkt tímabundið bann ef um neyðarástand er að ræða í samræmi við og samkvæmt skilmálunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Þegar tímabundið bann eða takmörkun á tiltekinni fjármálastarfsemi hefur áhrif þvert á atvinnugreinar ætti löggjöf, sem bundin er við tiltekinn geira, að kveða á um að stofnunin hafi samráð og samræmi aðgerðir sínar, þar sem við á, við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyris-sjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina) fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar.
- 13) Stofnunin ætti að taka tilhlýðilegt tillit til áhrifa af aðgerðum hennar á samkeppni og nýsköpun á innri markaðinum, samkeppnishæfni Sambandsins á alþjóðavísu, fjárhagslega þátttöku og nýja áætlun Sambandsins varðandi atvinnusköpun og hagvöxt.
- 14) Til að uppfylla markmið sín ætti stofnunin að hafa réttarstöðu lögaðila sem og stjórnunarlegt og fjárhagslegt sjálfstæði.
- 15) Á grundvelli þeirrar vinnu sem farið hefur fram á vegum alþjóðlegra stofnana ætti að skilgreina kerfisáhættu sem hættu á röskun í fjármálakerfinu er getur haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármála-milliliða, markaða og innviða geta hugsanlega orðið mikilvægar kerfinu upp að vissu marki.
- 16) Áhætta yfir landamæri nær yfir alla áhættu sem leiðir af efnahagslegu ójafnvægi eða fjárhagslegum misbrestum í Sambandinu öllu eða hluta þess og getur haft markverðar neikvæðar afleiðingar á viðskipti milli rekstraraðila, í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, á starfsemi innri markaðarins eða opinber fjármál Sambandsins eða einhverra aðildarríkja þess.
- 17) Evrópudómstóllinn úrskurðaði eftirfarandi í dómi sínum frá 2. maí 2006 í máli C-217/04 (Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands gegn Evrópuþinginu og ráði Evrópusambandsins): „ekkert í orðalagi 95. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins [nú 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins] gefur í skyn að viðtakendur ráðstafanna, sem löggjafi Bandalagsins samþykkti á grundvelli þess ákvæðis, geti einungis verið einstök aðildarríki. Löggjafinn kann að telja nauðsynlegt að kveða á um að komið verði á fót stofnun Bandalagsins sem beri ábyrgð á að stuðla að því að hrinda í framkvæmd samræmingarferli við aðstæður þar sem samþykkt stuðnings- og rannsóknastafana, sem ekki eru bindandi, virðast eiga við, til að auðvelda samræmda innleiðingu og beitingu gerða sem byggja á þessum ákvæðum“¹⁸. Tilgangur og verkefni stofnunarinnar – að aðstoða lögbærar landsbundnar

¹⁸ Dómasafn EB 2006, bls. I-03771, 44. mgr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

eftirlitsstofnanir við samræmda túlkun og beitingu reglna Sambandsins og stuðla að fjármála-stöðugleika sem er nauðsynlegur fyrir fjárhagslega samþættingu – eru nátengd markmiðunum með réttarreglum Sambandsins varðandi innri markaðinn fyrir fjármálaþjónustu. Stofnuninni ætti því að vera komið á fót á grundvelli 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu-sambandsins.

- 18) Í eftirfarandi lagagerðum er mælt fyrir um verkefni lögbærra yfirvalda í aðildarríkjum, þ.m.t. samvinnu þeirra hvert við annað og við framkvæmdastjórnina: Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana¹⁹, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárkröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana²⁰ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB frá 30. maí 1994 um innlánatryggingakerfi²¹.
- 19) Gildandi löggjöf Sambandsins, á því sviði sem þessi reglugerð nær yfir, nær einnig yfir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja²², tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB frá 27. október 1998 um viðbótareftirlit með váttryggingafélögum í váttryggingahópi²³, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 um upplýsingar um greiðanda sem fylgja skulu við millifærslu fjármuna²⁴, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisfyrirtækja og varfærnisefntilvit með þeim²⁵, og viðkomandi hluta tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningabættis og til fjármögnunar hryðjuverkamanna²⁶, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/65/EB frá 23. september 2002 varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur²⁷ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum²⁸.
- 20) Æskilegt er að stofnunin stuðli að samræmdri aðferð á sviði innlánatrygginga til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og sambærilega meðferð innstæðueiganda um allt Sambandið. Stofnunin getur beitt valdheimildum sínum samkvæmt þessari reglugerð í tengslum við sjálft innlánatryggingakerfið og stjórnanda þess, þar sem innlánatryggingakerfi falla frekar undir tilsjón í viðkomandi aðildarríkjum þeirra en opinbert eftirlit.
- 21) Í samræmi við yfirlýsinguna (nr. 39) við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við lokagerð ríkjaráðstefnunnar sem samþykkti Lissabonsáttmálan, útheimtir gerð tæknilegra eftirlitsstaðla sérfræðiaðstoð af sérstakri gerð fyrir fjármálaþjónustu. Nauðsynlegt er að heimila stofnuninni að veita einnig slíka sérfræðiaðstoð um staðla eða hluta af stöðlum sem eru ekki byggðir á frumvarpi að tæknistaðli sem hún hefur útfært.
- 22) Þörf er á að innleiða skilvirka gerninga til að koma á samræmdum tæknilegum eftirlitsstöðlum í fjármálaþjónustu til að tryggja, ásamt samræmdum reglum, jöfn samkeppnisskilyrði og fullnægjandi vernd innstæðueigenda, fjárfesta og neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar sem stofnunin býr yfir mjög mikilli sérfræðilekkingu er bæði skilvirkt og eðlilegt að fela henni ábyrgð á að útfæra, á sviðum sem lög Sambandsins skilgreina, frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem fela ekki í sér stefnumótandi valkosti.
- 23) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að þeir

¹⁹ Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

²⁰ Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 201.

²¹ Stjtið. EB L 135, 31.5.1994, bls. 5.

²² Stjtið. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1.

²³ Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.

²⁴ Stjtið. ESB L 345, 8.12.2006, bls. 1.

²⁵ Stjtið. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7.

²⁶ Stjtið. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.

²⁷ Stjtið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 16.

²⁸ Stjtið. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1.

öðlist bindandi réttaráhrif. Þeim ætti einungis að vera hægt að breyta við afar takmarkaðar og óvenjulegar aðstæður þar sem stofnunin er sá aðili sem er í beinum tengslum við og þekkir best til daglegrar starfsemi fjármálamarkaða. Frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum væru með fyrirvara um breytingar ef þau samrýmast ekki lögum Sambandsins, virða ekki meðal-hófsregluna eða eru í andstöðu við grundvallarreglur innri markaðarins um fjármálaþjónustu, eins og þær birtast í réttarreglum löggjafar Sambandsins um fjármálaþjónustu. Framkvæmdastjórnin ætti ekki að breyta efni frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem stofnunin tekur saman, án þess að samræma það áður með stofnuninni. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um að samþykkja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum ætti að vera háð tímamörkum til að tryggja samfelld og hraðvirkt aðlögunarferli fyrir staðlana.

- 24) Ef höfð er í huga tæknileg sérþekking stofnunarinnar á sviðum þar sem móta ætti tæknilega eftirlitsstaðla ætti að taka mið af þeirri yfirlýstu ætlan framkvæmdastjórnarinnar að byggja, að meginreglu til, á frumvörpum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem stofnunin sendir henni með það í huga að samþykkja samsvarandi framseldar gerðir. Stofnunin ætti þó að tryggja, í tilvikum þar sem hún nær ekki að leggja fram frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í viðkomandi lagagerð, að markmiðið með framsali valdsins náist í raun og að skilvirkni ákvarðanatökufærlisins sé viðhaldið. Framkvæmdastjórnin ætti því í slíkum tilvikum að hafa heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla enda liggja frumvarp frá stofnuninni ekki fyrir.
- 25) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa heimild til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 26) Stofnunin ætti að hafa heimild til að gefa út viðmiðunarreglur og tilmæli um beitingu laga Sambandsins á sviðum sem falla ekki undir tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla. Stofnuninni ætti að geta birt ástæður þess ef eftirlitsstofnanir fylgja ekki þessum viðmiðunarreglum og tilmælum í því skyni að tryggja gagnsæi og stuðla að því að landsbundnar eftirlitsstofnanir fari að þeim.
- 27) Meginforsendan fyrir heilleika, gagnsæi, skilvirkni og skipulegri starfsemi fjármálamarkaða er að tryggja rétta og fulla beitingu laga Sambandsins, stöðugleika fjármálakerfisins og hlutlaus samkeppnisskilyrði fyrir fjármálastofnanir í Sambandinu. Koma ætti á fót tilhögun þar sem stofnunin fjallar um tilvik þegar lögum Sambandsins er ekki beitt, eða er svo ranglega beitt að það jafngildir broti á þeim. Tilhögunin ætti að gilda á svæðum þar sem lög Sambandsins skilgreina skýrar og skilyrðislausar skuldbindingar.
- 28) Til að tryggja hófleg viðbrögð í tilvikum þar sem lögum Sambandsins er ranglega beitt eða með ófullnægjandi hætti ætti að styðjast við þriggja þrepa tilhögun. Í fyrsta lagi ætti stofnunin að hafa heimild til að rannsaka hvort farið sé eftir skuldbindingum á rangan eða ófullnægjandi hátt hjá landsbundnum yfirvöldum við eftirlitsstörf á lögum Sambandsins og ljúka málinu með tilmælum. Í öðru lagi ætti framkvæmdastjórnin að hafa heimild til, ef lögbær landsyfirvöld fylgja ekki tilmælunum, að gefa út formlegt álit með hliðsjón af tilmælum stofnunarinnar þar sem lögbæra yfirvaldinu er gert að grípa til nauðsynlegra aðgerða til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.
- 29) Í þriðja lagi ætti stofnunin að hafa heimild til, í því skyni að binda, í undantekningartilvikum, enda á viðvarandi óvirkni hlutadeigandi lögbærs yfirvalds, að samþykkja ákvarðanir sem beint er gegn einstaka fjármálastofnunum þegar ekki er um aðra kosti að ræða. Sú heimild ætti að takmarkast við sérstakar aðstæður þar sem lögbært yfirvald hlítir ekki formlegu álitu sem að því beinist og þar sem lögum Sambandsins er beitt með beinum hætti að fjármálastofnunum með skírskotun til gildandi eða síðari reglugerða Sambandsins.
- 30) Alvarlegar ógnir við skipulega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu krefjast skjótra og samstilltra viðbragða á vettvangi Sambandsins. Stofnunin ætti því að geta krafist þess að landsbundnar eftirlitsstofnanir gripi til sértækra aðgerða til að ráða bót á neyðarástandi. Veita ætti ráðinu heimild til að ákvarða, í kjölfarið á beiðni eftirlitsstofnunar, framkvæmdastjórnarinnar eða Evrópska kerfisáætturáðsins, hvort um neyðarástand sé að ræða.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 31) Stofnunin ætti að geta kafið landsbundnar eftirlitsstofnanir um að grípa til sértækra aðgerða til að ráða bót á neyðarástandi. Aðgerðin, sem stofnunin grípur til í tengslum við þetta, ætti að vera með fyrirvara um valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að hefja málsmeðferð vegna brota aðildarríkis þessarar eftirlitsstofnunar vegna vanrækslu hennar við að grípa til slíkrar aðgerðar og með fyrirvara um rétt framkvæmdastjórnarinnar í slíkum aðstæðum til að gera tímabundnar ráðstafanir í samræmi við réttarforsreglur Evrópudómstólsins. Enn fremur ætti aðgerðin vera með fyrirvara um bótaábyrgð viðkomandi aðildarríkis, sem gæti verið til komin vegna dómaframkvæmdar Evrópudómstólsins, ef eftirlitsstofnanir þess láta hjá líða að grípa til þeirra aðgerða sem stofnunin krefst.
- 32) Stofnunin ætti að geta útkljáð með bindandi áhrifum, þ.m.t. innan samstarfshóps eftirlitsaðila, ágreiningsefni sem ná yfir landamæri á milli lögbærra yfirvalda í mismunandi aðildarríkjum til að tryggja skilvirkt og áhrifaríkt eftirlit og jafnræði þessara lögbæru yfirvalda. Kveða ætti á um sáttatímabil fyrir lögbæru yfirvöldin til að komast að samkomulagi. Valdheimildir stofnunarinnar ættu að ná til ágreinings um málsmeðferð eða inntak aðgerðar eða aðgerðarleysis lögbærs yfirvalds aðildarríkis í tilgreindum tilvikum í lagalega bindandi gerðum Sambandsins sem um getur í þessari reglugerð. Við slíkar aðstæður ætti einn viðkomandi eftirlitsaðila að hafa rétt til að vísa málinu til stofnunarinnar sem skal fara eftir þessari reglugerð. Stofnunin ætti að hafa vald til að krefja hlutadeigandi lögbær yfirvöld um að grípa til sértækra aðgerða eða að þau láti hjá líða að grípa til aðgerða í því skyni að útkljá málið til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins, með bindandi áhrifum á hlutadeigandi lögbær yfirvöld. Ef lögbært yfirvald hlítir ekki ákvörðun sem beinist að því, um að leiða málið til lykta, ætti stofnunin að hafa heimild til að samþykkja ákvarðanir sem er beint milliliðalaust að fjármálastofnunum á sviðum þar sem lög Sambandsins gilda um þær sérstaklega. Heimildinni til að samþykkja slíkar ákvarðanir ætti aðeins að beita þegar engra annarra kostna er völ og þá aðeins til að tryggja rétta og samræmda beitingu á lögum Sambandsins. Í tilvikum þegar viðeigandi löggjöf Sambandsins veitir lögbærum yfirvöldum aðildarríkja ákvörðunarvald, geta ákvarðanir stofnunarinnar ekki komið í stað þess að ákvörðunarvaldinu sé beitt í samræmi við lög Sambandsins.
- 33) Kreppan hefur leitt í ljós að núverandi samstarfskerfi á milli landsbundinna yfirvalda, þar sem valdheimildir takmarkast við einstök aðildarríki, er ófullnægjandi að því er varðar fjármála- stofnanir sem stunda starfsemi yfir landamæri.
- 34) Sérfræðingahópar, sem aðildarríkin hafa skipað til að rannsaka orsakir kreppunnar og til að koma með tillögur um úrbætur á reglusetningu og eftirliti með fjármálageiranum, hafa staðfest að núverandi fyrirkomulag er ekki traustur grunnur fyrir framtíðarreglugerðir og -eftirlit með fjármálastofnunum sem stunda starfsemi yfir landamæri innan Sambandsins.
- 35) Eins og bent er á í de Larosiére-skýrslunni: „að grunni til höfum við tvo möguleika: sá fyrri er „chacun pour soi“, aðgerðir sem fela í sér ávinning á kostnað annarra með gengislækkun, innflutningshömlum eða styrkjum, og sá síðari, aukin, hagnýt og skynsamleg evrópsk samvinna í þágu allra til að vernda opið heimshagkerfi. Þetta mun án efa hafa í för með sér efnahagslegan ávinning“.
- 36) Samstarfshópar eftirlitsaðila gegna mikilvægu hlutverki í árangursríku, skilvirkri og samræmdu eftirliti með fjármálastofnunum sem stunda starfsemi yfir landamæri. Stofnunin ætti að leggja sitt af mörkum til að stuðla að og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gegnir hún að því leyti forystuhlutverki við að tryggja samræmi og samfellu í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila fyrir fjármála- stofnanir sem stunda starfsemi yfir landamæri alls staðar í Sambandinu. Stofnunin ætti því að hafa fullan rétt til að taka þátt í samstarfshópum eftirlitsaðila með það fyrir augum að hagræða í starfsemi, taka þátt í upplýsingaskiptaferli hópanna og hlúa að samleitni og samræmi innan samstarfshópanna við beitingu laga Sambandsins. Eins og segir í de Larosiére-skýrslunni: „fordast verður röskun á samkeppni og eftirlitshögnun sem rekja má til ólíkra eftirlitsaðferða vegna þess að það getur grafið undan fjármálastöðugleika – m.a. með því að hvetja til

- flutnings á fjármálastarfsemi til landa þar sem eftirlit er slakt. Eftirlitskerfið verður að teljast sanngjarn og samstillt“.
- 37) Nauðsyn er á samleitni á sviðum sem snúa að kreppuförvörnum -stjórnun og -úrræðum, þ.m.t. fjármögnunaraðferðum, til að tryggja innfellingu opinberra yfirvalda á kostnaði fjármálakerfisins og getu þeirra til að rétta við fjármálastofnanir sem standa höllum fæti samhliða því að lágmarka áhrif þröta á fjármálakerfið, traust á að skattfé almennings sé notað til að bjarga bönkum og notkun opinberra sjóða, takmarka tjón á hagkerfinu og samræma framkvæmd skilameðferðar í einstökum löndum. Varðandi þetta er brýnt að þróa sameiginlegt regluverk um öll tæki sem notuð eru í forvarnarstarfi og við skilameðferð banka sem standa höllum fæti, einkum til að takast á við kreppuna í heild sinni, stofnanir sem starfa yfir landamæri eða eru samtengdar, og vegna þess að meta þarf hvort veita á stofnuninni viðeigandi auknar valdheimildir og einnig hvernig bankar og lánastofnanir geta forgangsraðað við vernd innistæðueigenda.
- 38) Í yfirstandandi endurskoðun á tilskipun 94/19/EB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB frá 3. mars 1997 um bótakerfi fyrir fjárfesta²⁹ er vakin athygli á fyrirætlun framkvæmdastjórnarinnar um að gefa þörfinni á að tryggja frekari samhæfingu alls staðar í Sambandinu sérstakan gaum. Á sviði váttrygginga hyggst framkvæmdastjórnin einnig kanna möguleikann á að innleiða reglur Sambandsins sem vernda váttryggingartaka þegar um er að ræða váttryggingafélag sem stendur höllum fæti. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að gegna mikilvægu hlutverki á þessum sviðum og fá í hendur viðeigandi valdheimildir í tengslum við evrópska ábyrgðarkerfið.
- 39) Framsal verkefna og ábyrgða getur verið gagnlegt stjórnþæki í tengslaneti samskiptanets eftirlitsaðila til að draga úr tvítekningu eftirlitsverkefna, hlúa að samstarfi og hagræða þannig í eftirlitsferlinu, ásamt því að draga úr álaginu á fjármálastofnanir. Í reglugerð þessari ætti því að kveða á um skýran lagagrundvöll fyrir slíku framsali. Aðildarríkin ættu að geta innleitt sértæk skilyrði fyrir framsali ábyrgða, t.d. varðandi upplýsingar um fyrirkomulag framsals og tilkynningar um það, að því tilskildu að almenna reglan um framsal sé virt. Framsal verkefna þýðir að stofnunin, eða önnur landsbundin eftirlitsstofnun en sú stofnun sem ber ábyrgðina, framkvæmir verkefnin, en ábyrgðin á eftirlitsákvörðunum hvílir áfram á herðum þeirrar stofnunar sem framseldi verkefnin. Við framsal ábyrgðar ætti stofnunin eða landsbundin eftirlitsstofnun (sú sem fær verkefni framselt til sín) að geta tekið ákvarðanir um tiltekin eftirlitsatriði í eigin nafni í stað þeirrar stofnunar sem framseldi verkefnin. Framsal ætti að falla undir meginregluna um framsal eftirlitsvalds til eftirlitsaðila sem er í bestri aðstöðu til að grípa til aðgerða í viðkomandi máli. Framsal ábyrgða væri t.d. viðeigandi með tilliti til stærðarhagkvæmni eða gildissviðs, samræmis við samstæðueftirlit og bestu nýtingar á tækniþekkingu á meðal innlendra eftirlitsstofnana. Stofnunin sem framselur verkefni og önnur lögbær yfirvöld ættu að líta á ákvarðanir stofnunarinnar sem fær verkefni framselt til sín sem endanlegar ef þær eru innan gildissviðs framsalsins. Viðeigandi löggjöf Sambandsins getur skilgreint nánar meginreglurnar um framsal ábyrgðar samkvæmt samningum. Stofnunin ætti með öllum tiltækum ráðum að greiða fyrir og fylgjast með framsalssamningum á milli landsbundinna eftirlitsstofnana.
- Tilkynna ætti stofnuninni fyrirfram um áformaða framsalssamninga svo að hún geti látið í ljós álit sitt þar sem það á við. Hún ætti að miðstýra birtingu slíkra samninga til að tryggja að upplýsingar um samninga komi fram tímanlega, séu gagnsæjar og auðveldlega aðgengilegar fyrir alla hlutaðeigandi aðila. Hún ætti að greina og miðla bestu starfsvenjum varðandi framsal og framsalssamninga.
- 40) Stofnunin ætti með virkum hætti að stuðla að samleitni í eftirliti alls staðar í Sambandinu með það fyrir augum að koma á almennri eftirlitsmenningu.
- 41) Jafningjarýni er skilvirkt og áhrifaríkt tæki til að stuðla að samkvæmni innan tengslanets fjármálaeftirlitsaðila. Stofnunin ætti því að þróa samræmda aðferðafræði fyrir slíka rýni og

²⁹ Stjtið. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- framkvæma hana reglulega. Við rýni ætti ekki aðeins að horfa á samleitni eftirlitsstarfsemi heldur einnig á getu eftirlitsaðila til að ná hámarseftirliti og á sjálfstæði þessara lögbæru yfirvalda. Birta ætti niðurstöðu jafningjarýni opinberlega með samþykki lögbæra yfirvaldsins sem féll undir rýnina. Þar að auki ætti að greina og birta bestu starfsvenjur.
- 42) Stofnunin ætti með virkum hætti að stuðla að samræmdu eftirliti í Sambandinu, einkum til að tryggja skipulega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða og stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu. Því ætti að fela stofnuninni almennt samræmingarhlutverk innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins til viðbótar við heimild hennar til að grípa til aðgerða í neyðarástandi. Stofnunin ætti í aðgerðum sínum að beina sérstakri athygli að góðu streymi allra viðkomandi upplýsinga á milli lögbærra yfirvalda.
- 43) Til að tryggja fjármálastöðugleika er nauðsynlegt að greina snemma horfur, hugsanlega áhættu og veikleika sem verða til í rekstri, þvert á landamæri og atvinnugreinar. Stofnunin ætti að fylgjast með og meta slíka þróun á því sviði sem hún fer með valdheimildir á og tilkynna Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni, öðrum evrópskum eftirlitsstofnunum og Evrópska kerfisáhætturáðinu ef nauðsyn krefur reglulega eða sérstaklega ef þörf krefur. Stofnunin ætti einnig, í samvinnu við Evrópska kerfisáhætturáðið, að eiga frumkvæði að og samræma álagspróf alls staðar í Sambandinu til að meta þanþol fjármálastofnana gagnvart óhagstæðri markaðspróun og tryggja að beitt sé eins samræmdri aðferðafræði á innlendum vettvangi og kostur er við slíkar prófanir. Til að sinna hlutverki sínu á tilhlýðilegan hátt ætti stofnunin að gera efnahagslegar greiningar á mörkuðum og meta áhrif hugsanlegrar markaðsþróunar.
- 44) Stofnunin ætti að stuðla að skodanaskiptum og samvinnu við eftirlitsaðila utan Sambandsins með tilliti til alþjóðavæðingar fjármálaþjónustu og vaxandi mikilvægis alþjóðlegra staðla. Hún ætti að hafa umbod til að koma á tengslum og ganga inn í stjórnunarfyrirkomulag með eftirlitsstofnunum og stjórnvöldum í þriðju löndum og við alþjóðastofnanir um leið og hún virðir að fullu núverandi hlutverk og valdheimildir aðildarríkjana og stofnana Sambandsins hvers um sig. Þátttaka í starfi stofnunarinnar ætti að vera opin þeim löndum sem hafa gert samkomulag við Sambandið og beita lögum Sambandsins og ætti stofnuninni að vera heimilt að vera í samstarfi við þriðju lönd er nota löggjöf sem viðurkennt er að sé jafngild þeirri sem Sambandið styðst við.
- 45) Stofnunin ætti að starfa sem óháður aðili við ráðgjöf hjá Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni innan þeirra valdheimilda sem hún hefur yfir að ráða. Stofnunin ætti, með fyrirvara um valdheimildir hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda, að geta gefið álit sitt á varfærismati á samruna og yfirtökum samkvæmt tilskipun 2006/48/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB³⁰ í þeim tilvikum þegar sú tilskipun krefst samráðs milli lögbærra yfirvalda í tveimur eða fleiri aðildarríkjum.
- 46) Stofnuninni ætti að vera heimilt að óska eftir öllum nauðsynlegum upplýsingum í því skyni að sinna verkefnum sínum á skilvirkan hátt. Innlendar eftirlitsstofnanir, sem næstar eru fjármála-mörkuðunum og stofnunum, ættu að jafnaði að veita þessar upplýsingar til að komast hjá tvíverknaði í tengslum við skýrslugjafarskyldur fjármálastofnana og ættu að taka mið af þeim hagtölum sem þegar liggja fyrir. Stofnunin ætti þó, eigi hún ekki annars úrkosti, að beina beiðni, sem er rökstudd með viðhlítandi hætti, beint til fjármálastofnunar þegar landsbundinn eftirlitsaðili veitir ekki, eða getur ekki veitt, slíkar upplýsingar á réttum tíma. Yfirvöldum aðildarríkja ætti að vera skylt að aðstoða stofnunina við að framfylgja slíkum beinum beiðnum. Í því samhengi er vinnan við sameiginleg skýrslusnið mikilvæg. Rádstafanir til að afla upplýsinga ættu að vera með fyrirvara um lagaramma evrópska hagskýrslukerfisins og evrópska seðlabankakerfisins á sviði hagskýrslna. Reglugerð þessi ætti því hvorki að hafa áhrif á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 223/2009 frá 11. mars 2009 um

³⁰ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB frá 5. september 2007 um breytingu á tilskipun ráðsins 92/49/EBE og tilskipunum 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB og 2006/48/EB að því er varðar reglur um málsmeðferð og viðmiðanir vegna varfærismats á yfirtökum og aukningu eignarhlutdeildar er tilheyra fjármálageiranum (Stjtíð ESB L 247, 21.9.2007, bls. 1).

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

evrópskar hagskýrslur³¹ né reglugerð ráðsins (EB) nr. 2533/98 frá 23. nóvember 1998 um söfnun Seðlabanka Evrópu á tölfræðilegum upplýsingum³².

- 47) Mikilvægt er að stofnunin og Evrópska kerfisáhætturáðið starfi náið saman til að stuðla að fullri skilvirkni Evrópska kerfisáhætturáðsins og eftirfylgni við viðvaranir og tilmæli þess. Stofnunin og Evrópska kerfisáhætturáðið ættu að skiptast á hvers konar upplýsingum sem skipta máli. Aðeins ætti að láta í té gögn sem varða einstök félög gegn rökstuddri beiðni. Þegar stofnunin hefur tekið við viðvörunum eða tilmælum, sem Evrópska kerfisáhætturáðið hefur sent því eða landsbundinni eftirlitsstofnun, ætti stofnunin að tryggja að þeim sé fylgt eftir eins og við á.
- 48) Stofnunin ætti að hafa samráð við hagsmunaaðila um tæknilega eftirlits- eða framkvæmdarstaðla, viðmiðunarreglur og tilmæli og gefa þeim tækifæri til að gera athugasemdir við fyrirhugaðar ráðstafanir. Stofnunin ætti að gera mat á áhrifum áður en hún samþykkir frumvarp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum, viðmiðunarreglum og tilmælum. Af skilvirknisástæðum ætti að styðjast við hagsmunahóp um bankastarfsemi í þeim tilgangi, sem í eru fulltrúar, í jöfnum hlutföllum, lána- og fjárfestingarstofnana innan Sambandsins (sem eru fulltrúar ólíkra fjármálastofnana og fyrirtækja af margs konar stærðargráðu, þ.m.t. og þegar við á stofnanafjórfa og annarra fjármálastofnana sem sjálfar nota fjármálaþjónustu) lítilla og meðalstórra fyrirtækja, stéttarféлага, fræðimanna, neytenda og annarra almenna notenda bankaþjónustu. Hagsmunahópur um bankastarfsemi ætti að vera tengiliður við aðra notendahópa sem komið hefur verið á fót með löggjöf framkvæmdastjórnarinnar eða Sambandsins, á sviði fjármálaþjónustu.
- 49) Aðilar, sem eru í hagsmunahópnum um bankastarfsemi og eru fulltrúar stofnana sem eru ekki reknar í hagnaðarskygni eða fræðimenn, ættu að fá hæfilega þóknun til að gera þeim, sem hvorki hafa yfir miklu fjármagni að ráða né eru fulltrúar fyrirtækja í greininni, kleift að taka að fullu þátt í umræðum um reglusetningu um fjárhagsmál.
- 50) Aðildarríki bera grundvallarábyrgð á að tryggja samræmda krísustjórnun og viðhalda fjármálastöðugleika í krísuástandi, einkum að því er varðar að koma á stöðugleika hjá einstökum fjármálastofnunum, sem standa höllum fæti, og taka þær til skilameðferðar. Ákvarðanir stofnunarinnar í neyðarástæðum eða við lausn deilumála, sem hafa áhrif á stöðugleika fjármálastofnunar, ættu ekki að hafa áhrif á fjárhagslegar skuldbindingar aðildarríkjanna. Koma ætti á fót fyrirkomulagi þar sem aðildarríkin geta skirskotað til þessarar verndarráðstöfunar og lagt málið að lokum fram fyrir ráðið til ákvarðanatöku. Verndarráðstafanir þessar ætti þó ekki að misnota, einkum í tengslum við ákvörðun stofnunarinnar sem hefur hvorki umtalsverð né afgerandi fjárhagsleg áhrif, s.s. lækkun tekna sem tengjast tímabundnu banni á sértækum aðgerðum eða vörum vegna neytendaverndar. Ráðið ætti að greiða atkvæði í samræmi við meginregluna um að hver aðili hafi eitt atkvæði þegar teknar eru ákvarðanir samkvæmt fyrirkomulagi verndarráðstöfunarinnar. Rétt er að veita ráðinu hlutverk í þessu máli í ljósi sérstakra ábyrgða aðildarríkjanna á þessu sviði. Tryggja ætti algeran trúnað í ljósi þess hversu viðkvæmt málið er.
- 51) Stofnunin ætti, við tilhögun ákvarðanatöku sinnar, að vera bundin af reglum og almennum meginreglum Sambandsins um sanngjarna málsmeðferð og gagnsæi. Virða ætti að fullu rétt viðtakenda ákvarðana stofnunarinnar til áheyrnar. Ákvarðanir stofnunarinnar ættu að vera óaðskiljanlegur hluti af lögum Sambandsins.
- 52) Eftirlitsstjórn, sem er samansett af yfirmönnum viðkomandi lögbærra yfirvalda í hverju aðildarríki og undir forystu formanns stofnunarinnar, ætti að vera helsti ákvarðanatökuaðilinn innan stofnunarinnar. Fulltrúar framkvæmdastjórnarinnar, Evrópska kerfisáhætturáðsins, Seðlabanka Evrópu og evrópsku eftirlitsstofnananna (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunarinnar og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar) ættu að taka þátt

³¹ Stjtið. ESB L 87, 31.3.2009, bls. 164.

³² Stjtið. EB L 318, 27.11.1998, bls. 8.

- sem áheyrnarfulltrúar. Aðilar eftirlitsstjórnarinnar ættu að vera óháðir í störfum sínum og gæta eingöngu hagsmuna Sambandsins.
- 53) Eftirlitsstjórnin ætti að jafnaði taka ákvarðanir með einföldum meirihluta í samræmi við þá meginreglu að hver aðili hafi eitt atkvæði. Þó er viðeigandi að beita reglum aukins meirihluta, eins og mált er fyrir um í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og bókun 36 um umbreytingarákvæði sem fylgja með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, um gerðir sem eru almenns eðlis, þ.m.t. þær sem varða tæknilega eftirlits- og framkvæmdastaðla, viðmiðunarreglur og tilmæli, í málefnum varðandi fjárhagsáætlun og einnig um beiðnir aðildarríkis um að stofnunin endurskoði ákvörðun um að banna tímabundið eða takmarka tiltekna fjármálastarfsemi. Mál sem varða úrlausn á ágreiningi milli innlendra eftirlitsstofnana ættu að vera rannsökuð af takmarkaðri, hlutlægrri nefnd, sem samsett er af aðilum sem hvorki eru fulltrúar lögbærra yfirvalda sem eru aðilar að ágreiningnum né hafa hagsmuna að gæta í deilunni eða bein tengsl við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld. Skipan kærunefndarinnar ætti að vera með sem jöfnustum hætti. Eftirlitsstjórnin ætti að samþykkja ákvarðanir kærunefndarinnar með einföldum meirihluta í samræmi við meginregluna um að hver aðili hafi eitt atkvæði. Þegar um er að ræða ákvarðanir sem eftirlitsaðilar á samstæðugrundvelli taka, geta fulltrúar sem skipa minnihluta sem getur stöðvað framgang mála, þó hafnað ákvörðun sem nefndin leggur til með þeim hætti sem greint er frá í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og í 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.
- 54) Stjórn, sem skipuð er formanni stofnunarinnar, fulltrúum landsbundinna eftirlitsstofnana og framkvæmdastjórnarinnar ætti að tryggja að stofnunin gegni hlutverki sínu og inni af hendi þau verkefni sem henni eru falin. Veita ætti stjórninni nauðsynlegar valdheimildir, m.a. til að leggja fram tillögur um árlega starfsáætlun, og starfsáætlun til margra ára, nýta tilteknar fjárveitingarheimildir, samþykkja starfsmannastefnu stofnunarinnar og setja sérákvæði um rétt til aðgengis að skjölum og leggja fram ársskýrslu.
- 55) Stofnunin ætti að njóta fyrirsvars formanns í fullu starfi, sem eftirlitsstjórnin skipar á grundvelli verðleika, færni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu í viðeigandi fjármálaeftirliti og -stjórnun og að undangengnu opnu valferli sem eftirlitsstjórnin skipuleggur og stjórnar með aðstoð framkvæmdastjórnarinnar. Við tilnefningu fyrsta formanns stofnunarinnar ætti framkvæmdastjórnin m.a. að taka saman úrtakslista umsækjenda á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og stjórnun. Við síðari tilnefningar ætti að endurskoða möguleika framkvæmdastjórnarinnar á að taka saman úrtakslista með skýrslu sem er gerð samkvæmt þessari reglugerð. Evrópuþingið ætti að hafa rétt til að andmæla tilnefningu aðilans sem valinn er, eftir að hann hefur fengið að tjá sig, áður en hann hefur störf og allt að mánuði frá því að eftirlitsstjórnin velur hann til starfa.
- 56) Fela ætti framkvæmdastjóra stjórn stofnunarinnar og ætti honum að vera heimilt að sitja fundi eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar án atkvæðisréttar.
- 57) Til að tryggja samræmi þvert á atvinnugreinar í starfi evrópsku eftirlitsstofnananna ættu þær vinna náið saman í sameiginlegri nefnd og taka sameiginlega afstöðu eftir því sem við á. Sameiginlega nefndin ætti að samræma starfssvið evrópsku eftirlitsstofnananna í tengslum við fjármálasamsteypur og önnur mál sem liggja þvert á atvinnugreinar. Hlutaðeigandi evrópskar eftirlitsstofnanir ættu einnig að samþykkja, þegar við á, gerðir sem falla undir verksvið annarrar hvorrar evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar) á hliðstæðan hátt. Formenn evrópsku eftirlitsstofnananna ættu að skiptast á að fara með formennsku sameiginlegu nefndarinnar, 12 mánuði í senn. Formaður sameiginlegu nefndarinnar ætti að vera varaformaður Evrópska kerfisáhætturáðsins. Sameiginlega nefndin ætti að hafa sérstakt starfsfólk sem evrópsku eftirlitsstofnanir láta í té til að auðvelda óformleg upplýsingaskipti og þróun sameiginlegrar nálgunar á eftirlitsmenningu innan evrópsku eftirlitsstofnanirnar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 58) Nauðsynlegt er að tryggja að aðilarnir, sem ákvarðanir stofnunarinnar hafa áhrif á, geti nýtt sér nauðsynleg úrræði. Til að tryggja með árangursríkum hætti réttindi aðila og rétta málsmeðferð skal þeim veittur réttur til málskots til kærunefndar á þeim sviðum þar sem stofnunin hefur ákvörðunarvald. Til að tryggja skilvirkni og samræmi ætti kærunefndin að vera sameiginleg stofnun evrópsku eftirlitsstofnananna en starfa óháð stjórnsýslu- og reglu-setningarkerfi þeirra. Ákvörðunum kærunefndarinnar ætti að vera unnt að áfrýja til Evrópudómstólsins.
- 59) Til að tryggja stofnuninni fullt sjálfstæði ætti hún að hafa sjálfstæðan fjárhag og ættu tekjur hennar fyrst og fremst að koma af skyldubundnum framlögum landsbundinna eftirlitsstofnana og fjárlögum Evrópusambandsins. Fjármögnun Sambandsins á stofnuninni er með fyrirvara um samkomulag fjárveitingavaldsins í samræmi við 47. lið samstarfssamnings milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 17. maí 2006 um aga í stjórn fjármála og trausta fjármálastjórnun³³. Fjárlagagerð Sambandsins ætti að gilda. Endurskoðunarrétturinn ætti að annast endurskoðun reikninga. Heildarfjárhagsáætlunin er með fyrirvara um samþykkt reikninga.
- 60) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 frá 25. maí 1999 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF)³⁴ ætti að gilda um stofnunina. Stofnunin ætti einnig að gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana frá 25. maí 1999 milli Evrópuþingsins, ráðs Evrópusambandsins og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna um innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF)³⁵.
- 61) Starfsmannareglur embættismanna og ráðningarskilmálar annarra starfsmanna Bandalaganna³⁶ ættu að gilda um starfsfólk stofnunarinnar til að tryggja opin og gagnsæ vinnuskilyrði og jafna meðferð starfsfólks.
- 62) Áriðandi er að vernda viðskiptaleyndarmál og aðrar trúnaðarupplýsingar. Upplýsingaleyndin, sem stofnunin afléttir og miðlar í netkerfinu, ætti að falla undir strangar og skilvirkar reglur um trúnað.
- 63) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga³⁷ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga³⁸ gilda að fullu við vinnslu lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna á persónuupplýsingum við beitingu þessarar reglugerðar.
- 64) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar³⁹ ætti að gilda um stofnunina í því skyni að tryggja gagnsæjan rekstur hennar.
- 65) Þriðju lönd ættu að geta tekið þátt í starfi stofnunarinnar í samræmi við samninga þar að lútandi sem Sambandið mun gera.
- 66) Þar eð aðildarríkin geta ekki á viðhlítandi hátt náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að bæta starfsemi innri markaðarins með því að tryggja hátt, skilvirkt og samræmt stig varfærins regluverks og eftirlits, að vernda innistæðueigendur og fjárfesta, að vernda heilleika, skilvirkni og skipulagða starfsemi fjármálamarkaða, að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins, að styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits, vegna umfangs aðgerðarinnar og ætla má að þeim verði frekar náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópu-

³³ Stjtið. ESB L 139, 14.6.2006, bls. 1.

³⁴ Stjtið. EB L 136, 31.5.1999, bls. 1.

³⁵ Stjtið. EB L 136, 31.5.1999, bls. 15.

³⁶ Stjtið. EB L 56, 4.3.1968, bls. 1.

³⁷ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

³⁸ Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

³⁹ Stjtið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

sambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

- 67) Stofnunin ætti að taka að sér öll yfirstandandi verkefni og valdheimildir evrópsku banka- eftirlitsnefndarinnar. Því ætti að fella úr gildi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB á stofndegi stofnunarinnar og breyta ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 716/2009/EB frá 16. september 2009 um að koma á fót áætlun Bandalagsins til að styðja við sérstaka starfsemi á sviði fjármálaþjónustu, reikningsskila og endurskoðunar⁴⁰ til samræmis við það. Mikilvægt er, í ljósi núverandi skipulags og starfsemi evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar, að tryggja mjög náið samstarf milli evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar og framkvæmdastjórnarinnar við að koma á fót viðeigandi umbreytingarfyrirkomulagi til að tryggja að tímabilið, þegar framkvæmdastjórnin ber ábyrgð á rekstri aðalstöðva og fyrstu stjórnsýslu stofnunarinnar, verði eins stutt og kostur er.
- 68) Rétt er að setja tímamörk á beitingu þessarar reglugerðar til að tryggja að stofnunin sé nægjanlega undirbúin til að hefja starfsemi og til að umbreytingin frá evrópsku bankaeftirlitsnefndinni gangi snurðulaust fyrir sig. Fjármagna ætti stofnunina með viðeigandi hætti. Fjármagna ætti stofnunina, a.m.k. í upphafi, með 40% framlagi Sambandsins og 60% með framlögum sem aðildarríkin veita í samræmi við vægi atkvæða sem kemur fram í 3. mgr. 3. gr. bókkunar 36 um umbreytingarákvæði.
- 69) Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* til að hægt sé að koma stofnuninni á fót 1. janúar 2011.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

STOFNUN OG RÉTTARSTAÐA

1. gr.

Stofnun og umfang aðgerða

1. Með þessari reglugerð er komið á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni) (hér á eftir nefnd „stofnunin“).
2. Stofnunin skal starfa innan þess valdsviðs sem henni er veitt með þessari reglugerð og innan gildissviðs tilskipunar 94/19/EB, tilskipunar 2002/87/EB, reglugerðar (EB) 1781/2006, reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfæriskröfur að því er varðar lánastofnanir og fjárfestingarfyrirtæki(*), tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfæriseftirlit með lánastofnunum og fjárfestingarfyrirtækjum(**) og, að því marki sem þessar gerðir gilda um lána- og fjármálastofnanir og lögbæru yfirvöldin sem hafa eftirlit með þeim, innan viðkomandi hluta tilskipunar 2002/65/EB, tilskipunar 2005/60/EB, tilskipunar 2007/64/EB og tilskipunar 2009/110/EB, þ.m.t. allar tilskipanir, reglugerðir og ákvarðanir sem byggðar eru á þessum gerðum, og allar löglega bindandi gerðir Sambandsins sem veittu stofnuninni þessi verkefni. Stofnunin skal einnig fara eftir reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1024/2013(***)³. Stofnunin skal einnig starfa á athafnasviði lánastofnana, fjármálasamsteypa, fjárfestingarfyrirtækja, greiðslustofnana og rafeyrisstofnana í tengslum við álitæfni sem falla ekki beint undir gerðirnar sem um getur í 2. mgr., þ.m.t. málefni stjórnarháttá fyrirtækja, endurskoðunar og reikningsskila, að því tilskildu að slíkar aðgerðir stofnunarinnar séu nauðsynlegar til að tryggja skilvirka og samræmda beitingu þessara gerða.

⁴⁰ Stjtíð. ESB L 253, 25.9.2009, bls. 8.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Ákvæði þessarar reglugerðar eru með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA, einkum skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, til að tryggja að farið sé að EES-samningnum eða fyrrnefndum samningi.

5. Markmið stofnunarinnar skal vera að vernda hagsmuni almennings með því að stuðla að stöðugleika til skamms tíma, meðallangs tíma og langs tíma og skilvirkni fjármálakerfisins fyrir hagkerfi Sambandsins, borgara þess og fyrirtæki. Stofnunin skal stuðla að því að:

- a) bæta starfsemi innri markaðarins, einkum með traustri, skilvirkri og samræmdri reglu-
setningu og eftirliti,
- b) tryggja heilleika, gagnsæi, skilvirkni og skipulega starfsemi fjármálamarkaða,
- c) styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits,
- d) koma í veg fyrir eftirlitshögnun og stuðla að jöfnum samkeppnisskilyrðum,
- e) tryggja að lántaka og önnur áhætta lúti viðeigandi reglum og eftirliti og
- f) auka neytendavernd.

Stofnunin skal því stuðla að samræmdri, árangursríkri og skilvirkri beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr., hlúa að samleitni í eftirliti, veita Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni álit og takast á hendur efnahagslega greiningu á mörkuðum til að stuðla að því að markmið stofnunarinnar náist.

Þegar stofnunin sinnir verkefnum, sem eru falin henni með þessari reglugerð, skal hún gefa sérstakan gaum að kerfisáhættu sem fjármálastofnanir geta valdið, þar eð vanræksla á því sviði gæti skadað starfrækslu fjármálakerfisins eða raunhagkerfisins. Stofnunin skal í verkefnum sínum starfa með sjálfstæðum hætti, hlutlægt og á jafnréttisgrundvelli í þágu hagsmuna Sambandsins í heild.

2. gr.

Evrópska fjármálaeftirlitskerfið

1. Stofnunin er hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu (ESFS). Helsta markmið evrópska fjármálaeftirlitskerfisins er að tryggja að reglur sem gilda um fjármálageirann séu innleiddar með fullnægjandi hætti til að viðhalda fjármálastöðugleika og tryggja traust gagnvart fjármálakerfinu í heild og næga vernd fyrir viðskiptavini í fjármálaþjónustu.

2. Innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins skulu vera:

- a) Evrópska kerfisáhætturáðið (ESRB) vegna verkefna sem tilgreind eru í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010 og þessari reglugerð,
- b) stofnunin,
- c) evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1094/2010⁴¹,
- d) evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1095/2010⁴²,
- e) sameiginleg nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (sameiginlega nefndin) vegna framkvæmdar verkefna sem tilgreind eru í 54.–57. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010,

⁴¹ Stjtið. ESB L 140, 5.6.2006, bls. 48.

⁴² Stjtið. ESB L 140, 5.6.2006, bls. 84.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

f) lögbær yfirvöld eða eftirlitsyfirvöld, eins og tilgreint er í gerðum Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar, þ.m.t. Seðlabanki Evrópu með tilliti til verkefnanna sem honum eru falin með reglugerð (ESB) nr. 1024/2013, í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og í reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.3. Stofnunin skal hafa reglulegt og náð samstarf við Evrópska kerfísáættaráðið og evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina) fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar og tryggja þannig samkvæmni í vinnu þvert á atvinnugreinum og ná fram sameiginlegri afstöðu á sviðum eftirlits með fjármálasamsteypum og í öðrum málefnum þvert á atvinnugreinum.

4. Í samræmi við meginregluna um samstarf af heilindum í 3. mgr. 4. gr. sáttmála Evrópu-sambandsins, skulu aðilar að evrópska fjármálakerfinu vinna saman af trausti og með fullri gagnkvæmri virðingu, einkum til að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði sín á milli.

5. Eftirlitsstofnunum þessum, sem eru aðilar að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, ber skylda til að hafa eftirlit með fjármálastofnunum sem starfa í Sambandinu í samræmi við gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. gr.

Ábyrgð stofnananna

Stofnanirnar, sem um getur í a- til d-lið 2. mgr. 2. gr., skulu vera ábyrgar gagnvart Evrópuþinginu og ráðinu. Seðlabanki Evrópu skal vera ábyrgur gagnvart Evrópuþinginu og ráðinu að því er varðar framkvæmd þeirra eftirlitsverkefna sem honum eru falin með reglugerð (ESB) nr. 1024/2013 í samræmi við þá reglugerð.

4. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „fjármálastofnanir“: „lánastofnanir“, eins og þær eru skilgreindar í 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB, og „fjármálasamsteypur“, eins og þær eru skilgreindar í 14. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB, að undanskildu því að í tilskipun 2005/60/EB merkir „fjármálastofnanir“ lánastofnanir og fjármálastofnanir eins og skilgreint er í 1. og 2. mgr. 3. gr. þeirrar tilskipunar,

2) „lögbær yfirvöld“:

i. lögbær yfirvöld, eins og þau eru skilgreind í 40. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, þ.m.t. Seðlabanki Evrópu að því er varðar málefni sem snerta verkefni sem honum eru falin með reglugerð (ESB) nr. 1024/2013, í tilskipun 2007/64/EB og eins og um getur í tilskipun 2009/110/EB,

ii. í tilskipun 2002/65/EB og 2005/60/EB, stofnanirnar sem lögbærar eru til að tryggja að lána- og fjármálastofnanir fari að kröfu þessara tilskipana og

iii. að því er varðar innistæðutryggingakerfi, stofnanir sem stjórna innstæðutryggingakerfum samkvæmt tilskipun 94/19/EB, eða opinber eftirlitsaðili sem hefur eftirlit með þessum kerfum, samkvæmt þeirri tilskipun, þegar einkafyrirtæki stjórna rekstri kerfisins.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

5. gr.

Réttarstaða

1. Stofnunin er Sambandsstofnun með réttarstöðu lögaðila.
2. Stofnunin skal njóta þess réttshæfis og gerhæfis í hverju aðildarríki sem landslög þess framast veita lögaðilum. Stofnunin getur m.a. aflað eða afsalað sér fasteignum og lausafé og átt aðild að málarekstri.
3. Stjórnarformaðurinn er í forsvari fyrir stofnunina.

6. gr.

Skipan

Stofnunin samanstendur af:

- 1) eftirlitsstjórn, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 43. gr.,
- 2) stjórn, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 47. gr.,
- 3) stjórnarformanni, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 48. gr.,
- 4) framkvæmdastjóra, sem sinnir verkefnum sem sett eru fram í 53. gr.,
- 5) kærunefnd, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 60. gr.

7. gr.

Aðsetur

Stofnunin skal hafa aðsetur í London.

II. KAFLI

VERKEFNI OG VALDSVIÐ STOFNUNARINNAR

8. gr.

Verkefni og valdsvið stofnunarinnar

1. Stofnunin skal sinna eftirfarandi verkefnum:
 - a) stuðla að því að ná fram vönduðum, sameiginlegum reglusetningar- og eftirlitsstöðlum og starfsvenjum, einkum með því að leggja stofnunum Sambandsins til álit og semja leiðbeiningar, tilmæli og drög að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum, og aðrar aðgerðir sem byggja skal á lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.,
 - aa) þróa og uppfæra evrópska eftirlitshandbók um eftirlit með fjármálastofnunum í Sambandinu í heild, m.a. með tilliti til breyttra viðskiptahátta og viðskiptalíkönnum fjármálastofnana, þar sem settar eru fram bestu starfsvenjur fyrir eftirlitsaðferðir og –vinnslu,
 - b) stuðla að samræmdri beitingu lagalega bindandi gerða Sambandsins, einkum með því að leggja af mörkum til sameiginlegrar eftirlitsmenningar, tryggja samræmda, árangursríka og skilvirka beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr., koma í veg fyrir eftirlitshögnun, miðla málum og jafna ágreining á milli lögbærri yfirvalda, tryggja skilvirkt og samræmt

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

eftirlit með fjármálastofnunum, tryggja samfellda starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gripa til aðgerða, m.a. þegar neyðarástand skapast,

- c) greiða fyrir framsali verkefna og ábyrgða á meðal lögbærra yfirvalda,
- d) eiga náð samstarf við Evrópska kerfisáætturáðið, einkum með því að veita ráðinu nauðsynlegar upplýsingar til að leysa verkefni þess af hendi og tryggja viðeigandi eftirfylgni við varnadarorð og tilmæli Evrópska kerfisáætturáðsins,
- e) skipuleggja og gera jafningjarýnisgreiningu á lögbærum yfirvöldum, þ.m.t. gefa út leiðbeiningar og tilmæli og skilgreina bestu starfsvenjur, til að efla samkvæmni við eftirlitsniðurstöður,
- f) vakta og meta markaðsþróun á verksviði hennar, þ.m.t. viðeigandi lánsfjárhörfur, einkum útlán til heimila og lítilla og meðalstórra fyrirtækja,
- g) gera efnahagslega greiningu á mörkuðum til að upplýsa um framkvæmd skyldustarfa stofnunarinnar,
- h) stuðla að vernd innstæðueigenda og fjárfesta,
- i) að stuðla að samræmi og samfellu í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila, vöktun og mat á kerfisáættu, þróun og samræmingu á áætlunum um endurheimt og slitameðferð, veita innstæðueigendum og fjárfestum víðtæka vernd um allt Sambandið og þróa aðferðir fyrir slitameðferð fjármálastofnana sem standa höllum fæti og mat á þörf fyrir viðeigandi fjármögnunarleiðir, með það að markmiði að ýta undir samvinnu milli lögbærra yfirvalda sem koma að stjórnun hættuástands að því er varðar stofnanir yfir landamæri sem kerfisáætta getur stafað af, í samræmi við 21.–26. gr.,
- j) leiða til lykta önnur sérstök verkefni sem sett eru fram í þessari reglugerð eða öðrum lagagerðum,
- k) birta á vefsetri sínu og uppfæra reglulega upplýsingar sem varða athafnasvið hennar, einkum innan valdsviðs hennar, um skráðar fjármálastofnanir til að tryggja að upplýsingar séu aðgengilegar almenningi á auðveldan hátt,

1a. Stofnunin skal, við framkvæmd verkefna sinna í samræmi við þessa reglugerð:

- a) nota allar tiltækar valdheimildir sínar og
- b) taka fullt tillit til mismunandi tegunda, viðskiptalíkana og stærðar lánastofnana, að teknu tilhlýðilegu tilliti til markmiðsins að tryggja öryggi og traustleika lánastofnana.

2. Stofnunin skal hafa þær valdheimildir sem settar eru fram í þessari reglugerð til að ná markmiðunum, sem sett eru fram í 1. mgr., einkum til að:

- a) semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum í sértækum tilvikum sem um getur í 10. gr.,
- b) semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum í sértækum tilvikum sem um getur í 15. gr.,
- c) gefa út leiðbeiningar og tilmæli, eins og mælt er fyrir um í 16. gr.,
- d) gefa út tilmæli í sértækum tilvikum, eins og um getur í 3. mgr. 17. gr.,
- e) taka einstakar ákvarðanir sem beint er að lögbærum yfirvöldum í sértækum tilvikum sem um getur í 3. mgr. 18. gr. og 3. mgr. 19. gr.,
- f) taka einstakar ákvarðanir sem beint er til fjármálastofnana í sértækum tilvikum er um getur í 17. gr. (6. mgr.), 18. gr. (4. mgr.) og 19. gr. (4. mgr.) í tilvikum þegar lög Sambandsins gilda með beinum hætti,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- g) skila álitni til Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, eins og kveðið er á um í 34. gr.,
 - h) safna saman nauðsynlegum upplýsingum um fjármálastofnanir, eins og kveðið er á um í 35. gr.,
 - i) þróa sameiginlega aðferðafræði til að meta áhrif frá einkennum framleiðsluvöru og dreifingarferlum á fjárhagsstöðu stofnana og á neytendavernd,
 - j) koma á fót miðlægum og aðgengilegum gagnagrunni yfir skráðar fjármálastofnanir innan valdheimilda hennar, þegar svo er tilgreint í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.
- 2a. Stofnunin skal, við framkvæmd verkefnanna sem um getur í 1. mgr. og við beitingu valdheimilda sem um getur í 2. mgr., taka tilhlýðilegt tillit til meginreglnanna um betri stjórnun, þ.m.t. niðurstaðna um kostnaðar- og ábatagreiningar sem teknar voru upp í samræmi við þessa reglugerð.

9. gr.

Verkefni sem varða neytendavernd og fjármálastarfsemi

1. Stofnunin skal gegna forystuhlutverki við að efla gagnsæi, einfaldleika og sanngirni á markaði fyrir fjármálaafurðir eða -þjónustu fyrir neytendur á öllum innri markaðinum, þ.m.t. með því að:
 - a) safna, greina og gefa út skýrslur um neytendahorfur,
 - b) endurskoða og samræma fjármálalæsi og framtaksverkefni í menntamálum á vegum lögbæru yfirvaldanna,
 - c) þróa þjálfunarstaðla fyrir greinina, og
 - d) stuðla að þróun sameiginlegra reglna um upplýsingagjöf.
2. Stofnunin skal fylgjast með nýrri og fyrirbyggjandi fjármálastarfsemi og er heimilt að samþykkja leiðbeiningar og tilmæli með það í huga að stuðla að öryggi og trausti á mörkuðum og samleitni í eftirlitsaðgerðum.
3. Stofnunin getur einnig birt varnaðarorð ef fjármálastarfsemi ógnar verulega markmiðunum sem mælt er fyrir um í 5. mgr. 1. gr.
4. Stofnunin skal koma á fót, sem hluta af henni, nefnd um nýsköpun á fjármálasviði sem kemur saman öllum viðkomandi lögbærum eftirlitsstofnunum til að ná samræmdri nálgun á reglusetningar- og eftirlitsmeðferð á nýrri eða nýsköpunartengdri fjármálastarfsemi og veita stofnuninni ráð sem hún getur lagt fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina..
5. Eftirlitsstofnun EFTA getur tímabundið bannað eða takmarkað tiltekna fjármálastarfsemi sem ógnar skipulagðri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, í tilvikum sem tilgreind eru samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. eða, ef þess er krafist, við neyðarástand í samræmi við og samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 18. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, samþykktar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Eftirlitsstofnun EFTA skal endurskoða ákvörðunina, sem um getur í fyrstu tveimur undirgreinum, með reglulegu millibili og ekki sjaldnar en á þriggja mánaða fresti. Ef ákvörðunin er ekki endurnýjuð eftir þriggja mánaða tímabil skal hún falla úr gildi sjálfkrafa.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, svo fljótt sem auðið er eftir að ákvörðunin sem um getur í fyrstu tveimur undirgreinum hefur verið samþykkt, tilkynna stofnuninni um hvenær hún fellur úr gildi. Stofnunin skal leggja niðurstöður sínar fyrir Eftirlitsstofnun EFTA, ásamt drögum ef þess er þörf, tímanlega áður en þriggja mánaða tímabilið, sem um getur í þriðju undirgrein, rennur út. Eftirlitsstofnun EFTA getur tilkynnt stofnuninni um hvers kyns þróun sem hún telur skipta máli fyrir endurskoðunina.

EFTA-ríki getur óskað eftir því að Eftirlitsstofnun EFTA taki ákvörðun sína til endurskoðunar. Eftirlitsstofnun EFTA skal senda þá beiðni til stofnunarinnar. Í því tilviki skal stofnunin íhuga, í samræmi við tilhögunina sem kemur fram í annarri undirgrein 1. mgr. 44. gr., að semja ný drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

Ef stofnunin breytir eða afturkallar ákvörðun sem er hliðstæð ákvörðun sem Eftirlitsstofnun EFTA hefur samþykkt, skal stofnunin, án ástæðulausrar tafar, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

Stofnunin getur einnig metið hvort banna eða takmarka þurfi tiltekna tegundir af fjármálastarfsemi og, ef slíkt er til staðar, tilkynna það framkvæmdastjórninni og lögbærum yfirvöldum til að auðvelda samþykkt slíkra banna eða takmarkana.

10. gr.

Tæknilegir eftirlitsstaðlar

1. Stofnunin getur samið frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þegar Evrópuþingið og ráðið veita framkvæmdastjórninni heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla með framseldum gerðum samkvæmt 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að tryggja samræmda samræmingu á sviðum, sem eru sett fram sérstaklega í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Stofnunin skal leggja fram frumvörp að stöðlum fyrir framkvæmdastjórnina til staðfestingar.

Tæknilegir eftirlitsstaðlar skulu vera tæknilegir, ekki fela í sér skipulagslegar ákvarðanir eða ákvarðanir varðandi stefnu og skal inntak þeirra afmarkað af lagagerðunum sem þeir eru byggðir á.

Stofnunin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim áður en hún leggur þá fyrir framkvæmdastjórnina, nema þess háttar samráð og greining sé óviðeigandi vegna umfangs og áhrifa viðkomandi frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum eða vegna þess að málið sé einstaklega brýnt. Stofnunin skal einnig leita álits hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

Þegar stofnunin afhendir frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli skal framkvæmdastjórnin tafarlaust senda það áfram til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða hvort hún staðfestir frumvarpið að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá móttöku þess. Framkvæmdastjórnin getur stutt frumvörp að tæknilegu eftirlitsstöðlunum að hluta til, eða með breytingum, ef hagsmunir Sambandsins krefjast þess.

Ef framkvæmdastjórnin hyggst ekki styðja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli, eða styðja það að hluta til eða með breytingum, skal hún senda það aftur til stofnunarinnar og útskýra hvers vegna hún styður það ekki eða, eftir því sem við á, og útskýra ástæður breytinga á því. Stofnunin getur, innan sex vikna, breytt frumvarpi að tæknilegum eftirlitsstaðli á grundvelli breytingartillagna framkvæmdastjórnarinnar og lagt það aftur fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilega eftirlitsstaðla með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi, eða hafnað þeim, ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan sex vikna tímabilsins, eða ef þessu framlagða frumvarpi var ekki breytt í samræmi við breytingartillögur framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórnin getur ekki breytt efni frumvarps að tæknilegum eftirlitsstaðli sem stofnunin tók saman án þess að hafa áður haft samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórnin getur óskað eftir frumvarpi að tæknilegum eftirlitsstöðlum innan nýrra tímamarka ef stofnunin hefur ekki lagt fram slíkt frumvarp innan þeirra tímamarka sem sett eru í laga-gerðunum er um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. Framkvæmdastjórnin getur aðeins samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal með framseldri gerð án frumvarps þar að lútandi frá stofnuninni ef stofnunin leggur ekki fram frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra tímamarka sem eru í samræmi við 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema þess háttar samráð og greining sé ekki í samræmi við gildissvið og áhrif viðkomandi frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum eða vegna þess hve brýnt málið er. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita álits eða ráðgjafar hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust áframsenda frumvarp að tæknilega eftirlitsstaðlinum til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal senda eigið frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli til stofnunarinnar. Stofnunin getur breytt frumvarpi að tæknilega eftirlitsstaðlinum innan sex vikna og lagt það fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu álitinu sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra sex vikna sem um getur í fjórðu undirgrein, getur framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilega eftirlitsstaðlana.

Framkvæmdastjórnin getur, ef stofnunin hefur lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan sex vikna tímabilsins, breytt frumvarpinu að tæknilegum eftirlitsstaðli á grundvelli breytinga-tillagna stofnunarinnar, eða samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi. Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum eftirlitsstaðli sem stofnunin tók saman, án þess að leita samráðs við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

4. Samþykkja skal tæknilega eftirlitsstaðla með reglugerðum eða ákvörðunum. Þeir skulu birtir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast gildi á þeim degi sem þar er nefndur.

11. gr.

Framsal valds

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem um getur í 10. gr., til fjögurra ára, frá 16. desember 2010. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framsal valdsins, eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok fjögurra ára tímabilsins. Framsal valds skal sjálfkrafa framlengt um jafn langan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið afturkalli það í samræmi við 14. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Framkvæmdastjórnin skal samtímis tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu þegar hún samþykkir tæknilegan eftirlitsstaðal.

3. Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í 12.–14. gr.

12. gr.

Afturköllun framsals

1. Evrópuþingið eða ráðið geta hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í 10. gr.

2. Sú stofnun sem hafið hefur innri málsmeðferð til að skera úr um hvort afturkalla eigi framsal valds skal leitast við að upplýsa hina stofnunina og framkvæmdastjórnina með hæfilegum fyrirvara áður en endanleg ákvörðun er tekin og tilgreina hvaða vald, sem hefur verið framselt, kynni að vera afturkallað.

3. Með ákvörðun um afturköllun er framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun stöðvað. Ákvörðunin öðlast gildi tafarlaust eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi tæknilegra eftirlitsstaðla sem þegar eru í gildi. Hún skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

13. gr.

Andmæli við tæknilega eftirlitsstaðla

1. Evrópuþingið eða ráðið geta andmælt tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi um að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt tæknilega eftirlitsstaðalinn. Framlengja skal tímabil þetta um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, sem er sams konar og frumvarpið að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem stofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til að andmæla. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

2. Ef hvorki Evrópuþingið né ráðið hafa andmælt tæknilega eftirlitsstaðlinum þegar tímabilið sem um getur í 1. mgr. rennur út, skal hann birtur í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast gildi á þeim degi sem þar er tilgreindur.

Áður en tímabilið rennur út má birta tæknilega eftirlitsstaðalinn í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast hann gildi ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina um þá fyrirætlán sína að hreyfa ekki andmælum.

3. Andmæli Evrópuþingið eða ráðið tæknilegum eftirlitsstaðli innan þess tímabils sem um getur í 1. mgr. öðlast hann ekki gildi. Í samræmi við 296. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal sú stofnun sem andmælir tæknilegum eftirlitsstaðli tilgreina ástæðurnar fyrir því.

14. gr.

Frumvörp að tæknilegum eftirlitstöðlum eru ekki samþykkt eða þeim er breytt

1. Komi til þess að framkvæmdastjórnin styðji ekki frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli eða breyti, eins og um getur í 10. gr., skal framkvæmdastjórnin tilkynna stofnuninni, Evrópuþinginu og ráðinu um það og tilgreina ástæður sínar fyrir því.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Evrópuþingið eða ráðið geta, eftir því sem við á og innan eins mánaðar frá tilkynningunni sem um getur í 1. mgr., boðið framkvæmdastjóranum sem ábyrgðina ber og formanni stofnunarinnar til sérstaks fundar lögbærrar nefndar Evrópuþingsins eða ráðsins til að kynna og útskýra ágreining þeirra.

15. gr.

Tæknilegir framkvæmdarstaðlar

1. Stofnunin getur þróað tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins á þeim sviðum sem er sérstaklega mælt fyrir um í laga-gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Tæknilegir framkvæmdarstaðlar skulu vera tæknilegir, ekki fela í sér stefnumótandi ákvarðanir eða valkosti varðandi stefnu og skal inntak þeirra ákvarða skilyrði fyrir beitingu þessara gerða. Stofnunin skal leggja eigin frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fram fyrir framkvæmdastjórnina til samþykktar.

Stofnunin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum áður en hún leggur þau fyrir framkvæmdastjórnina og greina hugsanlegan tengdan kostnað og ávinning, nema þess háttar samráð og greining sé í ósamræmi við gildissvið og áhrif frumvarpsins eða málið sé sérstaklega brýnt. Stofnunin skal einnig leita álits hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

Þegar stofnunin afhendir frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli skal framkvæmdastjórnin tafarlaust senda það áfram til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða hvort hún staðfestir frumvarpið að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan þriggja mánaða frá móttöku þess. Framkvæmdastjórnin getur framlengt tímabilið um einn mánuð. Framkvæmdastjórnin getur, ef hagsmunir Sambandsins eru í húfi, samþykkt hluta af frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstaðli eða með breytingum.

Þegar framkvæmdastjórnin hyggst ekki samþykkja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli, eða samþykkja það að hluta eða með breytingum, skal hún senda það aftur til stofnunarinnar og útskýra hvers vegna hún ætlar ekki að samþykkja það eða, eftir því sem við á, útskýra ástæður fyrir breytingum á því. Stofnunin getur breytt frumvarpinu að tæknilega framkvæmdarstaðlinum innan sex vikna á grundvelli breytingartillagna framkvæmdastjórnarinnar og lagt það aftur fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi eða hafnað honum, ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að honum við lok sex vikna tímabilsins, sem um getur í fimmtu undirgrein, eða ef framlagða frumvarpinu var ekki breytt í samræmi við breytingartillögur framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum framkvæmdarstaðli, sem stofnunin tók saman, án þess að hafa haft samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Í tilvikum þegar stofnunin hefur ekki lagt fram frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli á tilsettum tíma, samkvæmt lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., getur framkvæmdastjórnin óskað eftir slíku frumvarpi innan nýrra tímamarka.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Framkvæmdastjórnin getur aðeins samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal með framkvæmdargerð án frumvarps frá stofnuninni ef hún leggur ekki fram frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli til framkvæmdastjórnarinnar innan tímamarka í samræmi við 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema það samráð og þær greiningar séu ekki í samræmi við umfang og áhrif frumvarpa að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem um er að ræða, eða vegna þess hve brýnt málið er. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita álits eða ráðgjafar hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

Framkvæmdastjórnin skal án tafar áframsenda frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal senda stofnuninni frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli. Stofnunin getur breytt frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan sex vikna og lagt það fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli þegar sex vikna tímabilið, sem um getur í fjórðu undirgrein, rennur út.

Framkvæmdastjórnin getur, ef stofnunin hefur lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan sex vikna tímabilsins, breytt frumvarpinu að tæknilega framkvæmdarstaðlinum á grundvelli breytingartillagna stofnunarinnar, eða samþykkt tæknilega framkvæmdarstaðalinn með þeim breytingum sem hún telur skipta máli.

Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem stofnunin tók saman, án þess að hafa áður samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

4. Samþykkja skal tæknilegu framkvæmdarstaðlana með reglugerðum eða ákvörðunum. Þá skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast þeir gildi á þeim degi sem þar er nefndur.

16. gr.

Leiðbeiningar og tilmæli

1. Stofnunin skal gefa út leiðbeiningar og tilmæli, sem beint er til lögbærra yfirvalda eða fjármálastofnana, til að koma á samræmdri, árangursríkri og skilvirkri eftirlitsframkvæmd innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins og til að tryggja sameiginlega, einsleita og samræmda beitingu á lögum Sambandsins.

2. Stofnunin skal, eftir því sem við á, hafa opið samráð við almenning að því er varðar leiðbeiningar og tilmæli og greina mögulegan tengdan kostnað og ávinning. Slíkt samráð og greiningar skulu vera í réttu hlutfalli við gildissvið, eðli og áhrif leiðbeininganna eða tilmælanna. Stofnunin skal, eftir því sem við á, einnig leita álits eða ráðgjafar hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem um getur í 37. gr.

3. Lögbær yfirvöld og fjármálastofnanir skulu leita allra leiða til að fara að þessum leiðbeiningum og tilmælum.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Hvert lögbært yfirvald skal, innan tveggja mánaða frá því að leiðbeiningar og tilmæli þessi eru gefin út, staðfesta hvort það fer eða ætlar að fara að þessum leiðbeiningum eða tilmælum. Lögbært yfirvald skal tilkynna stofnuninni ef svo ber við að það fari ekki, eða hyggist ekki fara, að þeim og tilgreina ástæður sínar fyrir því.

Stofnunin skal greina frá því opinberlega að lögbært yfirvald fari ekki, eða hyggist ekki fara, að þessum leiðbeiningum eða tilmælum. Stofnunin getur einnig ákveðið, í hverju tilviki fyrir sig, að birta ástæðurnar sem lögbæra yfirvaldið gaf fyrir því að fara ekki að þeim leiðbeiningum eða tilmælum. Tilkynna skal lögbæra yfirvaldinu fyrirfram um slíka birtingu.

Fjármálastofnanir skulu tilkynna, með skýrum og ítarlegum hætti, hvort þær fara að þessum leiðbeiningum eða tilmælum, ef þess er krafist í þessum leiðbeiningum eða tilmælum.

4. Stofnunin skal upplýsa Evrópuþingið, ráðið, framkvæmdastjórnina, fastanefnd EFTA-ríkjanna og Eftirlitsstofnun EFTA, í skýrslunni sem um getur í 5. mgr. 43. gr., um þær leiðbeiningar og tilmæli sem hafa verið birt og tilgreina þar hvaða lögbæra yfirvald hafa ekki farið að þeim, og gera grein fyrir með hvaða hætti stofnunin hyggist tryggja að hlutadeigandi lögbært yfirvald fylgi leiðbeiningum og tilmælum hennar framvegis.

17. gr.

Brot á lögum Sambandsins

1. Stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, skal nota valdheimildir sínar, sem greint er frá í 2., 3. og 6. mgr. þessarar greinar, ef lögbært yfirvald hefur ekki farið eftir gerðunum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., eða hefur beitt þeim þannig að það brjóti gegn EES-samningnum, þ.m.t. tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem komið var á í samræmi við 10.–15. gr., einkum ef vanrækt er að tryggja að fjármálastofnanir fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í þessum gerðum.

2. Stofnunin getur rannsakað meint brot eða vanrækslu á beitingu EES-samningsins að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, fastanefndar EFTA-ríkjanna, Eftirlitsstofnunar EFTA eða hagsmunahópsins um bankastarfsemi, eða að eigin frumkvæði og eftir að hafa tilkynnt hlutadeigandi lögbæru yfirvaldi málavexti.

Lögbæra yfirvaldið skal, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 35. gr., veita stofnuninni tafarlaust allar þær upplýsingar sem hún telur nauðsynlegar fyrir rannsóknina.

Ef stofnunin rannsakar meint brot á EES-samningnum eða vanrækslu á beitingu hans að því er varðar lögmætt yfirvald EFTA-ríkis, skal hún tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA um eðli og tilgang rannsóknarinnar og veita henni reglulega eftir það uppfærðar upplýsingar sem eru Eftirlitsstofnun EFTA nauðsynlegar til þess að hún geti sinnt verkefnum sínum skv. 4. og 6. mgr.

3. Stofnunin getur, eigi síðar en tveimur mánuðum frá því að hún hefur rannsókn sína, beint tilmælum til hlutadeigandi lögbærs yfirvalds um nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að EES-samningnum.

Lögbæra yfirvaldið skal, innan tíu virkra daga frá móttöku tilmælanna, tilkynna stofnuninni og Eftirlitsstofnun EFTA til hvaða aðgerða það hefur gripið eða ætli að grípa til, til að tryggja að farið sé að EES-samningnum. Eftirlitsstofnun EFTA getur gefið út formlegt álit ef lögbæra yfirvaldið hefur ekki farið að EES-samningnum innan eins mánaðar frá móttöku tilmæla stofnunarinnar, þar sem þess

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

er krafist að lögbæra yfirvaldið gripi til nauðsynlegra aðgerða til að fara að EES-samningnum. Í formlegu álit Eftirlitsstofnunar EFTA skal tekið tillit til tilmæla stofnunarinnar.

Eftirlitsstofnun EFTA skal birta slíkt formlegt álit eigi síðar en þremur mánuðum eftir að tilmælin voru samþykkt. Eftirlitsstofnun EFTA getur framlengt þetta tímabil um einn mánuð.

Formleg álit Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, samþykkt á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Lögbær yfirvöld skulu veita stofnuninni og Eftirlitsstofnun EFTA allar nauðsynlegar upplýsingar.

5. Lögbæra yfirvaldið skal upplýsa stofnunina og Eftirlitsstofnun EFTA, innan tíu virkra daga frá móttöku formlega álitsins, sem um getur í 4. mgr., til hvaða ráðstafana það hafi gripið eða ætli að grípa til, til að tryggja að því formlega álitu verði hlítt.

6. Ef lögbært yfirvald fer ekki að formlega álitinu sem um getur í 4. mgr. innan þess tímaramma sem þar er tilgreindur og ef nauðsynlegt er að beita úrræðum tímanlega við slíkum vanefndum, til að viðhalda eða koma aftur á hlutlausum samkeppnisaðstæðum á markaði eða tryggja eðlilega starfsemi og heilleika fjármálakerfisins, getur Eftirlitsstofnun EFTA, enda gildi kröfur þar að lútandi í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. án frekari lögfestingar um fjármálastofnanir, samþykkt einstaka ákvörðun sem beinist að fjármálastofnun þar sem gerð er krafa um að hún geri nauðsynlegar ráðstafanir til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt EES-samningnum, þ.m.t. að binda enda á tiltekið athæfi, með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, samþykktar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA. 7. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 6. mgr. skulu ganga framur fyrir ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama mál.

Þegar gripið er til aðgerða vegna málefna, sem formlegt álit gildir um skv. 4. mgr. eða ákvörðun skv. 6. mgr., skulu lögbær yfirvöld fylgja formlega álitinu eða ákvörðuninni, eftir því sem við á.

8. Eftirlitsstofnun EFTA skal birta árlega upplýsingar um þau lögbæru yfirvöld og fjármála-stofnanir í EFTA-ríkjunum sem ekki hafa farið að þeim formlegu álitum eða ákvörðunum sem um getur í 4. og 6. mgr.

18. gr.

Aðgerðir þegar um neyðarástand er að ræða

1. Stofnunin skal, ef um er að ræða óhagstæða þróun sem gæti stefnt í tvísýnu eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, greiða fyrir með virkum hætti og, þegar þörf er talin á, samræma aðgerðir sem viðkomandi lögbærar eftirlitsstofnanir grípa til.

Til að stofnunin geti gegnt því hlutverki sínu að greiða fyrir og samræma aðferðir skal upplýsa hana að fullu um þróunina og bjóða henni að hafa áheyrnarfulltrúa á viðkomandi fundi hjá hlutað-eigandi lögbærum eftirlitsstofnunum í hverju landi

2. Ráðið getur, í samráði við framkvæmdastjórnina og Evrópska kerfisáættaráðið og, eftir því sem við á, evrópsku eftirlitsstofnanirnar, samþykkt ákvörðun, sem beint er að stofnuninni þar sem ákvarðað er hvort neyðarástand hafi skapast samkvæmt þessari reglugerð, í kjölfarið á beiðni stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar eða Evrópska kerfisáættaráðsins þar að lútandi. Ráðið skal

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

endurskoða þá ákvörðun með reglulegu millibili og eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Ákvörðunin skal falla sjálfkrafa úr gildi ef hún er ekki endurnýjuð að loknu eins mánaðar tímabili. Ráðið getur hvenær sem er tilkynnt að neyðarástandinu sé aflýst.

Telji Evrópska kerfisáhætturáðið eða stofnunin að til neyðarástands geti komið skal viðkomandi aðili gefa út tilmæli, sem bundin eru trúnaði, sem beint er til ráðsins og því veitt mat á aðstæðunum. Ráðið skal síðan meta hvort þörf er á fundi. Tryggja skal að tilhlyðilegum trúnaði sé fylgt í þessu ferli.

Telji ráðið að um neyðarástand sé að ræða skal það tilkynna Evrópuþinginu og framkvæmdastjórninni um það án tafar.

3. Eftirlitsstofnun EFTA getur samþykkt einstakar ákvarðanir, þar sem gerð er krafa um að lögbær yfirvöld grípi til nauðsynlegra aðgerða í samræmi við löggjöfina sem um getur í 2. mgr. 1. gr., ef ráðið hefur samþykkt ákvörðun skv. 2. mgr. og í undantekningartilvikum ef samræmingaraðgerð lögbærra yfirvalda er nauðsynleg til að sporna við óhagstæðri þróun sem kynni að tefla eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða í tvísýnu eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta, til að koma í veg fyrir þá þróun með því að tryggja að fjármálastofnanir og lögbær yfirvöld uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í þeirri löggjöf.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

4. Ef lögbært yfirvald fer ekki að ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA, sem um getur í 3. mgr., innan þess tímaramma sem mælt er fyrir um í þeirri ákvörðun getur stofnunin, enda gildi kröfur þar að lútandi í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., þ.m.t. tæknilegir eftirlitsstaðlar og tæknilegir framkvæmdarstaðlar sem samþykktir hafa verið í samræmi við þessar gerðir án frekari lögfestingar um fjármálastofnanir, samþykkt einstaka ákvörðun sem beinist að fjármálastofnun þar sem gerð er krafa um að hún geri nauðsynlegar ráðstafanir til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt lögum Sambandsins, þ.m.t. að binda enda á tiltekið athæfi, með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. samnings milli EFTA-rikkanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls. Þetta skal aðeins gilda við aðstæður þar sem lögbært yfirvald fer ekki að lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., þ.m.t. tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum sem samþykktir hafa verið í samræmi við þessar gerðir, eða beitir þeim þannig að um greinilegt brot á þessum gerðum virðist að ræða, og þegar brýn nauðsyn er á úrbótum til að endurheimta eðlilega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta.

5. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 4. mgr. skulu ganga framur fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama efni.

Aðgerðir lögbærra yfirvalda í tengslum við mál sem falla undir ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. skulu samrýmast þessum ákvörðunum.

19. gr.

Lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda í aðstæðum sem ná yfir landamæri

1. Ef lögbært yfirvald samþykkir ekki verklagsreglu eða inntak aðgerðar eða aðgerðarleysis annars lögbærs yfirvalds í tilvikum sem tilgreind eru í Sambandsgerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. skal stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, að beiðni eins eða fleiri hlutadeigandi lögbærra yfirvalda, aðstoða lögbæru yfirvöldin við að ná samkomulagi í samræmi við verklagsregluna sem sett er fram í 2.–4. mgr. þessarar greinar, með fyrirvara um ferlið sem mælt er fyrir um í 17. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Í tilvikum sem tilgreind eru í löggjöfnni, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og ef hægt er að ákvarða, á grundvelli hlutlægra viðmiða, að um ágreining milli lögbærra yfirvalda mismunandi aðildarríkja sé að ræða, getur stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, að eigin frumkvæði, aðstoðað yfirvöldin við að ná samkomulagi, í samræmi við málsmeðferðina sem er sett fram í 2.–4. mgr.

2. Stofnunin skal setja tímamörk á sáttameðferð milli lögbærra yfirvalda með tilliti til viðkomandi tímamarka sem tilgreind eru í gerðum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og þess hversu flókin og brýn málin eru. Á því stigi skal stofnunin gegna hlutverki sáttasemjara.

3. Ef hlutaðeigandi lögbær yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttmeðferðar, sem um getur í 2. mgr., getur stofnunin, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í þriðju og fjórðu undirgrein 1. mgr. 44. gr., tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að þau grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld í aðildarríkjum ESB, í því skyni að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.

Ef eingöngu er um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að ræða og ef slíkum yfirvöldum tekst ekki að komast að samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttmeðferðar, sem um getur í 2. mgr., getur Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að þau grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn, með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld, í því skyni að tryggja að farið sé að EES-samningnum.

„Ef um lögbær yfirvöld eins eða fleiri aðildarríkja ESB og eins eða fleiri EFTA-ríkja er að ræða og ef slík yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttmeðferðar, sem um getur í 2. mgr., geta stofnunin og Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja ESB annars vegar og hlutaðeigandi EFTA-ríkja hins vegar grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn, með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld, í því skyni að tryggja að farið sé að EES-samningnum.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, samþykktar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA

4. Eftirlitsstofnun EFTA getur samþykkt einstaka ákvörðun sem beint er til fjármálastofnunar, með fyrirvara um valdheimildir Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. sammings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, þar sem gerð er krafa um að gripidd verði til nauðsynlegra aðgerða til að hlíta EES-samningnum, þ.m.t. að bundinn sé endi á einhvers konar athæfi, þar sem lögbært yfirvald hlítir ekki ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA og vanrækir að tryggja að fjármála-stofnun fari að kröfunum sem gilda um hana, án frekari lögfestingar eða með skírskotun til gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

5. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 4. mgr. skulu ganga framur fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama efni. Aðgerðir lögbæru yfirvaldanna í tengslum við málsatvik, sem falla undir ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr., skulu samrýmast þeim ákvörðunum.

6. Formaður stofnunarinnar skal, í skýrslunni sem um getur í 2. mgr. 50. gr., setja fram eðli og tegund ágreiningsins á milli lögbærra yfirvalda, samkomulags sem náðst hefur og ákvarðana sem teknar hafa verið til að leysa úr slíkum ágreiningi.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

20. gr.

Lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda þvert á atvinnugreinar

Sameiginlega nefndin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr. og 56. gr., leysa deilumál sem liggja þvert á atvinnugreinar og gætu risið á milli lögbærra yfirvalda, eins og þau eru skilgreind í 2. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010 eftir því sem við á.

Ef eingöngu er um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að ræða, getur Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun í samræmi við 3. og 4. mgr. 19. gr.

Ef um lögbær yfirvöld eins eða fleiri aðildarríkja ESB og eins eða fleiri EFTA-ríkja er að ræða, geta stofnunin annars vegar og Eftirlitsstofnun EFTA hins vegar tekið ákvörðun í samræmi við 3. og 4. mgr. 19. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, samþykktar á grundvalla draga sem stofnunin, evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og/eða evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfmakadseftirlitsstofnunin), eftir því sem við á, hafa gert, að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA. Stofnunin, evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamakadseftirlitsstofnunin) skulu, eftir því sem við á, komast að sameiginlegri afstöðu, í samræmi við 56. gr., og skulu samþykka ákvarðanirnar og/eða drögin samhliða.

20. gr. a

Samleitni eftirlitsferla

Stofnunin skal stuðla að, innan valdsviðs síns, samleitni eftirlitsferlisins og matsferlisins í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB til að koma á sterkum eftirlitsstöðlum í Sambandinu.

21. gr.

Samstarfshópar eftirlitsaðila

1. Stofnunin skal stuðla að því, innan valdsviðs síns, að starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila sé árangursrík, skilvirk og samræmd starfsemi þeirra samstarfshópa eftirlitsaðila sem um getur í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB, og hlúa að samræmi í beitingu laga Sambandsins meðal þeirra. Stofnunin skal, í því skyni að stuðla að samleitni í bestu eftirlitsvenjum, styðja við sameiginlegar eftirlitsáætlanir og rannsóknir og starfsfólki stofnunarinnar er heimilt að taka þátt í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila, þ.m.t. með athugun á staðnum sem tvö eða fleiri lögbær yfirvöld standa að sameiginlega.

2. Stofnunin skal vera leiðandi í að tryggja samræmda starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila fyrir stofnanir sem starfa yfir landamæri innan Sambandsins, með tilliti til kerfisáhættu af völdum fjármála-stofnana sem um getur í 23. gr., og skal kveðja fagráð saman til fundar eftir því sem við á.

Í þessari málsgrein og 1. mgr. þessarar greinar skal álíta stofnunina „lögbært yfirvald“ í skilningi viðkomandi löggjafar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Stofnuninni er heimilt að:

- a) safna og miðla öllum viðkomandi upplýsingum til lögbærra yfirvalda í því skyni að greiða fyrir vinnu samstarfshópsins og koma á fót og stjórna miðlægu kerfi sem gerir þessar upplýsingar aðgengilegar lögbæru yfirvöldunum í samstarfshópnum,
- b) eiga frumkvæði að og samræma álagspróf á vettvangi Sambandsins í samræmi við 32. gr. til að meta þanþol fjármálastofnana, einkum kerfisáhættu af völdum fjármálastofnana, eins og um getur í 23. gr., gagnvart óhagstæðri markaðsþróun og við mat á því hvort kerfisáhætta gæti hugsanlega aukist við álagsaðstæður, og tryggja að samræmdri aðferðafræði sé beitt við slík próf á innlendum vettvangi og, eftir því sem við á, beina tilmælum til lögbæra yfirvaldsins um að leiðrétta atriði sem ákvörðuð voru í álagsprófinu,
- c) stuðla að árangursríkri og skilvirkri eftirlitsstarfsemi, þ.m.t. að meta áhættuna sem fjármálastofnanir eru eða gætu verið óvarðar fyrir, samkvæmt eftirlitsferlum eða við álagsaðstæður,
- d) hafa umsjón með verkefnum lögbærra yfirvalda, í samræmi við þau verkefni og það valdsvið sem tilgreint er í þessari reglugerð, og
- e) óska eftir frekari umfjöllun samstarfshóps þegar hún telur að ákvörðunin gæti leitt til rangrar beitingar laga Sambandsins eða mundi ekki stuðla að markmiðinu um samleitni eftirlitsvenja. Stofnunin getur einnig bedið eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli að halda fund í hópnum eða taka mál á dagskrá á fundi.

3. Stofnunin getur tekið saman frumvarp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu ákvæða sem varða rekstrarlega starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gefið út leiðbeiningar og tilmæli sem samþykkt eru skv. 16. gr. til að stuðla að samleitni í eftirlitsstarfsemi og bestu starfsvenjum sem samþykktar hafa verið af samstarfshópnum eftirlitsaðila.

4. Stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, skal hafa lagalega bindandi skyldur við sáttamiðlun til að leysa deilur á milli lögbærra yfirvalda í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 19. gr. Stofnunin getur tekið eftirlitsákvæðanir, sem öðlast gildi án frekari lögfestingar, um hlutaðeigandi stofnun í samræmi við 19. gr.

22. gr.

Almenn ákvæði

1. Stofnunin skal hefja viðeigandi athugun á kerfisáhættu eins og hún er skilgreind í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010. Hún skal fjalla um hættu á röskun í fjármálaþjónustu sem:

- a) hlýst af skerðingu á fjármálakerfinu, í heild eða að hluta, og
- b) gæti haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið.

Stofnunin skal, eftir því sem við á, taka til athugunar vöktun og mat á kerfisáhættu sem Evrópska kerfisáhætturáðið og stofnunin hafa þróað og bregðast við viðvörðunum og tilmælum Evrópska kerfisáhætturáðsins í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

1a. Stofnunin skal, að lágmarki árlega, taka til athugunar hvort rétt þyki að framkvæma mat á vettvangi Sambandsins á þanþoli fjármálastofnana í samræmi við 32. gr. og upplýsa Evrópuþingið, ráðið, Eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-rikkjanna og framkvæmdastjórnina um rökstuðning þess. Hún skal gefa upp niðurstöðurnar fyrir sérhverja fjármálastofnun sem tekur þátt, þar sem slíkt mat á vettvangi Sambandsins er framkvæmt og stofnunin telur viðeigandi að gera slíkt.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Stofnunin skal, í samstarfi við Evrópska kerfisáhætturáðið, þróa sameiginleg megingindleg og eigindleg viðmið (áhættumælaborð) til að greina og mæla kerfisáhættu.

Stofnunin skal einnig þróa fullnægjandi fyrirkomulag á álagsprófum til að hjálpa til við greiningu á þeim stofnunum sem gætu valdið kerfisáhættu. Stofnanir þessar skulu falla undir aukið eftirlit og, ef nauðsyn krefur, málsmeðferðarreglur um endurreisn og skilameðferð sem um getur í 25. gr.

3. Stofnunin skal semja, eins og þörf krefur og með fyrirvara um gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr., aukalega leiðbeiningar og tilmæli fyrir fjármálastofnanir, að teknu tilliti til kerfisáhættunnar sem þær valda.

Stofnunin skal tryggja að tekið sé mið af kerfisáhættunni, sem fjármálastofnanir valda, við gerð frumvarpa að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum á sviðum sem mælt er fyrir um í laga-gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

4. Stofnunin getur, að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, Eftirlitsstofnunar EFTA eða fastanefndar EFTA-ríkjanna, eða að eigin frumkvæði, hafið rannsókn á tiltekinni tegund fjármálastofnunar, tegund af vöru eða tegund af framferði, í því skyni að meta hugsanlega ógn við stöðugleika fjármálakerfisins og veita hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum viðeigandi tilmæli um aðgerðir.

Stofnunin getur, í þeim tilgangi, notað þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. 35. gr.

5. Sameiginlega nefndin skal tryggja, í samræmi við þessa grein, heildarsamræmingu á starfsemi þvert á atvinnugreinum.

23. gr.

Greining og mat á kerfisáhættu

1. Stofnunin skal, í samráði við Evrópska kerfisáhætturáðið, þróa viðmiðanir fyrir greiningu og mat á kerfisáhættu og fullnægjandi fyrirkomulagi á álagsprófum, sem felur í sér athugun á hugsanlegri kerfisáhættu sem stafað gæti af fjármálastofnunum og vaxið við álagsaðstæður. Fjármálastofnanirnar sem geta valdið kerfisáhættu skulu falla undir aukið eftirlit og, ef nauðsyn krefur, málsmeðferðarreglur um endurreisn og skilameðferðir sem um getur í 25. gr.

2. Stofnunin skal taka fullt tillit til viðeigandi alþjóðlegra aðferða við þróun viðmiðana við greiningu og mat á kerfisáhættu af völdum fjármálastofnana, þ.m.t. þær sem ráðgjafanefnd um fjármálastöðugleika, Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn og Alþjóðagreiðslubankinn hafa komið á fót.

24. gr.

Varanleg geta til að bregðast við kerfisáhættu

1. Stofnunin skal tryggja að hún hafi sérhæfða og viðvarandi getu til að bregðast með skilvirkum hætti við myndun kerfisáhættu, eins og um getur í 22. og 23. gr., einkum að því er varðar stofnanir sem kerfisáhætta stafar af.

2. Stofnunin skal sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með þessari reglugerð og löggjöfnni sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og skal leggja sitt af mörkum til að tryggja samfellda og samræmda krísustjórnun og kerfi skilaneftnda í Sambandinu.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

25. gr.

Málsmeðferðarreglur um endurreisn og skilameðferð

1. Stofnunin skal stuðla að og taka virkan þátt í þróun og samræmingu á skilvirkum, samræmdum og uppfærðum endurheimtar- og slitameðferðaráætlunum fyrir fjármálastofnanir. Stofnunin skal einnig, þar sem kveðið er á um slíkt í gerðum Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr., aðstoða við þróun verklags í neyðarástandi og grípa til forvarnaráðstafana til að lágmarka kerfisbundin áhrif sérhveftrar bilunar.
2. Stofnunin skal leggja sitt af mörkum til að meta þörfina á samræmdum, traustum og trúverðugum fjármögnunaraðferðum, ásamt viðeigandi fjármögnunarleiðum sem tengjast samræmdri tilhögun áhættustjórnunar.
3. Stofnunin getur þróað tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla, eins og tilgreint er í laga-gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–15. gr.

26. gr.

Evrópsk innstæðutryggingakerfi

1. Stofnunin skal stuðla að því að efla evrópska innstæðutryggingakerfið með því að nota þær valdheimildir sem henni eru faldar með þessari reglugerð til að tryggja að tilskipun 94/19/EB sé rétt beitt með það að markmiði að tryggja að landsbundin innstæðutryggingakerfi séu nægilega fjármögnuð af framlögum fjármálastofnana, þ.m.t. frá þeim fjármálastofnunum sem starfa og taka við innlánnum í Sambandinu en hafa höfuðstöðvar utan þess, eins og kveðið er á um í tilskipun 94/19/EB og veita innstæðueigendum um allt Sambandið viðtæka vernd í samræmdum ramma sem kemur ekki að verndun stöðugleika sameiginlegra ábyrgðarkerfa, að því tilskildu að þeir fari að löggjöf Sambandsins.
2. Ákvæði 16. gr., sem varða valdheimildir stofnunarinnar til að samþykkja leiðbeiningar og tilmæli, skulu gilda um innstæðutryggingakerfi.
3. Stofnunin getur þróað tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla, eins og tilgreint er í laga-gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–15. gr.
4. Við endurskoðun þessarar reglugerðar, eins og kveðið er á um í 81. gr., skal einkum skoða samleitni evrópsks kerfis landsbundinna innstæðutryggingakerfa.

27. gr.

Evrópskt kerfi um fyrirkomulag skilameðferðar banka og fjármögnunar

1. Stofnunin skal leggja sitt af mörkum við að þróa aðferðir við skilameðferð fjármálastofnana sem stefna í þrot til að koma í veg fyrir keðjuverkandi áhrif, einkum af þeim sem kerfisáhætta gæti stafað af, svo að unnt sé að taka rekstur til skilameðferðar skipulega og tímanlega, þ.m.t., og eftir atvikum, að fjármögnunaraðferðir séu samræmdar og traustar eftir því sem við á.
2. Stofnunin skal leggja sitt af mörkum við að meta þörfina á samræmdum, traustum og trúverðugum fjármögnunaraðferðum, ásamt viðeigandi fjármögnunarleiðum sem tengjast samræmdri landsbundinni tilhögun krísustjórnunar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Stofnunin skal leggja sitt af mörkum við vinnu sem tengist málefnum á borð við jöfn samkeppnis-skilyrði og uppsöfnuð áhrif af kerfum um álögð gjöld og framlög á fjármálastofnanir, sem heimilt er að setja á til að tryggja sanngjarna dreifingu byrða og hvetja viðkomandi aðila til að hafa hemil á kerfisáhættu innan samræmds og trausts ramma um skilameðferð.

Við endurskoðun þessarar reglugerðar, eins og kveðið er á um í 81. gr., skal einkum skoða hvort stofnunin fái aukið hlutverk innan ramma forvarna gegn kreppu, stjórnunar og úrlausna og, ef þörf er á, stofnunar evrópsks skilameðferðarsjóðs.

28. gr.

Framsal verkefna og ábyrgðar

1. Lögbær yfirvöld geta, með samþykki viðkomandi fulltrúa, framselt stofnuninni eða öðrum lögbærum yfirvöldum verkefni og ábyrgð er falla undir skilyrðin sem sett eru fram í þessari grein. Aðildarríkin geta sett fram sérstakt fyrirkomulag varðandi framsal ábyrgðar sem hlíta verður áður en lögbær yfirvöld ganga til framsalssamninga og geta takmarkað gildissvið framsals að því marki sem telst nauðsynlegt fyrir skilvirkt eftirlit með fjármálastofnunum eða samstæðum sem starfa yfir landamæri.

2. Stofnunin skal hvetja til og greiða fyrir framsali verkefna og ábyrgðar milli lögbærra yfirvalda með því að greina þau verkefni og ábyrgðir sem hægt er að framselja eða framkvæma í sameiningu og með því að stuðla að sem bestu starfsvenjum.

3. Framsal ábyrgðar skal leiða til endurúthlutunar á valdheimildum sem mælt er fyrir um í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Löggin sem gilda um þá stofnun sem framselur vald skulu stjórna málsmeðferð, fullnustu og stjórnarsýslu- og endurskoðunarvaldi dómstóla að því er framselda ábyrgð varðar.

4. Lögbæru yfirvöldin skulu tilkynna stofnuninni um framsalssamninga sem þau ætla að gerast aðilar að. Þau skulu láta samningana taka gildi í fyrsta lagi einum mánuði frá því að hafa tilkynnt um þá til stofnunarinnar.

Stofnunin getur veitt álit á fyrirhuguðum samningi innan eins mánaðar frá því tilkynning berst.

Stofnunin skal, með viðeigandi hætti, birta framsalssamninga sem lögbær yfirvöld gera til að tryggja að allir hlutaðeigandi málsaðilar séu upplýstir á viðeigandi hátt.

29. gr.

Sameiginleg eftirlitsmenning

1. Stofnunin skal taka virkan þátt í að byggja upp sameiginlega eftirlitsmenningu og samkvæmni í eftirlitsvenjum í Sambandinu, ásamt því að tryggja samræmdar verklagsreglur og aðferðir í öllu Sambandinu. Stofnunin skal a.m.k. annast eftirfarandi starfsemi:

- a) veita lögbærum yfirvöldum álit,
- b) efla skilvirk tvíhliða og marghliða upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda, að teknu fullu tilliti til gildandi ákvæða um þagnarskyldu og gagnavernd sem kveðið er á um í viðkomandi löggjöf Sambandsins,
- c) stuðla að þróun vandaðra og samræmdra eftirlitsstaðla, þ.m.t. skýrslugjafastaðla og alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við 3. mgr. 1. gr.,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- d) endurskoða beitingu viðkomandi tæknilegra eftirlits- og framkvæmdarstaðla sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt og leiðbeiningar og tilmæli sem stofnunin gefur út og gera tillögur að breytingum, þar sem við á, og
- e) koma á þjálfunaráætlunum innan og þvert á atvinnugreinar, greiða fyrir starfsmanna-skiptum og hvetja lögbær yfirvöld til að efla tímabundnar starfstilfærslur og önnur úrræði.

2. Stofnunin skal þróa og viðhalda evrópski eftirlitshandbók um eftirlit fjármálastofnana fyrir Sambandið í heild, m.a. með tilliti til breyttra viðskiptahátta og viðskiptalíkana fjármálastofnana, til að koma á sameiginlegri eftirlitsmenningu. Með evrópsku eftirlitshandbókinni skal setja fram bestu starfsvenjur eftirlitsaðferða og eftirlitsferla.

30. gr.

Jafningjarýni lögbærra yfirvalda

1. Stofnunin skal reglulega skipuleggja og framkvæma jafningjarýni á hluta eða allri starfsemi lögbærra yfirvalda til að styrkja frekar samkvæmni í eftirlitsniðurstöðum. Stofnunin skal, í þessu skyni, þróa aðferðir til að greiða fyrir hlutlægu mati og samanburði á þeim yfirvöldum sem sæta rýni. Við framkvæmd jafningjarýni skal taka tillit til fyrirbyggjandi upplýsinga og mats, sem áður hefur farið fram, að því er varðar hlutadeigandi lögbært yfirvald.

2. Jafningjarýnin skal fela í sér mat á, en ekki takmarkast af:

- a) því hvort tekjur og stjórnunarfyrirkomulag lögbærs yfirvalds sé fullnægjandi, einkum í tengslum við skilvirka beitingu tæknilegu eftirlits- og framkvæmdarstaðlanna sem um getur í 10.–15. gr. og gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og getu til að bregðast við markaðsþróun,
- b) því hversu mikil samleitni hefur náðst við beitingu laga Sambandsins og í eftirlitsvenjum, þ.m.t. tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum, leiðbeiningum og tilmælum, sem samþykkt hafa verið skv. 10.–16. gr., og að hvaða marki eftirlitsvenjur ná markmiðunum sem sett eru fram í lögum Sambandsins,
- c) bestu starfsvenjum sem ákveðin lögbær yfirvöld hafa komið á og önnur lögbær yfirvöld gætu haft hag af að taka upp,
- d) skilvirkni og samræmingu sem náðst hefur með beitingu ákvæðanna sem samþykkt hafa verið við framkvæmd laga Sambandsins, þ.m.t. stjórnisýsluráðstafanir og viðurlög sem beint er gegn ábyrgum aðilum, þar sem ákvæðum þessum hefur ekki verið framfylgt.

3. Stofnunin getur, á grundvelli jafningjarýni, gefið út leiðbeiningar og tilmæli skv. 16. gr. Lögbær yfirvöld skulu leitast við að fylgja þessum leiðbeiningum og tilmælum í samræmi við 3. mgr. 16. gr. Stofnunin skal, við þróun draga að tæknilegum eftirlits- eða framkvæmdarstöðlum í samræmi við 10.–15. gr., taka mið af niðurstöðu af jafningjarýni og öllum öðrum upplýsingum sem hún aflar við störf sín, til að tryggja samleitni staðlanna og framkvæmd í hæsta gæðaflokki.

3a. Stofnunin skal senda álit til framkvæmdastjórnarinnar þar sem jafningjarýnin eða aðrar upplýsingar sem hún aflar við störf sín sýna að frumkvæði að lagasetningu er nauðsynlegt til að tryggja frekari samhæfingu varfæmireglna.

4. Stofnunin skal gera bestu starfsvenjur, sem greina má úr þessari jafningjarýni, aðgengilegar öllum. Auk þess má greina opinberlega frá öllum öðrum niðurstöðum jafningjarýni, með fyrirvara um samkomulag við lögbæra yfirvaldið sem fellur undir jafningjarýnina.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

31. gr.

Samræmingarhlutverk

Stofnunin skal uppfylla almennt samræmingarhlutverk milli lögbærra yfirvalda, einkum við aðstæður þar sem óhagstæð þróun gæti hugsanlega stofnað eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu í hættu.

Stofnunin skal stuðla að samræmdum viðbrögðum Sambandsins, meðal annars með því að:

- a) greiða fyrir upplýsingaskiptum milli lögbærra yfirvalda,
- b) ákvarða umfang og, þar sem það er viðeigandi, sannreyna áreiðanleika upplýsinga sem gera skal tiltækar öllum hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum,
- c) framkvæma, að ósk lögbæru yfirvaldanna eða að eigin frumkvæði, sáttameðferð sem er ekki bindandi, með fyrirvara um 19. gr.,
- d) tilkynna evrópska kerfisáhætturáðinu, ráðinu, Eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-rikkanna og framkvæmdastjórninni án tafar um hugsanlegt neyðarástand,
- e) grípa til allra viðeigandi ráðstafana til að samræma aðgerðir sem viðkomandi lögbær yfirvöld grípa til, ef um ræðir þróun sem stefnt gæti starfsemi fjármálamarkaða í hættu,
- f) safna miðlægt þeim upplýsingum sem fást hjá lögbærum yfirvöldum í samræmi við 21. og 35. gr. í kjölfar lögboðinnar kvaðar um skýrslugjöf stofnana. Stofnunin skal koma þeim upplýsingum á framfæri við önnur hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

32. gr.

Mat á markaðspróun

1. Stofnunin skal fylgjast með og meta markaðspróun sem fellur undir verksvið hennar og, þegar þörf er á, tilkynna evrópsku eftirlitsstofnununum (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni), Evrópska kerfisáhætturáðinu og Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni um viðkomandi eindarvarúðarhorfur, hugsanlega áhættu og veikleika. Stofnunin skal, í mati sínu, taka með efnahagslega greiningu á mörkuðunum þar sem fjármálastofnanir starfa og mat á áhrifum hugsanlegrar markaðspróunar á slíkar stofnanir.

2. Stofnunin skal, í samvinnu við evrópska kerfisáhætturáðið, hafa frumkvæði að og samræma mat á vettvangi Sambandsins á þanþoli fjármálastofnana gagnvart óhagstæðri markaðspróun. Í þessu skyni skal hún þróa:

- a) sameiginlega aðferðafræði við mat á áhrifum efnahagslegra aðstæðna á fjárhagsstöðu stofnunar,
- b) sameiginlega nálgun á miðlun á niðurstöðum þessara matsgerða um þanþol fjármálastofnana,
- c) sameiginlega aðferðafræði við mat á áhrifum tiltekinna vara eða dreifingarferla á stofnun og
- d) sameiginlega aðferðafræði við eignamat, eins og nauðsyn ber, að því er varðar álagsprófun.

3. Stofnunin skal, eigi sjaldnar en einu sinni á ári og oftár ef þörf krefur, láta Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni og Evrópska kerfisáhætturáðinu í té mat á horfum, hugsanlegri áhættu og veikleikum á valdsviði hennar, með fyrirvara um verkefni Evrópska kerfisáhætturáðsins sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010.

Stofnunin skal taka flokkun á helstu áhættu og veikleikum með í þessu mati og leggja til aðgerðir til forvarna eða úrbóta, ef nauðsyn krefur.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3a. Stofnunin getur, í samræmi við 35. gr. og með fyrirvara um skilyrðin sem eru sett þar, óskað eftir upplýsingum beint frá fjármálastofnunum til að keyra mat á vettvangi Sambandsins á þanþoli þeirra fjármálastofnana samkvæmt þessari grein. Hún getur einnig krafist lögbær yfirvöld um að framkvæma sérstaka endurskoðun. Eftirlitsstofnun EFTA getur óskað eftir að lögbær yfirvöld framkvæmi vettvangsskoðanir, og stofnunin og Eftirlitsstofnun EFTA geta tekið þátt í slíkum vettvangsskoðunum í samræmi við 21. gr. og með fyrirvara um skilyrðin sem eru sett fram í henni, til að tryggja samanburðarhæfi og áreiðanleika aðferða, framkvæmdar og niðurstaðna.

Beiðnir Eftirlitsstofnunar EFTA samkvæmt þessari málsgrein skulu, án ástæðulausrar tafar, gerðar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

3b. Stofnunin getur óskað eftir að lögbæru yfirvöldin krefjist þess að fjármálastofnanir veiti upplýsingar, sem þeim er skylt að veita samkvæmt 3. mgr. a og falla undir óháða endurskoðun.

4. Stofnunin skal tryggja fullnægjandi umfjöllun um þróun, áhættu og veikleika þvert á atvinnugreinar, með náinni samvinnu við evrópsku eftirlitsstofnanir (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina) fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar.

33. gr.

Alþjóðasamskipti

1. Stofnunin getur, með fyrirvara um valdsvið aðildarríkjanna og stofnana Sambandsins, ræktað tengslin við og tekið þátt í stjórnunarfyrirkomulagi með eftirlitsstofnunum, alþjóðastofnunum og stjórnvöldum þriðju landa. Fyrirkomulag þetta skal hvorki stofna til lagaskyldna fyrir Sambandið og aðildarríki þess né skal það hindra að aðildarríkin og lögbær yfirvöld þeirra gangi frá tvíhliða eða marghliða samstarfi við þessi þriðju lönd.

2. Stofnunin skal aðstoða við töku jafngildisákvæðana um eftirlitskerfi í þriðju löndum í samræmi við gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. Stofnunin skal, í skýrslunni sem um getur í 5. mgr. 43. gr., greina frá stjórnunarfyrirkomulaginu sem samið hefur verið um við alþjóðastofnanir eða yfirvöld í þriðju löndum, og veittri aðstoð við undirbúning á töku jafngildisákvæðana.

34. gr.

Önnur verkefni

1. Stofnunin getur, að beiðni Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, Eftirlitsstofnunar EFTA eða fastanefndar EFTA-ríkjanna, eða að eigin frumkvæði, veitt Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni álit um öll málefni sem tengjast verkefni hennar.

2. Stofnunin getur, að beiðni eins af hlutaðeigandi lögbæru yfirvöldunum, birt og gefið út álit um varfærnismat, nema að því er varðar viðmiðanirnar í e-lið 1. mgr. 19. gr. a í tilskipun 2006/48/EB með tilliti til varfærnis mats um samruna og yfirtökur sem falla undir gildissvið tilskipunar 2006/48/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB, og krafist samkvæmt þeirri tilskipun, samráðs á milli lögbærra yfirvalda frá tveimur eða fleiri aðildarríkjum. Álitid skal birt þegar í stað og í öllum tilvikum áður en matstímabilinu lýkur í samræmi við tilskipun 2006/48/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB. Ákvæði 35. gr. gilda á þeim sviðum þar sem stofnunin hefur heimild til að gefa út álit.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

35. gr.

Söfnun upplýsinga

1. Lögbæru yfirvöldin skulu, að beiðni stofnunarinnar, veita henni allar nauðsynlegar upplýsingar, á tilteknu sniði, til að framkvæma verkefni sem henni eru falin með þessari reglugerð, að því tilskildu að þau hafi lagalegan aðgang að viðkomandi upplýsingum. Upplýsingarnar skulu vera nákvæmar, samræmdar, heildstæðar og tímanlegar.
2. Stofnunin getur einnig óskað eftir að fá upplýsingar veittar með reglulegu millibili og á tilgreindu sniði eða með sambærilegum sniðmátum sem stofnunin hefur samþykkt. Slíkar beiðnir skal leggja fram á hefðbundnu skýrslusniði, ef hægt er.
3. Stofnunin getur veitt, við tilhlýðilega rökstudda beiðni lögbærs yfirvalds, nauðsynlegar upplýsingar til að aðstoða þau við að sinna verkefnum sínum í samræmi við þagnarskylduna sem mælt er fyrir um í löggiöf sem bundin er við tiltekinn geira og í 70. gr.
4. Stofnunin skal taka til greina viðkomandi fyrirliggjandi tölfræðilegar upplýsingar sem evrópska hagskýrslukerfið og seðlabankakerfi Evrópu hafa unnið og miðlað, áður en hún óskar eftir upplýsingum í samræmi við þessa grein og til að forðast tvítekningu vegna kvaðar um skýrslugjöf.
5. Stofnunin getur beint vel rökstuddri beiðni til annarra eftirlitsstofnana, til ráðuneytisins sem ber ábyrgð á fjármálum ef það hefur varfærnisupplýsingar í vörslu sinni, til seðlabanka aðildarríkisins eða til hagstofu hlutaðeigandi aðildarríkis þegar upplýsingar eru ekki tiltækar eða ef lögbær yfirvöld hafa ekki gert þær tiltækar nógu tímanlega.
6. Stofnunin getur óskað eftir upplýsingum, þar sem heildstæðar eða nákvæmar upplýsingar liggja ekki fyrir eða eru ekki gerðar tiltækar á tímanlegan hátt skv. 1. eða 5. mgr., með tilhlýðilega rökstuddri beiðni beint frá:
 - a) viðeigandi fjármálastofnunum,
 - b) eignarhaldsfélögum eða útibúum viðeigandi fjármálastofnunar,
 - c) Rekstraráðilum innan fjármálasamstæðu eða fyrirtækjasamsteypu sem ekki eru eftirlitsskyldir en eru mikilvægir fyrir fjármálastarfsemi viðkomandi fjármálastofnana.

Viðtakendur slíkrar beiðni skulu veita stofnuninni tafarlaust og án ótilhlýðilegrar tafar greinargóðar, nákvæmar og heildstæðar upplýsingar.

7. Stofnunin getur aðeins notaðar trúnaðarupplýsingar, sem tekið er við samkvæmt þessari grein, í þeim tilgangi að sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með þessari reglugerð.

7a. Ef viðtakendur beiðni skv. 6. mgr. veita ekki skýrar, nákvæmar og heildstæðar upplýsingar þegar í stað, skal stofnunin eftir atvikum upplýsa Seðlabanka Evrópu og viðkomandi yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum, sem samkvæmt landslögum skulu vera samvinnuþýð við stofnunina, í því skyni að tryggja fullan aðgang að upplýsingunum og sérhverjum upprunaskjölum, bókhaldi eða skráum sem viðtakendurnir hafa lagalegan aðgang að til að sannreyna upplýsingarnar.

36. gr.

Tengsl við Evrópska kerfisáhætturáðið

1. Stofnunin skal vinna náð og reglulega með Evrópska kerfisáhætturáðinu.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Stofnunin skal veita Evrópska kerfisáhætturáðinu upplýsingar, reglulega og tímanlega, sem eru nauðsynlegar til að það geti innt af hendi verkefni sín. Veita skal Evrópska kerfisáhætturáðinu án tafar öll gögn, sem það þarf á að halda til að inna af hendi verkefni sín og eru hvorki í formi ágrips né samantektar, að fenginni rökstuddri beiðni, eins og tilgreint er í 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010. Stofnunin skal, í samstarfi við Evrópska kerfisáhætturáðið, ráða yfir fullnægjandi innri málsmeðferð fyrir afhendingu trúnaðarupplýsinga, einkum upplýsinga sem varða einstakar fjármála-stofnanir.

3. Stofnunin skal, í samræmi við 4. og 5. mgr., tryggja tilhlýðilega eftirfylgni við varnaðarorð og tilmæli Evrópska kerfisáhætturáðsins sem um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

4. Stofnunin skal, þegar hún tekur við varnaðarorðum eða tilmælum frá Evrópska kerfisáhætturáðinu sem beint er gegn henni, boða án tafar til fundar í eftirlitsstjórninni og meta hvaða áhrif slík varnaðarorð eða tilmæli hafa á það hvernig tekst að sinna verkefnum hennar.

Hún skal taka ákvörðun, með viðeigandi tilhögun ákvarðanatöku, um frekari aðgerðir í samræmi við valdheimildir, sem henni eru faldar með þessari reglugerð, til að bregðast við málum sem greind eru í aðvörununum og tilmælunum.

Stofnunin skal, ef hún fer ekki að tilmælum, gera ráðinu og evrópska kerfisáhætturáðinu grein fyrir ástæðum þess. Evrópska kerfisáhætturáðið skal upplýsa Evrópuþingið þar um í samræmi við 5. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

5. Stofnunin skal, þegar við á, nota valdheimildir sem henni er faldar með þessari reglugerð til að tryggja tímanlega eftirfylgni við móttöku varnaðarorða eða tilmæla sem Evrópska kerfisáhætturáðið beinir til lögbærrar landsbundinnar eftirlitsstofnunar.

Hyggist viðtakandi ekki hlíta tilmælum Evrópska kerfisáhætturáðsins skal hann gera því viðvart og ræða við eftirlitsstjórnina um ástæður þess að hann grípi ekki til aðgerða.

Þar sem lögbært yfirvald, í samræmi við 1. mgr. 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, upplýsir ráðið og evrópska kerfisáhætturáðið um aðgerðimar sem það hefur gripið til, til að bregðast við tilmælum evrópska kerfisáhætturáðsins skal það taka tilhlýðilegt tillit til áforma eftirlitsstjórnarinnar og skal einnig upplýsa framkvæmdastjórnina og Eftirlitsstofnun EFTA.

6. Stofnunin skal taka til hið ítrasta tillit til varnaðarorða og tilmæla Evrópska kerfisáhætturáðsins þegar hún sinnir verkefnum sem greint er frá í þessari reglugerð.

37. gr.

Hagsmunahópur um bankastarfsemi

1. Koma skal á fót hagsmunahópi um bankastarfsemi til að greiða fyrir samráði með hagsmunaaðilum á sviðum sem varða verkefni stofnunarinnar. Hafa skal samráð við hagsmunahópinn um bankastarfsemi vegna aðgerða sem gripið er til í samræmi við 10.–15. gr. um tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla og, að því marki sem þær varða ekki einstakar fjármálastofnanir, 16. gr. varðandi leiðbeiningar og tilmæli. Tilkynna skal hagsmunahópi um bankastarfsemi, eins fljótt og auðið er, ef brýnt er að grípa til aðgerða og samráð reynist ógerlegt.

Hagsmunahópurinn um bankastarfsemi skal koma saman að eigin frumkvæði eins og nauðsynlegt er og undir öllum kringumstæðum að lágmarki fjórum sinnum á ári.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Hagsmunahópur um bankastarfsemi skal skipaður 30 aðilum sem eru fulltrúar, í jöfnu hlutfalli, lána- og fjárfestingastofnana sem starfa í Sambandinu, starfsmanna þeirra og einnig neytenda, þeirra sem nota bankaþjónustu og aðila á vegum lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Að minnsta kosti fimm aðilar hans skulu vera óháðir framúrskarandi fræðimenn. Tíu aðilar hans skulu vera fulltrúar fjármála- stofnana, þar af þrír fyrir hönd samvinnubanka og sparisjóða.

3. Eftirlitsstjórnin skal skipa aðila í hagsmunahópinn um bankastarfsemi að fengnum tillögum frá viðkomandi hagsmunaaðilum. Eftirlitsstjórnin skal, við ákvörðunartökuna og eftir því sem unnt er, tryggja að viðeigandi jafnt hlutfall eftir landsvæðum og kynjum og jöfn hlutdeild hagsmunaaðila sé alls staðar í Sambandinu.

4. Stofnunin skal veita allar nauðsynlegar upplýsingar, með fyrirvara um þagnarskyldu eins og sett er fram í 70. gr., og tryggja hagsmunahópnum um bankastarfsemi fullnægjandi aðstöðu og aðstoð. Veita skal fullnægjandi þóknun þeim aðilum hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem eru í fyrirsvari fyrir stofnanir sem eru ekki reknar í hagnaðarskyni, að undanskildum fulltrúum atvinnugreinarinnar. Slík þóknun skal að lágmarki vera jafngild endurgreiðslutaxta embættismanna samkvæmt V. bálki 1. kafla 2. þáttar starfsmannareglna embættismanna Evrópusambandsins og ráðningarskilmálum annarra starfsmanna Evrópusambandsins sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE, KBE, KSE) nr. 259/68⁽⁴³⁾ (starfsmannareglur). Hagsmunahópnum um bankastarfsemi er heimilt að stofna vinnuhópa um tæknileg málefni. Aðilar hagsmunahóps um bankastarfsemi skulu sitja í tvö og hálf ár og skal nýtt valferli hefjast að þeim tíma liðnum.

5. Hagsmunahópnum um bankastarfsemi er heimilt að leggja fram álit og veita stofnuninni ráð um málefni sem tengjast verkefnum stofnunarinnar, með sérstaka áherslu á verkefni sem sett eru fram í 10.–16. gr. og 29., 30. og 32. gr.

6. Hagsmunahópurinn um bankastarfsemi skal setja sér starfsreglur sínar með tveimur þriðju meirihluta atkvæða.

7. Stofnunin skal birta opinberlega álit og ráðgjöf hagsmunahópsins um bankastarfsemi og niðurstöður samráðs við hann.

38. gr.

Verndarráðstafanir

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal tryggja að engin ákvörðun, sem samþykkt er skv. 18. eða 19. gr., gangi á neinn hátt á fjárhagslegar ábyrgðir aðildarríkjanna.

2. Aðildarríki er heimilt, telji það að ákvörðun sem tekin er skv. 3. mgr. 19. gr. gangi á fjárhagslega ábyrgð þess, að tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA um það innan tveggja vikna frá tilkynningu um ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA til lögbæra yfirvaldsins um að ákvörðunin muni ekki koma til framkvæmda hjá lögbæra yfirvaldinu.

Aðildarríkið skal, í tilkynningu sinni, útskýra greinilega og ítarlega hvers vegna og hvernig ákvörðunin gangi á fjárhagslega ábyrgð þess.

43 () Stjtíð. EB L 56, 4.3.1968, bls. 1.“

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Fresta skal ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA ef um slíka tilkynningu er að ræða.

Eftirlitsstofnun EFTA skal upplýsa aðildarríkið, innan eins mánaðar frá tilkynningu aðildarríkisins, um það hvort hún standi við ákvörðun sína, breyti henni eða afturkalli. Eftirlitsstofnun EFTA skal, ef hún stendur við ákvörðunina eða breytir henni, lýsa því yfir að hún hafi ekki áhrif á fjárhagslegar ábyrgðir.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal taka ákvörðun, ef Eftirlitsstofnun EFTA stendur við ákvörðunina, með meirihluta greiddra atkvæða á fundi sínum eigi síðar en tveimur mánuðum frá því að Eftirlitsstofnun EFTA sendi aðildarríkinu tilkynningu um hvort ákvörðun hennar standi eða ekki, eins og sett er fram í fjórðu undirgrein.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu hlutaðeigandi EFTA-ríkis til stofnunarinnar og framkvæmdastjórnarinnar. Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að standa við ákvörðun, breyta henni eða afturkalla skal tekin á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA skal felld úr gildi ef fastanefnd EFTA-ríkjanna, eftir að hafa athugað málið, tekur ekki ákvörðun um að standa við hana í samræmi við fimmtu undirgrein.

3. Aðildarríki er heimilt, telji það að ákvörðun sem tekin er skv. 3. mgr. 18. gr. gangi á fjárhagslega ábyrgð þess, að tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA og ráðinu, innan þriggja vinnudaga frá tilkynningu um ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA til lögbæra yfirvaldsins, að ákvörðunin muni ekki koma til framkvæmda hjá lögbæra yfirvaldinu.

Aðildarríkið skal, í tilkynningu sinni, útskýra greinilega og ítarlega hvers vegna og hvernig ákvörðunin gengur á fjárhagslega ábyrgð þess.

Fresta skal ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA ef um slíka tilkynningu er að ræða.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal boða til fundar innan tíu virkra daga og taka ákvörðun með einföldum meirihluta fulltrúa um hvort afturkalla skuli ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu EFTA-ríkisins til stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar og ráðsins.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA skal felld úr gildi ef fastanefnd EFTA-ríkjanna, eftir að hafa athugað málið, tekur ekki ákvörðun um að viðhalda ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við fjórðu undirgrein.

4. Hafi fastanefnd EFTA-ríkjanna tekið ákvörðun skv. 3. mgr. um að afturkalla ekki ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA, sem varðar 3. mgr. 18. gr., og aðildarríkið telur enn að ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA gangi á fjárhagslegt ábyrgðarsvið þess er því aðildarríki heimilt að láta Eftirlitsstofnun EFTA vita og óska þess að ráðið taki málið til endurskoðunar. Hlutaðeigandi aðildarríkið skal á skilmerkilegan hátt setja fram ástæðurnar fyrir ágreiningi þess við ákvörðun fastanefndar EFTA-ríkjanna.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal staðfesta upphaflega ákvörðun sína eða taka nýja ákvörðun í samræmi við 3. mgr. innan fjögurra vikna frá tilkynningunni sem um getur í fyrstu undirgrein.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu EFTA-ríkisins til stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar og ráðsins.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna getur framlengt fjögurra vikna tímabilið um fjórar vikur ef sérstakar aðstæður krefjast þess.

5. Sérhver misnotkun á þessari grein, einkum í tengslum við ákvörðun stofnunarinnar sem hefur hvorki umtalsverð né efnisleg fjárhagsleg áhrif, skal teljast ósamrýmanleg innri markaðnum og því bönnuð.

6. Ef ákvörðun í máli sem fellur undir 3. mgr. 19. gr., með hliðsjón af 20. gr., eftir því sem við á, og varðar ágreining sem einnig tekur til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, er frestað eða felld úr gildi samkvæmt þessari grein, skal einnig fresta eða fella úr gildi allar samhliða ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA í viðkomandi máli.

Ef stofnunin breytir ákvörðun sinni eða afturkallar hana, í slíkum tilvikum, skal stofnunin, án ástæðulausrar tafar, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

39. gr.

Tilhögun ákvarðanatöku

1. Stofnunin skal, áður en hún tekur ákvarðanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð, tilkynna tilgreindum viðtakendum um fyrirætlun sína um að samþykkja ákvörðunina, og, með fullu tilliti til þess hversu málið er brýnt, flókið og hvaða afleiðingar það kann að hafa, setja tímamörk fyrir viðtakandann til að gefa álit sitt á málinu. Þetta gildir að breyttu breytanda um tilmælin sem um getur í 3. mgr. 17. gr.

Þegar stofnunin semur drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við þessa reglugerð skal hún tilkynna það Eftirlitsstofnun EFTA og, með fullu tilliti til þess hversu málið er brýnt og flókið og hvaða afleiðingar það kann að hafa, setja tímamörk sem Eftirlitsstofnun EFTA hefur til að gera einstaklingum eða lögaðilum, þ.m.t. lögbæru yfirvaldi sem er viðtakandi ákvörðunarinnar, sem verður tekin, kleift að gefa álit sitt á málinu.

2. Í ákvörðunum stofnunarinnar skal taka fram hvaða ástæðum þær byggjast á.

3. Tilkynna skal viðtakendum ákvarðana stofnunarinnar um þau lagalegu úrræði sem standa til boða samkvæmt þessari reglugerð.

4. Þegar stofnunin hefur tekið ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. 18. gr. skal hún endurskoða þá ákvörðun með videigandi millibili.

Þegar Eftirlitsstofnun EFTA hefur tekið ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. 18. gr. skal hún endurskoða þá ákvörðun með videigandi millibili. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna stofnuninni um væntanlegar endurskoðanir, svo og um alla þróun sem skiptir máli fyrir endurskoðunina.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að breyta eða afturkalla ákvörðun skal tekin á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert. Stofnunin skal, tímanlega fyrir áformaða endurskoðun, leggja niðurstöðurnar fyrir Eftirlitsstofnun EFTA, ásamt drögum, gerist þess þörf.

5. Ákvarðanirnar, sem stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, tekur skv. 17., 18. og 19. gr., skulu birtar opinberlega og tekið skal fram að um auðkenni hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds eða fjármálastofnunar sé að ræða og megininntak ákvörðunarinnar, nema slík birting stangist á við lögmæta hagsmuni fjármálastofnana við verndun viðskiptaleyndarmála þeirra eða gæti alvarlega

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

stefnt í voða eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta.

III. KAFLI

SKIPULAG

1. ÞÁTTUR

EFTIRLITSSTJÓRN

40. gr.

Skipan

1. Eftirlitsstjórnin skal skipuð:

- a) formanni, án atkvæðisréttar,
- b) forstöðumanni opinbers landsyfirvalds, sem er lögbær eftirlitsaðili með lánastofnunum í hverju aðildarríki, og forstöðumanni opinbers landsyfirvalds, sem er lögbær eftirlitsaðili með lánastofnunum í hverju EFTA-ríki, án atkvæðisréttar og skal hann mæta til fundar a.m.k. tvisvar á ári,
- c) einum fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar, án atkvæðisréttar,
- d) einum fulltrúa tilnefndum af eftirlitsstjórn Seðlabanka Evrópu, án atkvæðisréttar,
- e) einum fulltrúa Evrópska kerfisáhætturáðsins, án atkvæðisréttar,
- f) einum fulltrúa frá hvorri af hinum tveimur evrópsku eftirlitsstofnunum og Eftirlitsstofnun EFTA, án atkvæðisréttar.

2. Eftirlitsstjórnin skal koma reglulega saman til fundar með hagsmunahópi um bankastarfsemi, eigi sjaldnar en tvisvar á ári.

3. Hvert lögbært yfirvald skal bera ábyrgð á að tilnefna háttsettan varamann úr eigin röðum og getur hann komið í stað aðilans í eftirlitsstjórninni, sem um getur í b-lið 1. mgr., í forföllum hans.

4. Aðilanum í eftirlitsstjórninni, sem um getur í b-lið 1. mgr., er heimilt að kalla til fulltrúa frá seðlabanka aðildarríkisins, ef stofnunin sem um getur í þeim lið er ekki seðlabanki, án atkvæðisréttar.

4a. Í umræðum sem varða ekki einstakar fjármálastofnanir, eins og kveðið er á um í 4. mgr. 44. gr., getur fulltrúi Seðlabanka Evrópu með sérþekkingu í verkefnum seðlabanka fylgt fulltrúanum sem er tilnefndur af eftirlitsstjórn Seðlabanka Evrópu.

5. Í þeim aðildarríkjum þar sem fleiri en eitt yfirvald ber ábyrgð á eftirlitinu samkvæmt þessari reglugerð skulu þau sammælast um sameiginlegan fulltrúa. Engu að síður getur þessi aðili komið með fulltrúa frá viðkomandi landsbundinni stofnun, sem er án atkvæðisréttar, ef umræðuefni eftirlitsstjórnarinnar fellur ekki undir valdsvið landsbundna yfirvaldsins sem nýtur fyrirsvars aðila sem um getur í b-lið 1. mgr.

6. Fulltrúi viðeigandi stofnana, sem hafa umsjón með innstæðutryggingakerfum í viðkomandi aðildarríki, skal fylgja fulltrúa eftirlitsstjórnarinnar, sem um getur í b-lið 1. mgr., eftir því sem við á og í því skyni að falla undir gildissvið tilskipunar 94/19/EB, og skal hann vera án atkvæðisréttar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

7. Eftirlitsstjórnin getur ákveðið að leyfa áheyrnarfulltrúa.

Framkvæmdastjórinn getur tekið þátt í fundum eftirlitsstjórnarinnar, án atkvæðisréttar.

41. gr.

Innri nefndir og umræðuhópar

1. Eftirlitsstjórnin getur komið á fót innri nefndum eða umræðuhópum um sérstök verkefni sem eftirlitsstjórninni hafa verið falin, og getur kveðið á um úthlutun tiltekinna, skýrt afmarkaðra verkefna og ákvarðana til innri nefnda eða hópa, stjórnarinnar eða formannsins.

1a. Eftirlitsstjórnin skal, að því er varðar 17. gr., kalla saman sjálfstæðan umræðuhóp sem skipaður verði formanni eftirlitsstjórnarinnar og sex öðrum aðilum hennar, sem eru ekki fulltrúar þeirra lögbæru yfirvalda sem fullyrt er að hafi brotið lög Sambandsins og hafa hvorki hagsmuni að gæta í málinu né bein tengsl við hlutadeigandi lögbær yfirvöld.

Hver aðili umræðuhópsins fer með eitt atkvæði.

Ákvarðanir umræðuhópsins skulu teknar með atkvæðum frá minnst fjórum aðilum.

2. Eftirlitsstjórnin skal, að því er varðar 19. gr., kalla saman sjálfstæðan umræðuhóp sem skipaður verði formanni eftirlitsstjórnarinnar og sex öðrum aðilum hennar, sem eru ekki fulltrúar þeirra lögbæru yfirvalda sem eru aðilar að deilumálinu og hafa hvorki hagsmuna að gæta í málinu né bein tengsl við hlutadeigandi lögbær yfirvöld.

Hver aðili umræðuhópsins fer með eitt atkvæði.

Ákvarðanir umræðuhópsins skulu teknar með atkvæðum frá minnst fjórum aðilum.

3. Umræðuhóparnir, sem um getur í þessari grein, skulu leggja til ákvarðanir skv. 17. gr. eða 19. gr. til lokasamþykktar eftirlitsstjórnarinnar.

4. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja starfsreglur fyrir umræðuhópum sem um getur í þessari grein

42. gr.

Sjálfstæði

Formaðurinn og atkvæðisbærir aðilar í eftirlitsstjórninni skulu, við framkvæmd þeirra verkefna sem reglugerð þessi felur þeim, starfa með sjálfstæðum hætti, hlutlægt og aðeins í þágu hagsmuna Sambandsins í heild sinni og skulu hvorki leita eftir né taka við fyrirætlum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, frá neinni ríkisstjórn aðildarríkis eða öðrum opinberum eða einkareknum aðila.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast eftir að hafa áhrif á aðila í eftirlitsstjórninni er þeir sinna verkefnum sínum.

Fyrsta og önnur málsgrein eru með fyrirvara um verkefni sem eru falin Seðlabanka Evrópu með reglugerð (ESB) nr. 1024/2013.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

43. gr.

Verkefni

1. Eftirlitsstjórnin skal leiðbeina stofnuninni við vinnu hennar og stýra ákvarðanatökunni sem um getur í II. kafla.
2. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja álit, tilmæli og ákvarðanir, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA og birta ráðleggingarnar sem um getur í II. kafla.
3. Eftirlitsstjórnin skal skipa formanninn.
4. Eftirlitsstjórnin skal, fyrir 30. september hvers árs, samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar fyrir komandi ár, á grundvelli tillögu stjórnarinnar, og senda hana Evrópuþinginu, ráðinu, Eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-ríkjanna, og framkvæmdastjórninni til upplýsingar.

Starfsáætlunin skal samþykkt með fyrirvara um árlega fjárlagagerð og skal gerð opinber.

5. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja ársskýrslu um starfsemi stofnunarinnar á grundvelli tillögu stjórnarinnar, þ.m.t. um frammistöðu formannsins í starfi, á grundvelli draga að skýrslu sem um getur í 7. mgr. 53. gr. og senda hana til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, endurskoðunar-réttarins, efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna eigi síðar en 15. júní ár hvert. Skýrslan skal gerð opinber.

6. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar til margra ára og senda hana Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni til upplýsingar.

Samþykkja skal starfsáætlunina til margra ára með fyrirvara um árlega fjárlagagerð og skal gera hana opinbera.

7. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja fjárhagsáætlunina í samræmi við 63. gr.

8. Eftirlitsstjórnin skal vera sett yfir formanninn og framkvæmdastjórnann og getur vikið þeim frá störfum í samræmi við 5. mgr. 48. gr., eða 5. mgr. 51. gr., eftir því sem við á.

44. gr.

Ákvarðanataka

1. Ákvarðanir eftirlitsstjórnarinnar skulu teknar með atkvæðum einfalds meirihluta stjórnarmanna. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Eftirlitsstjórnin skal, að því er varðar gerðirnar sem nefndar eru í 10. – 16. gr. og ráðstafanir og ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt þriðja undirlið 5. mgr. 9. gr. og VI. kafla, þrátt fyrir fyrsta undirlið þessarar málsgreinar, taka ákvarðanir á grundvelli aukins meirihluta stjórnarmanna, eins og skilgreint er í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og 3. gr. bókunar 36 um umbreytingar-ákvæði, sem skal að lágmarki ná yfir einfaldan meirihluta aðila hennar frá lögbærum yfirvöldum þátttökuaðildarríkja líkt og skilgreint er í 1. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2013 (þátttökuaðildarríki) og einfaldan meirihluta aðila hennar frá lögbærum yfirvöldum aðildarríkja sem eru ekki þátttökuaðildarríki, líkt og skilgreint er í 1. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1024/2013 (aðildarríki sem eru ekki þátttökuaðildarríki).

Einfaldur meirihluti atkvæðisbærra aðila eftirlitsstjórnarinnar, sem felur í sér einfaldan meirihluta aðila hennar frá lögbærum yfirvöldum þátttökuaðildarríkja og einfaldan meirihluta aðila hennar frá

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Lögbærum yfirvöldum aðildarríkja sem eru ekki þátttökuaðildarríki, skal samþykkja ákvarðanir að því er varðar 17. og 19. gr., og ákvarðanir sem umræðuhópurinn leggur til.

Einfaldur meirihluti atkvæðisbærra aðila eftirlitsstjórnarinnar, sem felur í sér að minnsta kosti eitt atkvæði aðila hennar frá lögbærum yfirvöldum aðildarríkja sem eru ekki þátttökuaðildarríki, skal samþykkja ákvörðunina sem umræðuhópurinn leggur til, með fyrirvara um þriðja undirlíð, frá þeim degi þegar fjórir eða færri atkvæðabærir aðilar koma frá lögbærum yfirvöldum aðildarríkja sem eru ekki þátttökuaðildarríki.

Hver atkvæðisbær aðili fer með eitt atkvæði.

Eftirlitsstjórnin skal leita eftir samstöðu að því er varðar samsetningu umræðuhópsins í samræmi við 2. mgr. 41. gr. Þegar samstaða næst ekki skal meirihluti þriggja fjórðunga atkvæðisbærra aðila eftirlitsstjórnarinnar taka ákvarðanir. Hver atkvæðisbær aðili fer með eitt atkvæði.

Eftirlitsstjórnin skal, að því er varðar ákvarðanir sem teknar eru skv. 3. og 4. mgr. 18. gr. og með fyrirvara um fyrsta undirlíð þessarar málsgreinar, taka ákvarðanir á grundvelli einfalds meirihluta atkvæðabærra aðila hennar, sem felur í sér einfaldan meirihluta aðila hennar frá lögbærum yfirvöldum þátttökuaðildarríkja og einfaldan meirihluta aðila hennar frá lögbærum yfirvöldum aðildarríkja sem eru ekki þátttökuaðildarríki. Ákvæði þessarar málsgreinar skulu gilda, að breyttu breytanda, þegar um ræðir drög sem hafa verið samin fyrir Eftirlitsstofnun EFTA samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar.

2. Formaðurinn skal boða til fundar í eftirlitsstjórninni að eigin frumkvæði, eða ef þriðjungur aðila hennar óskar þess, og skal formaðurinn stýra þeim.

3. Eftirlitsstjórnin setur sér starfsreglur og birtir þær.

4. Stjórnarmenn án atkvæðisréttar og áheyrnarfulltrúar, að undanskildum formanninum, framkvæmdastjórnunum ásamt fulltrúa Eftirlitsstofnunar EFTA og fulltrúa Seðlabanka Evrópu sem eftirlitsstjórn hans tilnefnir, skulu ekki sitja umræður í eftirlitsstjórninni er varða einstakar fjármálastofnanir, nema kveðið sé á um annað í 3. mgr. 75. gr. eða í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Aðilar EFTA-ríkjanna í eftirlitsstjórninni samkvæmt b-lið 1. mgr. 40. gr. skulu eiga rétt á að sitja umræður í eftirlitsstjórninni sem varða einstakar fjármálastofnanir.

4a. Formaður stofnunarinnar hefur heimild til að boða til atkvæðagreiðslu hvenær sem er. Eftirlitsstjórn stofnunarinnar skal leita eftir samstöðu við ákvarðanir sínar með fyrirvara um heimildir og skilvirkni tilhögunar ákvarðanatöku stofnunarinnar.

2. ÞÁTTUR

STJÓRN

45. gr.

Skipan

1. Stjórnina skipa formaðurinn ásamt sex öðrum fulltrúum í eftirlitsstjórninni, sem kosnir eru af og úr hópi atkvæðisbærra fulltrúa í eftirlitsstjórninni.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Aðrir stjórnarmenn en formaðurinn skulu hafa varamann sem getur tekið sæti þeirra í forföllum viðkomandi stjórnarmanns.

Skipunartími stjórnarmanna, sem eftirlitsstjórnin kýs, skal vera tvö og hálf ár. Heimilt er að fram- lengja þann skipunartíma einu sinni. Samsetning stjórnarinnar skal vera í jafnvægi og hlutfallsleg og endurspeglar Sambandið í heild sinni. Stjórnin skal hafa á að skipa að lágmarki tvo fulltrúa aðildarríkja sem eru ekki þátttökuaðildarríki. Umboð til stjórnarsetu skulu skarast og gildir viðeigandi tilhögun á skiptingum.

2. Samþykkja skal ákvarðanir stjórnarinnar á grundvelli meirihluta viðstaddra stjórnarmanna. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Framkvæmdastjórnin og fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skulu taka þátt í fundum stjórnarinnar, án atkvæðisréttar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skal hafa atkvæðisrétt um málefni sem um getur í 63. gr.

Stjórnin skal setja sér starfsreglur og gera þær opinberar.

3. Formaðurinn skal boða til stjórnarfunda að eigin frumkvæði, eða ef a.m.k. þriðjungur stjórnarmanna óskar þess, og skal formaðurinn stýra þeim.

Stjórnin skal koma saman fyrir hvern fund í eftirlitsstjórninni og eins oft og stjórnin telur nauðsyn á. Hún skal koma saman að lágmarki fimm sinnum á ári.

4. Stjórnarmönnum er heimilt, með fyrirvara um starfsreglur stjórnarinnar, að leita aðstoðar ráðgjafa eða sérfræðinga. Stjórnarmenn án atkvæðisréttar, að framkvæmdastjóranum undanskildum, skulu ekki vera viðstaddir umræður innan stjórnarinnar sem varða einstakar fjármálastofnanir.

46. gr.

Sjálfstæði

Stjórnarmenn skulu vera óháðir og hlutlægir í störfum sínum og starfa einungis í þágu Sambandsins og hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða sérstofnunum Sambandsins, stjórnvöldum aðildarríkis eða öðrum opinberum aðila eða einkaaðila.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né nokkur annar opinber aðili eða einkaaðili skal leita eftir því að hafa áhrif á stjórnarmenn þegar þeir sinna verkefnum sínum.

47. gr.

Verkefni

1. Stjórnin skal tryggja að stofnunin gegni hlutverki sínu og sinni verkefnum sínum í samræmi við þessa reglugerð.

2. Stjórnin skal gera tillögu að starfsáætlun til eins árs og til margra ára til samþykktar í eftirlits- stjórninni.

3. Stjórnin skal beita valdheimildum sínum að því er varðar fjárhagsáætlanir í samræmi við 63. gr. og 64. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Stjórnin skal samþykkja starfsmannastefnu stofnunarinnar og, skv. 2. mgr. 68. gr., nauðsynlegar framkvæmdarráðstafanir í starfsmannareglunum.
5. Stjórnin skal samþykkja sérákvæðin um rétt til aðgangs að skjölum stofnunarinnar í samræmi við 72. gr.
6. Stjórnin skal gera tillögu að ársskýrslu, sem byggð er á drögum sem um getur í 7. mgr. 53. gr., um starfsemi stofnunarinnar, þ.m.t. um frammistöðu formannsins í starfi, til samþykkis í eftirlitsstjórninni.
7. Stjórnin skal setja sér starfsreglur og gera þær opinberar.
8. Stjórnin skal skipa fulltrúa í kærunefndina og víkja þeim frá störfum í samræmi við 3. mgr. og 5. mgr. 58. gr.

3. ÞÁTTUR

FORMAÐUR

48. gr.

Skipun og verkefni

1. Formaður skal fara fyrir stofnuninni og skal hann vera óháður sérfræðingur í fullu starfi.

Formaðurinn skal bera ábyrgð á að undirbúa starf eftirlitsstjórnarinnar og stýra fundum, bæði hennar og stjórnarinnar.

2. Eftirlitsstjórnin skipar formanninn á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármála-stofnunum og -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og stjórnun, í kjölfar opins valferlis.

Evrópuþinginu er heimilt, áður en sá einstaklingur sem valinn er tekur til starfa og allt að einum mánuði eftir að eftirlitsstjórnin hefur valið hann, að andmæla tilnefningu hans, eftir að hafa hlýtt á hann.

Eftirlitsstjórnin skal einnig kjósa varamann úr eigin röðum til að sinna störfum formannsins í fjarveru hans. Varamaðurinn skal ekki valinn úr hópi stjórnarmanna.

3. Skipunartími formannsins skal vera fimm ár og er heimilt að framlengja hann einu sinni.
4. Eftirlitsstjórnin skal, á síðustu níu mánuðunum áður en fimm ára skipunartími formannsins rennur út, leggja mat á:

- a) árangurinn sem náðst hefur á fyrsta skipunartímabilinu og hvernig honum var náð,
- b) verkefni og kröfur stofnunarinnar á komandi árum.

Eftirlitsstjórninni er heimilt að framlengja skipunartíma formannsins einu sinni, að teknu tilliti til matsins, með fyrirvara um staðfestingu Evrópuþingsins.

5. Aðeins Evrópuþingið getur vikið formanninum úr starfi í kjölfar ákvörðunar eftirlitsstjórnarinnar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Formaðurinn skal ekki koma í veg fyrir að eftirlitsstjórnin ræði mál sem varða hann sjálfan, einkum þörf fyrir brottrekstur hans, og ekki taka þátt í umræðum þar að lútandi.

49. gr.

Sjálfstæði

Formaðurinn skal, með fyrirvara um hlutverk eftirlitsstjórnarinnar hvað varðar verkefni formanns, hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, frá neinni ríkisstjórn aðildarríkis eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né nokkur annar opinber aðili eða einkaaðili skal leita eftir því að hafa áhrif á formanninn þegar hann sinnir verkefnum sínum.

Í samræmi við starfsmannareglurnar, sem um getur í 68. gr., skal formaðurinn áfram vera bundinn af þeirri skyldu að gæta ráðvæðni og þagmælsku ef hann þiggur tiltekin störf eða hlunnindi að starfstímanum loknum.

49. gr. a

Útgjöld

Formaðurinn skal birta opinberlega upplýsingar um fundi sem haldnir eru og þáða risnu. Skrá skal útgjöld opinberlega í samræmi við starfsmannareglurnar.

50. gr.

Skýrsla

1. Evrópuþingið og ráðið geta beðið formanninn eða varamann hans að gefa yfirlýsingu en verða þó að virða að fullu sjálfstæði hans. Formaðurinn skal gefa yfirlýsingu frammi fyrir Evrópuþinginu og svara spurningum þingmanna þess hvenær sem þess er óskað.

2. Formaðurinn skal skila Evrópuþinginu skriflegri skýrslu um helstu starfsemi stofnunarinnar, þegar þess er óskað, og eigi síðar en 15 dögum áður en hann gefur yfirlýsinguna sem um getur í 1. mgr.

3. Auk þeirra upplýsinga, sem um getur í 11.–18. gr., 20. gr. og 33. gr., skal skýrslan einnig innihalda viðkomandi upplýsingar sem Evrópuþingið óskar eftir í einstaka tilvikum.

4. ÞÁTTUR

FRAMKVÆMDASTJÓRI

51. gr.

Skipun

1. Stofnunin skal vera undir stjórn framkvæmdastjóra sem skal vera óháður sérfræðingur í fullu starfi.

2. Eftirlitsstjórnin skipar framkvæmdastjórnann, eftir staðfestingu Evrópuþingsins og í kjölfar opins valferlis, á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármálastofnunum og á -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og -stjórnun og stjórnunarreynslu.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Skipunartími framkvæmdastjórans skal vera fimm ár og er heimilt að framlengja hann einu sinni.
4. Eftirlitsstjórnin skal, á síðustu níu mánuðunum fyrir lok skipunartíma framkvæmdastjórans, einkum leggja mat á:
 - a) árangurinn sem náðst hefur á fyrsta skipunartímabilinu og hvernig honum var náð,
 - b) skyldur og kröfur stofnunarinnar á komandi árum.Eftirlitsstjórnin getur framlengt skipunartíma framkvæmdastjórans einu sinni, að teknu tilliti til matsins sem um getur í fyrstu undirgrein.
5. Einungis er hægt að víkja framkvæmdastjóranum úr starfi með ákvörðun eftirlitsstjórnarinnar.

52. gr.

Sjálfstæði

Framkvæmdastjórinn skal hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, stjórnvöldum aðildarríkis eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum, með fyrirvara um hlutverk stjórnar og eftirlitsstjórnar, eftir því sem við á, hvað varðar verkefni framkvæmdastjórans.

Hvorki aðildarríki, stofnanir, aðilar Sambandsins eða aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leita eftir því að hafa áhrif á framkvæmdastjórnann þegar hann sinnir verkefnum sínum.

Framkvæmdastjórinn skal að loknu starfi, í samræmi við starfsmannareglurnar sem um getur í 68. gr., áfram vera bundinn af þeirri skyldu að gæta ráðvendni og þagmælsku að því er varðar viðtöku tiltekinna stöðuveitinga eða hlunninda.

52. gr. a

Útgjöld

Framkvæmdastjórinn skal birta opinberlega upplýsingar um fundi sem haldnir eru og þáða risnu Skrá skal útgjöld opinberlega í samræmi við starfsmannareglurnar.

53. gr.

Verkefni

1. Framkvæmdastjórinn skal annast stjórnun stofnunarinnar og undirbúa starf stjórnarinnar.
2. Framkvæmdastjórinn skal bera ábyrgð á að hrinda í framkvæmd árlegri starfsáætlun stofnunarinnar undir leiðsögn eftirlitsstjórnarinnar og með eftirliti stjórnarinnar.
3. Framkvæmdastjórinn skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að stofnunin starfi í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, þ.m.t. að samþykkja innri stjórnsýslufyrirmæli og birta tilkynningar.
4. Framkvæmdastjórinn skal setja saman starfsáætlun til margra ára, eins og um getur í 2. mgr. 47. gr.
5. Framkvæmdastjórinn skal setja saman starfsáætlun fyrir komandi ár, eigi síðar en 30. júní hvert ár, eins og um getur í 2. mgr. 47. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

6. Framkvæmdastjórinn skal gera fyrstu drög að fjárhagsáætlun stofnunarinnar samkvæmt 63. gr. og framkvæma fjárhagsáætlun stofnunarinnar skv. 64. gr.

7. Ár hvert skal framkvæmdastjórinn semja drög að skýrslu með einum þætti um eftirlitsstarfsemi stofnunarinnar og annan um málefni er varða fjármál og stjórnsýslu.

8. Framkvæmdastjórinn skal beita heimildunum sem mælt er fyrir um í 68. gr. varðandi starfsfólk stofnunarinnar og stýra starfsmannamálum.

IV. KAFLI

SAMEIGINLEGAR STOFNANIR EVRÓPSKU EFTIRLITSSTOFNANANNA

1. ÞÁTTUR

SAMEIGINLEG NEFND EVRÓPSKRA EFTIRLITSSTOFNANA

54. gr.

Stofnsetning

1. Sameiginlegri nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna er hér með komið á fót.
2. Sameiginlega nefndin skal vera samstarfsvettvangur, þar sem stofnunin skal eiga reglulegt og náið samstarf, og tryggja samkvæmni þvert á atvinnugreinum við evrópsku eftirlitsstofnanir (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuna), einkum að því er varðar:
 - fjármálasamsteypur,
 - reikningshald og endurskoðun,
 - mat á þjóðhagsvarúð þvert á atvinnugreinum, áhættu og veikleika fyrir fjármálastöðugleika,
 - fjárfestingarvörur til smásölu,
 - ráðstafanir í baráttunni gegn peningaþvætti og
 - upplýsingaskipti við Evrópska kerfisáhætturáðið og þróun tengsla við ráðið og evrópsku eftirlitsstofnanir.
3. Sameiginlega nefndin skal hafa sérstakt starfsfólk sem evrópsku eftirlitsstofnanir láta henni í té og skal það annast skrifstofuhald hennar. Stofnunin skal leggja fullnægjandi fjármagn af mörkum til að mæta kostnaði vegna stjórnunar, innviða og rekstrar.
4. Sameiginlega nefndin skal leysa ágreiningsefni í samræmi við 56. gr. þegar fjármálastofnun nær þvert á mismunandi atvinnugreinum.

55. gr.

Skipan

1. Sameiginlega nefndin skal skipuð formönnum evrópsku eftirlitsstofnananna og, eftir atvikum, formanni þeirra undirnefnda sem stofnaðar eru skv. 57. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Þjóða skal framkvæmdastjóranum og fulltrúum framkvæmdastjórnarinnar og Evrópska kerfisáhætturáðsins að sitja, sem áheyrnarfulltrúar, fundi sameiginlegu nefndarinnar og einnig undirnefndanna sem um getur í 57. gr.

3. Skipa skal formann sameiginlegu nefndarinnar til eins árs í senn úr hópi formanna evrópsku eftirlitsstofnananna og skulu þeir skiptast á að taka förmennskuna að sér. Formaður sameiginlegu nefndarinnar skal vera varaformaður Evrópska kerfisáhætturáðsins.

4. Sameiginlega nefndin setur sér starfsreglur og birtir þær. Í reglunum má tilgreina frekari þátttakendur á fundum sameiginlegu nefndarinnar.

Sameiginlega nefndin skal koma saman a.m.k. einu sinni á tveggja mánaða fresti.

56. gr.

Sameiginleg afstaða og sameiginlegar gerðir

Stofnunin skal, ef við á og innan gildissviðs verkefna hennar í II. kafla, einkum að því er varðar framkvæmd tilskipunar 2002/87/EB, ná sameiginlegri afstöðu með evrópsku eftirlitsstofnununum (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) eins og við á.

Stofnunin og evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) skulu, eins og við á, samþykkja hliðstæðar gerðir skv. 10.–15., 17., 18. eða 19. gr. þessarar reglugerðar í tengslum við beitingu tilskipunar 2002/87/EB og sérhverrar annarrar gerðar Sambandsins, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., sem falla einnig undir verksvið evrópskrar eftirlitsstofnunar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar).

57. gr.

Undirnefndir

1. Að því er 56. gr. varðar skal stofna undirnefnd um fjármálasamsteypur undir sameiginlegu nefndinni.

2. Undirnefndin skal skipuð aðilunum sem um getur í 1. mgr. 55. gr. og einum háttsettum fulltrúa frá starfandi starfsfólki viðkomandi lögbærs yfirvalds frá hverju aðildarríki ásamt einum háttsettum fulltrúa hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds frá hverju EFTA-ríki og einum fulltrúa Eftirlitsstofnunar EFTA.

3. Undirnefndin skal kjósa formann úr eigin hópi og skal hann einnig vera aðili að sameiginlegu nefndinni.

4. Sameiginlegu nefndinni er heimilt að koma á fót frekari undirnefndum.

2. ÞÁTTUR

KÆRUNEFND

58. gr.

Samsetning og rekstur

1. Kærunefndin skal vera sameiginleg stofnun evrópsku eftirlitsstofnananna.
2. Kærunefndin skal skipuð sex aðilum og sex varamönnum, sem skulu vera vel metnir aðilar sem sýnt er að búi yfir viðeigandi þekkingu og starfsreynslu, þ.m.t. reynslu af eftirlitsstörfum, í nægjanlega háttsettri stöðu á sviði bankaþjónustu, váttrygginga, starfstengds lífeyris, verðbréfa-mörkuðum eða annarri fjármálaþjónustu, að undanskildu starfandi starfsfólki lögbærra yfirvalda eða annarra stofnana á innlendum vettvangi eða hjá Sambandinu sem taka þátt í starfsemi stofnunarinnar. Kærunefndin skal búa yfir fullnægjandi lögfræðilegri sérþekkingu til að veita lagalega sérfræðiráðgjöf um lögmati valdbeitingar stofnunarinnar.

Kærunefndin skal tilnefna formann.

3. Stjórnin skal skipa tvo kærunefndarmenn og tvo varamenn af úrtakslista yfir umsækjendur sem framkvæmdastjórnin gerir tillögu um eftir að auglýst hefur verið eftir yfirlýsingum um áhuga í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og að höfðu samráði við eftirlitsstjórnina.

Aðra nefndarmenn skal skipa í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

4. Skipunartími kærunefndarmanna skal vera fimm ár. Heimilt er að framlengja þann skipunartíma einu sinni.
5. Kærunefndarmanni, sem stjórn stofnunarinnar skipar, skal ekki vikið úr starfi á skipunartíma hans nema hann hafi verið fundinn sekur um alvarlegt misferli og stjórnin taki ákvörðun um slíkt að höfðu samráði við eftirlitsstjórnina.
6. Ákvarðanir kærunefndarinnar skulu samþykktar með meirihluta a.m.k. fjögurra nefndarmanna af sex. Ef ákvörðun sem hefur verið kærð fellur innan gildissviðs þessarar reglugerðar skal a.m.k. annar þeirra tveggja kærunefndarmanna, sem stjórnin skipaði, vera í meirihlutanum sem tekur ákvörðunina.
7. Formaður kærunefndar boðar til fundar þegar nauðsyn krefur.
8. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu tryggja kærunefndinni fullnægjandi stuðning við rekstur og skrifstofuhald í gegnum sameiginlegu nefndina.

59. gr.

Óhæði og óhlutdrægni

1. Kærunefndarmenn skulu vera óháðir við ákvarðanatöku sína. Þeir skulu ekki vera bundnir af neinum fyrirmælum. Þeir skulu ekki gegna öðrum skyldustörfum í tengslum við stofnunina, stjórn eða eftirlitsstjórn hennar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Kæruneofndarmenn skulu ekki taka þátt í kærumeðferð hafi þeir þar einkahagsmuna að gæta eða hafi þeir áður komið að málinu sem fulltrúar einhvers aðilanna að kærumeðferðinni eða hafi þeir átt þátt í að taka ákvörðunina sem kærð er.

3. Telji kæruneofndarmaður að ekki sé rétt að annar nefndarmaður taki þátt í kærumeðferð af þeim ástæðum sem um getur í 1. og 2. mgr., eða af einhverri annarri ástæðu, skal hann tilkynna kæruneofndinni um það.

4. Hverjum aðila að kærumeðferðinni er heimilt að andmæla þátttöku kæruneofndarfulltrúa með skírskotun í einhverja þá ástæðu, sem nefnd er í 1. og 2. mgr., eða ef einhver nefndarfulltrúi er grunaður um hlutdrægni.

Slík andmæli skulu ekki tekin til greina ef þau eru byggð á þjóðerni nefndarmanna eða ef viðkomandi aðili að kærumeðferðinni hefur hafið aðra málsmeðferð en andmæli við samsetningu kæruneofndarinnar, þótt hann hafi haft vitneskju um að ástæða var til andmæla.

5. Kæruneofndin skal ákveða, án þátttöku hlutadeigandi kæruneofndarfulltrúa, hvað skuli gert í þeim tilvikum sem um getur í 1. og 2. mgr.

Við töku þessarar ákvörðunar tekur varamaður hlutadeigandi nefndarfulltrúa sæti hans í kæruneofndinni. Formaðurinn skal tilnefna staðgengil úr hópi tiltækra varamanna ef varamaðurinn lendir í sambærilegri aðstöðu og nefndarmaður.

6. Fulltrúar í kæruneofnd skulu starfa sjálfstætt og í þágu almennings.

Í þeim tilgangi skulu þeir gefa yfirlýsingu um skuldbindingar og hagsmuni, þar sem annaðhvort kemur fram að þeir eigi engra hagsmuna að gæta, sem gætu skaðað óhæði þeirra, eða hvaða beinna eða óbeinna hagsmuna þeir eigi að gæta, sem gætu talist skaða óhæði þeirra.

Þessar yfirlýsingar skulu birtar opinberlega ár hvert og með skriflegum hætti.

V. KAFLI

ÚRRÆÐI

60. gr.

Kærun

1. Einstaklingum eða lögaðilum, þ.m.t. lögbærum yfirvöldum, er heimilt að kæra ákvörðun stofnunarinnar sem um getur í 17., 18. og 19. gr., og aðrar ákvarðanir er stofnunin tekur í samræmi við þær gerðir Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr., sem beint er að viðkomandi aðila, eða gegn ákvörðun sem varðar hann beint eða óbeint, þótt henni sé beint að öðrum aðila.

2. Kæran og rökin fyrir henni skulu lögð skriflega fyrir stofnunina innan tveggja mánaða frá því að hlutadeigandi aðila barst tilkynning um ákvörðunina eða, hafi engin tilkynning verið send, frá þeim degi þegar stofnunin birti ákvörðun sína.

Kæruneofndin skal taka afstöðu til kærunnar innan tveggja mánaða frá því að hún er lögð fram.

3. Kæra, sem lögð er fram skv. 1. mgr., hefur ekki áhrif til frestunar.

Kæruneofndin getur þó frestað beitingu hinnar umdeildu ákvörðunar ef hún telur aðstæður krefjast þess.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Ef kæra varðar ákvörðun stofnunarinnar sem var tekin skv. 19. gr., með hliðsjón af 20. gr., eftir því sem við á, í máli þar sem ágreiningurinn tekur einnig til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, skal kærunefndin hvetja lögbært yfirvald hlutaðeigandi EFTA-ríkja til að gera athugasemdir við miðlun upplýsinga frá aðilum að kærumeðferðinni, innan tilgreindra tímamarka. Hlutaðeigandi lögbært yfirvald EFTA-ríkjanna skal hafa rétt til að gera munnlegar athugasemdir.
5. Kærunefndinni er heimilt að staðfesta ákvörðun sem þar til bær aðili innan stofnunarinnar tekur eða vísa málinu aftur til þar til bær aðila hjá stofnuninni. Aðili þessi skal bundinn af ákvörðun kærunefndarinnar og skal hann taka breytta ákvörðun að því er varðar viðkomandi mál.
6. Kærunefndin setur sér starfsreglur og birtir þær.
7. Ákvarðanir sem kærunefndin tekur skulu vera rökstuddar og skal stofnunin birta þær.

61. gr.

Málshöfðun fyrir Evrópudómstólnum

1. Höfða má mál fyrir Evrópudómstólnum, í samræmi við 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, þar sem ákvörðun kærunefndar er vefengd eða, í tilvikum þar sem ekki er hægt að skjóta máli til kærunefndar, ákvörðun stofnunarinnar.
2. Aðildarríki og stofnanir Sambandsins, ásamt einstaklingum eða lögaðilum, geta höfðað dómsmál, í samræmi við 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, fyrir Evrópudómstólnum vegna ákvarðana stofnunarinnar.
3. Ef stofnuninni er skylt að grípa til aðgerða en vanrækir að taka ákvörðun, má hefja málsmeðferð fyrir Evrópudómstólnum vegna vanrækslu, í samræmi við 265. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
4. Stofnuninni er skylt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hlíta dómi Evrópudómstólsins.

VI. KAFLI

FJÁRHAGSÁKVÆÐI

62. gr.

Fjárhagsáætlun stofnunarinnar

1. Tekjur stofnunarinnar, sem er evrópsk stofnun í samræmi við 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna⁴⁴ (hér á eftir nefnd „fjárhagsreglugerðin“), skulu einkum samanstanda af hvers konar samsetningu af eftirfarandi:

- a) skyldubundnum framlögum frá landsbundnum opinberum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á eftirliti með fjármálastofnunum, og sem fundin eru út með reiknireglu sem byggð er á vægi atkvæða og sett er fram í 3. mgr. 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði. Að því er þessa grein varðar skal umbreytingarákvæði 3. mgr. 3. gr. gilda áfram fram yfir tilgreinda lokadagsetningu hennar, 31. október 2014,

⁴⁴ Stjtið. EB L 248, 16.9.2002, bls. 1.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Landsbundin opinber yfirvöld EFTA-ríkjanna skulu leggja fram fé til fjárhagsáætlunar stofnunarinnar í samræmi við þennan lið.

Til þess að ákvarða skyldubundin framlög landsbundinna opinberra yfirvalda EFTA-ríkjanna, sem bera ábyrgð á eftirliti með fjármálastofnunum samkvæmt þessum lið, skal vægi hvers EFTA-ríkis vera sem hér segir:

Ísland: 2

Liechtenstein 1

Noregur: 7

b) styrk frá Sambandinu sem færður er í fjárlög Evrópusambandsins (liður um framkvæmdastjórnina),

c) öllum gjöldum sem stofnuninni eru greidd í tilvikum sem eru tilgreind í viðkomandi gerningum laga Sambandsins.

2. Til gjalda stofnunarinnar skal að minnsta kosti telja kostnað vegna starfsfólks, launagreiðslna, stjórnunar, grunnvirkja, starfsþjálfunar og rekstrar.

3. Jafnvægi skal vera milli tekna og útgjalda.

4. Taka skal saman áætlanir um allar tekjur og útgjöld stofnunarinnar fyrir hvert fjárhagsár, sem samsvarar almanaksárinu, og gera grein fyrir þeim í fjárhagsáætlun stofnunarinnar.

63. gr.

Gerð fjárhagsáætlunar

1. Eigi síðar en 15. febrúar ár hvert skal framkvæmdastjórinn semja drög að yfirliti yfir áætlaðar tekjur og útgjöld fyrir næsta fjárhagsár og senda þau stjórninni og eftirlitsstjórninni, ásamt yfirliti um stöðugildi. Eftirlitsstjórnin skal árlega leggja fram fjárhagsáætlun stofnunarinnar fyrir næsta fjárhagsár sem byggð er á drögum sem framkvæmdastjórinn hefur tekið saman og stjórnin samþykkt. Eftirlitsstjórnin skal senda framkvæmdastjórninni fjárhagsáætlunina, sem inniheldur drög að yfirliti um stöðugildi, eigi síðar en 31. mars. Stjórnin skal samþykkja yfirlitið, sem framkvæmdastjórinn tók saman, áður en fjárhagsáætlunin er samþykkt.

2. Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu (hér á eftir sameiginlega nefnd „fjárveitingavaldið“) fjárhagsáætlunina ásamt drögum að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins.

3. Á grundvelli fjárhagsáætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin fella inn í drögin að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins þá þætti fjárhagsáætlunarinnar sem hún telur nauðsynlega með hliðsjón af yfirlitinu um stöðugildi og fjárhæð styrksins sem veita skal af fjárlögum Evrópusambandsins í samræmi við 313. og 314. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

4. Fjárveitingavaldið skal samþykkja yfirlitið yfir stöðugildi fyrir stofnunina. Fjárveitingavaldið skal heimila fjárveitingar í formi styrks til stofnunarinnar.

5. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja fjárhagsáætlun stofnunarinnar. Hún skal gerð endanleg í framhaldi af lokasamþykkt fjárlaga Evrópusambandsins. Ef þörf krefur skal henni breytt til samræmis við þau.

6. Hafi stjórnin í hyggju að hrinda í framkvæmd verkefni sem kann að hafa veruleg áhrif á fjármögnun fjárhagsáætlunar stofnunarinnar skal hún tilkynna fjárveitingavaldinu það án tafar, einkum ef um er að ræða verkefni er varða fasteignir, s.s. leigu eða kaup á byggingum. Hún skal tilkynna

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

framkvæmdastjórninni um það. Ef annar hvor handhafi fjárveitingavaldsins hyggst gefa út álit skal hann, innan tveggja vikna frá móttöku upplýsinga um verkefnið, tilkynna stofnuninni um þá fyrirætlun sína. Ef ekki berst svar er stofnuninni heimilt að halda áfram með áætlaða aðgerð.

64. gr.

Framkvæmd og eftirlit með fjárhagsáætlun

1. Framkvæmdastjórinn skal fara með greiðsluheimildir og skal sjá um framkvæmd fjárhagsáætlunar stofnunarinnar.

2. Gjaldkeri stofnunarinnar skal, eigi síðar en 1. mars eftir lok hvers fjárhagsárs, framsenda bráðabirgðareikningsskilin, ásamt skýrslu um stjórnun fjárhagsáætlunar og fjármála á fjárhagsárinu, til gjaldkera framkvæmdastjórnarinnar og Endurskoðunarréttarins. Bókhaldsstjóri stofnunarinnar skal einnig senda skýrslu um stjórnun fjárhagsáætlunar og fjármálastjórnun til fulltrúa í eftirlitsstjórninni, Evrópuþingsins og ráðsins eigi síðar en 31. mars næsta ár.

Bókhaldsstjóri framkvæmdastjórnarinnar skal síðan gera samstæðureikningsskil úr bráðabirgðareikningsskilum stofnana og sjálfstæðra aðila í samræmi við 128. gr. fjárhagsreglugerðarinnar.

3. Eftir að hafa tekið við athugasemdum Endurskoðunarréttarins um bráðabirgðareikningsskil stofnunarinnar, í samræmi við 129. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, skal framkvæmdastjórinn ganga frá endanlegum reikningsskilum stofnunarinnar á eigin ábyrgð og senda þau stjórninni til álitgerðar.

4. Stjórnin skal skila álitum um endanleg reikningsskil stofnunarinnar.

5. Framkvæmdastjórinn skal senda þessi endanlegu reikningsskil, ásamt álitum stjórnarinnar, eigi síðar en 1. júlí eftir lok fjárhagsársins, til aðila eftirlitsstjórnarinnar, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og Endurskoðunarréttarins.

6. Endanleg reikningsskil skulu birt.

7. Framkvæmdastjórinn skal senda Endurskoðunarréttinum svar við athugasemdum þess síðarnefnda eigi síðar en 30. september. Hann skal einnig senda afrit af svarinu til stjórnarinnar og framkvæmdastjórnarinnar.

8. Framkvæmdastjórinn skal senda Evrópuþinginu, að beiðni þess síðarnefnda, og eins og kveðið er á um í 3. mgr. 146. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að greiðlega gangi að beita verklagsreglum við staðfestingu reikninga viðkomandi fjárhagsárs.

9. Fyrir 15. maí árið N + 2 skal Evrópuþingið, að fengnum tilmælum frá ráðinu sem tekur ákvörðun með auknum meirihluta, leysa stofnunina undan ábyrgð á framkvæmd fjárhagsáætlunarinnar sem felur í sér tekjur af fjárlögum Evrópusambandsins og lögbærra yfirvalda fyrir fjárhagsárið N.

65. gr.

Fjárhagsreglur

Stjórnin skal samþykkja fjárhagsreglur fyrir stofnunina að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina. Þessar reglur mega ekki vikja frá reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB, KBE) nr. 2343/2002 frá 19. nóvember 2002 um fjárhagslega rammareglugerð fyrir þá aðila sem um getur í 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubanda-

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

laganna⁴⁵ nema sérstakar rekstrarþarfir vegna starfsemi stofnunarinnar krefjist þess og einungis ef framkvæmdastjórnin hefur áður veitt samþykki sitt.

66. gr.

Ráðstafanir gegn svikum

1. Um baráttu gegn svikum, spillingu og öðru ólöglegu athæfi gilda ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1073/1999 takmarkalaust um stofnunina.
2. Stofnunin skal gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana varðandi innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) og samþykkja þegar í stað viðeigandi ákvæði fyrir allt starfsfólk stofnunarinnar.
3. Í ákvörðunum um fjármögnun og samningum og framkvæmdaskjölum, sem leiða af þeim, skal með skýrum hætti mæla fyrir um að Endurskoðunarrétturinn og Evrópuskrifstofan um aðgerðir gegn svikum geti, ef nauðsyn krefur, gert vettvangsskoðanir hjá þeim sem þiggja greiðslur frá stofnuninni og hjá starfsfólkinu sem ber ábyrgð á úthlutun þessara fjármuna.

VII. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

67. gr.

Sérréttindi og friðhelgi

Bókun 7 um sérréttindi og friðhelgi Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, gildir um stofnunina og starfsfólk hennar.

EFTA-rikin skulu beita bókun 7 um sérréttindi og friðhelgi Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, gagnvart stofnuninni og starfsfólki hennar.

68. gr.

Starfsfólk

1. Starfsmannareglur, ráðningarskilmálar annarra starfsmanna og reglurnar sem stofnanir Sambandsins hafa samþykkt sameiginlega til beitingar, skulu gilda um starfsfólk stofnunarinnar, þ.m.t. framkvæmdastjóra hennar og formann.
2. Stjórnin skal, í samráði við framkvæmdastjórnina, samþykkja nauðsynlegar framkvæmdar-ráðstafanir í samræmi við fyrirkomulagið sem kveðið er á um í 110. gr. starfsmannareglanna.
3. Gagnvart starfsfólki sínu hefur stofnunin á hendi það vald sem skipunaryfirvaldi hefur verið falið með starfsmannareglum og það vald sem yfirvaldi, sem hefur heimild til að gera samninga, er fengið með ráðningarskilmálum annarra starfsmanna.
4. Stjórnin skal samþykkja ákvæði sem heimila að innlendir sérfræðingar frá aðildarríkjunum verði lánaðir til starfa hjá stofnuninni.

⁴⁵ Stjtið. EB L 357, 31.12.2002, bls. 72.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

5. Þrátt fyrir ákvæði a-liðar 2. mgr. 12. gr. og a-liðar 3. mgr. 82. gr. ráðningarskilmála annarra starfsmanna er framkvæmdastjóra stofnunarinnar heimilt að gera ráðningarsamning við ríkisborgara EFTA-ríkjanna sem njóta óskertra borgaralegra réttinda.“

Þrátt fyrir ákvæði e-liðar 2. mgr. 12. gr., e-liðar 3. mgr. 82. gr. og 3. mgr. 85. gr. í ráðningarskilmálum annarra starfsmanna, skal stofnunin, að því er varðar starfsfólk hennar, líta á tungumálin sem vísað er til í 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins sem tungumál Sambandsins sem vísað er til í 1. mgr. 55. gr. sáttmálans um Evrópusambandið.

69. gr.

Bótaábyrgð stofnunarinnar

1. Þegar um er að ræða bótaábyrgð utan samninga ber stofnuninni, samkvæmt almennum meginreglum sem sameiginlegar eru í lögum aðildarríkjanna, að bæta allt tjón sem hún eða starfsfólk hennar kann að valda við skyldustörf sín. Evrópudómstóllinn skal fara með lögsögu í skaðabótamálum vegna allra slíkra tjóna.

2. Persónuleg fjárhags- og refsíábyrgð starfsfólks gagnvart stofnuninni ákvarðast af viðkomandi ákvæðum er gilda um starfsfólk stofnunarinnar.

70. gr.

Þagnarskylda

1. Kröfur um þagnarskyldu skv. 339. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og viðeigandi ákvæði löggjafar Sambandsins skulu gilda um fulltrúa í eftirlitsstjórninni og stjórninni, framkvæmdastjórnann og starfsfólk stofnunarinnar, þ.m.t. opinbera starfsmenn, sem eru tímabundið fluttir til starfa frá aðildarríki, og alla aðra aðila sem sinna verkefnum stofnunarinnar á samningsgrundvelli, jafnvel eftir að störfum þeirra sé lokið.

Ákvæði 16. gr. starfsmannareglanna gilda um þá.

Starfsfólkið skal, í samræmi við starfsmannareglurnar, vera bundið af skyldu til að gæta áfram ráðvendni og þagmælsku, að starfstímanum loknum, þiggi það tiltekin störf eða hlunnindi.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins eða aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast eftir að hafa áhrif á starfsfólk stofnunarinnar við að sinna verkefnum sínum.

2. Einstaklingarnir, sem um getur í 1. mgr., hafa ekki heimild til að skýra neinum einstaklingum eða yfirvöldum frá trúnaðarmálum, sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín, nema um sé að ræða ágríp eða samantekt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar fjármálastofnanir, þó með fyrirvara um mál sem heyra undir hegningarlög.

Þá skulu skuldbindingar skv. 1. mgr. og fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar ekki koma í veg fyrir að stofnunin og landsbundnar eftirlitsstofnanir nýti upplýsingarnar við beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr., einkum að því er varðar lagareglur um samþykkt ákvarðana.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að stofnunin skiptist á upplýsingum við landsbundnar eftirlitsstofnanir í samræmi við þessa reglugerð og aðra löggjöf Sambandsins sem gildir um fjármálastofnanir.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Um slíkar upplýsingar gilda þagnarskylduákvæðin sem um getur í 1. og 2. mgr. Stofnunin skal, í innri starfsreglum sínum, kveða á um hvernig reglunum um þagnarskyldu, sem um getur í 1. og 2. mgr., skuli framfylgt.

4. Stofnunin skal beita ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, 2001/844/EB/KSE, KBE frá 29. nóvember 2001 um breytingu á innri starfsreglum⁴⁶.

71. gr.

Gagnavernd

Þessi reglugerð er með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkja varðandi vinnslu þeirra á persónuupplýsingum samkvæmt tilskipun 95/46/EB eða skuldbindingar stofnunarinnar varðandi vinnslu persónuupplýsinga samkvæmt reglugerð (EB) nr. 45/2001 við að uppfylla skyldur sínar.

72. gr.

Aðgangur að skjölum

1. Reglugerð (EB) nr. 1049/2001 gildir um skjöl í vörslu stofnunarinnar.
2. Stjórnin skal, fyrir 31. maí 2011, samþykkja hagnýtar ráðstafanir til að beita reglugerð (EB) nr. 1049/2001.
3. Ákvarðanir, sem stofnunin tekur skv. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 1049/2001, geta orðið tilefni kæru til umboðsmanns eða málshöfðunar fyrir Evrópuðómstólnum í kjölfar málskots til kærunefndar, eins og við á í samræmi við þau skilyrði og í þeirri röð sem mælt er fyrir um í 228. og 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
4. Ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar skulu, að því er varðar beitingu reglugerðarinnar, gilda um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að því er varðar skjöl sem stofnunin hefur tekið saman.

73. gr.

Tungumálanotkun

1. Ákvæði reglugerðar ráðsins nr. 1 um hvaða tungumál skulu notuð í Efnahagsbandalagi Evrópu⁴⁷ gilda um stofnunina.
2. Stjórnin skal ákveða hvaða tungumál verður notað innan stofnunarinnar.
3. Þýðingamiðstöðin fyrir stofnanir Evrópusambandsins annast nauðsynlegar þýðingar vegna starfsemi stofnunarinnar.

74. gr.

Samningur um höfuðstöðvar

Í samningi um höfuðstöðvar á milli stofnunarinnar og aðildarríkisins, þar sem stofnunin hefur aðsetur, skal, að fengnu samþykki stjórnarinnar, mælt fyrir um nauðsynlegt fyrirkomulag varðandi húsnæði,

⁴⁶ Stjtið. EB L 317, 3.12.2001, bls. 1.

⁴⁷ Stjtið. EB 17, 6.10.1958, bls. 385.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

sem stofnunin fær í aðildarríkinu þar sem hún hefur aðsetur og aðstöðu, sem viðkomandi aðildarríki sér henni fyrir, og auk þess sérstakar reglur sem skulu gilda í viðkomandi aðildarríki fyrir framkvæmdastjórnann, stjórnarmenn, starfsmenn stofnunarinnar og fjölskyldur þeirra.

Viðkomandi aðildarríki skal sjá stofnuninni fyrir bestu hugsanlegum aðstæðum til að tryggja eðlilega starfsemi hennar, þ.m.t. menntun á evrópskan mælikvarða sem fram fer á mörgum tungumálum og víðeigandi samgöngutengingar.

75. gr.

Þátttaka þriðju landa

1. Þátttaka í starfi stofnunarinnar skal standa opin þeim þriðju löndum sem hafa gert samkomulag við Sambandið og hafa samþykkt og beita lögum Sambandsins á verksviðum stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 1. gr.

2. Stofnunin getur átt í samstarfi við löndin, sem um getur í 1. mgr. með beitingu löggjafar sem er viðurkennd jafngild á verksviðum stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 1. gr., og kveðið er á um í alþjóðasamningum sem Sambandið hefur gert í samræmi við 216. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

3. Í víðeigandi ákvæði samninganna, sem um getur í 1. og 2. gr., skal setja ákvæði sem tilgreina einkum atriði er varða eðli, gildissvið og málsmeðferð þátttöku landanna, sem um getur í 1. mgr., í starfi stofnunarinnar, þ.m.t. ákvæði varðandi fjárframlög og starfsfólk. Þau geta kveðið á um málsvara, sem áheyrnarfulltrúa, hjá yfirstjórninni en skulu tryggja að þessi lönd sækji ekki fundi þar sem fram fara umræður sem varða einstaka fjármálastofnanir, nema þegar um beina hagsmuni er að ræða.

VIII. KAFLI

UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

76. gr.

Undirbúningsaðgerðir

1. Evrópska bankaeftirlitsnefndin skal, í kjölfar gildistöku þessarar reglugerðar og áður en stofnunin tekur til starfa, hafa náð samstarf við framkvæmdastjórnina við undirbúning þess að stofnunin komi í stað nefndarinnar.

2. Framkvæmdastjórnin skal, þegar stofnuninni hefur verið komið á fót, bera ábyrgð á að setja upp aðalstöðvar og koma á fyrstu stjórnarsýslu stofnunarinnar uns stofnunin hefur skipað framkvæmdastjóra.

Í því skyni og þar til framkvæmdastjórnin tekur við skyldustörfum sínum eftir að eftirlitsstjórnin hefur skipað hann í samræmi við 51. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að ráða tímabundið einn embættismann til að vera staðgengill framkvæmdastjórnans. Þetta tímabil skal ekki vera lengra en nauðsynlegt er til að skipa framkvæmdastjóra stofnunarinnar.

Framkvæmdastjóri til bráðabirgða getur heimilað allar greiðslur sem falla undir fjárveitingar sem kveðið er á um í fjárhagsáætlun stofnunarinnar um leið og stjórnin hefur samþykkt þær, og getur gert samninga, þ.m.t. starfsmannasamninga, þegar stofnunin hefur samþykkt yfirlitið um stöðugildi.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. eru með fyrirvara um valdheimildir eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar.

4. Stofnunin skal teljast löglegur arftaki evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar. Færa skal allar eignir og skuldir og yfirstandandi aðgerðir evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar sjálfkrafa yfir til stofnunarinnar, frá og með stofnedei hennar. Evrópska bankaeftirlitsnefndin skal staðfesta yfirlýsingu þar sem fram kemur hvaða eignir og skuldir eru fyrirbyggjandi þegar yfirfærsla þessi fer fram. Evrópska bankaeftirlitsnefndin og framkvæmdastjórnin skulu endurskoða og samþykka þessa yfirlýsingu.

77. gr.

Umbreytingarákvæði um starfsfólk

1. Virða skal, þrátt fyrir ákvæði 68. gr., alla ráðningarsamninga og samninga um tímabundna starfstilfærslu sem evrópska bankaeftirlitsnefndin eða skrifstofa hennar gerðu og eru í gildi 1. janúar 2011, uns þeir renna út. Þá má ekki framlengja.

2. Gefa skal öllu starfsfólki, sem starfar samkvæmt samningum er um getur í 1. mgr., kost á að gera tímabundna ráðningarsamninga skv. a-lið 2. gr. ráðningarskilmála annarra starfsmanna á mismunandi stigum, eins og þeir eru settir fram í yfirliti stofnunarinnar um stöðugildi.

Yfirvaldið sem hefur heimild til að gera samninga skal hrinda í framkvæmd, við gildistöku þessarar ákvörðunar, innra valferli, sem takmarkast við starfsfólk með ráðningarsamning við evrópsku banka- eftirlitsnefndina eða skrifstofu hennar, til að kanna getu, skilvirkni og ráðvendni þeirra sem á að ráða. Við innra valferlið skal hafa hliðsjón af hæfni og reynslu sem ráða má af frammistöðu einstaklinganna áður en þeir eru ráðnir.

3. Gera skal umsækjendunum, sem eru valdir, kleift að gera tímabundna ráðningarsamninga er gilda að minnsta kosti jafn lengi og tímabilið, sem eftir stendur af fyrri samningi, með hliðsjón af tegund starfs og stöðu sem gegnt er.

4. Viðkomandi landslög um kjarasamninga og aðrir viðkomandi gerningar gilda áfram um það starfsfólk sem fellur undir fyrri samninga og kýs að sækja ekki um samninga um tímabundna ráðningu, eða ef því standa slíkir samningar ekki til boða, í samræmi við 2. mgr.

78. gr.

Ákvæði landslaga

Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja skilvirka beitingu þessarar reglugerðar.

79. gr.

Breytingar

Ákvörðun nr. 716/2009/EB er breytt sem hér segir að því marki sem evrópska bankaeftirlitsnefndin er fjarlægð af skránni yfir styrkþega sem sett er fram í B-þætti viðaukans við þá ákvörðun.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

80. gr.

Niðurfelling

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB, um stofnun evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar, er hér með felld úr gildi frá og með 1. janúar 2011.

81. gr.

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 2. janúar 2014 og á þriggja ára fresti eftir það, birta almenna skýrslu um reynsluna af starfsemi stofnunarinnar og verklagsreglunum sem mælt var fyrir um í þessari reglugerð. Í skýrslunni skal m.a. lagt mat á:

- a) samleitni í eftirlitsvenjum sem náðst hefur hjá lögbærum yfirvöldum:
 - i. samleitni hvað varðar sjálfstæði í starfi lögbærra yfirvalda og staðla sem jafngilda stjórnarháttum fyrirtækja,
 - ii. óhlutdrægni, hlutlægni og sjálfræði stofnunarinnar,
- b) starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila,
- c) framfarir sem hafa náðst með tilliti til samleitni á sviðum forvarna gegn, stjórnun á og úrlausnum við kreppu, þ.m.t. um fjármögnunarfyrirkomulag Sambandsins,
- d) hlutverk stofnunarinnar að því er varðar kerfisáhættu,
- e) beitingu verndarákvæða sem komið var á með 38. gr.,
- f) beitingu lagalega bindandi hlutverks við sáttaumleitanir sem komið var á fót með 19. gr.

2. Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., skal einnig kanna hvort:

- a) rétt þyki að halda áfram aðskildu eftirliti með bankaþjónustu, váttryggingum, starfstengdum lífeyri, verðbréfum og fjármálamörkuðum,
- b) rétt þyki að takast á hendur varfærnisefirlit og fylgjast með viðskiptaháttum í tvennu lagi eða af sama eftirlitsaðila,
- c) rétt þyki að einfalda og styrkja uppbyggingu evrópska fjármálaeftirlitskerfisins í því skyni að auka samræmi á milli þjóðhags- og rekstrarhagfræðilegra stiga og á milli evrópsku eftirlitsstofnananna,
- d) þróun evrópska fjármálaeftirlitskerfisins sé í samræmi við hnattræna þróun,
- e) nægjanlega fjölbreytni og ágæti sé að finna innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins,
- f) fullnægjandi ábyrgð og gagnsæi sé með tilliti til birtingarkrafna,
- g) tekjur stofnunarinnar séu nægjanlegar til að hún geti gegnt skyldum sínum,
- h) rétt þyki að viðhalda aðsetri stofnunarinnar eða flytja evrópsku eftirlitsstofnanirnar á sama stað til að styrkja frekari samræmingu þeirra á milli.

3. Framkvæmdastjórnin skal árlega taka saman skýrslu um hvort viðeigandi sé að fela stofnuninni frekari stjórnunarábyrgð á þessu sviði varðandi beint samevrópskt eftirlit með stofnunum og grunnvirkjum og með hliðsjón af markaðsþróun, stöðugleika innri markaðarins og samheldni Sambandsins í heild sinni.

4. Senda skal skýrsluna og meðfylgjandi tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, eftir því sem við á.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

81. gr. a

Endurskoðun á tilhögun atkvæðagreiðslu

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða og gefa Evrópuþinginu, leiðtogaráðinu og ráðinu skýrslu um framkvæmd tilhögunar atkvæðagreiðslu, sem lýst er í 41. og 44. gr., frá þeim degi þegar aðildarríki sem eru ekki þátttökuaðildarríki verða fjögur talsins, með tilliti til reynslunnar sem fengist hefur við beitingu þessarar reglugerðar.

82. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2011, að undanskildum 76. gr. og 1. og 2. mgr. 77. gr., sem koma til framkvæmda frá og með gildistökudegi hennar.

Stofnunin skal sett á fót 1. janúar 2011.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 24. nóvember 2010.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

O. CHASTEL

Samsteypt útgáfa reglugerðar nr. 1094/2010 um Evrópsku váttryggingar- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin ásamt aðlögunum við hana vegna upptöku í EES-samninginn, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 200/2016.

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 200/2016**

frá 30. september 2016

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR TEKIÐ NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með vísan til samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist „EES-samningurinn“ í því sem hér fer á eftir, einkum ákvæða 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- (1) Fella ber inn í EES-samninginn reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB ⁽⁴⁸⁾.
- (2) Fjármála- og efnahagsráðherrar ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, lýstu að loknum fundi sínum 14. október 2014 ⁽⁴⁹⁾ um upptöku reglugerða ESB um evrópsk eftirlitsyfirvöld, yfir ánægju sinni með þá sanngjörnu lausn sem samningsaðilar komust að, þar sem tekið er tillit til uppbyggingar og markmiða reglugerða ESB um evrópsk eftirlitsyfirvöld og EES-samningsins, svo og lagalegra og pólitískra takmarkana ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES.
- (3) Fjármála- og efnahagsráðherrar ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES lögðu áherslu á að í samræmi við tveggja stöða uppbyggingu EES-samningsins myndi Eftirlitsstofnun EFTA taka ákvarðanir sem yrði beint til lögbærra yfirvalda EFTA-ríkjanna sem eiga aðild að EES eða markaðsaðila í EFTA-ríkjunum, sem eiga aðild að EES, í þeirri röð. Evrópsk eftirlitsyfirvöld ESB munu verða til þess bær að grípa til aðgerða sem ekki eru bindandi, eins og að samþykka tilmæli og sáttumleitanir sem eru ekki bindandi, einnig gagnvart lögbærum yfirvöldum og markaðsaðilum í EFTA-ríkjunum, sem eiga aðild að EES. Áður en gripið verður til aðgerða, mun hvor aðili um sig, eftir því sem við á, leita eftir samráði, samræmingu eða skiptum á upplýsingum milli evrópskra eftirlitsyfirvalda ESB og Eftirlitsstofnunar EFTA.
- (4) Einstakar ákvarðanir og formleg álit Eftirlitsstofnunar EFTA sem beint er til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, sem eiga aðild að EES, eða markaðsaðila verða samþykktar á grundvelli draga sem viðkomandi eftirlitsyfirvöld ESB gera til þess að tryggja að sérþekking eftirlitsyfirvalda ESB verði hluti af ferlinu og að samkvæmni sé milli hinna tveggja stöða. Þannig verður lykilhagræði af eftirliti af hálfu einnar stofnunar varðveitt.
- (5) Samningsaðilar hafa sameiginlegan skilning á því að með þessari ákvörðun er hrint í framkvæmd samkomulagi sem kom fram í þessum niðurstöðum og því ber að túlka hana í samræmi við þær meginreglur sem þær fela í sér.
- (6) IX. viðauki við EES-samninginn breytist því í samræmi við það.

(48) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48.

(49) Niðurstöður ráðsins um fund fjármála- og efnahagsráðherra ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, 14178/1/14 endursk. 1.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við á eftir lið 31g (reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010) í IX. viðauka við EES-samninginn:

„31h. **32010 R 1094:** Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða- eftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er samning þennan varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) Lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna og Eftirlitsstofnun EFTA skulu hafa sömu réttindi og skyldur og lögbær yfirvöld aðildarríkja ESB, að atkvæðisrétti undanskildum, í starfi evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar), hér á eftir nefnd „stofnunin“, eftirlitsstjórnar hennar, þ.m.t. nefndum hennar og kæruneftndum, með fyrirvara um ákvæði þessa samnings.

Stofnunin skal, með fyrirvara um ákvæði 108. og 109. gr., hafa rétt til að taka þátt í starfi Eftirlitsstofnunar EFTA og nefndum hennar, þó án ákvæðisréttar, þegar Eftirlitsstofnun EFTA sinnir störfum stofnunarinnar, að því er varðar EFTA-ríkin, eins og kveðið er á um í þessum samningi.

Starfsreglum stofnunarinnar og Eftirlitsstofnunar EFTA skal haga þannig að þær geti tekið fullan þátt, ásamt lögbærum yfirvöldum EFTA-ríkjanna, hvor í annarrar störfum eins og kveðið er á um í þessum samningi.

- b) Þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 við samning þennan, og nema kveðið sé á um annað í þessum samningi, ber að skilja hugtökin „aðildarríki“ og „lögbær yfirvöld“ þannig að þau taki EFTA-ríkjanna og lögbærra yfirvalda þeirra auk merkingar þeirra í reglugerðinni, í þeirri röð.
- c) Starfsreglur stofnunarinnar skulu, nema kveðið sé á um annað í þessum samningi, gilda að breyttu breytanda að því er varðar málefni sem varða lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna og fjármálastofnanir. Sér í lagi skulu drög sem eru gerð fyrir Eftirlitsstofnun EFTA lúta sömu starfsreglum og gerð samþykkt á ákvæðana um sambærileg mál sem varða aðildarríki ESB, m.a. lögbær yfirvöld þeirra og fjármálastofnanir.
- d) Stofnunin og Eftirlitsstofnun EFTA skulu, nema kveðið sé á um annað í samningi þessum, starfa saman, skiptast á upplýsingum og hafa samráð að því er varðar þessa reglugerð, einkum áður en þær grípa til aðgerða.

Komi til ágreinings milli stofnunarinnar og Eftirlitsstofnunar EFTA að því er varðar framkvæmd ákvæða reglugerðarinnar skulu formaður stofnunarinnar og stjórn Eftirlitsstofnunar EFTA, með tilliti til þess hversu málið er brýnt, boða til fundar án ástæðulausrar tafar til að komast að samhljóða niðurstöðu. Takist ekki að komast að samhljóða niðurstöðu, getur formaður stofnunarinnar eða stjórn Eftirlitsstofnunar EFTA farið þess á leit við samningsaðila að þeir vísi málinu til sameiginlegu EES-nefndarinnar sem skal fjalla um það í samræmi við 111. gr. þessa samnings, sem skal gilda að breyttu breytanda. Í samræmi við 2. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 1/94 frá 8. febrúar 1994 um starfsreglur sameiginlegu EES-nefndarinnar (Stjtið. EB L 85, 30.3.1994, bls. 60), getur samningsaðili farið fram á að fundur verði kallaður saman án tafar þegar mikið liggur við. Þrátt fyrir ákvæði þessarar málsgreinar, getur samningsaðili hvenær sem er vísað málinu til sameiginlegu EES-nefndarinnar að eigin frumkvæði, í samræmi við 5. og 111. gr. þessa samnings.

- e) Vísanir í aðrar gerðir í reglugerðinni skulu gilda að svo miklu leyti og í þeirri mynd sem slíkar gerðir hafa verið felldar inn í samning þennan.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

[Efni ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar er að öðru leyti steypst saman við reglugerðina.]

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1094/2010

frá 24. nóvember 2010

um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu⁵⁰,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins⁵¹,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð⁵²,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjármálakreppan árin 2007 og 2008 leiddi í ljós verulega annmarka á fjármálaeftirliti, bæði í einstökum tilvikum og á fjármálakerfinu í heild. Eftirlitskerfi einstakra landa hafa dregist aftur úr alþjóðavæðingu fjármála og þeim samþættu og samtengdu evrópsku fjármálamörkuðum þar sem margar fjármálastofnanir stunda starfsemi yfir landamæri. Kreppan leiddi í ljós annmarka á samstarfi, samræmingu, samræmdri beitingu á lögum Sambandsins og skort á trausti milli landsbundinna eftirlitsaðila.
- 2) Áður en til fjármálakreppunnar kom og á meðan á henni hefur staðið hefur Evrópuþingið óskað eftir breytingum sem miða að samþættara evrópsku eftirliti til að tryggja að allir aðilar búi við raunveruleg jöfn samkeppnisskilyrði á vettvangi Sambandsins og til að endurspegla vaxandi samþættingu fjármálamarkaða í Sambandinu (í ályktunum sínum frá 13. apríl 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: Aðgerðaáætlun⁵³, frá 21. nóvember 2002 um reglur um varfærniseftirlit í Evrópusambandinu⁵⁴, frá 11. júlí 2007 um hvítbók um stefnu í fjármálaþjónustu (2005 til 2010) – Hvítbók⁵⁵, frá 23. september 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um vogunarsjóði og áhættuskuldbindinga vegna óskráðra hlutabréfa⁵⁶ og frá 9. október 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um Lamfalussy-eftirfylgni: framtíðarskipulag eftirlits⁵⁷, og afstöðu þess frá 22. apríl 2009 um breytta tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins

50 Stjtið. ESB C 13, 20.1.2010, bls. 1.

51 Álit frá 22. janúar 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

52 Afstaða Evrópuþingsins frá 22. september 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 17. nóvember 2010.

53 Stjtið. EB C 40, 7.2.2001, bls. 453.

54 Stjtið. ESB C 25 E, 29.1.2004, bls. 394.

55 Stjtið. ESB C 175 E, 10.7.2008, bls. 392.

56 Stjtið. ESB C 8 E, 14.1.2010, bls. 26.

57 Stjtið. ESB C 9 E, 15.1.2010, bls. 48.

um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II)⁵⁸ og frá 23. apríl 2009 um tillögu að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins um lánshæfismatsfyrirtæki⁵⁹).

- 3) Í nóvember 2008 veitti framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra embættismanna undir formennsku Jacques de Larosière umboð til að gera tillögur um hvernig styrkja mætti fyrirkomulag evrópsks eftirlits með það í huga að auka öryggi borgaranna og endurvekja traust á fjármálakerfinu. Í lokaskýrslu sinni 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslunni“) mælti nefndin með því að eftirlitsramminn yrði styrktur til að draga úr hættu á fjármálakreppum í framtíðinni og alvöru þeirra. Nefndin mælti með umbótum á skipulagi eftirlits með fjármála-geiranum í Sambandinu. Nefndin komst einnig að þeirri niðurstöðu að koma ætti á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi sem samanstæði af þremur evrópskum eftirlitsstofnunum, einni fyrir bankageirann, annari fyrir verðbréfageirann og hinni þriðju fyrir váttrygginga- og lífeyrissjóðageirann, og lagði til að evrópskt kerfisáhætturáð yrði stofnað. Í skýrslunni var greint frá þeim endurbótum sem sérfræðingarnir töldu þörf á og hefjast yrði handa við þegar í stað.
- 4) Framkvæmdastjórnin lagði til, í orðsendingu sinni undir yfirskriftinni „Drifkraftur efnahagsbata Evrópu“ frá 4. mars 2009, að lagt yrði fram lagafrumvarp um að koma á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi og evrópsku kerfisáhætturáði. Framkvæmdastjórnin veitti, í orðsendingu sinni frá 27. maí 2009 undir yfirskriftinni „Evrópskt fjármálaeftirlit“, ítarlegri upplýsingar um mögulega uppbyggingu slíks nýs eftirlitsramma sem endurspeglaði meginhugsunina í de Larosière-skýrslunni.
- 5) Leiðtoga ráðið staðfesti með ályktun sinni frá 19. júní 2009 að evrópsku fjármálaeftirlitskerfi yrði komið á fót sem samanstæði af þremur nýjum evrópskum eftirlitsstofnunum. Kerfið ætti að miða að því að auka gæði og samkvæmni í eftirliti á landsvísu, efla eftirlit með samstæðum sem starfa yfir landamæri og koma á sameiginlegri evrópskri reglubók fyrir allar fjármála-stofnanir á innri markaðnum. Leiðtoga ráðið lagði áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu einnig að hafa eftirlitsheimildir með tilliti til lánshæfismatsfyrirtækja og bauð framkvæmdastjórninni að undirbúa raunhæfar tillögur um hvernig evrópska fjármálaeftirlitskerfið gæti gegnt mikilvægu hlutverki þegar kreppa stæðjaði að, en lagði einnig áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu í ákvörðunum sínum ekki að þrengja fjárhagslega ábyrgð aðildarríkjanna.
- 6) Fjármála- og efnahagskreppan hefur skapað raunverulega og alvarlega hættu fyrir stöðugleika fjármálakerfisins og starfsemi innri markaðarins. Enduruppbygging og viðhald stöðugs og áreiðanlegs fjármálakerfis er algjör forsenda þess að viðhalda megi trausti og samræmi á innri markaðnum og þannig halda við og bæta aðstæður til að koma á fyllilega samþættum og virkum innri markaði á sviði fjármálaþjónustu. Auk þess bjóða mikilvægari og samþættari fjármálamarkaðir upp á betri möguleika á fjármögnun og áhættudreifingu og stuðla þannig að því að auka getu hagkerfa til að mæta áföllum.
- 7) Sambandið er komið að mörkum þess sem unnt er að gera á grundvelli þeirrar stöðu sem núverandi nefndir evrópskra eftirlitsaðila hafa. Sambandið getur ekki lengur verið án fyrirkomulags sem tryggir að landsbundnir eftirlitsaðilar taki bestu mögulegu ákvarðanir um eftirlit með fjármálastofnunum sem starfa yfir landamæri; að ófullnægjandi samstarf og upplýsingaskipti sé á milli landsbundinna eftirlitsaðila; að sameiginlegar aðgerðir landsbundinna yfirvalda krefjist flókinna ráðstafana til að takast á við samansafn mismunandi reglugerðar- og eftirlitskrafna; að landsbundnar lausnir séu yfirleitt eini raunhæfi kosturinn til að bregðast við vandamálum sem taka til Sambandsins í heild; að til séu mismunandi túlkningar á sama lagatexta. Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að hafa það hlutverk að ráða bót á þessum annmörkum og koma á kerfi sem er í samræmi við markmiðið um stöðugan innri

58 Stjtið. ESB C 184 E, 8.7.2010, bls. 214.

59 Stjtið. ESB C 184 E, 8.7.2010, bls. 292.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

fjármálamarkað fyrir fjármálaþjónustu í Sambandinu, með því að tengja landsbundna eftirlitsaðila í eitt sterkt net í Sambandinu.

- 8) Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að vera samþætt net landsbundinna eftirlitsstofnana og Sambandsstofnana en almennt eftirlit að fara fram á landsvísu. Þar að auki ætti að ná meiri samhæfingu og samræmdri beitingu reglna um fjármálastofnanir og -markaði innan Sambandsins. Auk evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóða- eftirlitsstofnunarinnar) (hér á eftir nefnd „stofnunin“) ætti að koma á fót evrópskum eftirlitsstofnunum (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) ásamt sameiginlegri nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (hér á eftir „sameiginlega nefndin“). Evrópska kerfisáætturáðið ætti að vera hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu hvað varðar þau verkefni sem eru tilgreind í þessari reglugerð og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010⁶⁰.
- 9) Evrópsku eftirlitsstofnanirnar (hér á eftir sameiginlega nefndar „evrópsku eftirlitsstofnanirnar“) ættu að koma í stað evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB⁶¹, nefndar evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB⁶² og nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB⁶³, og ætti að taka við öllum verkefnum og valdheimildum þessara nefnda, þ.m.t. áframhald á yfirstandandi vinnu og verkefnum, eftir því sem við á. Skilgreina ætti með skýrum hætti starfssvið hvarrar hinna evrópsku eftirlitsstofnana um sig. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að bera ábyrgð gagnvart Evrópuþinginu og ráðinu. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að bera ábyrgð, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, á samræmingu mála sem liggja þvert á atvinnugreinar og hafa verið samræmd fyrir milligöngu hennar, þegar ábyrgðin tengist þeim.
- 10) Stofnunin ætti að starfa með það fyrir augum að bæta starfsemi innri markaðarins, einkum með því að tryggja öflugt, samræmt og skilvirkt reglusetningar- og eftirlitsstig með hliðsjón af mismunandi hagsmunum allra aðildarríkja og mismunandi eðli fjármálastofnana. Stofnunin ætti að gæta almennra gilda s.s. stöðugleika fjármálakerfisins, gagnsæi markaða og fjármálaafurða og vernd váttryggingartaka, lífeyrisþega og styrkþega. Stofnunin ætti einnig að koma í veg fyrir eftirlitshögnun (e. *regulatory arbitrage*), tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits í þágu hagkerfisins í heild sinni, þ.m.t. fjármálastofnana og annarra hagsmunaaðila, neytenda og starfsfólks. Verkefni hennar ættu einnig að felast í að stuðla að samleitni í eftirliti og veita stofnunum Sambandsins ráðgjöf við reglusetningu og eftirlit á sviðum váttrygginga, endurtrygginga og starfstengds lífeyris, og tengdra atriða sem varða stjórnarhætti fyrirtækja, endurskoðun og reikningsskil. Þar að auki ætti að fela stofnuninni tiltekna ábyrgð á núverandi og nýrri fjármálastarfsemi.
- 11) Stofnuninni ætti einnig að vera heimilt að banna eða takmarka tímabundið tiltekna fjármálastarfsemi sem ógnar skipulegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta, í tilgreindum tilvikum og samkvæmt skilyrðum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í þessari reglugerð. Stofnunin ætti að setja á slíkt tímabundið bann ef um neyðarástand er að ræða, í samræmi við og samkvæmt skilmálunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Þegar tímabundið bann eða takmörkun á tiltekinni fjármálastarfsemi hefur áhrif þvert á atvinnugreinar ætti löggjöf, sem bundin er við tiltekinn geira, að kveða á um að stofnunin hafi samráð og samræmi aðgerðir sínar, þar sem við á, við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina), fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar.

60 Stjtið. ESB L 341, 22.12.2011, bls. 1.

61 Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 23.

62 Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 28.

63 Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 18.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 12) Stofnunin ætti að taka tilhlýðilegt tillit til áhrifa af aðgerðum hennar á samkeppni og nýsköpun á innri markaðnum, samkeppnishæfni Sambandsins á alþjóðavísu, fjárhagslega þátttöku og nýja áætlun Sambandsins varðandi atvinnusköpun og hagvöxt.
- 13) Til að uppfylla markmið sín ætti stofnunin að hafa réttarstöðu lögaðila sem og stjórnumarlegt og fjárhagslegt sjálfstæði.
- 14) Á grundvelli þeirrar vinnu sem farið hefur fram á vegum alþjóðlegra stofnana ætti að skilgreina kerfisáhættu sem hættu á röskun í fjármálakerfinu er getur haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármála-milliliða, markaða og innviða geta hugsanlega orðið mikilvægar kerfinu upp að vissu marki.
- 15) Áhætta yfir landamæri nær yfir alla áhættu sem leiðir af efnahagslegu ójafnvægi eða fjárhags- legum misbresti í Sambandinu öllu eða hluta þess og getur haft markverðar neikvæðar afleiðingar á viðskipti milli rekstraraðila, í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, á starfsemi innri markaðarins eða opinber fjármál Sambandsins eða einhverra aðildarríkja þess.
- 16) Evrópudómstóllinn úrskurðaði eftirfarandi í dómi sínum frá 2. maí 2006 í máli C-217/04 (Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands gegn Evrópuþinginu og ráði Evrópusambandsins): „ekkert í orðalagi 95. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins [nú 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins] gefur í skyn að viðtakendur ráðstafanna, sem löggjafi Bandalagsins samþykkti á grundvelli þess ákvæðis, geti einungis verið einstök aðildarríki. Löggjafinn kann að telja nauðsynlegt að kveða á um að komið verði á fót stofnun Bandalagsins sem beri ábyrgð á að stuðla að því að hrinda í framkvæmd samræmingarferli við aðstæður þar sem samþykkt stuðnings- og rammarádstafana, sem ekki eru bindandi, virðast eiga við, til að auðvelda samræmda innleiðingu og beitingu gerða sem byggja á þessum ákvæðum“⁶⁴. Tilgangur og verkefni stofnunarinnar – að aðstoða lögbærar landsbundnar eftirlitsstofnanir við samræmda túlkun og beitingu reglna Sambandsins og stuðla að fjármála- stöðugleika sem er nauðsynlegur fyrir fjárhagslega samþættingu – eru nátengd markmiðunum með réttarreglum Sambandsins varðandi innri markaðinn fyrir fjármálaþjónustu. Stofnuninni ætti því að vera komið á fót á grundvelli 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu- sambandsins.
- 17) Í eftirfarandi lagagerðum er mælt fyrir um verkefni lögbærra yfirvalda í aðildarríkjum, þ.m.t. samvinnu þeirra hvert við annað og við framkvæmdastjórnina: Tilskipun Evrópu- þingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II)⁶⁵, að undanskildum IV. bálki, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB frá 9. desember 2002 um miðlun váttrygginga⁶⁶, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB frá 3. júní 2003 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri⁶⁷, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrir- tækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja að því er varðar framkvæmdarvald sem framkvæmdastjórninni er falið⁶⁸, tilskipun ráðsins 64/225/EBE frá 25. febrúar 1964 um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu á sviði endur- trygginga⁶⁹, fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga⁷⁰, tilskipun ráðsins 73/240/EBE frá 24. júlí 1973 um afnám hafta á staðfesturétti á sviði atvinnurekstrar með frumtryggingar aðrar en líftryggingar⁷¹, tilskipun ráðsins 76/580/EBE frá 29. júní 1976 um breytingar á tilskipun 73/239/EBE um samræmingu á lögum

64 Dómasafn EB 2006, bls. I-03771, 44. mgr.

65 Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1.

66 Stjtið. EB L 9, 15.1.2003, bls. 3.

67 Stjtið. ESB L 235, 23.9.2003, bls. 10.

68 Stjtið. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1.

69 Stjtið. EB 56, 4.4.1964, bls. 878.

70 Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3.

71 Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 20.

og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga ⁷², tilskipun ráðsins 78/473/EBE frá 30. maí 1978 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um samtryggingar innan Bandalagsins ⁷³, tilskipun ráðsins 84/641/EBE frá 10. desember 1984 með breytingu á fyrstu tilskipun 73/239/EBE, einkum að því er varðar aðstoð við ferðamenn, um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga ⁷⁴, tilskipun ráðsins 87/344/EBE frá 22. júní 1987 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um réttaráðstöðarváttryggingar ⁷⁵, önnur tilskipun ráðsins 88/357/EBE frá 22. júní 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum á sviði frumtrygginga, annarra en líftrygginga, um að greiða fyrir því að réttur til að stunda þjónustustarfsemi sé nýttur ⁷⁶, tilskipun ráðsins 92/49/EBE frá 18. júní 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar, aðrar en líftryggingar (Þriðja tilskipun um skaðatryggingar) ⁷⁷, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB frá 27. október 1998 um viðbótareftirlit með váttryggingafélögum í váttryggingahópi ⁷⁸, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/17/EB frá 19. mars 2001 um endurskipulagningu og slit váttryggingafélaga ⁷⁹, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/83/EB frá 5. nóvember 2002 um líftryggingar ⁸⁰ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB frá 16. nóvember 2005 um endurtryggingu ⁸¹. Aðgerðir stofnunarinnar ættu þó að vera með fyrirvara um innlenda félagsmála- og vinnulöggjöf vegna stofnana um starfstengdan lífeyri.

- 18) Gildandi löggjöf Sambandsins á því sviði sem þessi reglugerð nær yfir og felur einnig í sér viðeigandi hluta af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningabættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi ⁸², og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/65/EB frá 23. september 2002 varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur ⁸³.
- 19) Æskilegt er að stofnunin leggi sitt af mörkum til að meta þörfina fyrir evrópskt tengslanet fyrir ábyrgðarkerfi váttrygginga í einstökum löndum sem eru fjármögnuð á fullnægjandi hátt og nægjanlega samræmd.
- 20) Í samræmi við yfirlýsinguna (nr. 39) við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu-sambandsins, sem fylgir með í viðauka við lokagerð ríkjaráðstefnunnar sem samþykkti Lissabonsáttmálann, útheimtir gerð tæknilegra eftirlitsstaðla sérfræðiaðstoð af sérstakri gerð fyrir fjármálaþjónustu. Nauðsynlegt er að heimila stofnuninni að veita einnig slíka sérfræðiaðstoð um staðla eða hluta af stöðlum sem eru ekki byggðir á frumvarpi að tæknistaðli sem hún hefur útfært.
- 21) Þörf er á að innleiða skilvirka gerninga til að koma á samræmdum tæknilegum eftirlitsstöðlum í fjármálaþjónustu til að tryggja, ásamt samræmdum reglum, jöfn samkeppnisskilyrði og fullnægjandi vernd váttryggingartaka, lífeyrisþega og annarra styrkþega alls staðar í Sambandinu. Þar sem stofnunin býr yfir mjög mikilli sérfræðiþekkingu er bæði skilvirkt og eðlilegt að fela henni ábyrgð á að útfæra, á sviðum sem lög Sambandsins skilgreina, frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem fela ekki í sér stefnumótandi valkosti.

72 Stjtið. EB L 189, 13.7.1976, bls. 13.

73 Stjtið. EB L 151, 7.6.1978, bls. 25.

74 Stjtið. EB L 339, 27.12.1984, bls. 21.

75 Stjtið. EB L 185, 4.7.1987, bls. 77.

76 Stjtið. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1.

77 Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1.

78 Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.

79 Stjtið. EB L 110, 20.4.2001, bls. 28.

80 Stjtið. EB L 345, 19.12.2002, bls. 1.

81 Stjtið. ESB L 323, 9.12.2005, bls. 1.

82 Stjtið. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.

83 Stjtið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 16.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 22) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að þeir öðlist bindandi réttaráhrif. Þeim ætti einungis að vera hægt að breyta við afar takmarkaðar og óvenjulegar aðstæður þar sem stofnunin er sá aðili sem er í beinum tengslum við og þekkir best til daglegrar starfsemi fjármálamarkaða. Frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum væru með fyrirvara um breytingar ef þau samrýmast ekki lögum Sambandsins, virða ekki meðalhófsregluna eða eru í andstöðu við grundvallarreglur innri markaðarins um fjármálaþjónustu, eins og þær birtast í réttarreglum löggjafar Sambandsins um fjármálaþjónustu. Framkvæmdastjórnin ætti ekki breyta efni frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem stofnunin tekur saman, án þess að samræma það áður með stofnuninni. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um að samþykkja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum ætti að vera háð tímamörkum til að tryggja samfellt og hraðvirkt aðlögunarferli fyrir staðlana.
- 23) Ef höfð er í huga tæknileg sérþekking stofnunarinnar á sviðum þar sem móta ætti tæknilega eftirlitsstaðla ætti að taka mið af þeirri yfirlýstu ætlan framkvæmdastjórnarinnar að byggja, að meginreglu til, á frumvörpum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem stofnunin sendir henni með það í huga að samþykkja samsvarandi framseldar gerðir. Stofnunin ætti þó að tryggja, í tilvikum þar sem hún nær ekki að leggja fram frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í viðkomandi lagagerð, að markmiðið með framsali valdsins náist í raun og að skilvirkni ákvarðanatökuférlisins sé viðhaldið. Framkvæmdastjórnin ætti því í slíkum tilvikum að hafa heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla enda liggja frumvarp frá stofnuninni ekki fyrir.
- 24) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa heimild til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 25) Stofnunin ætti að hafa heimild til að gefa út viðmiðunarreglur og tilmæli um beitingu laga Sambandsins á sviðum sem falla ekki undir tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla. Stofnuninni ætti að geta birt ástæður þess ef eftirlitsstofnanir fylgja ekki þessum viðmiðunarreglum og tilmælum í því skyni að tryggja gagnsæi og stuðla að því að landsbundnar eftirlitsstofnanir fari að þeim.
- 26) Meginforsendan fyrir heilleika, gagnsæi, skilvirkni og skipulegri starfsemi fjármálamarkaða er að tryggja rétta og fulla beitingu laga Sambandsins, stöðugleika fjármálakerfisins og hlutlaus samkeppnisskilyrði fyrir fjármálastofnanir í Sambandinu. Koma ætti á tilhögun þar sem stofnunin fjallar um tilvik þegar lögum Sambandsins er ekki beitt, eða er svo ranglega beitt að jafngildi broti á þeim. Tilhögunin ætti að gilda á svæðum þar sem lög Sambandsins skilgreina skýrar og skilyrðislausar skuldbindingar.
- 27) Til að tryggja hófleg viðbrögð í tilvikum þar sem lögum Sambandsins er ranglega beitt eða með ófullnægjandi hætti ætti að styðjast við þriggja þrepa tilhögun. Í fyrsta lagi ætti stofnunin að hafa heimild til að rannsaka hvort farið sé að skuldbindingum á rangan eða ófullnægjandi hátt hjá landsbundnum yfirvöldum við eftirlitsstörf á lögum Sambandsins og ljúka málinu með tilmælum. Í öðru lagi ætti framkvæmdastjórnin að hafa heimild til, ef lögbær landsyfirvöld fylgja ekki tilmælunum, að gefa út formlegt álit með hliðsjón af tilmælum stofnunarinnar þar sem lögbæra yfirvaldinu er gert að grípa til nauðsynlegra aðgerða til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.
- 28) Í þriðja lagi ætti stofnunin að hafa heimild til, í því skyni að binda, í undantekningartilvikum, enda á viðvarandi óvirkni hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds, að samþykkja ákvarðanir sem beint er gegn einstaka fjármálastofnunum þegar ekki er um aðra kosti að ræða. Sú heimild ætti að takmarkast við sérstakar aðstæður þar sem lögbært yfirvald hlítir ekki formlegu álitum sem að því beinist og þar sem lögum Sambandsins er beitt með beinum hætti að fjármálastofnunum með skírskotun til gildandi eða síðari reglugerða Sambandsins.
- 29) Alvarlegar ógnir við skipulega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu krefjast skjótra og samstilltra viðbragða á vettvangi Sambandsins. Stofnunin ætti því að geta krafist þess að landsbundnar eftirlitsstofnanir grípi til sértækra aðgerða til að ráða bót á neyðarástandi. Veita ætti ráðinu heimild til að ákvarða, í

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- kjölfarið á beiðni eftirlitsstofnunar, framkvæmdastjórnarinnar eða Evrópska kerfisáhættu-ráðsins, hvort um neyðarástand sé að ræða.
- 30) Stofnunin ætti að geta kafið landsbundnar eftirlitsstofnanir um að grípa til sértækra aðgerða til að ráða bót á neyðarástandi. Aðgerðin, sem stofnunin grípur til í tengslum við þetta, ætti að vera með fyrirvara um valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að hefja málsmeðferð vegna brota aðildarríkis þessarar eftirlitsstofnunar vegna vanrækslu hennar við að grípa til slíkrar aðgerðar og með fyrirvara um rétt framkvæmdastjórnarinnar í slíkum aðstæðum til að gera tímabundnar ráðstafanir í samræmi við réttarforsreglur Evrópudómstólsins. Enn fremur ætti aðgerðin vera með fyrirvara um bótaábyrgð viðkomandi aðildarríkis, sem gæti verið til komin vegna dómaframkvæmdar Evrópudómstólsins, ef eftirlitsstofnanir þess láta hjá líða að grípa til þeirra aðgerða sem stofnunin krefst.
 - 31) Stofnunin ætti að geta útkljáð með bindandi áhrifum, þ.m.t. innan samstarfshóps eftirlitsaðila, ágreiningsefni sem ná yfir landamæri á milli lögbærra yfirvalda í mismunandi aðildarríkjum til að tryggja skilvirkt og áhrifaríkt eftirlit og jafnræði þessara lögbæru yfirvalda. Kveða ætti á um sáttatímabil fyrir lögbæru yfirvöldin til að komast að samkomulagi. Valdheimildir stofnunarinnar ættu að ná til ágreinings um málsmeðferð eða inntak aðgerðar eða aðgerðarleysis lögbærs yfirvalds aðildarríkis í tilgreindum tilvikum í lagalega bindandi gerðum Sambandsins sem um getur í þessari reglugerð. Við slíkar aðstæður ætti einn viðkomandi eftirlitsaðila að hafa rétt til að vísa málinu til stofnunarinnar sem skal fara eftir þessari reglugerð. Stofnunin ætti að hafa vald til að krefja hlutaðeigandi lögbær yfirvöld um að grípa til sértækra aðgerða eða að þau láti hjá líða að grípa til aðgerða í því skyni að útkljá málið til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins, með bindandi áhrifum á hlutaðeigandi lögbær yfirvöld. Ef lögbært yfirvald hlítir ekki ákvörðun sem beinist að því, um að leiða málið til lykta, ætti stofnunin að hafa heimild til að samþykkja ákvarðanir sem er beint milliliðalaust að fjármálastofnunum á sviðum þar sem lög Sambandsins gilda um þær sérstaklega. Heimildinni til að samþykkja slíkar ákvarðanir ætti aðeins að beita þegar engra annarra kosta er völ og þá aðeins til að tryggja rétta og samræmda beitingu á lögum Sambandsins. Í tilvikum þegar viðeigandi löggjöf Sambandsins veitir lögbærum yfirvöldum aðildarríkja ákvörðunarvald, geta ákvarðanir stofnunarinnar ekki komið í stað þess að ákvörðunarvaldinu sé beitt í samræmi við lög Sambandsins.
 - 32) Kreppan hefur leitt í ljós að núverandi samstarfskerfi á milli landsbundinna yfirvalda, þar sem valdheimildir takmarkast við einstök aðildarríki, er ófullnægjandi að því er varðar fjármála-stofnanir sem stunda starfsemi yfir landamæri.
 - 33) Sérfræðingahópar, sem aðildarríkin hafa skipað til að rannsaka orsakir kreppunnar og til að koma með tillögur um úrbætur á reglusetningu og eftirliti með fjármálageiranum, hafa staðfest að núverandi fyrirkomulag er ekki traustur grunnur fyrir framtíðarreglugerðir og -eftirlit með fjármálastofnunum sem stunda starfsemi yfir landamæri innan Sambandsins.
 - 34) Eins og bent er á í de Larosière-skýrslunni: „að grunni til höfum við tvo möguleika: sá fyrri er „chacun pour soi“, aðgerðir sem fela í sér ávinning á kostnað annarra með gengislækkun, innflutningshömlum eða styrkjum, og sá síðari, aukin, hagnýt og skynsamleg evrópsk samvinna í þágu allra til að vernda opið hagkerfi heimsins. Þetta mun án efa hafa í för með sér efnahagslegan ávinning“.
 - 35) Samstarfshópar eftirlitsaðila gegna mikilvægu hlutverki í árangursríku, skilvirku og samræmdu eftirliti með fjármálastofnunum sem stunda starfsemi yfir landamæri. Stofnunin ætti að leggja sitt af mörkum til að stuðla að og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gegnir hún að því leyti forystuhlutverki við að tryggja samræmi og samfellu í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila fyrir fjármála-stofnanir sem stunda starfsemi yfir landamæri alls staðar í Sambandinu. Stofnunin ætti því að hafa fullan rétt til að taka þátt í samstarfshópum eftirlitsaðila með það fyrir augum að hagræða í starfsemi, taka þátt í upplýsingaskiptaferli hópanna og hlúa að samleitni og samræmi innan samstarfshópanna við beitingu laga Sambandsins. Eins og segir í de Larosière-skýrslunni:

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

„fordást verður röskun á samkeppni og eftirlitshögnun sem rekja má til ólíkra eftirlitsaðferða vegna þess að það getur grafið undan fjármálastöðugleika – m.a. með því að hvetja til flutnings á fjármálastarfsemi til landa þar sem eftirlit er slakt. Eftirlitskerfið verður að teljast sanngjarnt og samstillt“.

- 36) Nauðsyn er á samleitni á sviðum sem snúa að kreppuförvörnum -stjórnun og -úrræðum, þ.m.t. fjármögnunaræðferðum, til að tryggja að opinber yfirvöld geti leyst upp fjármála- stofnanir sem standa höllum fæti ásamt því að lágmarka áhrif þess á fjármálakerfið, traust á að skattfé almennings sé notað til að bjarga váttrygginga- eða endurtryggingafélögum og notkun opinberra sjóða, takmarka tjón á hagkerfinu og samræma framkvæmd skilameðferðar í einstökum löndum. Framkvæmdastjórnin ætti, hvað þetta varðar, að geta krafist stofnunarinnar um að leggja sitt af mörkum til matsins sem um getur í 242. gr. tilskipunar 2009/138/EB, einkum hvað varðar samvinnu eftirlitsstofnana innan samstarfshópa eftirlitsaðila og virkni þeirra, eftirlitsaðferðir vegna viðbótargjaldþolskröfu; mat á hagsbótum þess að auka samstæðueftirlit og stjórnun á veltufé innan hóps váttryggingafélaga og endurtryggingafélaga, þ.m.t. mögulegar ráðstafanir til að tryggja trausta stjórnun váttryggingafélaga sem starfa yfir landamæri, einkum að því er varðar áhættu og eignir; og greina frá nýrri þróun og framförum varðandi ráðstafanir fyrir samræmda innlenda hættustjórnun, þ.m.t. nauðsynlegt eða annars konar heildstætt og trúverðugt fjármögnunarkerfi með viðeigandi fjármögnunarleiðum.
- 37) Í yfirstandandi endurskoðun á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB frá 30. maí 1994 um innlánatryggingakerfi⁸⁴ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB frá 3. mars 1997 um bótakerfi fyrir fjárfesta⁸⁵, er vakin athygli á fyrirætlun framkvæmdastjórnarinnar um að gefa þörfinni á að tryggja frekari samhæfingu alls staðar í Sambandinu sérstakan gaum. Á sviði váttrygginga hyggst framkvæmdastjórnin einnig kanna möguleikann á að innleiða reglur Sambandsins sem vernda váttryggingartaka þegar um er að ræða váttryggingafélag sem stendur höllum fæti. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að gegna mikilvægu hlutverki á þessum sviðum og fá í hendur viðeigandi valdheimildir í tengslum við evrópskt netkerfi innlendra ábyrgðarkerfa váttrygginga.
- 38) Framsal verkefna og ábyrgða getur verið gagnlegt stjórnþæki í tengslaneti eftirlitsaðila til að draga úr tvítekningu eftirlitsverkefna, hlúa að samstarfi og hagræða þannig í eftirlitsferlinu, ásamt því að draga úr álaginu á fjármálastofnanir. Í reglugerð þessari ætti því að kveða á um skýran lagagrundvöll fyrir slíku framsali. Aðildarríkin ættu að geta innleitt sértæk skilyrði fyrir framsali ábyrgða, t.d. varðandi upplýsingar um fyrirkomulag framsals og tilkynningar um það, að því tilskildu að almenna reglan um framsal sé virt. Framsal verkefna þýðir að stofnunin, eða önnur landsbundin eftirlitsstofnun en sú stofnun sem ber ábyrgðina, framkvæmir verkefni, en ábyrgðin á eftirlitsákvörðunum hvílir áfram á herðum þeirrar stofnunar sem framseldi verkefni. Við framsal ábyrgðar ætti stofnunin eða landsbundin eftirlitsstofnun (sú sem fær verkefni framselt til sín) að geta tekið ákvarðanir um tiltekin eftirlitsatriði í eigin nafni í stað þeirrar stofnunar sem framseldi verkefni. Framsal ætti að falla undir meginregluna um framsal eftirlitsvalds til eftirlitsaðila sem er í bestri aðstöðu til að grípa til aðgerða í viðkomandi máli. Framsal ábyrgða væri t.d. viðeigandi með tilvísun til stærðarhagkvæmni eða gildissviðs, samræmis við samstæðueftirlit og bestu nýtingar á tækni- þekkingu á meðal innlendra eftirlitsstofnana. Stofnunin sem framselur verkefni og önnur lögbær yfirvöld ættu að líta á ákvarðanir stofnunarinnar sem fær verkefni framselt til sín sem endanlegar ef þær eru innan gildissviðs framsalsins. Viðeigandi löggjöf Sambandsins getur skilgreint nánar meginreglurnar um framsal ábyrgðar samkvæmt samningum.
- Stofnunin ætti með öllum tiltækum ráðum að greiða fyrir og fylgjast með framsalssamningum á milli landsbundinna eftirlitsstofnana. Tilkynna ætti stofnuninni fyrirfram um áformaða framsalssamninga svo hún geti látið í ljós álit sitt þar sem það á við. Hún ætti að miðstýra birtingu slíkra samninga til að tryggja að upplýsingar um samninga komi fram tímanlega, séu

84 Stjtið. EB L 135, 31.5.1994, bls. 5.

85 Stjtið. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- gagnsæjar og auðveldlega aðgengilegar fyrir alla hlutadeigandi aðila. Hún ætti að greina og miðla bestu starfsvenjum varðandi framsal og framsalssamninga.
- 39) Stofnunin ætti með virkum hætti að stuðla að samleitni í eftirliti alls staðar í Sambandinu með það fyrir augum að koma á almennri eftirlitsmenningu.
- 40) Jafningjarýni er skilvirkt og áhrifaríkt tæki til að stuðla að samkvæmni innan tengslanets fjármálaeftirlitsaðila. Stofnunin ætti því að þróa samræmda aðferðafræði fyrir slíka rýni og framkvæma hana reglulega. Við rýni ætti ekki aðeins að horfa á samleitni eftirlitsstarfsemi heldur einnig á getu eftirlitsaðila til að ná hámarseftirliti og á sjálfstæði þessara lögbæru yfirvalda. Birta ætti niðurstöðu jafningjarýni opinberlega með samþykki lögbæra yfirvaldsins sem féll undir rýnina. Þar að auki ætti að greina og birta bestu starfsvenjur.
- 41) Stofnunin ætti með virkum hætti að stuðla að samræmdu eftirliti í Sambandinu, einkum til að tryggja skipulega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða og stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu. Því ætti að fela stofnuninni almennt samræmingarhlutverk innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins til viðbótar við heimild hennar til að grípa til aðgerða í neyðarástandi. Stofnunin ætti í aðgerðum sínum að beina sérstakri athygli að góðu streymi allra viðkomandi upplýsinga á milli lögbærra yfirvalda.
- 42) Til að tryggja fjármálastöðugleika er nauðsynlegt að greina snemma horfur, hugsanlega áhættu og veikleika sem verða til í rekstri, þvert á landamæri og atvinnugreinar. Stofnunin ætti að fylgjast með og meta slíka þróun á því sviði sem hún fer með valdheimildir á og tilkynna Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni, öðrum evrópskum eftirlitsstofnunum og Evrópska kerfisáhætturáðinu ef nauðsyn krefur reglulega eða sérstaklega ef þörf krefur. Stofnunin ætti einnig, í samvinnu við Evrópska kerfisáhætturáðið, að eiga frumkvæði að og samræma álagspróf alls staðar í Sambandinu til að meta þanþol fjármálastofnana gagnvart óhagstæðri markaðspróun og tryggja að beitt sé eins samræmdri aðferðafræði á innlendum vettvangi og kostur er við slíkar prófanir. Til að sinna hlutverki sínu á tilhlýðilegan hátt ætti stofnunin að gera efnahagslegar greiningar á mörkuðum og meta áhrif hugsanlegrar markaðsþróunar.
- 43) Stofnunin ætti að stuðla að skoðanaskiptum og samvinnu við eftirlitsaðila utan Sambandsins með tilliti til alþjóðavæðingar fjármálaþjónustu og vaxandi mikilvægis alþjóðlegra staðla. Hún ætti að hafa umboð til að koma á tengslum og ganga inn í stjórnunarfyrirkomulag með eftirlitsstofnunum og stjórnvöldum í þriðju löndum og við alþjóðastofnanir um leið og hún virðir að fullu núverandi hlutverk og valdheimildir aðildarríkjanna og stofnana Sambandsins hvers um sig. Þátttaka í starfi stofnunarinnar ætti að vera opin þeim löndum sem hafa gert samkomulag við Sambandið og beita lögum Sambandsins og ætti stofnuninni að vera heimilt að vera í samstarfi við þriðju lönd er nota löggjöf sem viðurkennt er að sé jafngild þeirri sem Sambandið styðst við.
- 44) Stofnunin ætti að starfa sem óháður aðili við ráðgjöf hjá Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni innan þeirra valdheimilda sem hún hefur yfir að ráða. Stofnunin ætti, með fyrirvara um valdheimildir hlutadeigandi lögbærra yfirvalda, að geta gefið álit sitt á varfærismati á samruna og yfirtökum samkvæmt tilskipun 92/49/EBE og tilskipunum 2002/83/EB og 2005/68/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB⁸⁶, í þeim tilvikum þegar sú tilskipun krefst samráðs á milli lögbærra yfirvalda í tveimur eða fleiri aðildarríkjum.
- 45) Stofnuninni ætti að vera heimilt að óska eftir öllum nauðsynlegum upplýsingum í því skyni að sinna verkefnum sínum á skilvirkan hátt. Innlendar eftirlitsstofnanir, sem næstar eru fjármálamörkuðunum og stofnunum, ættu að jafnaði að veita þessar upplýsingar til að komast hjá tvíverknadi í tengslum við skýrslugjafarskyldur fjármálastofnana og ættu að taka mið af þeim

86 Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB frá 5. september 2007 um breytingu á tilskipun ráðsins 92/49/EBE og tilskipunum 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB og 2006/48/EB að því er varðar reglur um málsmeðferð og viðmiðanir vegna varfærismats á yfirtökum og aukningu eignarhlutdeildar er tilheyra fjármálageiranum (Stjtíð. ESB. L 247, 21.9.2007, bls. 1).

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

hagtölum sem þegar liggja fyrir. Stofnunin ætti þó, eigi hún ekki annars úrkosti, að beina beiðni, sem er rökstudd með viðhlítandi hætti, beint til fjármálastofnunar þegar landsbundinn eftirlitsaðili veitir ekki, eða getur ekki veitt, slíkar upplýsingar á réttum tíma. Yfirvöldum aðildarríkja ætti að vera skylt að aðstoða stofnunina við að framfylgja slíkum beinum beiðnum. Í því samhengi er vinnan við sameiginleg skýrslusnið mikilvæg. Rádstafanir til að afla upplýsinga ættu að vera með fyrirvara um lagaramma evrópska hagskýrslukerfisins og evrópska seðlabankakerfisins á sviði hagskýrslna. Reglugerð þessi ætti því hvorki að hafa áhrif á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 223/2009 frá 11. mars 2009 um evrópskar hagskýrslur⁸⁷ né reglugerð ráðsins (EB) nr. 2533/98 frá 23. nóvember 1998 um söfnun Seðlabanka Evrópu á tölfræðilegum upplýsingum⁸⁸.

- 46) Mikilvægt er að stofnunin og Evrópska kerfisáætturáðið starfi náið saman til að stuðla að fullri skilvirkni Evrópska kerfisáætturáðsins og eftirfylgni við viðvaranir og tilmæli þess. Stofnunin og Evrópska kerfisáætturáðið ættu að skiptast á hvers konar upplýsingum sem skipta máli. Aðeins skal veita gögn sem varða einstök félög gegn rökstuddri beiðni. Þegar stofnunin hefur tekið við viðvörðunum eða tilmælum, sem Evrópska kerfisáætturáðið hefur sent því eða landsbundinni eftirlitsstofnun, ætti stofnunin að tryggja að þeim sé fylgt eftir eins og við á.
- 47) Stofnunin ætti að hafa samráð við hagsmunaaðila um tæknilega eftirlits- eða framkvæmdarstaðla, viðmiðunarreglur og tilmæli og gefa þeim tækifæri til að gera athugasemdir við fyrirhugaðar rádstafanir. Stofnunin ætti að gera mat á áhrifum áður en hún samþykkir frumvarp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum, viðmiðunarreglum og tilmælum. Af skilvirknisástæðum ætti að styðjast við hagsmunahóp í váttryggingu og endurtryggingu og hagsmunahóp í starfstengdum lífeyri í þeim tilgangi, sem í eru fulltrúar, í jöfnum hlutföllum og í þeirri röð, viðkomandi fjármálastofnana sem starfa í Sambandinu og standa fyrir margvísleg viðskiptalíkön og stærðir á fjármálastofnunum og fyrirtækjum; lítil og meðalstór fyrirtæki; stéttarfélög; fræðimenn; neytendur; aðrir smásölunotendur þessara fjármálastofnana; og fulltrúar viðkomandi fagfélaga. Þessir hagsmunahópar ættu að starfa sem tengiliðir við aðra hópa á fjármálaþjónustusvæðinu sem framkvæmdastjórnin hefur komið á fót með löggjöf Sambandsins.
- 48) Aðilar, sem eru í hagsmunahópum fyrir hönd stofnana, sem eru ekki reknaðir í hagnaðarskyni, eða fræðimenn ættu að fá hæfilega þóknun til að gera þeim einstaklingum, sem hvorki hafa yfir miklu fjármagni að ráða né eru fulltrúar fyrirtækja í greininni, kleift að taka fullan þátt í umræðum um reglusetningu um fjárhagsmál.
- 49) Stofnunin ætti að hafa samráð við hagsmunahópa og ættu þeir geta lagt fram álit og ráðleggingar til stofnunarinnar um mál sem varða valfrjálssa beitingu að því er varðar stofnanir sem falla undir tilskipun 2002/83/EB eða tilskipun 2003/41/EB.
- 50) Aðildarríki bera grundvallarábyrgð á að tryggja samræmda hættustjórnun og viðhalda fjármálastöðugleika í kriuástandi, einkum að því er varðar að koma á stöðugleika hjá einstökum fjármálastofnunum, sem standa höllum fæti, og taka þær til skilamedferðar. Ákvarðanir stofnunarinnar í neyðarástæðum eða við lausn deilumála, sem hafa áhrif á stöðugleika fjármálastofnunar, ættu ekki að hafa áhrif á fjárhagslegar skuldbindingar aðildarríkjanna. Koma ætti á fót fyrirkomulagi þar sem aðildarríkin geta skírskotað til þessarar verndarráðstöfunar og lagt málið að lokum fram fyrir ráðið til ákvarðanatöku. Verndarrádstafanir þessar ætti þó ekki að misnota, einkum í tengslum við ákvörðun stofnunarinnar sem hefur hvorki umtalsverð né afgerandi fjárhagsleg áhrif, s.s. lækkun tekna sem tengjast tímabundnu banni á sértækum aðgerðum eða vörum vegna neytendaverndar. Ráðið ætti að greiða atkvæði í samræmi við meginregluna um að hver aðili hafi eitt atkvæði þegar tekna eru ákvarðanir samkvæmt fyrirkomulagi verndarráðstöfunarinnar. Rétt er að veita ráðinu hlutverk

87 Stjtið. ESB L 87, 31.3.2009, bls. 164.

88 Stjtið. EB L 318, 27.11.1998, bls. 8.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

í þessu máli í ljósi sérstakra ábyrgða aðildarríkjanna á þessu sviði. Tryggja ætti algeran trúnað í ljósi þess hversu viðkvæmt málið er.

- 51) Stofnunin ætti, við tilhögun ákvarðanatöku sinnar, að vera bundin af reglum og almennum meginreglum Sambandsins um sanngjarna málsmeðferð og gagnsæi. Virða ætti að fullu rétt viðtakenda ákvarðana stofnunarinnar til áheyrnar. Ákvarðanir stofnunarinnar ættu að vera óaðskiljanlegur hluti af lögum Sambandsins.
- 52) Eftirlitsstjórn, sem er samansett af yfirmönnum viðkomandi lögbærra yfirvalda í hverju aðildarríki og undir forystu formanns stofnunarinnar, ætti að vera helsti ákvarðanatökuaðilinn innan stofnunarinnar. Fulltrúar framkvæmdastjórnarinnar, Evrópska kerfisáætturáðsins og evrópsku eftirlitsstofnananna (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og Evrópsku verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunarinnar) ættu að taka þátt sem áheyrnarfulltrúar. Aðilar eftirlitsstjórnarinnar ættu vera óháðir í störfum sínum og gæta eingöngu hagsmuna Sambandsins.
- 53) Eftirlitsstjórnin ætti að jafnaði að taka ákvarðanir með einföldum meirihluta í samræmi við þá meginreglu að hver aðili hafi eitt atkvæði. Þó er viðeigandi að beita reglum aukins meirihluta, eins og mælt er fyrir um í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og bókun 36 um umbreytingarákvæði sem fylgja með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, um gerðir sem eru almenns eðlis, þ.m.t. þær sem varða tæknilega eftirlits- og framkvæmdastaðla, viðmiðunarreglur og tilmæli, í málefnum varðandi fjárhagsáætlun og einnig um beiðnir aðildarríkis um að stofnunin endurskoði ákvörðun um að banna tímabundið eða takmarka tiltekna fjármálastarfsemi. Mál sem varða úrlausn á ágreiningi milli innlendra eftirlitsstofnana ættu að vera rannsókuð af takmarkaðri, hlutlægrri nefnd, sem samsett er af aðilum sem hvorki eru fulltrúar lögbærra yfirvalda sem eru aðilar að ágreiningnum né hafa hagsmuna að gæta í deilunni eða bein tengsl við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld. Skipan kærnefndarinnar ætti að vera með sem jöfnustum hætti. Eftirlitsstjórnin ætti að samþykkja ákvarðanir kærnefndarinnar með einföldum meirihluta í samræmi við meginregluna um að hver aðili hafi eitt atkvæði. Þegar um er að ræða ákvarðanir sem eftirlitsaðilar á samstæðugrundvelli taka, geta fulltrúar sem skipa minnihluta sem getur stöðvað framgang mála, þó hafnað ákvörðun sem nefndin leggur til með þeim hætti sem greint er frá í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og í 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.
- 54) Stjórn, sem skipuð er formanni stofnunarinnar, fulltrúum landsbundinna eftirlitsstofnana og framkvæmdastjórnarinnar ætti að tryggja að stofnunin gegni hlutverki sínu og inni af hendi þau verkefni sem henni eru falin. Veita ætti stjórninni nauðsynlegar valdheimildir, m.a. til að leggja fram tillögur um árlega starfsáætlun, og starfsáætlun til margra ára, nýta tilteknar fjárveitingarheimildir, samþykkja starfsmannastefnu stofnunarinnar og setja sérákvæði um rétt til aðgengis að skjölum og leggja fram ársskýrslu.
- 55) Stofnunin ætti að njóta fyrirsvars formanns í fullu starfi, sem eftirlitsstjórnin skipar á grundvelli verðleika, færni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu í viðeigandi fjármálaeftirliti og -stjórnun og að undangengnu opnu valferli sem eftirlitsstjórnin skipuleggur og stjórnar með aðstoð framkvæmdastjórnarinnar. Við tilnefningu fyrsta formanns stofnunarinnar ætti framkvæmdastjórnin m.a. að taka saman úrtakslista umsækjenda á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og stjórnun. Við síðari tilnefningar ætti að endurskoða möguleika framkvæmdastjórnarinnar á að taka saman úrtakslista með skýrslu sem er gerð samkvæmt þessari reglugerð. Evrópuþingið ætti að hafa rétt til að andmæla tilnefningu aðilans sem valinn er, eftir að hann hefur fengið að tjá sig, áður en hann hefur störf og allt að mánuði frá því að eftirlitsstjórnin velur hann til starfa.
- 56) Fela ætti framkvæmdastjóra stjórn stofnunarinnar og ætti honum að vera heimilt að sitja fundi eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar án atkvæðisréttar.
- 57) Til að tryggja samræmi þvert á atvinnugreinar í starfi evrópsku eftirlitsstofnananna ættu þær vinna náið saman í sameiginlegri nefnd og taka sameiginlega afstöðu eftir því sem við á. Sameiginlega nefndin ætti að samræma starfssvið evrópsku eftirlitsstofnananna í tengslum við

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

fjármálasamsteypur og önnur mál sem liggja þvert á atvinnugreinar. Hlutadeigandi evrópskar eftirlitsstofnanir ættu einnig að samþykkja, þegar við á, gerðir sem falla undir verksvið evrópsku eftirlitsstofnananna (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunarinnar) á hliðstæðan hátt. Formenn evrópsku eftirlitsstofnananna ættu að skiptast á að fara með formennsku sameiginlegu nefndarinnar, 12 mánuði í senn. Formaður sameiginlegu nefndarinnar ætti að vera varaformaður Evrópska kerfisáhætturáðsins. Sameiginlega nefndin ætti að hafa sérstakt starfsfólk sem evrópsku eftirlitsstofnanirnar láta í té til að auðvelda óformleg upplýsingaskipti og þróun sameiginlegrar nálgunar á eftirlitsmenningu innan evrópsku eftirlitsstofnananna.

- 58) Nauðsynlegt er að tryggja að aðilarnir, sem ákvarðanir stofnunarinnar hafa áhrif á, geti nýtt sér nauðsynleg úrræði. Til að tryggja með árangursríkum hætti réttindi aðila og rétta málsmeðferð skal þeim veittur réttur til málskots til kærunefndar á þeim sviðum þar sem stofnunin hefur ákvörðunarvald. Til að tryggja skilvirkni og samræmi ætti kærunefndin að vera sameiginleg stofnun evrópsku eftirlitsstofnananna en starfa óháð stjórnsýslu- og reglusetningarkerfi þeirra. Ákvörðunum kærunefndarinnar ætti að vera unnt að áfrýja til Evrópudómstólsins.
- 59) Til að tryggja stofnuninni fullt sjálfstæði ætti hún að hafa sjálfstæðan fjárhag og ættu tekjur hennar fyrst og fremst að koma af skyldubundnum framlögum landsbundinna eftirlitsstofnana og fjárlögum Evrópusambandsins. Fjármögnun Sambandsins á stofnuninni er með fyrirvara um samkomulag fjárveitingavaldsins í samræmi við 47. lið samstarfssamnings á milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 17. maí 2006 um aga í stjórn fjármála og trausta fjármálastjórnun⁸⁹. Fjárlagagerð Sambandsins ætti að gilda. Endurskoðunarrétturinn ætti að annast endurskoðun reikninga. Heildarfjárhagsáætlunin er með fyrirvara um samþykkt reikninga.
- 60) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 frá 25. maí 1999 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF)⁹⁰ ætti að gilda um stofnunina. Stofnunin ætti einnig að gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana frá 25. maí 1999 milli Evrópuþingsins, ráðs Evrópusambandsins og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna um innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF)⁹¹.
- 61) Starfsmannareglur embættismanna og ráðningarskilmálar annarra starfsmanna Bandalaganna⁹² ættu að gilda um starfsfólk stofnunarinnar, til að tryggja opin og gagnsæ vinnuskilyrði og jafna meðferð starfsfólks.
- 62) Áriðandi er að vernda viðskiptaleyndarmál og aðrar trúnaðarupplýsingar. Upplýsingaleyndin, sem stofnunin afléttir og miðlar í netkerfinu, ætti að falla undir strangar og skilvirkar reglur um trúnað.
- 63) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga⁹³ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga⁹⁴ gilda að fullu við vinnslu persónuupplýsinga að því er varðar þessa reglugerð.
- 64) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar⁹⁵ ætti að gilda um stofnunina í því skyni að tryggja gagnsæjan rekstur hennar.

89 Stjtið. ESB L 139, 14.6.2006, bls. 1.

90 Stjtið. EB L 136, 31.5.1999, bls. 1.

91 Stjtið. EB L 136, 31.5.1999, bls. 15.

92 Stjtið. EB L 56, 4.3.1968, bls. 1.

93 Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

94 Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

95 Stjtið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 65) Þriðju lönd ættu að geta tekið þátt í starfi stofnunarinnar í samræmi við samninga þar að lútandi sem Sambandið mun gera.
- 66) Þar eð aðildarríkin geta ekki á viðhlítandi hátt náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að bæta starfsemi innri markaðarins með því að tryggja hátt, skilvirkt og samræmt stig varfærins regluverks og eftirlits, að vernda váttryggingartaka, lífeyrisþega og aðra styrkþega, að vernda heilleika, skilvirkni og skipulagða starfsemi fjármálamarkaða, að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins, að styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits, vegna umfangs aðgerðarinnar og ætla má að þeim verði frekar náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 67) Stofnunin ætti að taka að sér öll yfirstandandi verkefni og valdheimildir nefndar evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum. Því ætti að fella úr gildi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB á stofndegri stofnunarinnar og breyta ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 716/2009/EB frá 16. september 2009 um að koma á fót áætlun Bandalagsins til að styðja við sérstaka starfsemi á sviði fjármálaþjónustu, reiknings-skila og endurskoðunar⁹⁶ til samræmis við það. Mikilvægt er, í ljósi núverandi skipulags og starfsemi nefndar evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum að tryggja mjög náð samstarf á milli nefndar evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum og framkvæmdastjórnarinnar við að koma á fót viðeigandi umbreytingarfyrirkomulagi, til að tryggja að tímabilið, þegar framkvæmdastjórnin ber ábyrgð á rekstri aðalstöðva og fyrstu stjórnsýslu stofnunarinnar, verði eins stutt og kostur er.
- 68) Rétt er að setja tímamörk á beitingu þessarar reglugerðar til að tryggja að stofnunin sé nægjanlega undirbúin til að hefja starfsemi og til að umbreytingin frá nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum gangi snurðulaust fyrir sig. Fjármagna ætti stofnunina með viðeigandi hætti. Fjármagna ætti stofnunina, a.m.k. í upphafi, með 40% framlagi Sambandsins og 60% með framlögum sem aðildarríkin veita í samræmi við vægi atkvæða sem kemur fram í 3. mgr. 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.
- 69) Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* til að hægt sé að koma stofnuninni á fót 1. janúar 2011.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

STOFNUN OG RÉTTARSTAÐA

1. gr.

Stofnun og umfang aðgerða

1. Með þessari reglugerð er komið á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni) (hér á eftir nefnd „stofnunin“).

2. Stofnunin skal starfa innan þess valdsviðs sem henni er veitt með þessari reglugerð og innan gildissviðs tilskipunar 2009/138/EB, að undanskildum IV. bálki, tilskipana 2002/92/EB, 2003/41/EB, 2002/87/EB, 64/225/EBE, 73/239/EBE, 73/240/EBE, 76/580/EBE, 78/473/EBE, 84/641/EBE, 87/344/EBE, 88/357/EBE, 92/49/EBE, 98/78/EB, 2001/17/EB, 2002/83/EB, 2005/68/EB og, að því marki sem þessar gerðir gilda um váttryggingafélög, endurtryggingafélög, stofnanir um starfstengdan lífeyri og váttryggingamiðlara, innan viðkomandi hluta tilskipana 2005/60/EB og 2002/65/EB,

⁹⁶ Stjtið. ESB L 253, 25.9.2009, bls. 8.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Þ.m.t. allar tilskipanir, reglugerðir og ákvarðanir sem eiga stoð í þessum gerðum og öðrum lagalega bindandi gerðum Sambandsins sem fela stofnuninni verkefni.

3. Stofnunin skal einnig starfa á athafnasviði váttryggingafélaga, endurtryggingafélaga, fjármála-samsteypa, stofnana um starfstengdan lífeyri og váttryggingamiðlara í tengslum við álitæfni sem falla ekki beint undir gerðirnar sem um getur í 2. mgr., þ.m.t. málefni stjórnarháttá fyrirtækja, endurskoðunar og reikningsskila, að því tilskildu að slíkar aðgerðir stofnunarinnar séu nauðsynlegar til að tryggja skilvirka og samræmda beitingu þessara gerða.

4. Að því er varðar stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu aðgerðir stofnunarinnar vera með fyrirvara um félagsmála- og vinnulöggjöf í hverju landi.

5. Ákvæði reglugerðar þessarar eru með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA, einkum skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, til að tryggja að farið sé að EES-samningnum eða fyrrnefndum samningi.

6. Markmið stofnunarinnar skal vera að vernda hagsmuni almennings með því að stuðla að stöðugleika til skamms tíma, meðallangs tíma og langs tíma og skilvirkni fjármálakerfisins fyrir hagkerfi Sambandsins, borgara þess og fyrirtæki. Stofnunin skal stuðla að því að:

- a) bæta starfsemi innri markaðarins, einkum með traustri, skilvirkri og samræmdri reglusetningu og eftirliti,
- b) tryggja heilleika, gagnsæi, skilvirkni og skipulega starfsemi fjármálamarkaða,
- c) styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits,
- d) koma í veg fyrir eftirlitshögnun og stuðla að jöfnum samkeppnisskilyrðum,
- e) tryggja að áhættutöku vegna starfsemi á sviðum váttryggingar, endurtryggingar og starfstengds lífeyris sé stýrt og hún sé undir eftirliti með viðeigandi hætti og
- f) auka neytendavernd.

Stofnunin skal því stuðla að því að tryggja samræmda, árangursríka og skilvirka beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr., hlúa að samleitni í eftirliti, veita Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni álit og takast á hendur efnahagslega greiningu á mörkuðum til að stuðla að því að markmið stofnunarinnar náist.

Þegar stofnunin sinnir verkefnum, sem eru falin henni með þessari reglugerð, skal hún gefa sérstakan gaum að hugsanlegri kerfisáhættu sem fjármálastofnanir geta valdið, þar eð vanræksla á því sviði gæti skaðað starfrækslu fjármálakerfisins eða raunhagkerfisins.

Stofnunin skal í verkefnum sínum starfa með sjálfstæðum hætti, hlutlægt og aðeins í þágu hagsmuna Sambandsins.

2. gr.

Evrópska fjármálaeftirlitskerfið

1. Stofnunin er hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu (ESFS). Helsta markmið evrópska fjármálaeftirlitskerfisins er að tryggja að reglur sem gilda um fjármálageirann séu innleiddar með fullnægjandi hætti til að viðhalda fjármálastöðugleika og tryggja traust gagnvart fjármálakerfinu í heild og næga vernd fyrir viðskiptavini í fjármálaþjónustu.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins skulu vera:

- a) Evrópska kerfisáætturáðið (ESRB) vegna verkefna sem tilgreind eru í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010 og þessari reglugerð,
- b) stofnunin,
- c) evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010⁹⁷,
- d) evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska eftirlitsstofnunin á verðbréfamarkaði) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010⁹⁸,
- e) sameiginleg nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (sameiginlega nefndin) vegna framkvæmdar verkefna sem tilgreind eru í 54.–57. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010,
- f) lögbær yfirvöld eða eftirlitsstofnanir í aðildarríkjunum eins og tilgreint er í gerðum Sambandsins, sem um getur í 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

3. Stofnunin skal hafa reglulegt og náið samstarf við Evrópska kerfisáætturáðið og evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku bankaftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina), fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, til að tryggja samræmi í vinnu þvert á atvinnugreinar og ná fram sameiginlegri stöðu á sviði eftirlits með fjármálasamsteypum og í öðrum málefnum sem liggja þvert á atvinnugreinar.

4. Í samræmi við meginregluna um samstarf af heilindum í 3. mgr. 4. gr. sáttmála Evrópu-sambandsins, skulu aðilar að evrópska fjármálakerfinu vinna saman af trausti og með fullri gagnkvæmri virðingu, einkum til að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði sín á milli.

5. Eftirlitsstofnunum þessum, sem eru aðilar að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, ber skylda til að hafa eftirlit með fjármálastofnunum sem starfa í Sambandinu í samræmi við gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. gr.

Ábyrgð stofnananna

Stofnanirnar, sem um getur í a- til d-lið 2. mgr. 2. gr., skulu vera ábyrgar gagnvart Evrópuþinginu og ráðinu.

4. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „fjármálastofnanir“: fyrirtæki, aðilar og einstaklingar og lögaðilar sem falla undir einhverja af lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Í tilskipun 2005/60/EB merkir „fjármálastofnun“ einungis váttryggingafélag og váttryggingamiðlari, eins og skilgreint er í þeirri tilskipun,
- 2) „lögbær yfirvöld“:

97 Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12.

98 Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- i. eftirlitsstofnanir eins og þær eru skilgreindar í tilskipun 2009/138/EB og lögbær yfirvöld eins og þau eru skilgreind í tilskipun 2003/41/EB og 2002/92/EB,
- ii. að því er varðar tilskipanir 2002/65/EB og 2005/60/EB eru yfirvöldin lögbær til að tryggja reglufylgni fjármálastofnana, eins og þær eru skilgreindar í 1. lið, við kröfur þessara tilskipana.

5. gr.

Réttarstaða

1. Stofnunin er Sambandsstofnun með réttarstöðu lögaðila.
2. Stofnunin skal njóta þess réttshæfis og gerhæfis í hverju aðildarríki sem landslög þess framast veita lögaðilum. Stofnunin getur m.a. aflað eða afsalað sér fasteignum og lausafé og átt aðild að málarekstri.
3. Stjórnarformaðurinn er í forsvari fyrir stofnunina.

6. gr.

Skipan

Stofnunin samanstendur af:

- 1) eftirlitsstjórn, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 43. gr.,
- 2) stjórn, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 47. gr.,
- 3) stjórnarformanni, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 48. gr.,
- 4) framkvæmdastjóra, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 53. gr.,
- 5) kærunefnd, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 60. gr.

7. gr.

Aðsetur

Stofnunin skal hafa aðsetur í Frankfurt am Main.

II. KAFLI

VERKEFNI OG VALDSVIÐ STOFNUNARINNAR

8. gr.

Verkefni og valdsvið stofnunarinnar

1. Stofnunin skal sinna eftirfarandi verkefnum:
 - a) stuðla að því að ná fram vönduðum, sameiginlegum reglusetningar- og eftirlitsstöðlum og starfsvenjum, einkum með því leggja stofnunum Sambandsins til álit og semja leiðbeiningar, tilmæli og frumvörp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum, sem byggja skal á lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.,
 - b) stuðla að samræmdri beitingu lagalega bindandi gerða Sambandsins, einkum með því að leggja af mörkum til sameiginlegrar eftirlitsmenningar, tryggja samræmda, árangursríka og skilvirka beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr., koma í veg fyrir eftirlitshögnun, miðla málum og jafna ágreining á milli lögbærra yfirvalda, tryggja skilvirkt og samræmt

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

eftirlit með fjármálastofnunum, tryggja samfellda starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gripa til aðgerða, m.a. þegar neyðarástand skapast,

- c) hvetja til og auðvelda framsal verkefna og ábyrgða meðal lögbærra yfirvalda,
- d) eiga náð samstarf við Evrópska kerfisáættaráðið, einkum með því að veita ráðinu nauðsynlegar upplýsingar til að leysa verkefni þess af hendi og tryggja viðeigandi eftirfylgni við varnadarorð og tilmæli Evrópska kerfisáættaráðsins,
- e) skipuleggja og gera jafningjarýnisgreiningu á lögbærum yfirvöldum, þ.m.t. gefa út leiðbeiningar og tilmæli og skilgreina bestu starfsvenjur, til að efla samkvæmni við eftirlitsniðurstöður,
- f) vakta og meta markaðsþróun á valdsviði hennar,
- g) gera efnahagslega greiningu á mörkuðum til að upplýsa um framkvæmd skyldustarfa stofnunarinnar,
- h) hlúa að vernd váttryggingartaka, lífeyrisþega og styrkþega,
- i) stuðla að samræmi og samfelli í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila, vöktun, mati og mælingum á kerfisáættu, mótun og samræmingu á endurreisnar- og skilaáætlunum, veita váttryggingartökum og styrkþegum alls staðar í Sambandinu öflugan vernd í samræmi við 21.–26. gr.,
- j) leiða til lykta önnur sérstök verkefni sem sett eru fram í þessari reglugerð eða öðrum lagagerðum,
- k) birta á vefsetri sínu og uppfæra reglulega upplýsingar sem varða athafnasvið hennar, einkum innan valdsviðs hennar, um skráðar fjármálastofnanir til að tryggja að upplýsingar séu aðgengilegar almenningi á auðveldan hátt,
- l) taka yfir, eins og við á, öll fyrirliggjandi og áframhaldandi verkefni frá nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum.

2. Stofnunin skal hafa þær valdheimildir sem settar eru fram í þessari reglugerð til að ná markmiðunum, sem sett eru fram í 1. mgr., einkum til að:

- a) semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum í sértækum tilvikum sem um getur í 10. gr.,
- b) semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum í sértækum tilvikum sem um getur í 15. gr.,
- c) gefa út leiðbeiningar og tilmæli, eins og mælt er fyrir um í 16. gr.,
- d) gefa út tilmæli í sértækum tilvikum, eins og um getur í 3. mgr. 17. gr.,
- e) taka einstakar ákvarðanir sem beint er að lögbærum yfirvöldum í sértækum tilvikum sem um getur í 3. mgr. 18. gr. og 3. mgr. 19. gr.,
- f) taka einstakar ákvarðanir sem beint er að fjármálastofnunum í sértækum tilvikum, sem um getur í 6. mgr. 17. gr., 4. mgr. 18. gr. og 4. mgr. 19. gr., í tilvikum þegar lög Sambandsins gilda með beinum hætti,
- g) skila álitum til Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, eins og kveðið er á um í 34. gr.,
- h) safna saman nauðsynlegum upplýsingum um fjármálastofnanir, eins og kveðið er á um í 35. gr.,
- i) þróa sameiginlega aðferðafræði til að meta áhrif frá einkennum framleiðsluvöru og dreifingarferlum á fjárhagsstöðu stofnana og á neytendavernd,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- j) koma á fót miðlægum og aðgengilegum gagnagrunni yfir skráðar fjármálastofnanir innan valdheimilda hennar, þegar svo er tilgreint í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

9. gr.

Verkefni sem varða neytendavernd og fjármálastarfsemi

1. Stofnunin skal gegna forystuhlutverki við að efla gagnsæi, einfaldleika og sanngirni á markaði fyrir fjármálaafurðir eða -þjónustu fyrir neytendur á öllum innri markaðnum, þ.m.t. með því að:

- a) safna, greina og gefa út skýrslur um neytendahorfur,
- b) endurskoða og samræma fjármálalæsi og framtaksverkefni í menntamálum á vegum lögbæru yfirvaldanna,
- c) þróa þjálfunarstaðla fyrir greinina og
- d) stuðla að þróun sameiginlegra reglna um upplýsingagjöf.

2. Stofnunin skal fylgjast með nýrri og fyrirbyggjandi fjármálastarfsemi og er heimilt að samþykkja leiðbeiningar og tilmæli með það í huga að stuðla að öryggi og trausti á mörkuðum og samleitni í eftirlitsaðgerðum.

3. Stofnunin getur einnig birt varnaðarorð ef fjármálastarfsemi ógnar verulega markmiðunum sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 1. gr.

4. Stofnunin skal koma á fót, sem óaðskiljanlegum hluta hennar, nefnd um nýsköpun á fjármála-sviði sem kemur saman öllum hlutaðeigandi lögbærum eftirlitsstofnunum í einstökum löndum með það í huga að ná samræmdri nálgun á reglusetningar- og eftirlitsmeðferð á nýrri eða nýsköpunar-tengdri fjármálastarfsemi og veita stofnuninni ráð sem hún getur lagt fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.

5. Eftirlitsstofnun EFTA getur tímabundið bannað eða takmarkað tiltekna fjármálastarfsemi sem ógnar skipulagðri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, í tilvikum sem tilgreind eru samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. eða, ef þess er krafist, við neyðarástand í samræmi við og samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 18. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Eftirlitsstofnun EFTA skal endurskoða ákvörðunina, sem um getur í fyrstu tveimur undirgreinum, með reglulegu millibili og ekki sjaldnar en á þriggja mánaða fresti. Ef ákvörðunin er ekki endurnýjuð eftir þriggja mánaða tímabil skal hún falla úr gildi sjálfkrafa.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, svo fljótt sem auðið er eftir að ákvörðunin, sem um getur í fyrstu og þriðju undirgrein, hefur verið samþykkt, tilkynna stofnuninni um hvenær hún fellur úr gildi. Stofnunin skal leggja niðurstöður sínar fyrir Eftirlitsstofnun EFTA, ásamt drögum ef þess er þörf, tímanlega áður en þriggja mánaða tímabilið, sem um getur í annarri undirgrein, rennur út. Eftirlitsstofnun EFTA getur tilkynnt stofnuninni um hvers kyns þróun sem hún telur skipta máli fyrir endurskoðunina.

EFTA-ríki getur óskað eftir að Eftirlitsstofnun EFTA taki ákvörðun sína til endurskoðunar. Eftirlitsstofnun EFTA skal senda þá beiðni til stofnunarinnar. Í því tilviki skal stofnunin íhuga, í samræmi við tilhögunina, sem er sett fram í annarri undirgrein 1. mgr. 44. gr., að semja ný drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Ef stofnunin breytir eða afturkallar ákvörðun sem er hliðstæð ákvörðun sem Eftirlitsstofnun EFTA hefur samþykkt, skal stofnunin, án ástæðulausrar tafar, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA. Stofnunin getur einnig metið hvort banna eða takmarka þurfi tiltekna tegundir af fjármálastarfsemi og, ef slíkt er nauðsynlegt, tilkynna það framkvæmdastjórninni til að auðvelda samþykkt slíkra banna eða takmarkana.

10. gr.

Tæknilegir eftirlitsstaðlar

1. Stofnunin getur samið frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þegar Evrópuþingið og ráðið veita framkvæmdastjórninni heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla með framseldum gerðum samkvæmt 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að tryggja samræmda samræmingu á sviðum, sem eru sett fram sérstaklega í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Stofnunin skal leggja fram frumvörp að stöðlum fyrir framkvæmdastjórnina til staðfestingar.

Tæknilegir eftirlitsstaðlar skulu vera tæknilegir, ekki fela í sér skipulagslegar ákvarðanir eða ákvarðanir varðandi stefnu og skal inntak þeirra afmarkað af lagagerðunum sem þeir eru byggðir á.

Stofnunin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim áður en hún leggur þá fyrir framkvæmdastjórnina, nema þess háttar samráð og greining sé óviðeigandi vegna umfangs og áhrifa viðkomandi frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum eða vegna þess að málið sé einstaklega brýnt. Stofnunin skal einnig leita álits viðkomandi hagsmunahóps sem um getur í 37. gr.

Þegar stofnunin afhendir frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli skal framkvæmdastjórnin tafarlaust senda það áfram til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða hvort hún staðfestir frumvarpið að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá móttöku þess. Framkvæmdastjórnin getur stutt frumvörp að tæknilegu eftirlitsstöðlunum að hluta til, eða með breytingum, ef hagsmunir Sambandsins krefjast þess.

Ef framkvæmdastjórnin hyggst ekki styðja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli, eða styðja það að hluta til eða með breytingum, skal hún senda það aftur til stofnunarinnar og útskýra hvers vegna hún styður það ekki eða, eftir því sem við á, og útskýra ástæður breytinga á því. Stofnunin getur, innan sex vikna, breytt frumvarpi að tæknilegum eftirlitsstaðli á grundvelli breytingartillagna framkvæmdastjórnarinnar og lagt það aftur fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilega eftirlitsstaðla með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi, eða hafnað þeim, ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan sex vikna tímabilsins, eða ef þessu framlagða frumvarpi var ekki breytt í samræmi við breytingartillögur framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórnin getur ekki breytt efni frumvarps að tæknilegum eftirlitsstaðli sem stofnunin tók saman án þess að hafa áður haft samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórnin getur óskað eftir frumvarpi að tæknilegum eftirlitsstöðlum innan nýrra tímamarka ef stofnunin hefur ekki lagt fram slíkt frumvarp innan þeirra tímamarka sem sett eru í lagagerðunum er um getur í 2. mgr. 1. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Framkvæmdastjórnin getur aðeins samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal með framseldri gerð án frumvarps þar að lútandi frá stofnuninni ef stofnunin leggur ekki fram frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra tímamarka sem eru í samræmi við 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema þess háttar samráð og greining sé ekki í samræmi við gildissvið og áhrif viðkomandi frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum eða vegna þess hve brýnt málið er. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita álits eða ráðgjafar viðkomandi hagsmunahóps sem um getur í 37. gr.

Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust áframsenda frumvarp að tæknilega eftirlitsstaðlinum til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal senda eigið frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli til stofnunarinnar. Stofnunin getur breytt frumvarpi að tæknilega eftirlitsstaðlinum innan sex vikna og lagt það fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu álitinu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra sex vikna sem um getur í fjórðu undirgrein, getur framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegu eftirlitsstaðlana.

Framkvæmdastjórnin getur, ef stofnunin hefur lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan sex vikna tímabilsins, breytt frumvarpinu að tæknilegum eftirlitsstaðli á grundvelli breytinga-tillagna stofnunarinnar, eða samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi. Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum eftirlitsstaðli sem stofnunin tók saman, án þess að leita samráðs við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

4. Samþykkja skal tæknilega eftirlitsstaðla með reglugerðum eða ákvörðunum. Þá skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast þeir gildi á þeim degi sem þar er nefndur.

11. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem um getur í 10. gr., til fjögurra ára, frá 16. desember 2010. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framsal valdsins, eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok fjögurra ára tímabilsins. Framsal valds skal sjálfkrafa framlengt um jafn langan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið afturkalli það í samræmi við 14. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samtímis tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu þegar hún samþykkir tæknilegan eftirlitsstaðal.

3. Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í 12.–14. gr.

12. gr.

Afturköllun framsals

1. Evrópuþingið eða ráðið geta hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í 10. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Sú stofnun sem hafið hefur innri málsmeðferð til að skera úr um hvort afturkalla eigi framsal valds skal leitast við að upplýsa hina stofnunina og framkvæmdastjórnina með hæfilegum fyrirvara áður en endanleg ákvörðun er tekin og tilgreina hvaða vald, sem hefur verið framselt, kynni að vera afturkallað.

3. Með ákvörðun um afturköllun er framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun stöðvað. Ákvörðunin öðlast gildi tafarlaust eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi tæknilegra eftirlitsstaðla sem þegar eru í gildi. Hún skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

13. gr.

Andmæli gegn tæknilegum eftirlitsstöðlum

1. Evrópuþingið eða ráðið geta andmælt tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi um að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt tæknilega eftirlitsstaðalinn. Framlengja skal tímabil þetta um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, sem er sams konar og frumvarpið að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem stofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til að andmæla. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

2. Ef hvorki Evrópuþingið né ráðið hafa andmælt tæknilega eftirlitsstaðlinum þegar tímabilið sem um getur í 1. mgr. rennur út, skal hann birtur í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins og öðlast gildi á þeim degi sem þar er tilgreindur. Áður en þetta tímabil rennur út má birta tæknilega eftirlitsstaðalinn í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast hann gildi ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum.

3. Andmæli Evrópuþingið eða ráðið tæknilegum eftirlitsstaðli innan þess tímabils sem um getur í 1. mgr. öðlast hann ekki gildi. Í samræmi við 296. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal sú stofnun sem andmælir tæknilegum eftirlitsstaðli tilgreina ástæðurnar fyrir því.

14. gr.

Frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eru ekki samþykkt eða þeim er breytt

1. Komi til þess að framkvæmdastjórnin styðji ekki frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli eða breyti, eins og um getur í 10. gr., skal framkvæmdastjórnin tilkynna stofnuninni, Evrópuþinginu og ráðinu um það og tilgreina ástæður sínar fyrir því.

2. Evrópuþingið eða ráðið geta, eftir því sem við á og innan eins mánaðar frá tilkynningunni sem um getur í 1. mgr., boðið framkvæmdastjórninum sem ábyrgðina ber og formanni stofnunarinnar til sérstaks fundar lögbærrar nefndar Evrópuþingsins eða ráðsins til að kynna og útskýra ágreining þeirra.

15. gr.

Tæknilegir framkvæmdarstaðlar

1. Stofnunin getur þróað tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins á þeim sviðum sem er sérstaklega mælt fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Tæknilegir framkvæmdarstaðlar skulu vera tæknilegir, ekki fela í sér stefnumótandi ákvarðanir eða valkosti varðandi stefnu og skal inntak þeirra ákvarða skilyrði

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

fyrir beitingu þessara gerða. Stofnunin skal leggja eigin frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fram fyrir framkvæmdastjórnina til samþykktar.

Stofnunin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum áður en hún leggur þau fyrir framkvæmdastjórnina og greina hugsanlegan tengdan kostnað og ávinning, nema þess háttar samráð og greining sé í ósamræmi við gildissvið og áhrif frumvarpsins eða málið sé sérstaklega brýnt. Stofnunin skal einnig leita álits viðkomandi hagsmunahóps sem um getur í 37. gr.

Þegar stofnunin afhendir frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli skal framkvæmdastjórnin tafarlaust senda það áfram til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða hvort hún staðfestir frumvarpið að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan þriggja mánaða frá móttöku þess. Framkvæmdastjórnin getur framlengt tímabilið um einn mánuð. Framkvæmdastjórnin getur, ef hagsmunir Sambandsins eru í húfi, samþykkt hluta af frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstaðli eða með breytingum.

Þegar framkvæmdastjórnin hyggst ekki samþykkja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli, eða samþykkja það að hluta eða með breytingum, skal hún senda það aftur til stofnunarinnar og útskýra hvers vegna hún ætlar ekki að samþykkja það eða, eftir því sem við á, útskýra ástæður fyrir breytingum á því. Stofnunin getur breytt frumvarpinu að tæknilega framkvæmdarstaðlinum innan sex vikna á grundvelli breytingartillagna framkvæmdastjórnarinnar og lagt það aftur fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi eða hafnað honum, ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að honum við lok sex vikna tímabilsins, sem um getur í fimmtu undirgrein, eða ef framlagða frumvarpinu var ekki breytt í samræmi við breytingartillögur framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum framkvæmdarstaðli, sem stofnunin tók saman, án þess að hafa haft samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Í tilvikum þegar stofnunin hefur ekki lagt fram frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli á tilsettum tíma, samkvæmt lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., getur framkvæmdastjórnin óskað eftir slíku frumvarpi innan nýrra tímamarka.

3. Framkvæmdastjórnin getur aðeins samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal með framkvæmdargerð án frumvarps frá stofnuninni ef hún leggur ekki fram frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli til framkvæmdastjórnarinnar innan tímamarka í samræmi við 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema það samráð og þær greiningar séu ekki í samræmi við umfang og áhrif frumvarpa að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem um er að ræða, eða vegna þess hve brýnt málið er. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita álits eða ráðgjafar viðkomandi hagsmunahóps sem um getur í 37. gr.

Framkvæmdastjórnin skal án tafar áframsenda frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli til Evrópuþingsins og ráðsins.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Framkvæmdastjórnin skal senda stofnuninni frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli. Stofnunin getur breytt frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan sex vikna og lagt það fram, sem förmlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af förmlegu álitinu sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli þegar sex vikna tímabilið, sem um getur í fjórðu undirgrein, rennur út.

Framkvæmdastjórnin getur, ef stofnunin hefur lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan sex vikna tímabilsins, breytt frumvarpinu að tæknilega framkvæmdarstaðlinum á grundvelli breytingartillagna stofnunarinnar, eða samþykkt tæknilega framkvæmdarstaðalinn með þeim breytingum sem hún telur skipta máli.

Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem stofnunin tók saman, án þess að hafa áður samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

4. Samþykkja skal tæknilegu framkvæmdarstaðlana með reglugerðum eða ákvörðunum. Þá skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast þeir gildi á þeim degi sem þar er nefndur.

16. gr.

Leiðbeiningar og tilmæli

1. Stofnunin skal gefa út leiðbeiningar og tilmæli, sem beint er til lögbærra yfirvalda eða fjármálastofnana, til að koma á samræmdri, árangursríkri og skilvirkri eftirlitsframkvæmd innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins og til að tryggja sameiginlega, einsleita og samræmda beitingu á lögum Sambandsins.

2. Stofnunin skal, eftir því sem við á, hafa opið samráð við almenning að því er varðar leiðbeiningar og tilmæli og greina mögulegan tengdan kostnað og ávinning. Slíkt samráð og greiningar skulu vera í réttu hlutfalli við gildissvið, eðli og áhrif leiðbeininganna eða tilmælanna. Stofnunin skal, eftir því sem við á, einnig leita álits eða ráðgjafar frá viðkomandi hagsmunahópi sem um getur í 37. gr.

3. Lögbær yfirvöld og fjármálastofnanir skulu leita allra leiða til að fara að þessum leiðbeiningum og tilmælum.

Hvert lögbært yfirvald skal, innan tveggja mánaða frá því að leiðbeiningar og tilmæli þessi eru gefin út, staðfesta hvort það fer eða ætlar að fara að þessum leiðbeiningum eða tilmælum. Lögbært yfirvald skal tilkynna stofnuninni ef svo ber við að það fari ekki, eða hyggist ekki fara, að þeim og tilgreina ástæður sínar fyrir því.

Stofnunin skal greina frá því opinberlega að lögbært yfirvald fari ekki, eða hyggist ekki fara, að þessum leiðbeiningum eða tilmælum. Stofnunin getur einnig ákveðið, í hverju tilviki fyrir sig, að birta ástæðurnar sem lögbæra yfirvaldið gaf fyrir því að fara ekki að þeim leiðbeiningum eða tilmælum. Tilkynna skal lögbæra yfirvaldinu fyrirfram um slíka birtingu.

Fjármálastofnanir skulu tilkynna, með skýrum og ítarlegum hætti, hvort þær fara að þessum leiðbeiningum eða tilmælum, ef þess er krafist í þessum leiðbeiningum eða tilmælum.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Stofnunin skal upplýsa Evrópuþingið, ráðið, framkvæmdastjórnina, fastanefnd EFTA-ríkjanna og Eftirlitsstofnun EFTA, í skýrslunni sem um getur í 5. mgr. 43. gr., um þær leiðbeiningar og tilmæli sem hafa verið birt og tilgreina þar hvaða lögbæra yfirvald hafa ekki farið að þeim, og gera grein fyrir með hvaða hætti stofnunin hyggist tryggja að hlutadeigandi lögbært yfirvald fylgi leiðbeiningum og tilmælum hennar framvegis.

17. gr.

Brot á lögum Sambandsins

1. Stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, skal nota valdheimildir sínar, sem greint er frá í 2., 3. og 6. mgr. þessarar greinar, ef lögbært yfirvald hefur ekki farið eftir gerðunum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., eða hefur beitt þeim þannig að það brjóti gegn EES-samningsins, þ.m.t. tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegir framkvæmdarstöðlum sem komið var á í samræmi við 10.–15. gr., einkum ef vanrækt er að tryggja að fjármálastofnanir fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í þessum gerðum.

2. Stofnunin getur rannsakað meint brot eða vanrækslu á beitingu EES-samningsins að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, fastanefndar EFTA-ríkjanna, Eftirlitsstofnunar EFTA eða viðkomandi hagsmunahóps, eða að eigin frumkvæði og eftir að hafa tilkynnt hlutadeigandi lögbæru yfirvaldi málavexti.

Lögbæra yfirvaldið skal, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 35. gr., veita stofnuninni tafarlaust allar þær upplýsingar sem hún telur nauðsynlegar fyrir rannsóknina.

Ef stofnunin rannsakar meint brot á EES-samningnum eða vanrækslu á beitingu hans, að því er varðar lögbært yfirvald EFTA-ríkis, skal hún tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA um eðli og tilgang rannsóknarinnar og veita henni reglulega eftir það uppfærðar upplýsingar sem eru Eftirlitsstofnun EFTA nauðsynlegar til þess að hún geti sinnt verkefnum sínum skv. 4. og 6. mgr.

3. Stofnunin getur, eigi síðar en tveimur mánuðum frá því að hún hefur rannsókn sína, beint tilmælum til hlutadeigandi lögbærs yfirvalds um nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að EES-samningnum.

Lögbæra yfirvaldið skal, innan tíu virkra daga frá móttöku tilmælanna, tilkynna stofnuninni og Eftirlitsstofnun EFTA til hvaða aðgerða það hefur gripið, eða ætli að grípa til, til að tryggja að farið sé að EES-samningnum.

4. Eftirlitsstofnun EFTA getur gefið út formlegt álit ef lögbæra yfirvaldið hefur ekki farið að EES-samningnum innan eins mánaðar frá móttöku tilmæla stofnunarinnar, þar sem þess er krafist að lögbæra yfirvaldið grípi til nauðsynlegra aðgerða til að fara að EES-samningnum. Í formlegu álit Eftirlitsstofnunar EFTA skal tekið tillit til tilmæla stofnunarinnar.

Eftirlitsstofnun EFTA skal birta slíkt formlegt álit eigi síðar en þremur mánuðum eftir að tilmælin voru samþykkt. Eftirlitsstofnun EFTA getur framlengt þetta tímabil um einn mánuð.

Formleg álit Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, samþykkt á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Lögbær yfirvöld skulu veita stofnuninni og Eftirlitsstofnun EFTA allar nauðsynlegar upplýsingar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

5. Lögbæra yfirvaldið skal upplýsa stofnunina og Eftirlitsstofnun EFTA, innan tíu virkra daga frá móttöku formlega álitsins, sem um getur í 4. mgr., til hvaða aðgerða það hafi gripið eða ætli að grípa til, til að tryggja að því formlega álitu verði hlítt. 6. Ef lögbært yfirvald fer ekki að formlega álitinu sem um getur í 4. mgr. innan þess tímaramma sem þar er tilgreindur og ef nauðsynlegt er að beita úrræðum tímanlega við slíkum vanefndum, til að viðhalda eða koma aftur á hlutlausum samkeppnisaðstæðum á markaði eða tryggja eðlilega starfsemi og heilleika fjármálakerfisins, getur Eftirlitsstofnun EFTA, enda gildi kröfur þar að lútandi í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. án frekari lögfestingar um fjármálastofnanir, samþykkt einstaka ákvörðun sem beinist að fjármálastofnun þar sem gerð er krafa um að hún geri nauðsynlegar ráðstafanir til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt EES-samningnum, þ.m.t. að binda enda á tiltekið athæfi, með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

Ákvörðun stofnunarinnar skal vera í samræmi við formlega álituð sem framkvæmdastjórnin birti skv. 4. mgr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

7. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 6. mgr. skulu ganga framur fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama efni.

Þegar gripið er til aðgerða vegna málefna, sem formlegt álit gildir um skv. 4. mgr. eða ákvörðun skv. 6. mgr., skulu lögbær yfirvöld fylgja formlega álitinu eða ákvörðuninni, eftir því sem við á.

8. Eftirlitsstofnun EFTA skal birta árlega upplýsingar um þau lögbæru yfirvöld og þátttakendur á fjármálamarkaði í EFTA-ríkjunum sem hafa ekki farið að þeim formlegu álitum eða ákvörðunum sem um getur í 4. og 6. mgr.

18. gr.

Aðgerðir þegar um neyðarástand er að ræða

1. Stofnunin skal, ef um er að ræða óhagstæða þróun sem gæti stefnt í tvísýnu eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, greiða fyrir með virkum hætti og, þegar þörf er talin á, samræma aðgerðir sem viðkomandi og lögbærar innlendar eftirlitsstofnanir grípa til.

Til að stofnunin geti gegnt því hlutverki sínu að greiða fyrir og samræma aðgerðir skal upplýsa hana að fullu um þróunina og bjóða henni að hafa áheyrnarfulltrúa á viðkomandi fundi hjá hlutadeigandi lögbærum eftirlitsstofnunum í hverju landi.

2. Ráðið getur, í samráði við framkvæmdastjórnina og Evrópska kerfisáættaráðið og, eftir því sem við á, evrópsku eftirlitsstofnanirnar, samþykkt ákvörðun, sem beint er að stofnuninni þar sem ákvarðað er hvort neyðarástand hafi skapast samkvæmt þessari reglugerð, í kjölfarið á beiðni stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar eða Evrópska kerfisáættaráðsins þar að lútandi. Ráðið skal endurskoða þá ákvörðun með reglulegu millibili og eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Ákvörðunin skal falla sjálfkrafa úr gildi ef hún er ekki endurnýjuð að loknu eins mánaðar tímabili. Ráðið getur hvenær sem er tilkynnt að neyðarástandinu sé aflýst.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Telji Evrópska kerfisáhætturáðið eða stofnunin að til neyðarástands geti komið skal viðkomandi aðili gefa út tilmæli, sem bundin eru trúnaði, sem beint er til ráðsins og því veitt mat á aðstæðunum. Ráðið skal síðan meta hvort þörf er á fundi. Tryggja skal að tilhlýðilegum trúnaði sé fylgt í þessu ferli.

Telji ráðið að um neyðarástand sé að ræða skal það tilkynna Evrópuþinginu og framkvæmdastjórninni um það án tafar.

3. Eftirlitsstofnun EFTA getur samþykkt einstakar ákvarðanir, þar sem gerð er krafa um að lögbær yfirvöld grípi til nauðsynlegra aðgerða, í samræmi við löggjöfina sem um getur í 2. mgr. 1. gr., ef ráðið hefur samþykkt ákvörðun skv. 2. mgr. og í undantekningartilvikum ef samræmingaraðgerð landsbundinna yfirvalda er nauðsynleg til að sporna við óhagstæðri þróun sem kynni að tefla eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða í tvísýnu eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta, til að hindra slíka þróun með því að tryggja að fjármálastofnanir og lögbær yfirvöld uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í þeirri löggjöf.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

4. Ef lögbært yfirvald fer ekki að ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA, sem um getur í 3. mgr., innan þess tímaramma sem mælt er fyrir um í þeirri ákvörðun getur stofnunin, enda gildi kröfur þar að lútandi í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., þ.m.t. tæknilegir eftirlitsstaðlar og tæknilegir framkvæmdarstaðlar sem samþykktir hafa verið í samræmi við þessar gerðir án frekari lögfestingar um fjármálastofnanir, samþykkt einstaka ákvörðun sem beinist að fjármálastofnun þar sem gerð er krafa um að hún geri nauðsynlegar ráðstafanir til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt lögum Sambandsins, þ.m.t. að binda enda á tiltekið athæfi, með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls. Þetta skal aðeins gilda við aðstæður þar sem lögbært yfirvald fer ekki að lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., þ.m.t. tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum sem samþykktir hafa verið í samræmi við þessar gerðir, eða beittir þeim þannig að um greinilegt brot á þessum gerðum virðist að ræða, og þegar brýn nauðsyn er á úrbótum til að endurheimta eðlilega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

5. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 4. mgr. skulu ganga framur fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama efni.

Aðgerðir lögbærra yfirvalda í tengslum við mál sem falla undir ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. skulu samrýmast þessum ákvörðunum.

19. gr.

Lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda í aðstæðum sem ná yfir landamæri

1. Ef lögbært yfirvald samþykkir ekki verklagsreglu eða inntak aðgerðar eða aðgerðarleysis lögbærs yfirvalds í öðru aðildarríki í tilvikum sem tilgreind eru í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. skal stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, að beiðni eins eða fleiri hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda, aðstoða yfirvöldin við að ná samkomulagi í samræmi við verklagsregluna sem sett er fram í 2.–4. mgr. þessar greinar, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 17. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Í tilvikum sem tilgreind eru í löggjöfnni, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og ef ákvarða má, á grundvelli hlutlægra viðmiða, að um ágreining milli lögbærra yfirvalda mismunandi aðildarríkja sé að ræða, getur stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, að eigin frumkvæði, aðstoðað yfirvöldin við að ná samkomulagi, í samræmi við málsmeðferðina sem er sett fram í 2.–4. mgr.

2. Stofnunin skal setja tímamörk á sáttameðferð milli lögbærra yfirvalda með tilliti til viðkomandi tímamarka sem tilgreind eru í gerðum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og þess hversu flókin og brýn málin eru. Á því stigi skal stofnunin gegna hlutverki sáttasemjara.

3. Ef hlutaðeigandi lögbær yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttameðferðar, sem um getur í 2. mgr., getur stofnunin, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í þriðju og fjórðu undirgrein 1. mgr. 44. gr., tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að þau grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld í aðildarríkjum ESB, í því skyni að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.

Ef einungis er um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að ræða og ef slík yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttameðferðar, sem um getur í 2. mgr., getur Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að þau grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld, í því skyni að tryggja að farið sé að EES-samningnum.

„Ef um lögbær yfirvöld eins eða fleiri aðildarríkja ESB og eins eða fleiri EFTA-ríkja er að ræða og ef slík yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttameðferðar, sem um getur í 2. mgr., geta stofnunin og Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum ESB annars vegar og í hlutaðeigandi EFTA-ríkjum hins vegar grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld, í því skyni að tryggja að farið sé að EES-samningnum.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

4. Eftirlitsstofnun EFTA getur samþykkt einstaka ákvörðun sem beint er til fjármálastofnunar, með fyrirvara um valdheimildir Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, þar sem gerð er krafa um að gripið verði til nauðsynlegra aðgerða til að hlíta EES-samningnum, þ.m.t. að bundinn sé endi á hvers konar athæfi, þar sem lögbært yfirvald hlítir ekki ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA og vanrækir að tryggja að fjármálastofnun fari að kröfunum sem gilda um hana, án frekari lögfestingar eða með skírskotun til gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

5. Ákvarðanir, sem teknar eru skv. 4. mgr., skulu ganga framur fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama efni. Aðgerðir lögbæru yfirvaldanna í tengslum við málsatvik, sem falla undir ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr., skulu samrýmast þeim ákvörðunum.

6. Formaður stofnunarinnar skal, í skýrslunni sem um getur í 2. mgr. 50. gr., setja fram eðli og tegund ágreiningsins á milli lögbærra yfirvalda, samkomulags sem náðst hefur og ákvarðana sem teknar hafa verið til að leysa úr slíkum ágreiningi.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

20. gr.

Lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda þvert á atvinnugreinar

Sameiginlega nefndin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 19. og 56. gr., leysa deilumál sem liggja þvert á atvinnugreinar og gætu risið á milli lögbærra yfirvalda, eins og þau eru skilgreind í 2. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010 eftir því sem við á.

Ef einungis er um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að ræða, getur Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun í samræmi við 3. og 4. mgr. 19. gr.

Ef um lögbær yfirvöld eins eða fleiri aðildarríkja ESB og eins eða fleiri EFTA-ríkja er að ræða, geta stofnunin annars vegar og Eftirlitsstofnun EFTA hins vegar tekið ákvörðun í samræmi við 3. og 4. mgr. 19. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvalla draga sem stofnunin, evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaftirlitsstofnunin) og/eða evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), eftir því sem við á, hafa gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA. Stofnunin, evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaftirlitsstofnunin) og evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) skulu, eftir því sem við á, komast að sameiginlegri afstöðu, í samræmi við 56. gr., og skulu samþykkja ákvarðanirnar og/eða drögin samhliða.

21. gr.

Samstarfshópar eftirlitsaðila

1. Stofnunin skal stuðla að því að styrkja og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi þeirra samstarfshópa eftirlitsaðila sem um getur í tilskipun 2009/138/EB og hlúa að samræmi í beitingu laga Sambandsins meðal þeirra. Starfsfólk stofnunarinnar skal geta tekið þátt í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila með það markmið í huga að stuðla að samleitni í bestu eftirlitsvenjum, þ.m.t. með athugun á staðnum sem tvö eða fleiri lögbær yfirvöld standa að sameiginlega.

2. Stofnunin skal vera leiðandi í að tryggja samræmda og samfellda starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila fyrir stofnanir sem starfa yfir landamæri innan Sambandsins, með tilliti til kerfisáhættu af völdum fjármálastofnana sem um getur í 23. gr.

Í þessari málsgrein og 1. mgr. þessarar greinar skal álíta stofnunina „lögbært yfirvald“ í skilningi viðkomandi löggjafar.

Stofnuninni er heimilt að:

- a) safna og miðla öllum viðkomandi upplýsingum til lögbærra yfirvalda í því skyni að greiða fyrir vinnu samstarfshópsins og koma á fót og stjórna miðlægu kerfi sem gerir þessar upplýsingar aðgengilegar lögbærum yfirvöldum í samstarfshópnum,
- b) eiga frumkvæði að og samræma álagspróf á vettvangi Sambandsins í samræmi við 32. gr. til að meta þanþol fjármálastofnana, einkum kerfisáhættu af völdum fjármálastofnana, eins og um getur í 23. gr., gagnvart óhagstæðri markaðsþróun og við mat á því hvort kerfisáhætta gæti hugsanlega aukist við álagsaðstæður, og tryggja að samræmdri aðferðafræði sé beitt við slík próf á innlendum vettvangi og, eftir því sem við á, beina tilmælum til lögbæra yfirvaldsins um að leiðrétta atriði sem ákvörðuð voru í álagsprófinu,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- c) stuðla að árangursríkri og skilvirkri eftirlitsstarfsemi, þ.m.t. að meta áhættuna sem fjármálastofnanir eru eða gætu verið óvarðar fyrir, samkvæmt eftirlitsferlum eða við álagsaðstæður,
- d) hafa umsjón með verkefnum lögbærra yfirvalda, í samræmi við þau verkefni og það valdsvið sem tilgreint er í þessari reglugerð, og
- e) óska eftir frekari umfjöllun samstarfshóps þegar hún telur að ákvörðunin gæti leitt til rangrar beitingar laga Sambandsins eða myndi ekki stuðla að markmiðinu um samleitni eftirlitsvenja. Hún getur einnig farið fram á það við eftirlitsaðila hópsins að þeir komi á fundi samstarfshópsins eða bæti dagskrárlið við fundi.

3. Stofnunin getur tekið saman frumvarp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu ákvæða sem varða rekstrarlega starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gefið út leiðbeiningar og tilmæli sem samþykkt eru skv. 16. gr. til að stuðla að samleitni í eftirlitsstarfsemi og bestu starfsvenjum sem samþykktar hafa verið af samstarfshópum eftirlitsaðila.

4. Stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, skal hafa lagalega bindandi skyldur við sáttamiðlun til að leysa deilur á milli lögbærra yfirvalda í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 19. gr. Stofnunin getur tekið eftirlitsákvörðanir, sem öðlast gildi án frekari lögfestingar, um hlutaðeigandi stofnun í samræmi við 19. gr.

22. gr.

Almenn ákvæði

1. Stofnunin skal hefja viðeigandi athugun á kerfisáhættu eins og hún er skilgreind í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010. Hún skal fjalla um hættu á röskun í fjármálaþjónustu sem:

- a) hlýst af skerðingu á fjármálakerfinu, í heild eða að hluta, og
- b) gæti haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið.

Stofnunin skal, eftir því sem við á, taka til athugunar vöktun og mat á kerfisáhættu sem Evrópska kerfisáhætturáðið og stofnunin hafa þróað og bregðast við viðvörðunum og tilmælum Evrópska kerfisáhætturáðsins í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

2. Stofnunin skal, í samstarfi við Evrópska kerfisáhætturáðið og í samræmi við 1. mgr. 23. gr., þróa sameiginlega nálgun við greiningu og mælingu á kerfistengdu mikilvægi, þ.m.t. meginlegum og eigindlegum viðmiðum, eins og við á.

Þessi viðmið skulu vera mikilvægur þáttur við ákvörðun á viðeigandi eftirlitsaðgerðum. Stofnunin skal fylgjast með hversu mikið samleitnistig er í ákvörðunum sem teknar hafa verið, með það fyrir augum að stuðla að sameiginlegri nálgun.

3. Stofnunin skal semja, eins og þörf krefur og með fyrirvara um gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr., aukalega leiðbeiningar og tilmæli fyrir fjármálastofnanir, að teknu tilliti til kerfis-áhættunnar sem þær valda.

Stofnunin skal tryggja að tekið sé mið af kerfisáhættunni, sem fjármálastofnanir valda, við gerð frumvarpa að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum á sviðum sem mælt er fyrir um í laga-gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Stofnunin getur, að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda, Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, Eftirlitsstofnunar EFTA eða fastanefndar EFTA-ríkjanna, eða að eigin frumkvæði, hafið rannsókn á tiltekinni tegund fjármálastofnunar, tegund af vöru eða tegund af framferði, í því skyni að meta hugsanlega ógn við stöðugleika fjármálakerfisins og veita hlutadeigandi lögbærum yfirvöldum viðeigandi tilmæli um aðgerðir.

Stofnunin getur, í þeim tilgangi, notað þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. 35. gr.

5. Sameiginlega nefndin skal tryggja, í samræmi við þessa grein, heildarsamræmingu á starfsemi þvert á atvinnugreinir.

23. gr.

Greining og mat á kerfisáhættu

1. Stofnunin skal, í samráði við Evrópska kerfisáhætturáðið, þróa viðmiðanir fyrir greiningu og mat á kerfisáhættu og fullnægjandi fyrirkomulag á álagsprófum, sem felur í sér úttekt á hugsanlegri kerfisáhættu sem stafað gæti af fjármálastofnunum og vaxið við álagsaðstæður.

Stofnunin skal þróa fullnægjandi fyrirkomulag á álagsprófunum til að hjálpa til við að greina þær fjármálastofnanir sem gætu valdið kerfisáhættu. Stofnanir þessar skulu falla undir aukið eftirlit og, ef nauðsyn krefur, málsmeðferðarreglur um endurreisn og skilameðferðir sem um getur í 25. gr.

2. Stofnunin skal taka fullt tillit til viðeigandi alþjóðlegra aðferða við þróun viðmiðana við greiningu og mat á kerfisáhættu af völdum stofnana á sviði váttrygginga, endurtrygginga og starfs-tengds lífeyris, þ.m.t. þær sem ráðgjafanefnd um fjármálastöðugleika, Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn, alþjóðasamtök váttryggingaeftirlita (IAIS) og Alþjóðagreiðslubankinn hafa komið á fót.

24. gr.

Varanleg geta til að bregðast við kerfisáhættu

1. Stofnunin skal tryggja að hún hafi sérhæfða og viðvarandi getu til að bregðast með skilvirkum hætti við myndun kerfisáhættu, eins og um getur í 22. og 23. gr., einkum að því er varðar stofnanir sem kerfisáhætta stafar af.

2. Stofnunin skal sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með þessari reglugerð og löggjöfnni sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og skal leggja sitt af mörkum til að tryggja samfellda og samræmda krísustjórnun og kerfi skilaneftnda í Sambandinu.

25. gr.

Málsmeðferðarreglur um endurreisn og skilameðferð

1. Stofnunin skal stuðla að og taka með virkum hætti þátt í þróun og samræmingu á skilvirkum og samræmdum endurreisnar- og skilaáætlunum, verklagsreglum í neyðarástandi og forvarnar-ráðstöfunum til að draga úr kerfisáhrifum vegna greiðsluþrota.

2. Stofnunin getur tilgreint bestu starfsvenjur, sem beinast að því að greiða fyrir skilameðferð stofnana sem standa höllum fæti og einkum samstæðna sem starfa yfir landamæri, til að forðast útbreiðslu vandans og tryggja að viðeigandi gerningar, þ.m.t. fullnægjandi fjármagn, séu tiltækir og

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

greiða fyrir að rekstur stofnunarinnar eða samstæðunnar verði tekinn til skilameðferðar með eðlilegum, kostnaðarhagkvæmum hætti og tímanlega.

3. Stofnunin getur þróað tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla, eins og tilgreint er í laga-gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–15. gr.

26. gr.

Þróun evrópsks tengslanets innlendra ábyrgðarkerfa váttrygginga

Stofnunin getur lagt sitt af mörkum til að meta þörfina fyrir evrópskt tengslanet fyrir ábyrgðarkerfi váttrygginga í einstökum löndum sem eru fjármögnuð á fullnægjandi hátt og nægjanlega samræmd.

27. gr.

Komið í veg fyrir neyðarástand, neyðaráhættustjórnun og lausn á neyðarástandi

Framkvæmdastjórnin getur bedið stofnunina um að leggja sitt af mörkum til matsins, sem um getur í 242. gr. tilskipunar 2009/138/EB, einkum varðandi samvinnu eftirlitsstofnana innan samstarfshópa eftirlitsaðila og starfsemi þeirra, eftirlitsaðferðir sem snúa að því að setja viðbótargjaldþolskröfu; mat á þeim ávinningi að auka samstædueftirlit og stjórnun á veltufé innan hóps váttryggingafélaga og endurtryggingafélaga, þ.m.t. mögulegar ráðstafanir til að auka trausta stjórnun váttryggingafélaga yfir landamæri, einkum að því er varðar áhættu- og eignastjórnun; og getur greint frá nýrri þróun og framförum varðandi:

- a) samræmdan ramma til snemmbærra inngripa,
- b) starfsvenjur miðlægrar áhættustýringar og rekstur innri líkana samstæðu, þ.m.t. álagsprófun,
- c) viðskipti innan samstæðu og áhættusamþjöppun,
- d) áhrif fjölbreytileika og samþjöppunar yfir tímabil,
- e) samræmdan ramma um framsalshæfi eigna, ógjaldfærnimeðferð og slitameðferð sem upprætir landsbundnar hindranir félaga- eða fyrirtækjaréttar sem skipta máli vegna framsalshæfis eigna,
- f) sambærilega vernd váttryggingartaka og rétthafa félaga sama hóps, einkum í neyðarástandi,
- g) samræmda og fullnægjandi fjármagnaða lausn innan Sambandsins fyrir ábyrgðarkerfi váttrygginga.

Stofnunin getur einnig, með hliðsjón af f-lið, gefið skýrslu um nýja þróun og framfarir varðandi ráðstafanir fyrir samræmda innlenda krísustjórnun, þ.m.t. nauðsynlegt eða annars konar heildstætt og trúverðugt fjármögnunarkerfi með viðeigandi fjármögnunarleiðum.

Við endurskoðun þessarar reglugerðar, eins og kveðið er á um í 81. gr., skal einkum athuga möguleikann á aukinni þátttöku stofnunarinnar innan áætlunar um að koma í veg fyrir krísuástand, krísustjórnun og lausn á krísuástandi.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

28. gr.

Framsal verkefna og ábyrgðar

1. Lögbær yfirvöld geta, með samþykki viðkomandi fulltrúa, framselt stofnuninni eða öðrum lögbærum yfirvöldum verkefni og ábyrgð er falla undir skilyrðin sem sett eru fram í þessari grein. Aðildarríkin geta sett fram sérstakt fyrirkomulag varðandi framsal ábyrgðar sem hlíta verður áður en lögbær yfirvöld ganga til framsalssamninga og geta takmarkað gildissvið framsals að því marki sem telst nauðsynlegt fyrir skilvirkt eftirlit með fjármálastofnunum eða samstæðum sem starfa yfir landamæri.
2. Stofnunin skal hvetja til og greiða fyrir framsali verkefna og ábyrgða milli lögbærra yfirvalda með því að greina þau verkefni og ábyrgðir sem hægt er að framselja eða framkvæma í sameiningu og með því að stuðla að sem bestu starfsvenjum.
3. Framsal ábyrgðar skal leiða til endurúthlutunar á valdheimildum sem mælt er fyrir um í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Lög um þá stofnun sem framselur vald skulu gilda um málsmeðferð, fullnustu og stjórnarsýslu- og endurskoðunarvald dómstóla að því er framselda ábyrgð varðar.
4. Lögbæru yfirvöldin skulu tilkynna stofnuninni um framsalssamninga sem þau ætla að gerast aðilar að. Þau skulu láta samningana taka gildi í fyrsta lagi einum mánuði frá því að hafa tilkynnt um þá til stofnunarinnar.

Stofnunin getur veitt álit á fyrirhuguðum samningi innan eins mánaðar frá því tilkynning berst.

Stofnunin skal, með viðeigandi hætti, birta framsalssamninga sem lögbær yfirvöld gera til að tryggja að allir hlutaðeigandi málsaðilar séu upplýstir á viðeigandi hátt.

29. gr.

Sameiginleg eftirlitsmenning

1. Stofnunin skal taka virkan þátt í að byggja upp sameiginlega eftirlitsmenningu og samkvæmni í eftirlitsvenjum í Sambandinu, ásamt því að tryggja samræmdar verklagsreglur og aðferðir í öllu Sambandinu. Stofnunin skal a.m.k. annast eftirfarandi starfsemi:
 - a) veita lögbærum yfirvöldum álit,
 - b) efla skilvirk tvíhliða og marghliða upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda, að teknu fullu tilliti til gildandi ákvæða um þagnarskyldu og gagnavernd sem kveðið er á um í viðkomandi löggjöf Sambandsins,
 - c) stuðla að þróun vandaðra og samræmdra eftirlitsstaðla, þ.m.t. skýrslugjafastaðla og alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við 3. mgr. 1. gr.,
 - d) endurskoða beitingu viðkomandi tæknilegra eftirlits- og framkvæmdarstaðla sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt og leiðbeiningar og tilmæli sem stofnunin gefur út og gera tillögur að breytingum, þar sem við á, og
 - e) koma á þjálfunaráætlunum innan og þvert á atvinnugreinar, greiða fyrir starfsmannaskiptum og hvetja lögbær yfirvöld til að efla tímabundnar starfstilfærslur og önnur úrræði.
2. Stofnunin getur, eins og við á, þróað nýjar hagnýtar leiðir og samleitnitæki til að stuðla að sameiginlegum eftirlitsnálgunum og venjum.

30. gr.

Jafningjarýni lögbærra yfirvalda

1. Stofnunin skal reglulega skipuleggja og framkvæma jafningjarýni á hluta eða allri starfsemi lögbærra yfirvalda til að styrkja frekar samkvæmni í eftirlitsniðurstöðum. Stofnunin skal, í þessu skyni, þróa aðferðir til að greiða fyrir hlutlægu mati og samanburði á þeim yfirvöldum sem sæta rýni. Við framkvæmd jafningjarýni skal taka tillit til fyrirbyggjandi upplýsinga og mats, sem áður hefur farið fram, að því er varðar hlutaðeigandi lögbært yfirvald.
2. Jafningjarýnin skal fela í sér mat á, en ekki takmarkast af:
 - a) því hvort tekjur og stjórnunarfyrikkomulag lögbærs yfirvalds sé fullnægjandi, einkum í tengslum við skilvirka beitingu tæknilegu eftirlits- og framkvæmdarstöðlanna sem um getur í 10.–15. gr. og gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og getu til að bregðast við markaðsþróun,
 - b) því hversu mikil samleitni hefur náðst við beitingu laga Sambandsins og í eftirlitsvenjum, þ.m.t. tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum, leiðbeiningum og tilmælum, sem samþykkt hafa verið skv. 10.–16. gr., og að hvaða marki eftirlitsvenjur ná markmiðunum sem sett eru fram í lögum Sambandsins,
 - c) bestu starfsvenjum sem ákveðin lögbær yfirvöld hafa komið á og önnur lögbær yfirvöld gætu haft hag af að taka upp,
 - d) skilvirkni og samræmingu sem náðst hefur með beitingu ákvæðanna sem samþykkt hafa verið við framkvæmd laga Sambandsins, þ.m.t. stjórnsýsluráðstafanir og viðurlög sem beint er gegn ábyrgum aðilum, þar sem ákvæðum þessum hefur ekki verið framfylgt.
3. Stofnunin getur, á grundvelli jafningjarýni, gefið út leiðbeiningar og fyrirmæli skv. 16. gr. Lögbær yfirvöld skulu leitast við að fylgja þessum leiðbeiningum og tilmælum í samræmi við 3. mgr. 16. gr. Stofnunin skal taka mið af niðurstöðu jafningjarýnnar við þróun frumvarpa að tæknilegum eftirlits- eða framkvæmdarstöðlum í samræmi við 10.–15. gr.
4. Stofnunin skal gera bestu starfsvenjur, sem greina má úr þessari jafningjarýni, aðgengilegar öllum. Auk þess má greina opinberlega frá öllum öðrum niðurstöðum jafningjarýni, með fyrirvara um samkomulag við lögbæra yfirvaldið sem fellur undir jafningjarýnina.

31. gr.

Samræmingarhlutverk

Stofnunin skal uppfylla almennt samræmingarhlutverk milli lögbærra yfirvalda, einkum við aðstæður þar sem óhagstæð þróun gæti hugsanlega stofnað eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu í hættu.

Stofnunin skal stuðla að samræmdum viðbrögðum Sambandsins, meðal annars með því að:

- a) greiða fyrir upplýsingaskiptum milli lögbærra yfirvalda,
- b) ákvarða umfang og, þar sem það er mögulegt og viðeigandi, sannreyna áreiðanleika upplýsinga sem gera skal tiltækar öllum hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum,
- c) framkvæma, að ósk lögbæru yfirvaldanna eða að eigin frumkvæði, sáttameðferð sem er ekki bindandi, með fyrirvara um 19. gr.,
- d) tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu án tafar um hugsanlegt neyðarástand,
- e) gera allar viðeigandi ráðstafanir til að samræma aðgerðir sem viðkomandi lögbær yfirvöld grípa til, ef um ræðir þróun sem stefnt gæti starfsemi fjármálamarkaða í hættu,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

f) safna miðlægt þeim upplýsingum sem fást hjá lögbærum yfirvöldum í samræmi við 21. og 35. gr. í kjölfar lögboðinnar kvaðar um skýrslugjöf stofnana sem starfa í fleiri en einu aðildarríki. Stofnunin skal koma þeim upplýsingum á framfæri við önnur hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

32. gr.

Mat á markaðsþróun

1. Stofnunin skal fylgjast með og meta markaðsþróun sem fellur undir verksvið hennar og, þegar þörf er á, tilkynna evrópsku eftirlitsstofnununum (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni), Evrópska kerfisáhætturáðinu og Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni um viðkomandi eindarvarúðarhorfur, hugsanlega áhættu og veikleika. Stofnunin skal, í mati sínu, taka með efnahagslega greiningu á mörkuðunum þar sem fjármálastofnanir starfa og mat á áhrifum hugsanlegrar markaðsþróunar á slíkar stofnanir.

2. Stofnunin skal, í samvinnu við Evrópska kerfisáhætturáðið, hafa frumkvæði að og samræma mat á vettvangi Sambandsins á þanþoli fjármálastofnana gagnvart óhagstæðri markaðsþróun. Í því skyni skal hún þróa eftirfarandi atriði til notkunar fyrir lögbær yfirvöld:

- a) sameiginlega aðferðafræði við mat á áhrifum efnahagslegra aðstæðna á fjárhagsstöðu stofnunar,
- b) sameiginlega nálgun á miðlun á niðurstöðum þessara matsgerða um þanþol fjármálastofnana,
- c) sameiginlega aðferðafræði við mat á áhrifum tiltekinna vara eða dreifingarferla á fjárhagsstöðu stofnunar og á váttryggingartaka, lífeyrisþega, styrkþega og upplýsinga um viðskiptavini.

3. Stofnunin skal, eigi sjaldnar en einu sinni á ári og oftár ef þörf krefur, láta Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni og Evrópska kerfisáhætturáðinu í té mat á horfum, hugsanlegri áhættu og veikleikum á valdsviði hennar, með fyrirvara um verkefni Evrópska kerfisáhætturáðsins sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010.

Stofnunin skal taka flokkun á helstu áhættu og veikleikum með í þessu mati og leggja til aðgerðir til forvarna eða úrbóta, ef nauðsyn krefur.

4. Stofnunin skal tryggja fullnægjandi umfjöllun um þróun, áhættu og veikleika þvert á atvinnugreinar, með náinni samvinnu við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku bankaftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina), fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar.

33. gr.

Alþjóðasamskipti

1. Stofnunin getur, með fyrirvara um valdsvið aðildarríkjanna og stofnana Sambandsins, ræktað tengslin við og tekið þátt í stjórnunarfyrrirkomulagi með eftirlitsstofnunum, alþjóðastofnunum og stjórnvöldum í þriðju löndum. Fyrirkomulag þetta skal hvorki stofna til lagaskyldna fyrir Sambandið og aðildarríki þess né skal það hindra að aðildarríkin og lögbær yfirvöld þeirra gangi frá tvíhliða eða marghliða samstarfi við þessi þriðju lönd.

2. Stofnunin skal aðstoða við töku jafngildisákvæðana um eftirlitskerfi í þriðju löndum í samræmi við gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Stofnunin skal, í skýrslunni sem um getur í 5. mgr. 43. gr., greina frá stjórnunarfyrirkomulaginu sem samið hefur verið um við alþjóðastofnanir eða yfirvöld í þriðju löndum, og veittri aðstoð við undirbúning á töku jafngildisákvæðana.

34. gr.

Önnur verkefni

1. Stofnunin getur, að beiðni Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, Eftirlitsstofnunar EFTA eða fastanefndar EFTA-ríkjanna, eða að eigin frumkvæði, veitt Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni álit um öll málefni sem tengjast verkefni hennar.

2. Stofnunin getur, að beiðni eins af hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum, birt og gefið út álit um varfærnismat, nema að því er varðar viðmiðanimar í e-lið 1. mgr. 15. gr. b tilskipunar 92/49/EBE, e-lið 1. mgr. 15. gr. b tilskipunar 2002/83/EB og e-lið 1. mgr. 19. gr. a tilskipunar 2005/68/EB með tilliti til varfærnis mats um samruna og yfirtökur sem falla undir gildissvið tilskipunar 92/49/EBE og tilskipunar 2002/83/EB og 2005/68/EB eins og þeim var breytt með tilskipun 2007/44/EB og krafist samkvæmt þessum tilskipunum, samráðs á milli lögbærra yfirvalda frá tveimur eða fleiri aðildarríkjum. Álitid skal birt þegar í stað og í öllum tilvikum áður en matstímabilinu lýkur í samræmi við tilskipun 92/49/EBE og tilskipunar 2002/83/EB og 2005/68/EB, eins og þeim var breytt með tilskipun 2007/44/EB. Ákvæði 35. gr. gilda á þeim sviðum þar sem stofnunin hefur heimild til að gefa út álit.

35. gr.

Söfnun upplýsinga

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu veita stofnuninni, að beiðni hennar, allar nauðsynlegar upplýsingar til þess að hún geti sinnt þeim verkefnum sem henni eru falin samkvæmt þessari reglugerð, að því tilskildu að þau hafi lagalegan aðgang að viðkomandi upplýsingum og að nauðsynlegt sé að óska eftir þessum upplýsingum með tilliti til eðlis umrædds verkefnis.

2. Stofnunin getur einnig óskað eftir að upplýsingar séu veittar með reglulegu millibili og á tilteknu sniði. Slíkar beiðnir skal leggja fram á hefðbundnu skýrslusniði ef því verður við komið.

3. Stofnunin getur veitt, að tilhlýðilega rökstuddri beiðni lögbærs yfirvalds aðildarríkis, nauðsynlegar upplýsingar til að aðstoða lögbæru yfirvöldin við að sinna verkefnum sínum í samræmi við þagnarskylduna sem mælt er fyrir um í löggjöf, sem bundin er við tiltekinn geira, og í 70. gr.

4. Stofnunin skal taka til greina viðkomandi fyrirliggjandi tölfræðilegar upplýsingar sem evrópska hagskýrslukerfið og seðlabankakerfi Evrópu hafa unnið og miðlað, áður en hún óskar eftir upplýsingum í samræmi við þessa grein og til að forðast tvíverknað vegna kvaðar um skýrslugjöf.

5. Stofnunin getur beint vel rökstuddri beiðni til annarra eftirlitsstofnana, til ráðuneytisins sem ber ábyrgð á fjármálum ef það hefur varfærnisupplýsingar í vörslu sinni, til seðlabanka aðildarríkisins eða til hagstofu hlutaðeigandi aðildarríkis þegar upplýsingar eru ekki tiltækar eða ef lögbær yfirvöld hafa ekki gert þær tiltækar nógu tímanlega.

6. Stofnunin getur beint vel rökstuddri beiðni til viðkomandi fjármálastofnana, ef upplýsingar eru ekki tiltækar eða eru ekki gerðar tiltækar tímanlega skv. 1. eða 5. mgr. Í rökstuddu beiðninni skal útskýra hvers vegna upplýsingarnar, sem varða hverja af einstöku fjármálastofnunum, eru nauðsynlegar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Stofnunin skal gera viðkomandi lögbærum yfirvöldum grein fyrir beiðnum, í samræmi við þessa málsgrein og 5. mgr.

Lögbæru yfirvöldin skulu, að beiðni stofnunarinnar, aðstoða hana við söfnun upplýsinganna.

7. Stofnunin getur aðeins notaðar trúnaðarupplýsingar, sem tekið er við samkvæmt þessari grein, í þeim tilgangi að sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með þessari reglugerð.

36. gr.

Tengsl við Evrópska kerfisáætturáðið

1. Stofnunin skal vinna náð og reglulega með Evrópska kerfisáætturáðinu.

2. Stofnunin skal veita Evrópska kerfisáætturáðinu upplýsingar, reglulega og tímanlega, sem eru nauðsynlegar til að það geti innt af hendi verkefni sín. Veita skal Evrópska kerfisáætturáðinu án tafar öll gögn, sem það þarf á að halda til að inna af hendi verkefni sín og eru hvorki í formi ágrips né samantektar, að fenginni rökstuddri beiðni, eins og tilgreint er í 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010. Stofnunin skal, í samstarfi við Evrópska kerfisáætturáðið, ráða yfir fullnægjandi innri málsmeðferð fyrir afhendingu trúnaðarupplýsinga, einkum upplýsinga sem varða einstakar fjármála-stofnanir.

3. Stofnunin skal, í samræmi við 4. og 5. mgr., tryggja tilhlýðilega eftirfylgni við varnaðarorð og tilmæli Evrópska kerfisáætturáðsins sem um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

4. Stofnunin skal, þegar hún tekur við varnaðarorðum eða tilmælum frá Evrópska kerfisáætturáðinu sem beint er til hennar, boða án tafar til fundar í eftirlitsstjórninni og meta hvaða áhrif slík varnaðarorð eða tilmæli hafa á það hvernig tekst að sinna verkefnum hennar.

Hún skal taka ákvörðun, með viðeigandi tilhögun ákvarðanatöku, um frekari aðgerðir í samræmi við valdheimildar, sem henni eru faldar með þessari reglugerð, til að bregðast við málum sem greind eru í aðvörununum og tilmælunum.

Stofnunin skal, ef hún fer ekki að tilmælum, útskýra fyrir Evrópska kerfisáætturáðinu og ráðinu ástæður þess.

5. Stofnunin skal, þegar við á, nota valdheimildir sem henni er faldar með þessari reglugerð til að tryggja tímanlega eftirfylgni við móttöku varnaðarorða eða tilmæla sem Evrópska kerfisáætturáðið beinir til lögbærrar landsbundinnar eftirlitsstofnunar.

Hyggist viðtakandi ekki hlíta tilmælum Evrópska kerfisáætturáðsins skal hann gera því viðvart og ræða við eftirlitsstjórnina um ástæður þess að hann gripi ekki til aðgerða.

Lögbæra yfirvaldið skal taka tilhlýðilegt tillit til álits eftirlitsstjórnarinnar þegar það gerir ráðinu og Evrópska kerfisáætturáðinu viðvart, í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

6. Stofnunin skal taka til hið ítrasta tillit til varnaðarorða og tilmæla Evrópska kerfisáætturáðsins þegar hún sinnir verkefnum sem greint er frá í þessari reglugerð.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

37. gr.

Hagsmunahópur í váttryggingum og endurtryggingum og hagsmunahópur í starfstengdum lífeyri

1. Koma skal á fót hagsmunahópi í váttryggingum og endurtryggingum og hagsmunahópi í starfstengdum lífeyri (hér á eftir nefndir saman „hagsmunahóparnir“) til að greiða fyrir samráði við hagsmunaaðila á sviðum sem varða verkefni stofnunarinnar. Hafa skal samráð við hagsmunahópana vegna aðgerða sem gripið er til í samræmi við 10.–15. gr. um tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla og, að því marki sem þær varða ekki einstakar fjármálastofnanir, 16. gr. varðandi leiðbeiningar og tilmæli. Tilkynna skal hagsmunahópum, eins fljótt og auðið er, ef brýnt er að grípa til aðgerða og samráð reynist ógerlegt.

Hagsmunahóparnir skulu koma saman a.m.k. fjórum sinnum á ári. Þeim er heimilt að ræða sameiginlega hagsmuni og skulu tilkynna hvor öðrum um önnur umræðuefni.

Aðilum í öðrum hvorum hagsmunahópnum er einnig heimilt að vera aðilar í hinum hópnum.

2. Hagsmunahópur í váttryggingu og endurtryggingu skal skipaður 30 aðilum, í jöfnu hlutfalli fyrir váttrygginga- og endurtryggingafyrirtæki og váttryggingamiðlara sem starfa í Sambandinu, fulltrúum starfsfólks þeirra sem og neytenda, notenda váttrygginga- og endurtryggingaþjónustu, fulltrúum lítilla og meðalstórra fyrirtækja og viðeigandi fagfélaga. Að minnsta kosti fimm aðilar hans skulu vera óháðir framúrskarandi fræðimenn. Tíu aðilar hans skulu vera fulltrúar váttryggingafélaga, endurtryggingafélaga eða váttryggingamiðlara, þar af skulu þrír vera fulltrúar fyrir samvinnu- og almannatryggingar eða endurtryggingar.

3. Hagsmunahópur um starfstengdan lífeyri skal skipaður 30 aðilum, fulltrúum í jöfnu hlutfalli stofnana um starfstengdan lífeyri sem starfa í Sambandinu, starfsfólks, styrkþega, fulltrúum lítilla og meðalstórra fyrirtækja og viðeigandi fagfélaga. Að minnsta kosti fimm aðilar hans skulu vera óháðir framúrskarandi fræðimenn. Tíu aðilar hans skulu vera fulltrúar stofnana um starfstengdan lífeyri.

4. Eftirlitsstjórnin skal skipa aðila í hagsmunahópinn að fengnum tillögum frá viðkomandi hagsmunaaðilum. Eftirlitsstjórnin skal, við ákvörðunartökuna og eftir því sem unnt er, tryggja að viðeigandi jafnt hlutfall eftir landsvæðum og kynjum og jöfn hlutdeild hagsmunaaðila sé um allt Sambandið.

5. Stofnunin skal veita allar nauðsynlegar upplýsingar, með fyrirvara um þagnarskyldu eins og sett er fram í 70. gr. og tryggja hagsmunahópum fullnægjandi skrifstofuáðstöðu. Aðilar að hagsmunahópum fyrir hönd stofnana sem eru ekki reknar í hagnaðarskyni og eru ekki á vegum atvinnufyrirtækja, skulu hljóta fullnægjandi þóknun. Hagsmunahópnum er heimilt að stofna vinnuhópa um tæknileg atriði. Aðilar hagsmunahópa skulu sitja í tvö og hálf ár og eftir það skal hefja nýtt valferli.

Aðilum hagsmunahópa er heimilt að sitja tvö tímabil í röð.

6. Hagsmunahópum er heimilt að leggja fram álit og veita stofnuninni ráð um málefni sem tengjast verkefnum stofnunarinnar, með sérstaka áherslu á verkefni sem sett eru fram í 10.–16. gr. og 29., 30. og 32. gr.

7. Hagsmunahópar skulu setja sér starfsreglur með tveimur þriðju meirihluta atkvæða aðila sinna.

8. Stofnunin skal birta opinberlega álit og ráðgjöf hagsmunahópa og niðurstöður samráðs við þá.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

38. gr.

Verndarráðstafanir

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal tryggja að engin ákvörðun, sem samþykkt er skv. 18. eða 19. gr., gangi á neinn hátt á fjárhagslegar ábyrgðir aðildarríkjanna.

2. Aðildarríki er heimilt, telji það að ákvörðun sem tekin er skv. 3. mgr. 19. gr. gangi á fjárhagslega ábyrgð þess, að tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA um það innan tveggja vikna frá tilkynningu um ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA til lögbæra yfirvaldsins um að ákvörðunin muni ekki koma til framkvæmda hjá lögbæra yfirvaldinu.

Aðildarríkið skal, í tilkynningu sinni, útskýra greinilega og ítarlega hvers vegna og hvernig ákvörðunin gangi á fjárhagslega ábyrgð þess.

Fresta skal ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA ef um slíka tilkynningu er að ræða.

Eftirlitsstofnun EFTA skal upplýsa aðildarríkið, innan eins mánaðar frá tilkynningu aðildarríkisins, um það hvort hún standi við ákvörðun sína, breyti henni eða afturkalli. Eftirlitsstofnun EFTA skal, ef hún stendur við ákvörðunina eða breytir henni, lýsa því yfir að hún hafi ekki áhrif á fjárhagslegar ábyrgðir.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal taka ákvörðun, ef Eftirlitsstofnun EFTA stendur við ákvörðunina, með meirihluta greiddra atkvæða á fundi sínum eigi síðar en tveimur mánuðum frá því að Eftirlitsstofnun EFTA sendi aðildarríkinu tilkynningu um hvort ákvörðun hennar standi eða ekki, eins og sett er fram í fjórðu undirgrein.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu hlutaðeigandi EFTA-ríkis til stofnunarinnar og framkvæmdastjórnarinnar. Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að standa við ákvörðun, breyta henni eða afturkalla skal tekin á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA skal felld úr gildi ef fastanefnd EFTA-ríkjanna, eftir að hafa athugað málið, tekur ekki ákvörðun um að standa við hana í samræmi við fimmtu undirgrein.

3. Aðildarríki er heimilt, telji það að ákvörðun sem tekin er skv. 3. mgr. 18. gr. gangi á fjárhagslega ábyrgð þess, að tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA og ráðinu, innan þriggja vinnudaga frá tilkynningu um ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA til lögbæra yfirvaldsins, að ákvörðunin muni ekki koma til framkvæmda hjá lögbæra yfirvaldinu.

Aðildarríkið skal, í tilkynningu sinni, útskýra greinilega og ítarlega hvers vegna og hvernig ákvörðunin gengur á fjárhagslega ábyrgð þess.

Fresta skal ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA ef um slíka tilkynningu er að ræða.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal boða til fundar innan tíu virkra daga og taka ákvörðun með einföldum meirihluta fulltrúa um hvort afturkalla skuli ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA. Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu EFTA-ríkisins til stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar og ráðsins.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA skal felld úr gildi ef ráðið, eftir að hafa athugað málið, tekur ekki ákvörðun um að viðhalda ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við fjórðu undirgrein.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Hafi fastanefnd EFTA-ríkjanna tekið ákvörðun skv. 3. mgr. um að afturkalla ekki ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA, sem varðar 3. mgr. 18. gr., og aðildarríkið telur enn að ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA gangi á fjárhagslegt ábyrgðarsvið þess er því aðildarríki heimilt að láta Eftirlitsstofnunar EFTA vita og óska þess að ráðið taki málið til endurskoðunar. Hlutaðeigandi aðildarríki skal á skilmerkilegan hátt setja fram ástæðurnar fyrir ágreiningi þess við ákvörðun fastanefndar EFTA-ríkjanna.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal staðfesta upphaflega ákvörðun sína eða taka nýja ákvörðun í samræmi við 3. mgr. innan fjögurra vikna frá tilkynningunni sem um getur í fyrstu undirgrein.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu EFTA-ríkisins til stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar og ráðsins. Fastanefnd EFTA-ríkjanna getur framlengt fjögurra vikna tímabilið um fjórar vikur ef sérstakar aðstæður krefjast þess.

5. Sérhver misnotkun á þessari grein, einkum í tengslum við ákvörðun stofnunarinnar sem hefur hvorki umtalsverð né efnisleg fjárhagsleg áhrif, skal teljast ósamrýmanleg innri markaðnum og því bönnuð.

6. Ef ákvörðun í máli sem fellur undir 3. mgr. 19. gr., með hliðsjón af 20. gr., eftir því sem við á, og varðar ágreining sem einnig tekur til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, er frestað eða felld úr gildi samkvæmt þessari grein, skal einnig fresta eða fella úr gildi allar samhliða ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA í viðkomandi máli.

Ef stofnunin breytir ákvörðun sinni eða afturkallar hana, í slíkum tilvikum, skal stofnunin, án ástæðulausrar tafar, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

39. gr.

Tilhögun ákvarðanatöku

1. Stofnunin skal, áður en hún tekur ákvarðanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð, tilkynna tilgreindum viðtakendum um fyrirætlun sína um að samþykkja ákvörðunina, og, með fullu tilliti til þess hversu málið er brýnt, flókið og hvaða afleiðingar það kann að hafa, setja tímamörk fyrir viðtakandann til að gefa álit sitt á málinu. Þetta gildir að breyttu breytanda um tilmælin sem um getur í 3. mgr. 17. gr.

Þegar stofnunin semur drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við þessa reglugerð skal hún tilkynna það Eftirlitsstofnun EFTA og, með fullu tilliti til þess hversu málið er brýnt, flókið og hvaða afleiðingar það kann að hafa, setja tímamörk sem Eftirlitsstofnun EFTA hefur til að gera einstaklingum eða lögaðilum, þ.m.t. lögbæru yfirvaldi sem er viðtakandi ákvörðunarinnar sem verður tekin, kleift að gefa álit sitt á málinu.

2. Í ákvörðunum stofnunarinnar skal taka fram hvaða ástæðum þær byggjast á.

3. Tilkynna skal viðtakendum ákvarðana stofnunarinnar um þau lagalegu úrræði sem standa þeim til boða samkvæmt þessari reglugerð.

4. Þegar stofnunin hefur tekið ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. 18. gr. skal hún endurskoða þá ákvörðun með viðeigandi millibili.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Þegar Eftirlitsstofnun EFTA hefur tekið ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. 18. gr. skal hún endurskoða þá ákvörðun með viðeigandi millibili. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna stofnuninni um væntanlegar endurskoðanir, svo og um öll málsatvik sem skipta máli fyrir endurskoðunina.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að breyta eða afturkalla ákvörðun skal tekin á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert. Stofnunin skal, tímanlega fyrir áformaða endurskoðun, senda Eftirlitsstofnun EFTA niðurstöðurnar, ásamt drögum, gerist þess þörf

5. Ákvarðanirnar, sem stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, tekur skv. 17., 18. og 19. gr., skulu birtar opinberlega og tekið skal fram að um auðkenni hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds eða fjármálastofnunar sé að ræða og megininntak ákvörðunarinnar, nema slík birting stangist á við lögmæta hagsmuni fjármálastofnana við verndun viðskiptaleyndarmála þeirra eða gæti alvarlega stefnt í voða eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta.

III. KAFLI

SKIPULAG

1. ÞÁTTUR

EFTIRLITSSTJÓRN

40. gr.

Skipan

1. Eftirlitsstjórnin skal skipuð:

- a) formanni, án atkvæðisréttar,
- b) forstöðumanni opinbers landsyfirvalds, sem er lögbær eftirlitsaðili með fjármála- stofnunum í hverju aðildarríki, og forstöðumanni opinbers landsyfirvalds, sem er lögbær eftirlitsaðili með þátttakendum á fjármálamarkaði í hverju EFTA-ríki, án atkvæðisréttar, og skal hann mæta til fundar a.m.k. tvisvar á ári,
- c) einum fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar, án atkvæðisréttar,
- d) einum fulltrúa Evrópska kerfisáhætturáðsins, án atkvæðisréttar,
- e) einum fulltrúa frá hvorri af hinum tveimur evrópsku eftirlitsstofnunum og Eftirlits- stofnun EFTA, án atkvæðisréttar.

2. Eftirlitsstjórnin skal koma reglulega saman til fundar með hagsmunahópum, eigi sjaldnar en tvisvar á ári.

3. Hvert lögbært yfirvald skal bera ábyrgð á að tilnefna háttsettan varamann úr eigin röðum og getur hann komið í stað aðilans í eftirlitsstjórninni, sem um getur í b-lið 1. mgr., í forföllum hans.

4. Í þeim aðildarríkjum þar sem fleiri en eitt yfirvald ber ábyrgð á eftirlitinu samkvæmt þessari reglugerð skulu þau sammælast um sameiginlegan fulltrúa. Engu að síður getur þessi aðili komið með fulltrúa frá viðkomandi landsbundinni stofnun, sem er án atkvæðaréttar, ef umræðuefni eftirlits- stjórnarinnar fellur ekki undir valdsvið landsbundna yfirvaldsins sem nýtur fyrirsvars aðila sem um getur í b-lið 1. mgr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

5. Eftirlitsstjórnin getur ákveðið að leyfa áheyrnarfulltrúa.

Framkvæmdastjórinn getur tekið þátt í fundum eftirlitsstjórnarinnar, án atkvæðisréttar.

41. gr.

Innri nefndir og umræðuhópar

1. Eftirlitsstjórnin getur komið á fót innri nefndum eða umræðuhópum um sérstök verkefni sem eftirlitsstjórninni hafa verið falin, og getur kveðið á um úthlutun tiltekinna, skýrt afmarkaðra verkefna og ákvarðana til innri nefnda eða hópa, stjórnarinnar eða formannsins.

2. Eftirlitsstjórnin skal, skv. 19. gr., kalla saman sjálfstæðan umræðuhóp til að greiða fyrir óvillhallri lausn deilumálsins, og skal hann skipaður formanninum og tveimur aðilum hennar, sem eru ekki fulltrúar þeirra lögbæru yfirvalda sem eru aðilar að deilumálinu og hafa hvorki hagsmuni að gæta í deilunni né bein tengsl við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

3. Umræðuhópurinn skal, með fyrirvara um 2. mgr. 19. gr., leggja fram tillögu til lokasamþykkis eftirlitsstjórnarinnar, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í þriðju undirgrein 1. mgr. 44. gr.

4. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja starfsreglur fyrir umræðuhópinn sem um getur í 2. mgr.

42. gr.

Sjálfstæði

Formaðurinn og atkvæðisbærir aðilar í eftirlitsstjórninni skulu, við framkvæmd þeirra verkefna sem reglugerð þessi felur þeim, starfa með sjálfstæðum hætti, hlutlægt og aðeins í þágu hagsmuna Sambandsins í heild sinni og skulu hvorki leita eftir né taka við fyrirætlum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, frá neinni ríkisstjórn aðildarríkis eða öðrum opinberum eða einkareknum aðila.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast eftir að hafa áhrif á aðila í eftirlitsstjórninni er þeir sinna verkefnum sínum.

43. gr.

Verkefni

1. Eftirlitsstjórnin skal leiðbeina stofnuninni við vinnu hennar og stýra ákvarðanatökunni sem um getur í II. kafla.

2. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja álit, tilmæli og ákvarðanir, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA og birta ráðleggingarnar sem um getur í II. kafla.

3. Eftirlitsstjórnin skal skipa formanninn.

4. Eftirlitsstjórnin skal, fyrir 30. september hvers árs, samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar fyrir komandi ár, á grundvelli tillögu stjórnarinnar, og senda hana Evrópuþinginu, ráðinu, Eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-ríkjanna og framkvæmdastjórninni til upplýsingar.

Starfsáætlunin skal samþykkt með fyrirvara um árlega fjárlagagerð og skal gerð opinber.

5. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja ársskýrslu um starfsemi stofnunarinnar á grundvelli tillögu stjórnarinnar, þ.m.t. um frammistöðu formannsins í starfi, á grundvelli draga að skýrslu sem um getur í

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

7. mgr. 53. gr. og senda hana til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, endurskoðunar-réttarins, efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna eigi síðar en 15. júní ár hvert. Skýrslan skal gerð opinber.

6. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar til margra ára og senda hana Evrópuþinginu, ráðinu, Eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-ríkjanna og framkvæmdastjórninni til upplýsingar.

Samþykkja skal starfsáætlunina til margra ára með fyrirvara um árlega fjárlagagerð og skal gera hana opinbera.

7. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja fjárhagsáætlunina í samræmi við 63. gr.

8. Eftirlitsstjórnin skal vera sett yfir formanninn og framkvæmdastjórnann og getur sagt þeim upp störfum í samræmi við 5. mgr. 48. gr., eða 5. mgr. 51. gr., eftir því sem við á.

44. gr.

Ákvarðanataka

1. Ákvarðanir eftirlitsstjórnarinnar skulu teknar með atkvæðum einfalds meirihluta stjórnarmanna. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Eftirlitsstjórnin skal, að því er varðar gerðirnar sem nefndar eru í 10.–16. gr. og ráðstafanir og ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt þriðju undirgrein 5. mgr. 9. gr. og VI. kafla, þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessarar neðanmálsgreinar, taka ákvarðanir á grundvelli aukins meirihluta stjórnarmanna, eins og skilgreint er í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.

Að því er varðar ákvarðanir skv. 3. mgr. 19. gr., um ákvarðanir sem eru teknar af eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli, skal telja að sú ákvörðun, sem lögð er til af kærunefndinni, sé samþykkt, ef hún er samþykkt af einföldum meirihluta, nema henni sé hafnað af fulltrúum, sem eru fulltrúar minnihluta sem getur stöðvað framgang mála eins og skilgreint er í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og í 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.

Samþykkja skal allar aðrar ákvarðanir, í samræmi við 3. mgr. 19. gr., sem umræðuhópurinn leggur fram, með einföldum meirihluta fulltrúa í eftirlitsstjórninni. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Ákvæði þessarar málsgreinar skulu gilda, að breyttu breytanda, þegar um ræðir drög sem hafa verið samin fyrir Eftirlitsstofnun EFTA samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar.

2. Formaðurinn skal boða til funda í eftirlitsstjórninni að eigin frumkvæði, eða ef þriðjungur aðila hennar óskar þess, og skal formaðurinn stýra þeim.

3. Eftirlitsstjórnin setur sér starfsreglur og birtir þær.

4. Í starfsreglunum skal með ítarlegum hætti lýsa því fyrirkomulagi, sem gildir við atkvæðagreiðslu, þ.m.t. og eftir því sem við á, reglum um ákvörðunarþæran meirihluta. Stjórnarmenn án atkvæðisréttar og áheyrnarfulltrúar, að undanskildum formanninum og framkvæmdastjórnunum ásamt fulltrúa Eftirlitsstofnunar EFTA, skulu ekki sitja umræður í eftirlitsstjórninni sem varða einstakar fjármálastofnanir, nema kveðið sé á um annað í 3. mgr. 75. gr. eða í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Aðilar EFTA-ríkjanna í eftirlitsstjórninni samkvæmt lið b) í 1. mgr. 40. gr. skulu hafa rétt til að sitja umræður í eftirlitsstjórninni sem varða einstaka þátttakendur á fjármálamörkuðum.

2. ÞÁTTUR

STJÓRN

45. gr.

Skipan

1. Stjórnina skipa formaðurinn ásamt sex öðrum fulltrúum í eftirlitsstjórninni, sem kosnir eru af og úr hópi atkvæðisbærra fulltrúa í eftirlitsstjórninni.

Aðrir stjórnarmenn en formaðurinn skulu hafa varamann sem getur tekið sæti þeirra í forföllum viðkomandi stjórnarmanns.

Skipunartími stjórnarmanna, sem eftirlitsstjórnin kýs, skal vera tvö og hálf ár. Heimilt er að framlengja þann tíma einu sinni. Samsetning stjórnarinnar skal vera í jafnvægi og hlutfallsleg og endurspeglar Sambandið í heild sinni. Umboð til stjórnarsetu skulu skarast og gildir viðeigandi tilhögun á skiptingum.

2. Samþykkja skal ákvarðanir stjórnarinnar á grundvelli meirihluta viðstaddra stjórnarmanna. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Framkvæmdastjórinn og fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skulu taka þátt í fundum stjórnarinnar, án atkvæðisréttar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skal hafa atkvæðisrétt um málefni sem um getur í 63. gr.

Stjórnin skal setja sér starfsreglur og gera þær opinberar.

3. Formaðurinn skal boða til stjórnarfunda að eigin frumkvæði, eða ef a.m.k. þriðjungur stjórnarmanna óskar þess, og skal formaðurinn stýra þeim.

Stjórnin skal koma saman fyrir hvern fund í eftirlitsstjórninni og eins oft og stjórnin telur nauðsyn á. Hún skal koma saman a.m.k. fimm sinnum á ári.

4. Stjórnarmönnum er heimilt, með fyrirvara um starfsreglur stjórnarinnar, að leita aðstoðar ráðgjafa eða sérfræðinga. Stjórnarmenn án atkvæðisréttar, að framkvæmdastjóranum undanskildum, skulu ekki vera viðstaddir umræður innan stjórnarinnar sem varða einstakar fjármálastofnanir.

46. gr.

Sjálfstæði

Stjórnarmenn skulu vera óháðir og hlutlægir í störfum sínum og starfa einungis í þágu Sambandsins og hvorki leita eftir né taka við fyrimælum frá stofnunum eða sérstofnunum Sambandsins, stjórnvöldum aðildarríkis eða öðrum opinberum aðila eða einkaaðila.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né nokkur annar opinber aðili eða einkaaðili skal leita eftir því að hafa áhrif á stjórnarmenn þegar þeir sinna verkefnum sínum.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

47. gr.

Verkefni

1. Stjórnin skal tryggja að stofnunin gegni hlutverki sínu og sinni verkefnum sínum í samræmi við þessa reglugerð.
2. Stjórnin skal gera tillögu að starfsáætlun til eins árs og til margra ára til samþykktar í eftirlitsstjórninni.
3. Stjórnin skal beita valdheimildum sínum að því er varðar fjárhagsáætlanir í samræmi við 63. gr. og 64. gr.
4. Stjórnin skal samþykkja starfsmannastefnu stofnunarinnar og nauðsynlegar framkvæmdar-ráðstafanir í starfsmannareglum embættismanna Evrópubandalaganna (hér á eftir „starfsmanna-reglurnar“) skv. 2. mgr. 68. gr.
5. Stjórnin skal samþykkja sérákvæðin um rétt til aðgangs að skjölum stofnunarinnar í samræmi við 72. gr.
6. Stjórnin skal gera tillögu að ársskýrslu, sem byggð er á drögum sem um getur í 7. mgr. 53. gr., um starfsemi stofnunarinnar, þ.m.t. um frammistöðu formannsins í starfi, til samþykkis í eftirlitsstjórninni.
7. Stjórnin skal setja sér starfsreglur og gera þær opinberar.
8. Stjórnin skal skipa fulltrúa í kærunefndina og víkja þeim frá störfum í samræmi við 3. mgr. og 5. mgr. 58. gr.

3. ÞÁTTUR

FORMAÐUR

48. gr.

Skipun og verkefni

1. Formaður skal fara fyrir stofnuninni og skal hann vera óháður sérfræðingur í fullu starfi.

Formaðurinn skal bera ábyrgð á að undirbúa starf eftirlitsstjórnarinnar og stýra fundum, bæði hennar og stjórnarinnar.

2. Eftirlitsstjórnin skipar formanninn á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármála-stofnunum og -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og stjórnun, í kjölfar opins valferlis.

Evrópuþinginu er heimilt, áður en sá einstaklingur sem valinn er tekur til starfa og allt að einum mánuði eftir að eftirlitsstjórnin hefur valið hann, að andmæla tilnefningu hans, eftir að hafa hlýtt á hann.

Eftirlitsstjórnin skal einnig kjósa varamann úr eigin röðum til að sinna störfum formannsins í fjarveru hans. Varamaðurinn skal ekki valinn úr hópi stjórnarmanna.

3. Skipunartími formannsins skal vera fimm ár og er heimilt að framlengja hann einu sinni.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Eftirlitsstjórnin skal, á síðustu níu mánuðunum áður en fimm ára skipunartími formannsins rennur út, leggja mat á:

- a) árangurinn sem náðst hefur á fyrsta skipunartímabilinu og hvernig honum var náð,
- b) verkefni og kröfur stofnunarinnar á komandi árum.

Eftirlitsstjórninni er heimilt að framlengja skipunartíma formannsins einu sinni, að teknu tilliti til matsins, með fyrirvara um staðfestingu Evrópuþingsins.

5. Aðeins Evrópuþingið getur vikið formanninum úr starfi í kjölfar ákvörðunar eftirlitsstjórnarinnar.

Formaðurinn skal ekki koma í veg fyrir að eftirlitsstjórnin ræði mál sem varða hann sjálfan, einkum þörf fyrir brottrekstur hans, og ekki taka þátt í umræðum þar að lútandi.

49. gr.

Sjálfstæði

Formaðurinn skal, með fyrirvara um hlutverk eftirlitsstjórnarinnar hvað varðar verkefni formanns, hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, frá neinni ríkisstjórn aðildarríkis eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né nokkur annar opinber aðili eða einkaaðili skal leita eftir því að hafa áhrif á formanninn þegar hann sinnir verkefnum sínum.

Í samræmi við starfsmannareglurnar, sem um getur í 68. gr., skal formaðurinn áfram vera bundinn af þeirri skyldu að gæta ráðvendni og þagmælsku ef hann þiggur tiltekin störf eða hlunnindi að starfstímanum loknum.

50. gr.

Skýrsla

1. Evrópuþingið og ráðið geta beðið formanninn eða varamann hans að gefa yfirlýsingu en verða þó að virða að fullu sjálfstæði hans. Formaðurinn skal gefa yfirlýsingu frammi fyrir Evrópuþinginu og svara spurningum þingmanna þess hvenær sem þess er óskað.

2. Formaðurinn skal skila Evrópuþinginu skriflegri skýrslu um helstu starfsemi stofnunarinnar, þegar þess er óskað, og eigi síðar en 15 dögum áður en hann gefur yfirlýsinguna sem um getur í 1. mgr.

3. Auk þeirra upplýsinga, sem um getur í 11.–18. gr., 20. gr. og 33. gr., skal skýrslan einnig innihalda viðkomandi upplýsingar sem Evrópuþingið óskar eftir í einstaka tilvikum.

4. ÞÁTTUR

FRAMKVÆMDASTJÓRI

51. gr.

Skipun

1. Stofnunin skal vera undir stjórn framkvæmdastjóra sem skal vera óháður sérfræðingur í fullu starfi.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Eftirlitsstjórnin skipar framkvæmdastjórnann, eftir staðfestingu Evrópuþingsins og í kjölfar opins valferlis, á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármálastofnunum og á -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og -stjórnun og stjórnunarreynslu.

3. Skipunartími framkvæmdastjórnans skal vera fimm ár og er heimilt að framlengja hann einu sinni.

4. Eftirlitsstjórnin skal, á síðustu níu mánuðunum fyrir lok skipunartíma framkvæmdastjórnans, einkum leggja mat á:

- a) árangurinn sem náðst hefur á fyrsta skipunartímabilinu og hvernig honum var náð,
- b) skyldur og kröfur stofnunarinnar á komandi árum.

Eftirlitsstjórnin getur framlengt skipunartíma framkvæmdastjórnans einu sinni, að teknu tilliti til matsins sem um getur í fyrstu undirgrein.

5. Einungis er hægt að víkja framkvæmdastjóranum úr starfi með ákvörðun eftirlitsstjórnarinnar.

52. gr.

Sjálfstæði

Framkvæmdastjórnin skal hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, stjórnvöldum aðildarríkis eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum, með fyrirvara um hlutverk stjórnar og eftirlitsstjórnar, eftir því sem við á, hvað varðar verkefni framkvæmdastjórnans.

Hvorki aðildarríki, stofnanir, aðilar Sambandsins eða aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leita eftir því að hafa áhrif á framkvæmdastjórnann þegar hann sinnir verkefnum sínum.

Framkvæmdastjórnin skal að loknu starfi, í samræmi við starfsmannareglurnar sem um getur í 68. gr., áfram vera bundinn af þeirri skyldu að gæta ráðvendni og þagmælsku að því er varðar viðtöku tiltekinna stöðuveitinga eða hlunninda.

53. gr.

Verkefni

1. Framkvæmdastjórnin skal annast stjórnun stofnunarinnar og undirbúa starf stjórnarinnar.

2. Framkvæmdastjórnin skal bera ábyrgð á að hrinda í framkvæmd árlegri starfsáætlun stofnunarinnar undir leiðsögn eftirlitsstjórnarinnar og með eftirliti stjórnarinnar.

3. Framkvæmdastjórnin skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að stofnunin starfi í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, þ.m.t. að samþykkja innri stjórnsýslufyrirmæli og birta tilkynningar.

4. Framkvæmdastjórnin skal setja saman starfsáætlun til margra ára, eins og um getur í 2. mgr. 47. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal setja saman starfsáætlun fyrir komandi ár, eigi síðar en 30. júní hvert ár, eins og um getur í 2. mgr. 47. gr.

6. Framkvæmdastjórnin skal gera fyrstu drög að fjárhagsáætlun stofnunarinnar samkvæmt 63. gr. og framkvæma fjárhagsáætlun stofnunarinnar skv. 64. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

7. Ár hvert skal framkvæmdastjórinn semja drög að skýrslu með einum þætti um eftirlitsstarfsemi stofnunarinnar og annan um málefni er varða fjármál og stjórnsýslu.

8. Framkvæmdastjórinn skal beita heimildunum sem mælt er fyrir um í 68. gr. varðandi starfsfólk stofnunarinnar og stýra starfsmannamálum.

IV. KAFLI

SAMEIGINLEGAR STOFNANIR EVRÓPSKU EFTIRLITSSTOFNANANNA

1. ÞÁTTUR

SAMEIGINLEG NEFND EVRÓPSKRA EFTIRLITSSTOFNANA

54. gr.

Stofnsetning

1. Sameiginlegri nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna er hér með komið á fót.
2. Sameiginlega nefndin skal vera samstarfsvettvangur þar sem stofnunin skal eiga reglulegt og náið samstarf og tryggja samkvæmni þvert á atvinnugreinar við evrópsku eftirlitsstofnanir (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina), einkum að því er varðar:
 - fjármálasamsteypur,
 - reikningshald og endurskoðun,
 - mat á þjóðhagsvarúð þvert á atvinnugreinar, áhættu og veikleika fyrir fjármálastöðugleika,
 - fjárfestingarvörur til smásölu,
 - ráðstafanir í baráttunni gegn peningabætti og
 - upplýsingaskipti við Evrópska kerfisáhætturáðið og þróun tengsla við ráðið og evrópsku eftirlitsstofnanir.
3. Sameiginlega nefndin skal hafa sérstakt starfsfólk sem evrópsku eftirlitsstofnanir láta henni í té og skal það annast skrifstofuhald hennar. Stofnunin skal leggja fullnægjandi fjármagn af mörkum til að mæta kostnaði vegna stjórnunar, grunnvirkja og rekstrar.
4. Sameiginlega nefndin skal leysa ágreiningsefni í samræmi við 56. gr. þegar fjármálastofnun nær þvert á mismunandi atvinnugreinar.

55. gr.

Skipan

1. Sameiginlega nefndin skal skipuð formönnum evrópsku eftirlitsstofnananna og, eftir atvikum, formanni þeirra undirnefnda sem stofnaðar eru skv. 57. gr.
2. Þjóða skal framkvæmdastjóranum, fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar og fulltrúa Evrópska kerfisáhætturáðsins að sitja fundi sameiginlegu nefndarinnar sem áheyrnarfulltrúar, og einnig fundi undirnefndanna sem um getur í 57. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Skipa skal formann sameiginlegu nefndarinnar til eins árs í senn úr hópi formanna evrópsku eftirlitsstofnananna og skulu þeir skiptast á að taka formennskuna að sér. Formaður sameiginlegu nefndarinnar skal vera varaformaður Evrópska kerfisáætturáðsins.

4. Sameiginlega nefndin setur sér starfsreglur og birtir þær. Í reglunum má tilgreina frekari þátttakendur á fundum sameiginlegu nefndarinnar.

Sameiginlega nefndin skal koma saman a.m.k. einu sinni á tveggja mánaða fresti.

56. gr.

Sameiginleg afstaða og sameiginlegar gerðir

Stofnunin skal, ef við á og innan gildissviðs verkefna hennar í II. kafla, einkum að því er varðar framkvæmd tilskipunar 2002/87/EB, ná sameiginlegri afstöðu með evrópsku eftirlitsstofnunum (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) eins og við á.

Stofnunin og evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) skulu, eins og við á, samþykkja hliðstæðar gerðir skv. 10.–15. gr., 17., 18. eða 19. gr. þessarar reglugerðar í tengslum við beitingu tilskipunar 2002/87/EB og annarra gerða Sambandsins sem getið er um í 2. mgr. 1. gr. og falla einnig undir verksvið evrópsku eftirlitsstofnananna (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar).

57. gr.

Undirnefndir

1. Að því er 56. gr. varðar er undirnefnd um fjármálasamsteypur stofnuð undir sameiginlegu nefndinni.

2. Undirnefndin skal skipuð aðilunum sem um getur í 1. mgr. 55. gr. og einum háttsettum fulltrúa frá starfandi starfsfólki viðkomandi lögbærs yfirvalds frá hverju aðildarríki ásamt einum háttsettum fulltrúa viðkomandi lögbærs yfirvalds frá hverju EFTA-ríki og einum fulltrúa Eftirlitsstofnunar EFTA.

3. Undirnefndin skal kjósa formann úr eigin hópi og skal hann einnig vera aðili að sameiginlegu nefndinni.

4. Sameiginlegu nefndinni er heimilt að koma á fót frekari undirnefndum.

2. ÞÁTTUR

KÆRUNEFND

58. gr.

Samsetning og rekstur

1. Kærunefndin skal vera sameiginleg stofnun evrópsku eftirlitsstofnananna.

2. Kærunefndin skal skipuð sex aðilum og sex varamönnum, sem skulu vera vel metnir aðilar sem sýnt er að búi yfir víðeigandi þekkingu og starfsreynslu, þ.m.t. reynslu af eftirlitsstörfum, í nægjanlega háttsettri stöðu á sviði bankaþjónustu, váttrygginga, starfstengds lífeyris, verðbréfamörkuðum eða annarri fjármálaþjónustu, að undanskildu fyrirbyggjandi starfsfólki lögbærra yfirvalda

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

eða annarra stofnana á innlendum vettvangi eða hjá Sambandinu sem taka þátt í starfsemi stofnunarinnar. Kærunefndin skal búa yfir fullnægjandi lögfræðilegri sérþekkingu til að veita lagalega sérfræðiráðgjöf um lögmati valdbeitingar stofnunarinnar.

Kærunefndin skal tilnefna formann.

3. Stjórnin skal skipa tvo kærunefndarmenn og tvo varamenn af úrtakslista yfir umsækjendur sem framkvæmdastjórnin gerir tillögu um eftir að auglýst hefur verið eftir yfirlýsingum um áhuga í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og að höfðu samráði við eftirlitsstjórnina.

Aðra nefndarmenn skal skipa í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

4. Skipunartími kærunefndarmanna skal vera fimm ár. Heimilt er að framlengja þann skipunartíma einu sinni.

5. Kærunefndarmanni, sem stjórn stofnunarinnar skipar, skal ekki vikið úr starfi á skipunartíma hans nema hann hafi verið fundinn sekur um alvarlegt misferli og stjórnin taki ákvörðun um slíkt að höfðu samráði við eftirlitsstjórnina.

6. Ákvarðanir kærunefndarinnar skulu samþykktar með meirihluta a.m.k. fjögurra nefndarmanna af sex. Ef ákvörðun sem hefur verið kærð fellur innan gildissviðs þessarar reglugerðar skal a.m.k. annar þeirra tveggja kærunefndarmanna, sem stjórnin skipaði, vera í meirihlutanum sem tekur ákvörðunina.

7. Formaður kærunefndar boðar til fundar þegar nauðsyn krefur.

8. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu tryggja kærunefndinni fullnægjandi stuðning við rekstur og skrifstofuhald í gegnum sameiginlegu nefndina.

59. gr.

Óhæði og óhlutdrægni

1. Kærunefndarmenn skulu vera óháðir við ákvarðanatöku sína. Þeir skulu ekki vera bundnir af neinum fyrirmælum. Þeir skulu ekki gegna öðrum skyldustörfum í tengslum við stofnunina, stjórn eða eftirlitsstjórn hennar.

2. Kærunefndarmenn skulu ekki taka þátt í kærumeðferð hafi þeir þar einkahagsmuna að gæta eða hafi þeir áður komið að málinu sem fulltrúar einhvers aðilanna að kærumeðferðinni eða hafi þeir átt þátt í að taka ákvörðunina sem kærð er.

3. Telji kærunefndarmaður að ekki sé rétt að annar nefndarmaður taki þátt í kærumeðferð af þeim ástæðum sem um getur í 1. og 2. mgr., eða af einhverri annarri ástæðu, skal hann tilkynna kærunefndinni um það.

4. Hverjum aðila að kærumeðferðinni er heimilt að andmæla þátttöku kærunefndarfulltrúa með skírskotun í einhverja þá ástæðu, sem nefnd er í 1. og 2. mgr., eða ef einhver nefndarfulltrúi er grunaður um hlutdrægni.

Slík andmæli skulu ekki tekin til greina ef þau eru byggð á þjóðerni nefndarmanna eða ef viðkomandi aðili að kærumeðferðinni hefur hafið aðra málsmeðferð en andmæli við samsetningu kærunefndarinnar, þótt hann hafi haft vitneskju um að ástæða var til andmæla.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

5. Kærunefndin skal ákveða, án þátttöku hlutadeigandi kærunefndarfulltrúa, hvað skuli gert í þeim tilvikum sem um getur í 1. og 2. mgr.

Við töku þessarar ákvörðunar tekur varamaður hlutadeigandi nefndarfulltrúa sæti hans í kærunefndinni. Formaðurinn skal tilnefna staðgengil úr hópi tiltækra varamanna ef varamaðurinn lendir í sambærilegri aðstöðu og nefndarmaður.

6. Fulltrúar í kærunefnd skulu starfa sjálfstætt og í þágu almennings.

Í þeim tilgangi skulu þeir gefa yfirlýsingu um skuldbindingar og um hagsmuni, þar sem annaðhvort kemur fram að þeir eigi engra hagsmuna að gæta, sem gætu skaðað óhæði þeirra, eða hvaða beinna eða óbeinna hagsmuna þeir eigi að gæta, sem gætu talist skaða óhæði þeirra.

Þessar yfirlýsingar skulu birtar opinberlega ár hvert og með skriflegum hætti.

V. KAFLI

ÚRRÆÐI

60. gr.

Kæur

1. Einstaklingum eða lögaðilum, þ.m.t. lögbærum yfirvöldum, er heimilt að kæra ákvörðun stofnunarinnar sem um getur í 17., 18. og 19. gr., og aðrar ákvarðanir er stofnunin tekur í samræmi við þær gerðir Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr., sem beint er að viðkomandi aðila, eða gegn ákvörðun sem varðar hann beint eða óbeint, þótt henni sé beint að öðrum aðila.

2. Kæran og rökin fyrir henni skulu lögð skriflega fyrir stofnunina innan tveggja mánaða frá því að hlutadeigandi aðila barst tilkynning um ákvörðunina eða, hafi engin tilkynning verið send, frá þeim degi þegar stofnunin birti ákvörðun sína.

Kærunefndin skal taka afstöðu til kærunnar innan tveggja mánaða frá því að hún er lögð fram.

3. Kæra, sem lögð er fram skv. 1. mgr., hefur ekki áhrif til frestunar.

Kærunefndin getur þó frestað beitingu hinnar umdeildu ákvörðunar ef hún telur aðstæður krefjast þess.

4. Ef kæra er tæk skal kærunefndin rannsaka hvort hún er byggð á málefnalegum grunni. Hún skal hvetja aðila að kærumeðferðinni til að gera athugasemdir við tilkynningar hennar eða miðlun upplýsinga frá öðrum aðilum að kærumeðferðinni, innan tilgreindra tímamarka. Aðilar að kærumeðferðinni skulu hafa rétt til að gera munnlegar athugasemdir.

Ef kæra varðar ákvörðun stofnunarinnar sem var tekin skv. 19. gr., með hliðsjón af 20. gr., eftir því sem við á, í máli þar ágreiningurinn tekur einnig til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, skal kærunefndin hvetja hlutadeigandi lögbært yfirvald EFTA-ríkjanna til að gera athugasemdir við miðlun upplýsinga frá aðilum að sáttameðferðinni, innan tilgreindra tímamarka. Hlutadeigandi lögbært yfirvald EFTA-ríkjanna skal hafa rétt til að gera munnlegar athugasemdir.

5. Kærunefndinni er heimilt að staðfesta ákvörðun sem þar til bær aðili innan stofnunarinnar tekur eða vísa málinu aftur til þar til bær aðila hjá stofnuninni. Aðili þessi skal bundinn af ákvörðun kærunefndarinnar og skal hann taka breytta ákvörðun að því er varðar viðkomandi mál.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

6. Kærunefndin setur sér starfsreglur og birtir þær.
7. Ákvarðanir sem kærunefndin tekur skulu vera rökstuddar og skal stofnunin birta þær.

61. gr.

Málshöfðun fyrir Evrópudómstólnum

1. Höfða má mál fyrir Evrópudómstólnum, í samræmi við 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, þar sem ákvörðun kærunefndar er vefngd eða, í tilvikum þar sem ekki er hægt að skjóta máli til kærunefndar, ákvörðun stofnunarinnar.
2. Aðildarríki og stofnanir Sambandsins, ásamt einstaklingum eða lögaðilum, geta höfðað dómsmál, í samræmi við 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, fyrir Evrópudómstólnum vegna ákvarðana stofnunarinnar.
3. Ef stofnuninni er skylt að grípa til aðgerða en vanrækir að taka ákvörðun, má hefja málsmeðferð fyrir Evrópudómstólnum vegna vanrækslu, í samræmi við 265. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
4. Stofnuninni er skylt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hlíta dómi Evrópudómstólsins.

VI. KAFLI

FJÁRHAGSÁKVÆÐI

62. gr.

Fjárhagsáætlun stofnunarinnar

1. Tekjur stofnunarinnar, sem er evrópsk stofnun í samræmi við 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópu-bandalaganna⁹⁹ (hér á eftir nefnd „fjárhagsreglugerðin“) skulu einkum samanstanda af hvers konar samsetningu af eftirfarandi:

a) skyldubundnum framlögum frá landsbundnum opinberum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á eftirliti með fjármálastofnunum, og sem fundin eru út með reiknireglu sem byggð er á vægi atkvæða og sett er fram í 3. mgr. 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði. Að því er þessa grein varðar skal umbreytingarákvæði 3. mgr. 3. gr. gilda áfram fram yfir tilgreinda lokadagsetningu hennar, 31. október 2014,

Landsbundin opinber yfirvöld EFTA-ríkjanna skulu leggja fram fjármuni til fjárhagsáætlunar stofnunarinnar í samræmi við þennan lið.

Til þess að ákvarða skyldubundin framlög landsbundinna opinberra yfirvalda EFTA-ríkjanna, sem bera ábyrgð á eftirliti með þátttakendum á fjármálamarkaði samkvæmt þessum lið, skal vægi hvers EFTA-ríkis vera sem hér segir:

Ísland: 2

Liechtenstein: 1

Noregur: 7

99 Stjtið. EB L 248, 16.9.2002, bls. 1.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- b) styrk frá Sambandinu sem færður er í fjárlög Evrópusambandsins (liður um framkvæmdastjórnina),
 - c) öllum gjöldum sem stofnuninni eru greidd í tilvikum sem eru tilgreind í viðkomandi gerningum laga Sambandsins.
2. Til gjalda stofnunarinnar skal að minnsta kosti telja kostnað vegna starfsfólks, þóknana, stjórnunar, grunnvirkja, starfsþjálfunar og rekstrar.
 3. Jafnvægi skal vera milli tekna og útgjalda.
 4. Taka skal saman áætlanir um allar tekjur og útgjöld stofnunarinnar fyrir hvert fjárhagsár, sem samsvarar almanaksárinu, og gera grein fyrir þeim í fjárhagsáætlun stofnunarinnar.

63. gr.

Gerð fjárhagsáætlunar

1. Eigi síðar en 15. febrúar ár hvert skal framkvæmdastjórinn semja drög að yfirliti yfir áætlaðar tekjur og útgjöld fyrir næsta fjárhagsár og senda þau stjórninni og eftirlitsstjórninni, ásamt yfirliti um stöðugildi. Eftirlitsstjórnin skal árlega leggja fram fjárhagsáætlun stofnunarinnar fyrir næsta fjárhagsár sem byggð er á drögum sem framkvæmdastjórinn hefur tekið saman og stjórnin samþykkt. Eftirlitsstjórnin skal senda framkvæmdastjórninni fjárhagsáætlunina, sem inniheldur drög að yfirliti um stöðugildi, eigi síðar en 31. mars. Stjórnin skal samþykkja yfirlitið, sem framkvæmdastjórinn tók saman, áður en fjárhagsáætlunin er samþykkt.
2. Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu (hér á eftir sameiginlega nefnd „fjárveitingavaldið“) fjárhagsáætlunina ásamt drögum að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins.
3. Á grundvelli fjárhagsáætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin fella inn í drögin að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins þá þætti fjárhagsáætlunarinnar sem hún telur nauðsynlega með hliðsjón af yfirlitinu um stöðugildi og fjárhæð styrksins sem veita skal af fjárlögum Evrópusambandsins í samræmi við 313. og 314. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
4. Fjárveitingavaldið skal samþykkja yfirlitið yfir stöðugildi fyrir stofnunina. Fjárveitingavaldið skal heimila fjárveitingar í formi styrks til stofnunarinnar.
5. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja fjárhagsáætlun stofnunarinnar. Hún er gerð endanleg í framhaldi af lokasamþykkt fjárlaga Evrópusambandsins. Ef þörf krefur skal henni breytt til samræmis við þau.
6. Hafi stjórnin í hyggju að hrinda í framkvæmd verkefni sem kann að hafa veruleg áhrif á fjármögnun fjárhagsáætlunar stofnunarinnar skal hún tilkynna fjárveitingavaldinu það án tafar, einkum ef um er að ræða verkefni er varða fasteignir, s.s. leigu eða kaup á byggingum. Hún skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Ef annar hvor handhafi fjárveitingavaldsins hyggst gefa út álit skal hann, innan tveggja vikna frá móttöku upplýsinga um verkefnið, tilkynna stjórninni um fyrirætlun sína um að gefa út slíkt álit. Ef ekki berst svar er stofnuninni heimilt að halda áfram með áætlaða aðgerð.
7. Fjármögnun Sambandsins á stofnuninni á fyrsta starfsári hennar, sem lýkur 31. desember 2011, fellur undir samkomulag fjárveitingavaldsins, eins og kveðið er á um í 47. lið samstarfssamnings milli stofnana um aga í stjórn fjármála og trausta fjármálastjórnun.

64. gr.

Framkvæmd og eftirlit með fjárhagsáætlun

1. Framkvæmdastjórinn skal fara með greiðsluheimildir og skal sjá um framkvæmd fjárhagsáætlunar stofnunarinnar.
2. Gjaldkeri stofnunarinnar skal, eigi síðar en 1. mars eftir lok hvers fjárhagsárs, framsenda bráðabirgðareikningsskilin, ásamt skýrslu um stjórnun fjárhagsáætlunar og fjármála á fjárhagsárinu, til gjaldkera framkvæmdastjórnarinnar og Endurskoðunarréttarins. Bókhaldsstjóri stofnunarinnar skal einnig senda skýrslu um stjórnun fjárhagsáætlunar og fjármálastjórnun til fulltrúa í eftirlitsstjórninni, Evrópuþingsins og ráðsins eigi síðar en 31. mars næsta ár.

Bókhaldsstjóri framkvæmdastjórnarinnar skal síðan gera samstæðureikningsskil úr bráðabirgðareikningsskilum stofnana og sjálfstæðra aðila í samræmi við 128. gr. fjárhagsreglugerðarinnar.
3. Eftir að hafa tekið við athugasemdum Endurskoðunarréttarins um bráðabirgðareikningsskil stofnunarinnar, í samræmi við 129. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, skal framkvæmdastjórinn ganga frá endanlegum reikningsskilum stofnunarinnar á eigin ábyrgð og senda þau stjórninni til álitserðar.
4. Stjórnin skal skila álitum um endanleg reikningsskil stofnunarinnar.
5. Framkvæmdastjórinn skal senda þessi endanlegu reikningsskil, ásamt álitum stjórnarinnar, eigi síðar en 1. júlí eftir lok fjárhagsársins, til aðila eftirlitsstjórnarinnar, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og Endurskoðunarréttarins.
6. Endanleg reikningsskil skulu birt.
7. Framkvæmdastjórinn skal senda Endurskoðunarréttinum svar við athugasemdum þess síðarnefnda eigi síðar en 30. september. Hann skal einnig senda afrit af svarinu til stjórnarinnar og framkvæmdastjórnarinnar.
8. Framkvæmdastjórinn skal senda Evrópuþinginu, að beiðni þess síðarnefnda, og eins og kveðið er á um í 3. mgr. 146. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að greiðlega gangi að beita verklagsreglum við staðfestingu reikninga viðkomandi fjárhagsárs.
9. Fyrir 15. maí árið N + 2 skal Evrópuþingið, að fengnum tilmælum frá ráðinu sem tekur ákvörðun með auknum meirihluta, leysa stofnunina undan ábyrgð á framkvæmd fjárhagsáætlunarinnar sem felur í sér tekjur af fjárlögum Evrópusambandsins og lögbærra yfirvalda fyrir fjárhagsárið N.

65. gr.

Fjárhagsreglur

Stjórnin skal samþykkja fjárhagsreglur fyrir stofnunina að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina. Þessar reglur mega ekki víkja frá reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB, KBE) nr. 2343/2002 frá 19. nóvember 2002 um fjárhagslega rammareglugerð fyrir þá aðila sem um getur í 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna¹⁰⁰ nema sérstakar rekstrarþarfir vegna starfsemi stofnunarinnar krefjist þess og einungis ef framkvæmdastjórnin hefur áður veitt samþykki sitt.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

66. gr.

Ráðstafanir gegn svikum

1. Um baráttu gegn svikum, spillingu og öðru ólöglegu athæfi gilda ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1073/1999 um stofnunina án nokkurra takmarkana.
2. Stofnunin skal gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana varðandi innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) og samþykkja þegar í stað viðeigandi ákvæði fyrir allt starfsfólk stofnunarinnar.
3. Í ákvörðunum um fjármögnun og samningum og framkvæmdaskjölum, sem leiða af þeim, skal með skýrum hætti mæla fyrir um að Endurskoðunarrétturinn og Evrópuskrifstofan um aðgerðir gegn svikum geti, ef nauðsyn krefur, gert vettvangsskoðanir hjá þeim sem þiggja greiðslur frá stofnuninni og hjá starfsfólkinu sem ber ábyrgð á úthlutun þessara fjármuna.

VII. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

67. gr.

Sérréttindi og friðhelgi

Bókun 7 um sérréttindi og friðhelgi Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, skal gilda um stofnunina og starfsfólk hennar. EFTA-ríkin skulu beita gagnvart stofnuninni og starfsfólki hennar bókun 7 um sérréttindi og friðhelgi Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.

68. gr.

Starfsfólk

1. Starfsmannareglur, ráðningarskilmálar annarra starfsmanna og reglurnar sem stofnanir Sambandsins hafa samþykkt sameiginlega til beitingar, skulu gilda um starfsfólk stofnunarinnar, þ.m.t. framkvæmdastjóra hennar og formann.
 2. Stjórnin skal, í samráði við framkvæmdastjórnina, samþykkja nauðsynlegar framkvæmdar-ráðstafanir í samræmi við fyrirkomulagið sem kveðið er á um í 110. gr. starfsmannareglanna.
 3. Gagnvart starfsfólki sínu hefur stofnunin á hendi það vald sem skipunaryfirvaldi hefur verið falið með starfsmannareglum og það vald sem yfirvaldi, sem hefur heimild til að gera samninga, er fengið með ráðningarskilmálum annarra starfsmanna.
 4. Stjórnin skal samþykkja ákvæði sem heimila að innlendir sérfræðingar frá aðildarríkjunum verði lánaðir til starfa hjá stofnuninni.
 5. Þrátt fyrir ákvæði a-liðar 2. mgr. 12. gr. og a-liðar 3. mgr. 82. gr. í ráðningarskilmálum annarra starfsmanna er framkvæmdastjóra stofnunarinnar heimilt að gera ráðningarsamning við ríkisborgara EFTA-ríkjanna sem njóta óskertra borgaralegra réttinda.“
- Þrátt fyrir ákvæði e-liðar 2. mgr. 12. gr., e-liðar 3. mgr. 82. gr. og 3. mgr. 85. gr. í ráðningarskilmálum annarra starfsmanna, skal stofnunin, að því er varðar starfsfólk hennar, líta á tungumálin sem vísað er

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

til í 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins sem tungumál Sambandsins sem vísað er til í 1. mgr. 55. gr. sáttmálans um Evrópusambandið.

69. gr.

Bótaábyrgð stofnunarinnar

1. Þegar um er að ræða bótaábyrgð utan samninga ber stofnuninni, samkvæmt almennum meginreglum sem sameiginlegar eru í lögum aðildarríkjanna, að bæta allt tjón sem hún eða starfsfólk hennar kann að valda við skyldustörf sín. Evrópudómstóllinn skal fara með lögsögu í skaðabótamálum vegna allra slíkra tjóna.

2. Persónuleg fjárhags- og refsíábyrgð starfsfólks gagnvart stofnuninni ákvarðast af viðkomandi ákvæðum er gilda um starfsfólk stofnunarinnar.

70. gr.

Þagnarskylda

1. Kröfur um þagnarskyldu skv. 339. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og viðeigandi ákvæði löggjafar Sambandsins skulu gilda um fulltrúa í eftirlitsstjórninni og stjórninni, framkvæmdastjórnann og starfsfólk stofnunarinnar, þ.m.t. opinbera starfsmenn, sem eru tímabundið fluttir til starfa frá aðildarríki, og alla aðra aðila sem sinna verkefnum stofnunarinnar á samningsgrundvelli, jafnvel eftir að störfum þeirra sé lokið.

Ákvæði 16. gr. starfsmannareglanna skulu gilda um þá.

Starfsfólkið skal, í samræmi við starfsmannareglurnar, vera bundið af skyldu til að gæta áfram ráðvendni og þagnarskyldu, að starfstímanum loknum, þiggi það tiltekin störf eða hlunnindi.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins eða aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast eftir að hafa áhrif á starfsfólk stofnunarinnar þegar það sinnir verkefnum sínum.

2. Einstaklingarnir, sem um getur í 1. mgr., hafa ekki heimild til að skýra neinum einstaklingum eða yfirvöldum frá trúnaðarmálum, sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín, nema um sé að ræða ágríp eða samantekt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar fjármálastofnanir, þó með fyrirvara um mál sem heyra undir hegningarlög.

Þá skulu skuldbindingar skv. 1. mgr. og fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar ekki koma í veg fyrir að stofnunin og landsbundnar eftirlitsstofnanir nýti upplýsingarnar við beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr., einkum að því er varðar lagareglur um samþykkt ákvarðana.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að stofnunin skiptist á upplýsingum við landsbundnar eftirlitsstofnanir í samræmi við þessa reglugerð og aðra löggjöf Sambandsins sem gildir um fjármálastofnanir.

Um slíkar upplýsingar gilda þagnarskylduákvæðin sem um getur í 1. og 2. mgr. Stofnunin skal, í innri starfsreglum sínum, kveða á um hvernig reglunum um þagnarskyldu, sem um getur í 1. og 2. mgr., skuli framfylgt.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Stofnunin skal beita ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/844/EB, KSE, KBE frá 29. nóvember 2001 um breytingu á innri starfsreglum¹⁰¹.

71. gr.

Gagnavernd

Þessi reglugerð er með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkja varðandi vinnslu þeirra á persónuupplýsingum samkvæmt tilskipun 95/46/EB eða skuldbindingar stofnunarinnar varðandi vinnslu persónuupplýsinga samkvæmt reglugerð (EB) nr. 45/2001 við að uppfylla skyldur sínar.

72. gr.

Aðgangur að skjölum

1. Reglugerð (EB) nr. 1049/2001 gildir um skjöl í vörslu stofnunarinnar.
2. Stjórnin skal, fyrir 31. maí 2011, samþykkja hagnýtar ráðstafanir til að beita reglugerð (EB) nr. 1049/2001.
3. Ákvarðanir, sem stofnunin tekur skv. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 1049/2001, geta orðið tilefni kærur til umboðsmanns eða málshöfðunar fyrir Evrópuðómstólnum í kjölfar málskots til kærufundar, eins og við á í samræmi við þau skilyrði og í þeirri röð sem mælt er fyrir um í 228. og 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
4. Ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar skulu, að því er varðar beitingu reglugerðarinnar, gilda um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að því er varðar skjöl sem stofnunin hefur tekið saman.

73. gr.

Tungumálanotkun

1. Ákvæði reglugerðar ráðsins nr. 1 um hvaða tungumál skulu notuð í Efnahagsbandalagi Evrópu¹⁰² gilda um stofnunina.
2. Stjórnin skal ákveða hvaða tungumál verður notað innan stofnunarinnar.
3. Þýðingamiðstöðin fyrir stofnanir Evrópusambandsins annast nauðsynlegar þýðingar vegna starfsemi stofnunarinnar.

74. gr.

Samningur um höfuðstöðvar

Í samningi um höfuðstöðvar á milli stofnunarinnar og aðildarríkisins, þar sem stofnunin hefur aðsetur, skal, að fengnu samþykki stjórnarinnar, mælt fyrir um nauðsynlegt fyrirkomulag varðandi húsnæði, sem stofnunin fær í aðildarríkinu þar sem hún hefur aðsetur og aðstöðu, sem viðkomandi aðildarríki sér henni fyrir, og auk þess sérstakar reglur sem skulu gilda í viðkomandi aðildarríki fyrir framkvæmdastjórnann, stjórnarmenn, starfsmenn stofnunarinnar og fjölskyldur þeirra.

101 Stjtið. EB L 317, 3.12.2001, bls. 1.

102 Stjtið. EB 17, 6.10.1958, bls. 385.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Viðkomandi aðildarríki skal sjá stofnuninni fyrir bestu hugsanlegum aðstæðum til að tryggja eðlilega starfsemi hennar, þ.m.t. menntun á evrópskan mælikvarða sem fram fer á mörgum tungumálum og viðeigandi samgöngutengingar.

75. gr.

Þátttaka þriðju landa

1. Þátttaka í starfi stofnunarinnar skal standa opin þeim þriðju löndum sem hafa gert samkomulag við Sambandið og sem hafa samþykkt og beita lögum Sambandsins á verksviði stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 1. gr.
2. Stofnunin getur átt í samstarfi við löndin, sem um getur í 1. mgr. með beitingu löggjafar sem er viðurkennd jafngild á verksviðum stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 1. gr., og kveðið er á um í alþjóðasamningum sem Sambandið hefur gert í samræmi við 216. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
3. Í viðeigandi ákvæði samninganna, sem um getur í 1. og 2. gr., skal setja ákvæði sem tilgreina einkum atriði er varða eðli, gildissvið og málsmeðferð þátttöku landanna, sem um getur í 1. mgr., í starfi stofnunarinnar, þ.m.t. ákvæði varðandi fjárframlög og starfsfólk. Þau geta kveðið á um málsvara, sem áheyrnarfulltrúa, hjá yfirstjórninni en skulu tryggja að þessi lönd sæki ekki fundi þar sem fram fara umræður sem varða einstaka fjármálastofnanir, nema þegar um beina hagsmuni er að ræða.

VIII. KAFLI

UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

76. gr.

Undirbúningsaðgerðir

1. Samstarfsnefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum skal, í kjölfar gildistöku þessarar reglugerðar, hafa náð samstarf við framkvæmdastjórnina við undirbúning þess að stofnunin komi í stað nefndarinnar.
2. Framkvæmdastjórnin skal, þegar stofnuninni hefur verið komið á fót, bera ábyrgð á að setja upp aðalstöðvar og koma á fyrstu stjórnarsýslu stofnunarinnar uns stofnunin hefur skipað framkvæmdastjóra.
- Í því skyni og þar til framkvæmdastjórinn tekur við skyldustörfum sínum eftir að eftirlitsstjórnin hefur skipað hann í samræmi við 51. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að ráða tímabundið einn embættismann til að vera staðgengill framkvæmdastjórans. Þetta tímabil skal ekki vera lengra en nauðsynlegt er til að skipa framkvæmdastjóra stofnunarinnar.
- Framkvæmdastjóri til bráðabirgða getur heimilað allar greiðslur sem falla undir fjárveitingar sem kveðið er á um í fjárhagsáætlun stofnunarinnar um leið og stjórnin hefur samþykkt þær, og getur gert samninga, þ.m.t. starfsmannasamninga, þegar stofnunin hefur samþykkt yfirlitið um stöðugildi.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. eru með fyrirvara um valdheimildir eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar.
4. Stofnunin skal teljast löglegur arftaki nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila. Færa skal allar eignir og skuldir og yfirstandandi aðgerðir samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóða-

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

eftirlitsaðila sjálfkrafa yfir til stofnunarinnar, frá og með stofnningi hennar. Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsaðila skal staðfesta yfirlýsingu þar sem fram kemur hvaða eignir og skuldir eru fyrirliggjandi þegar yfirlýsing þessi fer fram. Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsaðila og framkvæmdastjórnin skulu endurskoða og samþykkja þessa yfirlýsingu.

77. gr.

Umbreytingarákvæði um starfsfólk

1. Virða skal, þrátt fyrir ákvæði 68. gr., alla ráðningarsamninga og samninga um tímabundna starfstilfærslu sem samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsaðila eða skrifstofa hennar hafa gert og eru í gildi 1. janúar 2011, uns þeir renna út. Þá má ekki framlengja.

2. Gefa skal öllu starfsfólki, sem starfar samkvæmt samningum er um getur í 1. mgr., kost á að gera tímabundna ráðningarsamninga skv. a-lið 2. gr. ráðningarskilmála annarra starfsmanna á mismunandi stigum, eins og þeir eru settir fram í yfirliti stofnunarinnar um stöðugildi.

Yfirvaldið sem hefur heimild til að gera samninga skal hrinda í framkvæmd, við gildistöku þessarar ákvörðunar, innra valferli, sem takmarkast við starfsfólk með ráðningarsamning við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsaðila eða skrifstofu hennar, til að kanna getu, skilvirkni og ráðvendni þeirra sem á að ráða. Við innra valferlið skal hafa hliðsjón af hæfni og reynslu sem ráða má af frammistöðu einstaklinganna áður en þeir eru ráðnir.

3. Gera skal umsækjendunum, sem eru valdir, kleift að gera tímabundna ráðningarsamninga er gilda að minnsta kosti jafn lengi og tímabilið, sem eftir stendur af fyrri samningi, með hliðsjón af tegund starfs og stöðu sem gegnt er.

4. Viðkomandi landslög um kjarasamninga og aðrir viðkomandi gerningar gilda áfram um það starfsfólk sem fellur undir fyrri samninga og kys að sækja ekki um samninga um tímabundna ráðningu, eða ef því standa slíkir samningar ekki til boða, í samræmi við 2. mgr.

78. gr.

Ákvæði landslaga

Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja skilvirka beitingu þessarar reglugerðar.

79. gr.

Breytingar

Ákvörðun nr. 716/2009/EB er breytt sem hér segir að því marki sem samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsaðila er fjarlægð af skránni yfir styrkþega sem sett er fram í B-þætti viðaukans við þá ákvörðun.

80. gr.

Niðurfelling

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB um að koma á fót nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum, er hér með felld úr gildi frá og með 1. janúar 2011.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

81. gr.

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 2. janúar 2014 og á þriggja ára fresti eftir það, birta almenna skýrslu um reynsluna af starfsemi stofnunarinnar og verklagsreglunum sem mælt var fyrir um í þessari reglugerð. Í skýrslunni skal m.a. lagt mat á:

- a) samleitni í eftirlitsvenjum sem náðst hefur hjá lögbærum yfirvöldum:
 - i. samleitni hvað varðar sjálfstæði í starfi lögbærra yfirvalda og staðla sem jafngilda stjórnarháttum fyrirtækja,
 - ii. óhlutdrægni, hlutlægni og sjálfræði stofnunarinnar,
- b) starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila,
- c) framfarir sem hafa náðst með tilliti til samleitni á sviðum sem snúa að kreppu- forvörnum -stjórnun og -úrræðum, þ.m.t. fjármögnunarfyrirkomulag Sambandsins,
- d) hlutverk stofnunarinnar að því er varðar kerfisáhættu,
- e) beitingu verndarákvæða sem komið var á með 38. gr.,
- f) beitingu lagalega bindandi hlutverks við sáttaumleitanir sem komið var á fót með 19. gr.

2. Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., skal einnig kanna hvort:

- a) rétt þyki að halda áfram aðskildu eftirliti með bankaþjónustu, váttryggingum, starfstengdum lífeyri, verðbréfum og fjármálamörkuðum,
- b) rétt þyki að takast á hendur varfæriseftirlit og fylgjast með viðskiptaháttum í tvennu lagi eða af sama eftirlitsaðila,
- c) rétt þyki að einfalda og styrkja uppbyggingu evrópska fjármálaeftirlitskerfisins í því skyni að auka samræmi á milli þjóðhags- og rekstrarhagfræðilegra stiga og á milli evrópsku eftirlitsstofnananna,
- d) þróun evrópska fjármálaeftirlitskerfisins sé í samræmi við hnattræna þróun,
- e) nægjanlega fjölbreytni og ágæti sé að finna innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins,
- f) fullnægjandi ábyrgð og gagnsæi sé með tilliti til birtingakrafna,
- g) tekjur stofnunarinnar séu nægjanlegar til að hún geti gegnt skyldum sínum,
- h) rétt þyki að viðhalda aðsetri stofnunarinnar eða flytja evrópsku eftirlitsstofnanirnar á sama stað til að styrkja frekari samræmingu þeirra á milli.

3. Framkvæmdastjórnin skal árlega taka saman skýrslu um hvort viðeigandi sé að fela stofnuninni frekari stjórnunarábyrgð á þessu sviði varðandi beint samevrópskt eftirlit með stofnunum og grunnvirkjum og með hliðsjón af markaðsþróun.

4. Senda skal skýrsluna og meðfylgjandi tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, eftir því sem við á.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

82. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2011, að undanskildum 76. gr. og 1. og 2. mgr. 77. gr., sem koma til framkvæmda frá og með gildistökudegi hennar.

Stofnunin skal sett á fót 1. janúar 2011.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 24. nóvember 2010.

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

O. CHASTEL

Samsteypt útgáfa reglugerðar nr. 1095/2010 um Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina ásamt aðlögunum við hana vegna upptöku í EES-samninginn, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 201/2016.

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 201/2016**

frá 30. september 2016

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR TEKIÐ NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með vísan til samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist „EES-samningurinn“ í því sem hér fer á eftir, einkum ákvæða 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- (7) Fella ber inn í EES-samninginn reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðs-
eftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB ⁽¹⁰³⁾.
- (8) Fjármála- og efnahagsráðherrar ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, lýstu í niðurstöðum fundar síns 14. október 2014 ⁽¹⁰⁴⁾ um upptöku reglugerða ESB um evrópsk eftirlitsyfirvöld, yfir ánægju sinni með þá sanngjörnu lausn sem samningsaðilar komust að, þar sem tekið er tillit til uppbyggingar og markmiða reglugerða ESB um evrópsk eftirlitsyfirvöld og EES-samningsins, svo og lagalegra og pólitískra takmarkana ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES.
- (9) Fjármála- og efnahagsráðherrar ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, lögðu áherslu á að í samræmi við tveggja stöða uppbyggingu EES-samningsins myndi Eftirlitsstofnun EFTA taka ákvarðanir sem beint yrði til lögbærra yfirvalda EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, eða markaðsaðila í EFTA-ríkjunum, sem eiga aðild að EES, í þeirri röð. Evrópsk eftirlitsyfirvöld ESB munu verða til þess bær að grípa til aðgerða sem ekki eru bindandi, eins og að samþykkja tilmæli og sáttumleitanir sem eru ekki bindandi, einnig gagnvart lögbærum yfirvöldum og markaðsaðilum í EFTA-ríkjunum, sem eiga aðild að EES. Áður en gripið verður til aðgerða, mun hvor aðili um sig, eftir því sem við á, leita eftir samráði, samræmingu eða skiptum á upplýsingum milli evrópskra eftirlitsyfirvalda ESB og Eftirlitsstofnunar EFTA.
- (10) Einstakar ákvarðanir og formleg álit Eftirlitsstofnunar EFTA sem beint er til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, sem eiga aðild að EES, eða markaðsaðila verða teknar á grundvelli draga sem viðkomandi eftirlitsyfirvöld ESB gera til þess að tryggja að sérþekking eftirlitsyfirvalda ESB verði hluti af ferlinu og að samkvæmni sé milli hinna tveggja stöða. Þannig verður lykilhagræði af eftirliti af hálfu einnar stofnunar varðveitt.
- (11) Samningsaðilar hafa sameiginlegan skilning á því að með þessari ákvörðun er hrint í framkvæmd samkomulagi, sem kom fram í fyrrgreindum niðurstöðum, og því ber að túlka hana í samræmi við þær meginreglur sem þær fela í sér.
- (12) IX. viðauki við EES-samninginn breytist því í samræmi við það.

(103) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.

(104) Niðurstöður ráðsins um fund fjármála- og efnahagsráðherra ESB og EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að EES, 14178/1/14 endursk. 1.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við á eftir lið 31h (reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010) í IX. viðauka við samninginn:

„31h. **32010 R 1095:** Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er samning þennan varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) Lögbær yfirvöld EFTA-rikkjanna og Eftirlitsstofnun EFTA skulu hafa sömu réttindi og skyldur og lögbær yfirvöld aðildarríkja ESB, að atkvæðisrétti undanskildum, í starfi evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar), hér á eftir nefnd „stofnunin“, eftirlitsstjórnar hennar, þ.m.t. nefndum hennar og kærunefndum, með fyrirvara um ákvæði þessa samnings.

Stofnunin skal, með fyrirvara um ákvæði 108. og 109. gr. þessa samnings, hafa rétt til að taka þátt í starfi Eftirlitsstofnunar EFTA og nefndum hennar, þó án ákvæðisréttar, þegar Eftirlitsstofnun EFTA sinnir störfum stofnunarinnar, að því er varðar EFTA-ríkin, eins og kveðið er á um í þessum samningi.

Starfsreglum stofnunarinnar og Eftirlitsstofnunar EFTA skal haga þannig að þær geti tekið fullan þátt, ásamt lögbærum yfirvöldum EFTA-rikkjanna, hvor í annarrar störfum, eins og kveðið er á um í þessum samningi.

- b) Þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 við samning þennan, og nema kveðið sé á um annað í þessum samningi, ber að skilja hugtökin „aðildarríki“ og „lögbær yfirvöld“ þannig að þau taki EFTA-rikkjanna og lögbærra yfirvalda þeirra auk merkingar þeirra í reglugerðinni, í þeirri röð.
- c) Starfsreglur stofnunarinnar skulu, nema kveðið sé á um annað í þessum samningi, gilda að breyttu breytanda að því er varðar málefni sem varða lögbær yfirvöld EFTA-rikkjanna og þátttakendur á fjármálamarkaði. Sér í lagi skulu drög sem eru samin fyrir Eftirlitsstofnun EFTA lúta sömu starfsreglum og gerð samþykktra ákvarðana um sambærileg mál sem varða aðildarríki ESB, m.a. lögbær yfirvöld þeirra og þátttakendur á fjármálamarkaði.
- d) Stofnunin og Eftirlitsstofnun EFTA skulu, nema kveðið sé á um annað í samningi þessum, starfa saman, skiptast á upplýsingum og hafa samráð að því er varðar þessa reglugerð, einkum áður en þær grípa til aðgerða.

Komi til ágreinings milli stofnunarinnar og Eftirlitsstofnunar EFTA að því er varðar framkvæmd ákvæða reglugerðarinnar skulu formaður stofnunarinnar og stjórn Eftirlitsstofnunar EFTA, með tilliti til þess hversu málið er brýnt, boða til fundar án ástæðulausrar tafar til að komast að samhljóða niðurstöðu. Takist ekki að komast að samhljóða niðurstöðu, getur formaður stofnunarinnar eða stjórn Eftirlitsstofnunar EFTA farið þess á leit við samningsaðila að þeir vísi málinu til sameiginlegu EES-nefndarinnar sem skal fjalla um það í samræmi við 111. gr. þessa samnings, sem skal gilda að breyttu breytanda. Í samræmi við 2. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 1/94 frá 8. febrúar 1994 um starfsreglur sameiginlegu EES-nefndarinnar (Stjtíð. EB L 85, 30.3.1994, bls. 60), getur samningsaðili farið fram á að fundur verði kallaður saman án tafar þegar mikið liggur við. Þrátt fyrir ákvæði þessarar málsgreinar, getur samningsaðili hvenær sem er vísað málinu til sameiginlegu EES-nefndarinnar að eigin frumkvæði, í samræmi við 5. og 111. gr. þessa samnings.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- e) Vísanir í aðrar gerðir í reglugerðinni skulu gilda að svo miklu leyti og í þeirri mynd sem slíkar gerðir hafa verið felldar inn í samning þennan.

[Efni ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar er að öðru leyti steipt saman við reglugerðina.]

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1095/2010

frá 24. nóvember 2010

um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu¹⁰⁵,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna¹⁰⁶,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð¹⁰⁷,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjármálakreppan árin 2007 og 2008 leiddi í ljós verulega annmarka á fjármálaeftirliti, bæði í einstökum tilvikum og á fjármálakerfinu í heild. Eftirlitskerfi einstakra landa hafa dregist aftur úr alþjóðavæðingu fjármála og þeim samþættu og samtengdu evrópsku fjármálamörkuðum þar sem margar fjármálastofnanir stunda starfsemi yfir landamæri. Kreppan leiddi í ljós annmarka á samstarfi, samræmingu, samræmdri beitingu á lögum Sambandsins og skort á trausti milli landsbundinna eftirlitsaðila.
- 2) Áður en til fjármálakreppunnar kom og á meðan á henni hefur staðið hefur Evrópuþingið óskað eftir breytingum sem miða að samþættara evrópsku eftirliti til að tryggja að allir aðilar búi við raunveruleg jöfn samkeppnis skilyrði á vettvangi Sambandsins og til að endurspegla vaxandi samþættingu fjármálamarkaða í Sambandinu (í ályktunum sínum frá 13. apríl 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: Aðgerðaáætlun¹⁰⁸, frá 21. nóvember 2002 um reglur um varfærnis eftirlit í Evrópu-sambandinu¹⁰⁹, frá 11. júlí 2007 um hvítbók um stefnu í fjármálaþjónustu (2005 til 2010)¹¹⁰, frá 23. september 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um vogunarsjóði og

105 Stjtið. ESB C 13, 20.1.2010, bls. 1.

106 Álit frá 22. janúar 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

107 Afstaða Evrópuþingsins frá 22. september 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 17. nóvember 2010.

108 Stjtið. EB C 40, 7.2.2001, bls. 453.

109 Stjtið. ESB C 25 E, 29.1.2004, bls. 394.

110 Stjtið. ESB C 175 E, 10.7.2008, bls. 392.

óskráð hlutabréf¹¹¹ og frá 9. október 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um Lamfalussy-eftirfylgni: framtíðarskipulag eftirlits¹¹², og í afstöðu þess frá 22. apríl 2009 um breytta tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II)¹¹³ og frá 23. apríl 2009 um tillögu að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins um lánshæfismatsfyrirtæki¹¹⁴).

- 3) Í nóvember 2008 veitti framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra embættismanna undir formennsku Jacques de Larosière umboð til að gera tillögur um hvernig styrkja mætti fyrirkomulag evrópsks eftirlits með það í huga að auka öryggi borgaranna og endurvekja traust á fjármálakerfinu. Í lokaskýrslu sinni 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslunni“) mælti nefndin með því að eftirlitsramminn yrði styrktur til að draga úr hættu á fjármálakreppum í framtíðinni og alvöru þeirra. Nefndin mælti með umbótum á skipulagi eftirlits með fjármála-geiranum í Sambandinu. Nefndin komst einnig að þeirri niðurstöðu að koma ætti á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi sem samanstæði af þremur evrópskum eftirlitsstofnunum, einni fyrir bankageirann, annari fyrir verðbréfaceirann og hinni þriðju fyrir váttrygginga- og lífeyrissjóðageirann, og lagði til að evrópskt kerfisáhætturáð yrði stofnað. Í skýrslunni var greint frá þeim endurbótum sem sérfræðingarnir töldu þörf á og hefjast yrði handa við þegar í stað.
- 4) Framkvæmdastjórnin lagði til, í orðsendingu sinni undir yfirskriftinni „Drifkraftur efnahagsbata Evrópu“ frá 4. mars 2009, að lagt yrði fram lagafrumvarp um að koma á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi og evrópsku kerfisáhætturáði. Framkvæmdastjórnin veitti, í orðsendingu sinni frá 27. maí 2009 undir yfirskriftinni „Evrópskt fjármálaeftirlit“, ítarlegri upplýsingar um mögulega uppbyggingu slíks nýs eftirlitsramma sem endurspegladi meginhugsunina í de Larosière-skýrslunni.
- 5) Leiðtogaráðið staðfesti með ályktun sinni frá 19. júní 2009 að evrópsku fjármálaeftirlitskerfi yrði komið á fót sem samanstæði af þremur nýjum evrópskum eftirlitsstofnunum. Kerfið ætti að miða að því að auka gæði og samkvæmni í eftirliti á landsvísu, efla eftirlit með samstæðum sem starfa yfir landamæri og koma á sameiginlegri evrópskri reglubók sem gildi um alla þátttakendur á fjármálamarkaði á innri markaðnum. Leiðtogaráðið lagði áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanir ættu einnig að hafa eftirlitsheimildir með tilliti til lánshæfismatsfyrirtækja og bauð framkvæmdastjórninni að undirbúa raunhæfar tillögur um hvernig evrópska fjármálaeftirlitskerfið gæti gegnt mikilvægu hlutverki þegar kreppa stöðjaði að, en lagði einnig áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanir ættu í ákvörðunum sínum ekki að þrengja fjárhagslega ábyrgð aðildarríkjanna. Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram tillögu að reglugerð um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009/EB frá 16. september 2009 um lánshæfismatsfyrirtæki¹¹⁵. Evrópuþingið og ráðið ættu að taka þá tillögu til athugunar til að tryggja að evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin) (hér á eftir „stofnunin“) hefði fullnægjandi eftirlitsheimildir með lánshæfismatsfyrirtækjum og hafa það þá í huga að stofnunin ætti að fara með þær óskiptu eftirlitsheimildir með lánshæfismatsfyrirtækjum sem henni væru faldar með reglugerð (EB) nr. 1060/2009. Því ætti stofnunin að hafa viðeigandi rannsóknar- og framkvæmdarheimildir eins og tilgreint er í viðkomandi löggjöf, auk þess að hafa heimild til gjaldtöku.
- 6) Leiðtogaráðið samþykkti 17. júní 2010 að „aðildarríkin ættu að taka upp kerfi fyrir gjaldtöku og skattlagningu á fjármálastofnanir til að tryggja sanngjarna dreifingu byrða og til að koma á hvata til að halda kerfisáhættu í skefjum. Slík gjaldtaka eða skattlagning ætti að vera hluti af trúverðugri umgjörð fyrir skilameðferð. Frekari vinna er bráðnaðsynleg um helstu þætti og vandlega ætti að meta mál sem varða jöfn samkeppnisskilyrði og uppsöfnuð áhrif ýmissa stjórnvaldsráðstafana.“

111 Stjtið. ESB C 8 E, 14.1.2010, bls. 26.

112 Stjtið. ESB C 9 E, 15.1.2010, bls. 48.

113 Stjtið. ESB C 184 E, 8.7.2010, bls. 214.

114 Stjtið. ESB C 184 E, 8.7.2010, bls. 292.

115 Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 7) Fjármála- og efnahagskreppan hefur skapað raunverulega og alvarlega hættu fyrir stöðugleika fjármálakerfisins og starfsemi innri markaðarins. Enduruppbygging og viðhald stöðugs og áreiðanlegs fjármálakerfis er algjör forsenda þess að viðhalda megi trausti og samræmi á innri markaðinum og þannig halda við og bæta aðstæður til að koma á fyllilega samþættum og virkum innri markaði á sviði fjármálaþjónustu. Auk þess bjóða mikilvægari og samþættari fjármálamarkaðir upp á betri möguleika á fjármögnun og áhættudreifingu og stuðla þannig að því að auka getu hagkerfa til að mæta áföllum.
- 8) Sambandið er komið að endimörkum þess sem unnt er að gera miðað við þá stöðu sem núverandi nefndir evrópskra eftirlitsaðila hafa. Sambandið getur ekki lengur verið í þeirri stöðu að ekkert fyrirkomulag sé fyrir hendi, sem tryggir að landsbundnir eftirlitsaðilar taki bestu mögulegu ákvarðanir um eftirlit með aðilum á fjármálamarkaði sem starfa yfir landamæri; að ófullnægjandi samstarf og upplýsingaskipti sé á milli landsbundinna eftirlitsaðila; að sameiginlegar aðgerðir landsbundinna yfirvalda krefjist flókinna ráðstafana til að takast á við samansafn mismunandi reglugerðar- og eftirlitskrafna; að landsbundnar lausnir séu yfirleitt eini raunhæfi kosturinn til að bregðast við vandamálum sem taka til Sambandsins í heild; og að til séu mismunandi túlkningar á sama lagatexta. Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að hafa það hlutverk að ráða bót á þessum annmörkum og koma á kerfi sem er í samræmi við markmiðið um stöðugan innri fjármálamarkað fyrir fjármálaþjónustu í Sambandinu, með því að tengja landsbundna eftirlitsaðila í eitt sterkt net í Sambandinu.
- 9) Evrópska fjármálaeftirlitskerfið ætti að vera samþætt net landsbundinna eftirlitsstofnana og Sambandsstofnana en almennt eftirlit ætti að fara fram á landsvísu. Þar að auki ætti að ná fram meiri samhæfingu og samræmdri beitingu reglna um aðila á fjármálamarkaði innan Sambandsins. Auk stofnunarinnar ætti að koma á fót evrópskum eftirlitsstofnunum (Evrópsku banka- eftirlitsstofnuninni og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni), ásamt sameiginlegri nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (hér á eftir nefnd „sameiginlega nefndin“). Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að vera hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu hvað varðar þau verkefni sem eru tilgreind í þessari reglugerð og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010¹¹⁶.
- 10) Evrópsku eftirlitsstofnanirnar (hér á eftir sameiginlega nefndar „evrópsku eftirlitsstofnanirnar“) ættu að koma í stað evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB¹¹⁷, nefndar evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB¹¹⁸ og nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB¹¹⁹, og ættu að taka við öllum verkefnum og verksviðum þessara nefnda, þ.m.t. áframhald á yfirstandandi vinnu og verkefnum, eftir því sem við á. Skilgreina ætti með skýrum hætti starfssvið hvernar hinna evrópsku eftirlitsstofnana um sig. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að bera ábyrgð gagnvart Evrópuþinginu og ráðinu. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu að bera ábyrgð, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, á samræmingu mála sem liggja þvert á atvinnugreinar og hafa verið samræmd fyrir milligöngu hennar, þegar ábyrgðin tengist þeim.
- 11) Stofnunin ætti að starfa með það fyrir augum að bæta starfsemi innri markaðarins, einkum með því að tryggja öflugt, samræmt og skilvirkt reglusetningar- og eftirlitsstig með hliðsjón af mismunandi hagsmunum allra aðildarríkja og mismunandi eðli þátttakenda á fjármálamarkaði. Stofnunin ætti að gæta almennra gilda, s.s. heilleika og stöðugleika fjármálakerfisins, gagnsæi markaða og fjármálaafurða og vernd fjárfesta. Stofnunin ætti einnig að koma í veg fyrir eftirlitshögnun (e. *regulatory arbitrage*), tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits í þágu hagkerfisins í heild sinni, þ.m.t. fjármalastofnana og annarra hagsmunaaðila, neytenda og starfsfólks. Verkefni hennar ættu einnig að stuðla að

116 Stjtið. ESB L 341, 22.12.2011, bls. 1.

117 Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 23.

118 Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 28.

119 Stjtið. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 18.

- samleitni í eftirliti og veita stofnunum Sambandsins ráðgjöf á þeim sviðum sem hún ber ábyrgð á. Þar að auki ætti að fela stofnuninni tiltekna ábyrgð á núverandi og nýrri fjármála-starfsemi.
- 12) Stofnuninni ætti einnig að vera heimilt að banna eða takmarka tímabundið tiltekna fjármála-starfsemi, sem ógnar skipulegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta, í tilgreindum tilvikum og samkvæmt skilyrðum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í þessari reglugerð. Stofnunin ætti að setja á slíkt tímabundið bann ef um neyðarástand er að ræða, í samræmi við og samkvæmt skilmálunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Þegar tímabundið bann eða takmörkun á tiltekinni fjármála-starfsemi hefur áhrif þvert á atvinnugreinar ætti löggjöf, sem bundin er við tiltekinn geira, að kveða á um að stofnunin hafi samráð og samræmi aðgerðir sínar, þar sem við á, við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina) fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar.
 - 13) Stofnunin ætti að taka tilhlýðilegt tillit til áhrifa af aðgerðum hennar á samkeppni og nýsköpun á innri markaðinum, samkeppnishæfni Sambandsins á alþjóðavísu, fjárhagslega þátttöku og nýja áætlun Sambandsins varðandi atvinnusköpun og hagvöxt.
 - 14) Til að uppfylla markmið sín ætti stofnunin að hafa réttarstöðu lögaðila sem og stjórnunarlegt og fjárhagslegt sjálfstæði.
 - 15) Á grundvelli þeirrar vinnu sem farið hefur fram á vegum alþjóðlegra stofnana ætti að skilgreina kerfisáhættu sem hættu á röskun í fjármálakerfinu er getur haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármála-milliliða, markaða og innviða geta hugsanlega orðið mikilvægar kerfinu upp að vissu marki.
 - 16) Áhætta yfir landamæri nær yfir alla áhættu sem leiðir af efnahagslegu ójafnvægi eða fjárhagslegum misbresti í Sambandinu öllu eða hluta þess og getur haft markverðar neikvæðar afleiðingar á viðskipti milli rekstraraðila, í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, á starfsemi innri markaðarins eða opinber fjármál Sambandsins eða einhverra aðildarríkja þess.
 - 17) Evrópudómstóllinn úrskurðaði eftirfarandi í dómi sínum frá 2. maí 2006 í máli C-217/04 (Hið sameinada konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands gegn Evrópuþinginu og ráði Evrópusambandsins): „ekkert í orðalagi 95. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins [nú 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins] gefur í skyn að viðtakendur rádstafananna, sem löggjafi Bandalagsins samþykkti á grundvelli þess ákvæðis, geti einungis verið einstök aðildarríki. Löggjafinn kann að telja nauðsynlegt að kveða á um að komið verði á fót stofnun Bandalagsins sem beri ábyrgð á að stuðla að því að hrinda í framkvæmd samræmingarferli við aðstæður þar sem samþykkt stuðnings- og rammarádstafana, sem ekki eru bindandi, virðast eiga við, til að auðvelda samræmda innleiðingu og beitingu gerða sem byggja á þessum ákvæðum“¹²⁰. Tilgangur og verkefni stofnunarinnar – að aðstoða lögbærar landsbundnar eftirlitsstofnanir við samræmda túlkun og beitingu reglna Sambandsins og stuðla að fjárhagslegum stöðugleika sem er nauðsynlegur fyrir fjárhagslega samþættingu – eru nátengd markmiðunum með réttarreglum Sambandsins varðandi innri markaðinn fyrir fjármálaþjónustu. Stofnuninni ætti því að vera komið á fót á grundvelli 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
 - 18) Í eftirfarandi lagagerðum er mælt fyrir um verkefni lögbærra yfirvalda í aðildarríkjum, þ.m.t. samvinnu þeirra hvert við annað og við framkvæmdastjórnina: Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB frá 3. mars 1997 um bótakerfi fyrir fjárfesta¹²¹, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/26/EB frá 19. maí 1998, um endanlegt uppgjör í greiðsluuppgjörskerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf¹²², tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/34/EB frá 28. maí 2001 um opinbera skráningu verðbréfa á verðbréfaþingi og upplýsingar sem birtar

120 Dómasafn EB 2006, bls. I-03771, 44. mgr.

121 Stjtið. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22.

122 Stjtið. EB L 166, 11.6.1998, bls. 45.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

skulu um slík verðbréf¹²³, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/47/EB frá 6. júní 2002 um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir¹²⁴, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik)¹²⁵, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB¹²⁶, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga¹²⁷, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað¹²⁸, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárkröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana¹²⁹, með fyrirvara um verkvið evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku banka- eftirlitsstofnunarinnar), hvað varðar varfærniseftirlit, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS)¹³⁰, sérhver seinni tíma löggjöf um rekstraradila sérhæfðra sjóða og reglugerð (EB) nr. 1060/2009.

- 19) Gildandi löggjöf Sambandsins, á því sviði sem þessi reglugerð tekur til, nær einnig yfir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja¹³¹, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB frá 27. október 1998 um viðbótareftirlit með váttryggingafélögum í váttryggingahópi¹³², reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1781/2006 frá 15. nóvember 2006 um upplýsingar um greiðanda sem fylgja skulu við millifærslu fjármuna¹³³ og viðeigandi hluta tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi¹³⁴ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/65/EB frá 23. september 2002 varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur¹³⁵.
- 20) Æskilegt er að stofnunin stuðli að samræmdri aðferð á sviði bótakerfa fyrir fjárfesta til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og sambærilega meðferð fjárfesta um allt Sambandið. Stofnunin getur beitt valdheimildum sínum samkvæmt þessari reglugerð í tengslum við sjálft bótakerfið fyrir fjárfesta og stjórnanda þess, þar sem bótakerfi fyrir fjárfesta falla frekar undir tilsjón í viðkomandi aðildarríkjum þeirra en opinbert eftirlit.
- 21) Í samræmi við yfirlýsinguna (nr. 39) við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópu-sambandsins, sem fylgir með í viðauka við lokagerð ríkjaráðstefnunnar sem samþykkti Lissabonsáttmálann, útheimtir gerð tæknilegra eftirlitsstaðla sérfræðiaðstoð af sérstakri gerð fyrir fjármálaþjónustu. Nauðsynlegt er að heimila stofnuninni að veita einnig slíka sérfræðiaðstoð um staðla eða hluta af stöðlum sem eru ekki byggðir á frumvarpi að tæknistaðli sem hún hefur útfært.
- 22) Þörf er á að innleiða skilvirka gerninga til að koma á samræmdum tæknilegum eftirlitsstöðlum í fjármálaþjónustu til að tryggja, ásamt samræmdum reglum, jöfn samkeppnisskilyrði og fullnægjandi vernd fjárfesta og neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar sem stofnunin býr yfir

123 Stjtið. EB L 184, 6.7.2001, bls. 1.

124 Stjtið. EB L 168, 27.6.2002, bls. 43.

125 Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16.

126 Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 64.

127 Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.

128 Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38.

129 Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 201.

130 Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32.

131 Stjtið. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1.

132 Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.

133 Stjtið. ESB L 345, 8.12.2006, bls. 1.

134 Stjtið. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.

135 Stjtið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 16.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- mjög mikilli sérfræðiþekkingu er bæði skilvirkt og eðlilegt að fela henni ábyrgð á að útfæra, á sviðum sem lög Sambandsins skilgreina, frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem fela ekki í sér stefnumótandi valkosti.
- 23) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að þeir öðlist bindandi réttaráhrif. Þeim ætti einungis að vera hægt að breyta við afar takmarkaðar og óvenjulegar aðstæður þar sem stofnunin er sá aðili sem er í beinum tengslum við og þekkir best til daglegrar starfsemi fjármálamarkaða. Frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum væru með fyrirvara um breytingar ef þau samrýmast ekki lögum Sambandsins, virða ekki meðalhófsregluna eða eru í andstöðu við grundvallarreglur innri markaðarins um fjármálaþjónustu, eins og þær birtast í réttarreglum löggjafar Sambandsins um fjármálaþjónustu. Framkvæmdastjórnin ætti ekki að breyta efni frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem stofnunin tekur saman, án þess að samræma það áður með stofnuninni. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um að samþykkja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum ætti að vera háð tímamörkum til að tryggja samfellt og hraðvirkt aðlögunarferli fyrir staðlana.
 - 24) Ef höfð er í huga tæknileg sérþekking stofnunarinnar á sviðum þar sem móta ætti tæknilega eftirlitsstaðla ætti að taka mið af þeirri yfirlýstu ætlan framkvæmdastjórnarinnar að byggja, að meginreglu til, á frumvörpum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem stofnunin sendir henni með það í huga að samþykkja samsvarandi framseldar gerðir. Stofnunin ætti þó að tryggja, í tilvikum þar sem hún nær ekki að leggja fram frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í viðkomandi lagagerð, að markmiðið með framsali valdsins náist í raun og að skilvirkni ákvarðanatökufærlisins sé viðhaldið. Framkvæmdastjórnin ætti því í slíkum tilvikum að hafa heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla enda liggi frumvarp frá stofnuninni ekki fyrir.
 - 25) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa heimild til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
 - 26) Stofnunin ætti að hafa heimild til að gefa út viðmiðunarreglur og tilmæli um beitingu laga Sambandsins á sviðum sem falla ekki undir tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla. Stofnuninni ætti að geta birt ástæður þess ef eftirlitsstofnanir fylgja ekki þessum viðmiðunarreglum og tilmælum í því skyni að tryggja gagnsæi og stuðla að því að landsbundnar eftirlitsstofnanir fari að þeim.
 - 27) Meginforsendan fyrir heilleika, gagnsæi, skilvirkni og skipulegri starfsemi fjármálamarkaða er að tryggja rétta og fulla beitingu laga Sambandsins, stöðugleika fjármálakerfisins og hlutlaus samkeppnisskilyrði fyrir alla þátttakendur á fjármálamarkaði í Sambandinu. Koma ætti á fót tilhögun þar sem stofnunin fjallar um tilvik þegar lögum Sambandsins er ekki beitt, eða er svo ranglega beitt að jafngildi broti á þeim. Tilhögunin ætti að gilda á svæðum þar sem lög Sambandsins skilgreina skýrar og skilyrðislausar skuldbindingar.
 - 28) Til að tryggja hófleg viðbrögð í tilvikum þar sem lögum Sambandsins er ranglega beitt eða með ófullnægjandi hætti ætti að styðjast við þriggja þrepa tilhögun. Í fyrsta lagi ætti stofnunin að hafa heimild til að rannsaka hvort farið sé að skuldbindingum á rangan eða ófullnægjandi hátt hjá landsbundnum yfirvöldum við eftirlitsstörf á lögum Sambandsins og ljúka málinu með tilmælum. Í öðru lagi ætti framkvæmdastjórnin að hafa heimild til, ef lögbær landsyfirvöld fylgja ekki tilmælunum, að gefa út formlegt álit með hliðsjón af tilmælum stofnunarinnar þar sem lögbæra yfirvaldinu er gert að grípa til nauðsynlegra aðgerða til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.
 - 29) Í þriðja lagi ætti stofnunin að hafa heimild til, í því skyni að binda, í undantekningartilvikum, enda á viðvarandi óvirkni hlutadeigandi lögbærs yfirvalds, að samþykkja ákvarðanir sem beint er gegn einstaka þátttakendum á fjármálamarkaði þegar ekki er um aðra kosti að ræða. Sú heimild ætti að takmarkast við sérstakar aðstæður þar sem lögbært yfirvald hlítir ekki formlegu álitu sem að því beinist og þar sem lögum Sambandsins er beitt með beinum hætti að þátttakendum á fjármálamarkaði, með skírskotun til gildandi eða síðari reglugerða Sambandsins.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 30) Alvarlegar ógnir við skipulega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu krefjast skjótra og samstilltra viðbragða á vettvangi Sambandsins. Stofnunin ætti því að geta krafist þess að landsbundnar eftirlitsstofnanir grípi til sértækra aðgerða til að ráða bót á neyðarástandi. Veita ætti ráðinu heimild til að ákvarða, í kjölfarið á beiðni eftirlitsstofnunar, framkvæmdastjórnarinnar eða Evrópska kerfisáhættu-ráðsins, hvort um neyðarástand sé að ræða.
- 31) Stofnunin ætti að geta kafið landsbundnar eftirlitsstofnanir um að grípa til sértækra aðgerða til að ráða bót á neyðarástandi. Aðgerðin, sem stofnunin grípur til í tengslum við þetta, ætti að vera með fyrirvara um valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að hefja málsmeðferð vegna brota aðildarríkis þessarar eftirlitsstofnunar vegna vanrækslu hennar við að grípa til slíkrar aðgerðar og með fyrirvara um rétt framkvæmdastjórnarinnar í slíkum aðstæðum til að gera tímabundnar ráðstafanir í samræmi við réttarfarsreglur Evrópudómstólsins. Enn fremur ætti aðgerðin vera með fyrirvara um bótaábyrgð viðkomandi aðildarríkis, sem gæti verið til komin vegna dómaframkvæmdar Evrópudómstólsins, ef eftirlitsstofnanir þess láta hjá líða að grípa til þeirra aðgerða sem stofnunin krefst.
- 32) Stofnunin ætti að geta útkljáð með bindandi áhrifum, þ.m.t. innan samstarfshóps eftirlitsaðila, ágreiningsefni sem ná yfir landamæri á milli lögbærra yfirvalda í mismunandi aðildarríkjum til að tryggja skilvirkt og áhrifaríkt eftirlit og jafnræði þessara lögbæru yfirvalda. Kveða ætti á um sáttatímabil fyrir lögbæru yfirvöldin til að komast að samkomulagi. Valdheimildir stofnunarinnar ættu að ná til ágreinings um málsmeðferð eða inntak aðgerðar eða aðgerðaleysis lögbærs yfirvalds aðildarríkis í tilgreindum tilvikum í lagalega bindandi gerðum Sambandsins sem um getur í þessari reglugerð. Við slíkar aðstæður ætti einn viðkomandi eftirlitsaðila að hafa rétt til að vísa málinu til stofnunarinnar sem skal fara eftir þessari reglugerð. Stofnunin ætti að hafa vald til að krefja hlutadeigandi lögbær yfirvöld um að grípa til sértækra aðgerða eða að þau láti hjá líða að grípa til aðgerða í því skyni að útkljá málið til að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins, með bindandi áhrifum á hlutadeigandi lögbær yfirvöld. Ef lögbært yfirvald hlítir ekki ákvörðun sem beinist að því, um að leiða málið til lykta, ætti stofnunin að hafa heimild til að samþykkja ákvarðanir sem er beint milliliðalaust til þátttakenda á fjármálamarkaði á sviðum þar sem lög Sambandsins gilda um þá sérstaklega. Heimildinni til að samþykkja slíkar ákvarðanir ætti aðeins að beita þegar engra annarra kosta er völ og þá aðeins til að tryggja rétta og samræmda beitingu á lögum Sambandsins. Í tilvikum þegar viðeigandi löggjöf Sambandsins veitir lögbærum yfirvöldum aðildarríkja ákvörðunarvald, geta ákvarðanir stofnunarinnar ekki komið í stað þess að ákvörðunarvaldinu sé beitt í samræmi við lög Sambandsins.
- 33) Kreppan hefur leitt í ljós að núverandi samstarfskerfi á milli landsbundinna yfirvalda, þar sem valdheimildir takmarkast við einstök aðildarríki, er ófullnægjandi að því er varðar fjármála-stofnanir sem stunda starfsemi yfir landamæri.
- 34) Sérfræðingahópar, sem aðildarríkin hafa skipað til að rannsaka orsakir kreppunnar og til að koma með tillögur um úrbætur á reglusetningu og eftirliti með fjármálageiranum, hafa staðfest að núverandi fyrirkomulag er ekki traustur grunnur fyrir framtíðarreglugerðir og -eftirlit með fjármálastofnunum sem stunda starfsemi yfir landamæri innan Sambandsins.
- 35) Eins og bent er á í de Larosiére-skýrslunni: „að grunni til höfum við tvo möguleika: sá fyrri er „chacun pour soi“, aðgerðir sem fela í sér ávinning á kostnað annarra með gengislækkun, innflutningshömlum eða styrkjum, og sá síðari, aukin, hagnýt og skynsamleg evrópsk samvinna í þágu allra til að vernda opið heimshagkerfi. Þetta mun án efa hafa í för með sér efnahagslegan ávinning“.
- 36) Samstarfshópar eftirlitsaðila gegna mikilvægu hlutverki í árangursríku, skilvirku og samræmdu eftirliti með þátttakendum á fjármálamarkaði sem stunda starfsemi yfir landamæri. Stofnunin ætti að leggja sitt af mörkum til að stuðla að og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gegnir hún að því leyti forystuhlutverki við að tryggja samræmi og samfellu í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila fyrir fjármála-

stofnanir sem stunda starfsemi yfir landamæri alls staðar í Sambandinu. Stofnunin ætti því að hafa fullan rétt til að taka þátt í samstarfshópum eftirlitsaðila með það fyrir augum að hagræða í starfsemi, taka þátt í upplýsingaskiptaferli hópanna og hlúa að samleitni og samræmi innan samstarfshópanna við beitingu laga Sambandsins. Eins og segir í de Larosiére-skýrslunni: „fordast verður röskun á samkeppni og eftirlitshögnun sem rekja má til ólíkra eftirlitsaðferða vegna þess að það getur grafið undan fjárhagslegum stöðugleika – m.a. með því að hvetja til flutnings á fjármálastarfsemi til landa þar sem eftirlit er slakt. Eftirlitskerfið verður að teljast sanngjart og samstillt“.

- 37) Stofnunin ætti, á valdsviði sínu, að stuðla að og gegna virku hlutverki við þróun og samræmingu skilvirkra endurreisnar- og skilaáætlana, verklagsreglna í neyðarástandi og forvarnarráðstafana til að tryggja innfellingu kostnaðar í fjármálakerfið og lágmarka kerfisáhrif sérhvers þrots og því að treyst sé á sjóði skattgreiðenda til að bjarga þátttakendum á fjármálamarkaði. Stofnunin ætti að stuðla að þróun aðferða við skilameðferð fyrir lykilþátttakendur á fjármálamarkaði sem stefna í þrot til að koma í veg fyrir keðjuverkandi áhrif, svo unnt sé að slíta rekstri skipulega og tímanlega, og sem innihalda, eftir atvikum, samræmdar og trúverðugar fjármögnunaraðferðir eftir því sem við á.
- 38) Í yfirstandandi endurskoðun á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB frá 30. maí 1994 um innlánatryggingakerfi¹³⁶ og tilskipun 97/19/EB er vakin athygli á ætlun framkvæmdastjórnarinnar um að gefa þörfinni á að tryggja frekari samhæfingu alls staðar í Sambandinu sérstakan gaum. Á sviði váttrygginga hyggst framkvæmdastjórnin einnig kanna möguleikann á að innleiða reglur Sambandsins sem vernda váttryggingartaka þegar um er að ræða váttryggingafélag sem stendur höllum fæti. Evrópsku eftirlitsstofnanimar ættu að gegna mikilvægu hlutverki á þessum sviðum og fá í hendur viðeigandi valdheimildir í tengslum við evrópska ábyrgðarkerfið.
- 39) Framsal verkefna og ábyrgða getur verið gagnlegt stjórnþæki í tengslaneti eftirlitsaðila til að draga úr tvítekingu eftirlitsverkefna, hlúa að samstarfi og hagræða þannig í eftirlitsferlinu, ásamt því að draga úr álaginu á þátttakendur á fjármálamarkaði. Í reglugerð þessari ætti því að kveða á um skýran lagagrundvöll fyrir slíku framsali. Aðildarríkin ættu að geta innleitt sértæk skilyrði fyrir framsali ábyrgða, t.d. varðandi upplýsingar um fyrirkomulag framsals og tilkynningar um það, að því tilskildu að almenna reglan um framsal sé virt. Framsal verkefna þýðir að stofnunin, eða önnur landsbundin eftirlitsstofnun en sú stofnun sem ber ábyrgðina, framkvæmir verkefnin, en ábyrgðin á eftirlitsákvörðunum hvílir áfram á herðum þeirrar stofnunar sem framseldi verkefnin. Við framsal ábyrgðar ætti stofnunin eða landsbundin eftirlitsstofnun (sú sem fær verkefni framselt til sín) að geta tekið ákvarðanir um tiltekin eftirlitsatriði í eigin nafni í stað þeirrar stofnunar sem framseldi verkefnin. Framsal ætti að falla undir meginregluna um framsal eftirlitsvalds til eftirlitsaðila sem er í bestri aðstöðu til að grípa til aðgerða í viðkomandi máli. Framsal ábyrgða væri t.d. viðeigandi með tilvísun til stærðarhagkvæmni eða gildissviðs, samræmis við samstædueftirlit og bestu nýtingar á tækniþekkingu á meðal innlendra eftirlitsstofnana. Stofnunin sem framselur verkefni og önnur lögbær yfirvöld ættu að líta á ákvarðanir stofnunarinnar, sem fær verkefni framselt til sín, sem endanlegar ef þær eru innan gildissviðs framsalsins. Viðeigandi löggjöf Sambandsins getur skilgreint nánar meginreglurnar um framsal ábyrgðar samkvæmt samningum. Stofnunin ætti með öllum tiltækum ráðum að greiða fyrir og fylgjast með framsalssamningum á milli landsbundinna eftirlitsstofnana.

Tilkynna ætti stofnuninni fyrirfram um áformaða framsalssamninga svo að hún geti látið í ljós álit sitt þar sem það á við. Hún ætti að miðstýra birtingu slíkra samninga til að tryggja að upplýsingar um samninga komi fram tímanlega, séu gagnsæjar og auðveldlega aðgengilegar fyrir alla hlutaðeigandi aðila. Hún ætti að greina og miðla bestu starfsvenjum varðandi framsal og framsalssamninga.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 40) Stofnunin ætti með virkum hætti að stuðla að samleitni í eftirliti alls staðar í Sambandinu með það fyrir augum að koma á almennri eftirlitsmenningu.
- 41) Jafningjarýni er skilvirkt og áhrifaríkt tæki til að stuðla að samkvæmni innan tengslanets fjármálaeftirlitsaðila. Stofnunin ætti því þróa samræmda aðferðafræði fyrir slíka rýni og framkvæma hana reglulega. Við rýni ætti ekki aðeins að horfa á samleitni eftirlitsstarfsemi heldur einnig á getu eftirlitsaðila til að ná hámarseftirliti og á sjálfstæði þessara lögbæru yfirvalda. Birta ætti niðurstöðu jafningjarýni opinberlega með samþykki lögbæra yfirvaldsins sem féll undir rýnina. Þar að auki ætti að greina og birta bestu starfsvenjur.
- 42) Stofnunin ætti með virkum hætti að stuðla að samræmdu eftirliti í Sambandinu, einkum til að tryggja skipulega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða og stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu. Því ætti að fela stofnuninni almennt samræmingarhlutverk innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins til viðbótar við heimild hennar til að grípa til aðgerða í neyðarástandi. Stofnunin ætti í aðgerðum sínum að beina sérstakri athygli að góðu streymi allra viðkomandi upplýsinga á milli lögbærra yfirvalda.
- 43) Til að tryggja fjárhagslegan stöðugleika er nauðsynlegt að greina snemma horfur, hugsanlega áhættu og veikleika sem verða til í rekstri, þvert á landamæri og atvinnugreinar. Stofnunin ætti að fylgjast með og meta slíka þróun á því sviði sem hún fer með valdheimildir á og tilkynna Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni, öðrum evrópskum eftirlitsstofnunum og Evrópska kerfisáhætturáðinu ef nauðsyn krefur reglulega eða sérstaklega ef þörf krefur. Stofnunin ætti einnig, í samvinnu við Evrópska kerfisáhætturáðið, að eiga frumkvæði að og samræma álagspróf alls staðar í Sambandinu til að meta þanþol þátttakenda á fjármálamarkaði gagnvart óhagstæðri markaðsþróun og tryggja að beitt sé eins samræmdri aðferðafræði á innlendum vettvangi og kostur er við slíkar prófanir. Til að sinna hlutverki sínu á tilhlýðilegan hátt ætti stofnunin að gera efnahagslegar greiningar á mörkuðum og meta áhrif hugsanlegrar markaðsþróunar.
- 44) Stofnunin ætti að stuðla að skoðanaskiptum og samvinnu við eftirlitsaðila utan Sambandsins með tilliti til alþjóðavæðingar fjármálaþjónustu og vaxandi mikilvægis alþjóðlegra staðla. Hún ætti að hafa umboð til að koma á tengslum og ganga inn í stjórnunarfyrirkomulag með eftirlitsstofnunum og stjórnvöldum í þriðju löndum og við alþjóðastofnanir um leið og hún virðir að fullu núverandi hlutverk og valdheimildir aðildarríkjanna og stofnana Sambandsins hvers um sig. Þátttaka í starfi stofnunarinnar ætti að vera opin þeim löndum sem hafa gert samkomulag við Sambandið og beita lögum Sambandsins og ætti stofnuninni að vera heimilt að vera í samstarfi við þriðju lönd er nota löggjöf sem viðurkennt er að sé jafngild þeirri sem Sambandið styðst við.
- 45) Stofnunin ætti að starfa sem óháður aðili við ráðgjöf hjá Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni innan þeirra valdheimilda sem hún hefur yfir að ráða. Stofnunin ætti, með fyrirvara um valdheimildir hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda, að geta gefið álit sitt á varfærismati á samruna og yfirtökum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga¹³⁷, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB¹³⁸, í þeim tilvikum þegar sú tilskipun krefst samráðs milli lögbærra yfirvalda í tveimur eða fleiri aðildarríkjum.
- 46) Stofnuninni ætti að vera heimilt að óska eftir öllum nauðsynlegum upplýsingum í því skyni að sinna verkefnum sínum á skilvirkan hátt. Innlendir eftirlitsstofnanir, sem næstar eru fjármála-mörkuðunum og stofnunum, ættu að jafnaði að veita þessar upplýsingar til að komast hjá tvíverknaði í tengslum við skýrslugjafarskyldur þátttakenda á fjármálamarkaði og ættu að taka mið af þeim hagtölum sem þegar liggja fyrir. Stofnunin ætti þó, eigi hún ekki annars úrkosti,

137 Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.

138 Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB frá 5. september 2007 um breytingu á tilskipun ráðsins 92/49/EBE og tilskipunum 2002/83/EB, 2004/39/EB og 2006/48/EB að því er varðar reglur um málsmeðferð og viðmiðanir vegna varfærismats á yfirtökum og aukningu eignarhlutdeildar er tilheyra fjármálageiranum (Stjtið. ESB L 247, 21.9.2007, bls. 1).

að beina beiðni, sem er rökstudd með viðhlítandi hætti, beint til þátttakenda á fjármálamarkaði þegar landsbundinn eftirlitsaðili veitir ekki, eða getur ekki veitt, slíkar upplýsingar á réttum tíma. Yfirvöldum í aðildarríkjunum ætti að vera skylt að aðstoða stofnunina við að framfylgja slíkum beinum beiðnum. Í því samhengi er vinnan við sameiginleg skýrslusnið mikilvæg. Ráðstafanir til að afla upplýsinga ættu að vera með fyrirvara um lagaramma evrópska hagskýrslukerfisins og evrópska seðlabankakerfisins á sviði hagskýrslna. Reglugerð þessi ætti því hvorki að hafa áhrif á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 223/2009 frá 11. mars 2009 um evrópskar hagskýrslur¹³⁹ né reglugerð ráðsins (EB) nr. 2533/98 frá 23. nóvember 1998 um söfnun Seðlabanka Evrópu á tölfræðilegum upplýsingum¹⁴⁰.

- 47) Mikilvægt er að stofnunin og Evrópska kerfisáætturáðið starfi náið saman til að stuðla að fullri skilvirkni Evrópska kerfisáætturáðsins og eftirfylgni við viðvaranir og tilmæli þess. Stofnunin og Evrópska kerfisáætturáðið ættu að skiptast á hvers konar upplýsingum sem skipta máli. Aðeins ætti að láta í té gögn sem varða einstök félög gegn rökstuddri beiðni. Þegar stofnunin hefur tekið við viðvörðunum eða tilmælum, sem Evrópska kerfisáætturáðið hefur sent henni eða landsbundinni eftirlitsstofnun, ætti stofnunin að tryggja að þeim sé fylgt eftir eins og við á.
- 48) Stofnunin ætti að hafa samráð við hagsmunaaðila um tæknilega eftirlits- eða framkvæmdarstaðla, viðmiðunarreglur og tilmæli og gefa þeim tækifæri til að gera athugasemdir við fyrirhugaðar ráðstafanir. Stofnunin ætti að gera mat á áhrifum áður en hún samþykkir frumvarp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum, viðmiðunarreglum og tilmælum. Af skilvirknisástæðum ætti að styðjast við hagsmunahóp á verðbréfamarkaði í þeim tilgangi, sem í eru, í jöfnum hlutföllum, þátttakendur á fjármálamarkaði, fulltrúar lítilla og meðalstórra fyrirtækja, fræðimenn og neytendur og aðrir notendur almennrar fjármálaþjónustu. Hagsmunahópurinn á verðbréfamarkaði ætti að starfa sem tengiliður við aðra notendahópa, sem komið hefur verið á fót með löggjöf framkvæmdastjórnarinnar eða Sambandsins, á sviði fjármálaþjónustu.
- 49) Aðilar, sem eru í hagsmunahópnum á verðbréfamarkaði og eru fulltrúar stofnana sem eru ekki reknar í hagnaðarskyni eða eru fræðimenn, ættu að fá fullnægjandi þóknun til þess að gera þeim, sem hafa hvorki yfir miklu fjármagni að ráða né eru fulltrúar atvinnulífsins, kleift að taka fullan þátt í umræðum um reglusetningu um fjárhagsmál.
- 50) Aðildarríki bera grundvallarábyrgð á að tryggja samræmda krísustjórnun og viðhalda fjárhagslegum stöðugleika í krísuástandi, einkum að því er varðar að koma á stöðugleika hjá einstökum þátttakendum á fjármálamarkaði, sem standa höllum fæti, og taka þá til skilamedferðar. Ákvarðanir stofnunarinnar í neyðaraðstæðum eða við lausn deilumála, sem hafa áhrif á stöðugleika þátttakenda á fjármálamarkaði, ættu ekki að hafa áhrif á fjárhagslegar skuldbindingar aðildarríkjanna. Koma ætti á fót fyrirkomulagi þar sem aðildarríkin geta skírskotað til þessarar verndarráðstöfunar og lagt málið að lokum fram fyrir ráðið til ákvarðanatöku. Verndarráðstafanir þessar ætti þó ekki að misnota, einkum í tengslum við ákvörðun stofnunarinnar sem hefur hvorki umtalsverð né afgerandi fjárhagsleg áhrif, s.s. lækkun tekna sem tengjast tímabundnu banni á sértækum aðgerðum eða vörum vegna neytendaverndar. Ráðið ætti að greiða atkvæði í samræmi við meginregluna um að hver aðili hafi eitt atkvæði þegar teknar eru ákvarðanir samkvæmt fyrirkomulagi verndarráðstöfunarinnar. Rétt er að veita ráðinu hlutverk í þessu máli í ljósi sérstakra ábyrgða aðildarríkjanna á þessu sviði. Tryggja ætti algeran trúnað í ljósi þess hversu viðkvæmt málið er.
- 51) Stofnunin ætti, við tilhögun ákvarðanatöku sinnar, að vera bundin af reglum og almennum meginreglum Sambandsins um sanngjarna málsmedferð og gagnsæi. Virða ætti að fullu rétt viðtakenda ákvarðana stofnunarinnar til áheyrnar. Ákvarðanir stofnunarinnar ættu að vera óaðskiljanlegur hluti af lögum Sambandsins.

139 Stjtið. ESB L 87, 31.3.2009, bls. 164.

140 Stjtið. EB L 318, 27.11.1998, bls. 8.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 52) Eftirlitsstjórn, sem er samansett af yfirmönnum viðkomandi lögbærra yfirvalda í hverju aðildarríki og undir forystu formanns stofnunarinnar, ætti að vera helsti ákvarðanatökuaðilinn innan stofnunarinnar. Fulltrúar framkvæmdastjórnarinnar, Evrópska kerfisáættaráðsins, evrópsku eftirlitsstofnananna (Evrópska trygginga- og lífeyrissjóðastofnunin og Evrópska bankaftirlitsstofnunin) skulu taka þátt sem áheyrnarfulltrúar. Aðilar eftirlitsstjórnarinnar ættu vera óháðir í störfum sínum og gæta eingöngu hagsmuna Sambandsins.
- 53) Eftirlitsstjórnin ætti að jafnaði að taka ákvarðanir með einföldum meirihluta í samræmi við þá meginreglu að hver aðili hafi eitt atkvæði. Þó er viðeigandi að beita reglum aukins meirihluta, eins og mælt er fyrir um í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og bókun 36 um umbreytingarákvæði sem fylgja með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, um gerðir sem eru almenns eðlis, þ.m.t. þær sem varða tæknilega eftirlits- og framkvæmdastaðla, viðmiðunarreglur og tilmæli, í málefnum varðandi fjárhagsáætlun og einnig um beiðnir aðildarríkis um að stofnunin endurskoði ákvörðun um að banna tímabundið eða takmarka tiltekna fjármálastarfsemi. Mál, sem varða úrlausn á ágreiningi milli innlendra eftirlitsstofnana, ættu að vera rannsókuð af takmarkaðri, hlutlægrri nefnd, sem samsett er af aðilum sem hvorki eru fulltrúar lögbærra yfirvalda sem eru aðilar að ágreiningnum né hafa hagsmuna að gæta í deilunni eða bein tengsl við hlutadeigandi lögbær yfirvöld. Skipan kærunefndarinnar ætti að vera með sem jöfnustum hætti. Eftirlitsstjórnin ætti að samþykkja ákvarðanir kærunefndarinnar með einföldum meirihluta í samræmi við meginregluna um að hver aðili hafi eitt atkvæði. Þegar um er að ræða ákvarðanir sem eftirlitsaðilar á samstæðugrundvelli taka, geta fulltrúar, sem skipa minnihluta sem getur stöðvað framgang mála, þó hafnað ákvörðun sem nefndin leggur til með þeim hætti sem greint er frá í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og í 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.
- 54) Stjórn, sem skipuð er formanni stofnunarinnar, fulltrúum landsbundinna eftirlitsstofnana og framkvæmdastjórnarinnar skal tryggja að stofnunin gegni hlutverki sínu og inni af hendi þau verkefni sem henni eru falin. Veita ætti stjórninni nauðsynlegar valdheimildir, m.a. til að leggja fram tillögur um árlega starfsáætlun, og starfsáætlun til margra ára, nýta tilteknar fjárveitingarheimildir, samþykkja starfsmannastefnu stofnunarinnar og setja sérákvæði um rétt til aðgengis að skjölum og leggja fram ársskýrslu.
- 55) Stofnunin ætti að njóta fyrirsvars formanns í fullu starfi, sem eftirlitsstjórnin skipar á grundvelli verðleika, færni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu í viðeigandi fjármálaeftirliti og -stjórnun og að undangengnu opnu valferli sem eftirlitsstjórnin skipuleggur og stjórnar með aðstoð framkvæmdastjórnarinnar. Við tilnefningu fyrsta formanns stofnunarinnar ætti framkvæmdastjórnin m.a. að taka saman úrtakslista umsækjenda á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á fjármálastofnunum og -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og stjórnun. Við síðari tilnefningar ætti að endurskoða möguleika framkvæmdastjórnarinnar á að taka saman úrtakslista með skýrslu sem er gerð samkvæmt þessari reglugerð. Evrópuþingið ætti að hafa rétt til að andmæla tilnefningu aðilans sem valinn er, eftir að hann hefur fengið að tjá sig, áður en hann hefur störf og allt að mánuði frá því að eftirlitsstjórnin velur hann til starfa.
- 56) Fela ætti framkvæmdastjóra stjórn stofnunarinnar og ætti honum að vera heimilt að sitja fundi eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar án atkvæðisréttar.
- 57) Til að tryggja samræmi þvert á atvinnugreinar í starfi evrópsku eftirlitsstofnananna ættu þær að vinna náið saman í sameiginlegri nefnd og taka sameiginlega afstöðu eftir því sem við á. Sameiginlega nefndin ætti að samræma starfssvið evrópsku eftirlitsstofnananna í tengslum við fjármálasamsteypur og önnur mál sem liggja þvert á atvinnugreinar. Hlutadeigandi evrópskar eftirlitsstofnanir ættu einnig að samþykkja, þegar við á, gerðir sem falla undir verksvið evrópsku eftirlitsstofnananna (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar) á hliðstæðan hátt. Formenn evrópsku eftirlitsstofnananna ættu að skiptast á að fara með formennsku sameiginlegu nefndarinnar, 12 mánuði í senn. Formaður sameiginlegu nefndarinnar ætti að vera varaformaður Evrópska kerfisáættu-

- ráðsins. Sameiginlega nefndin ætti að hafa sér starfsfólk sem evrópsku eftirlitsstofnanirnar láta í té til að auðvelda óformleg upplýsingaskipti og þróun sameiginlegrar nálgunar á eftirlitsmenningu innan evrópsku eftirlitsstofnanirnar.
- 58) Nauðsynlegt er að tryggja að aðilarnir, sem ákvarðanir stofnunarinnar hafa áhrif á, geti nýtt sér nauðsynleg úrræði. Til að tryggja með árangursríkum hætti réttindi aðila og rétta málsmeðferð skal þeim veittur réttur til málskots til kærunefndar á þeim sviðum þar sem stofnunin hefur ákvörðunarvald. Til að tryggja skilvirkni og samræmi ætti kærunefndin að vera sameiginleg stofnun evrópsku eftirlitsstofnananna en starfa óháð stjórnslu- og reglusetningarkerfi þeirra. Ákvörðunum kærunefndarinnar ætti að vera unnt að áfrýja til Evrópudómstólsins.
- 59) Til að tryggja stofnuninni fullt sjálfstæði ætti hún að hafa sjálfstæðan fjárhag og ættu tekjur hennar fyrst og fremst að koma af skyldubundnum framlögum landsbundinna eftirlitsstofnana og fjárlögum Evrópusambandsins. Fjármögnun Sambandsins á stofnuninni er með fyrirvara um samkomulag fjárveitingavaldsins í samræmi við 47. lið samstarfssamnings milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 17. maí 2006 um aga í stjórn fjármála og trausta fjármálastjórnun¹⁴¹. Fjárlagagerð Sambandsins ætti að gilda. Endurskoðunarrétturinn ætti að annast endurskoðun reikninga. Heildarfjárhagsáætlunin er með fyrirvara um samþykkt reikninga.
- 60) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 frá 25. maí 1999 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF)¹⁴² ætti að gilda um stofnunina. Stofnunin ætti einnig að gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana frá 25. maí 1999 milli Evrópuþingsins, ráðs Evrópusambandsins og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna um innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF)¹⁴³.
- 61) Starfsmannareglur embættismanna og ráðningarskilmálar annarra starfsmanna Bandalaganna¹⁴⁴ ættu að gilda um starfsfólk stofnunarinnar, til að tryggja opin og gagnsæ vinnuskilyrði og jafna meðferð starfsfólks.
- 62) Áriðandi er að vernda viðskiptaleyndarmál og aðrar trúnaðarupplýsingar. Upplýsingaleyndin, sem stofnunin afléttir og miðlar í netkerfinu, ætti að falla undir strangar og skilvirkar reglur um trúnað.
- 63) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga¹⁴⁵ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga¹⁴⁶ gilda í einu og öllu um vinnslu persónuupplýsinga að því er varðar þessa reglugerð.
- 64) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar¹⁴⁷ ætti að gilda um stofnunina í því skyni að tryggja gagnsæjan rekstur hennar.
- 65) Þriðju lönd ættu að geta tekið þátt í starfi stofnunarinnar í samræmi við samninga þar að lútandi sem Sambandið mun gera.
- 66) Þar eð aðildarríkin geta ekki á viðhlítandi hátt náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að bæta starfsemi innri markaðarins með því að tryggja hátt, skilvirkt og samræmt stig varfærins regluverks og eftirlits, að vernda fjárfesta, að vernda heilleika, skilvirkni og skipulagða starfsemi fjármálamarkaða, að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins, að styrkja samræmingu

141 Stjtið. ESB C 139, 14.6.2006, bls. 1.

142 Stjtið. EB L 136, 31.5.1999, bls. 1.

143 Stjtið. EB L 136, 31.5.1999, bls. 15.

144 Stjtið. EB L 56, 4.3.1968, bls. 1.

145 Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

146 Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

147 Stjtið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

alþjóðlegs eftirlits, vegna umfangs aðgerðarinnar og ætla má að þeim verði frekar náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

- 67) Stofnunin ætti að taka að sér öll yfirstandandi verkefni og valdsvið evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar. Því ætti að fella úr gildi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB á stofnlegi stofnunarinnar og breyta ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 716/2009/EB frá 16. september 2009 um að koma á fót áætlun Bandalagsins til að styðja við sérstaka starfsemi á sviði fjármálaþjónustu, reikningsskila og endurskoðunar¹⁴⁸ til samræmis við það. Mikilvægt er, í ljósi núverandi skipulags og starfsemi nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila að tryggja mjög náíð samstarf milli nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila og framkvæmdastjórnarinnar við að koma á fót viðeigandi umbreytingarfyrirkomulagi, til að tryggja að tímabilið, þegar framkvæmdastjórnin ber ábyrgð á rekstri aðalstöðva og fyrstu stjórnýslu stofnunarinnar, verði eins stutt og kostur er.
- 68) Rétt er að setja tímamörk á beitingu þessarar reglugerðar til að tryggja að stofnunin sé nægilega undirbúin til að hefja starfsemi og til að umbreytingin frá nefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila gangi snurdulaust fyrir sig. Fjármagna ætti stofnunina með viðeigandi hætti. Fjármagna ætti stofnunina, a.m.k. í upphafi, með 40% framlagi Sambandsins og 60% með framlögum sem aðildarríkin veita í samræmi við vægi atkvæða sem kemur fram í 3. mgr. 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.
- 69) Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* til að hægt sé að koma stofnuninni á fót 1. janúar 2011.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

STOFNUN OG RÉTTARSTADA

1. gr.

Stofnun og umfang aðgerða

1. Með þessari reglugerð er komið á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópsku verðbréfamarkaðs-
eftirlitsstofnuninni) (hér á eftir nefnd „stofnunin“).
2. Stofnunin skal starfa innan þess valdsviðs sem henni er veitt með þessari reglugerð og innan gildissviðs tilskipunar 97/9/EB, tilskipunar 98/26/EB, tilskipunar 2001/34/EB, tilskipunar 2002/47/EB, tilskipunar 2003/6/EB, tilskipunar 2003/71/EB, tilskipunar 2004/39/EB, tilskipunar 2004/109/EB, tilskipunar 2009/65/EB og tilskipunar 2006/49/EB án þess að hafa áhrif á verksvið evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar) að því er varðar varfærniseftirlit, seinni tíma löggjöf um rekstraráðila sérhæfðra sjóða og reglugerð (EB) nr. 1060/2009 og, að því marki að þessar gerðir eiga við um fyrirtæki sem veita fjárfestingarþjónustu eða sjóði um sameiginlega fjárfestingu sem selja hlutdeildarskírteini eða hlutabréf sín á markaði og lögbær yfirvöld sem veita þeim eftirlit, innan ramma viðkomandi hluta tilskipunar 2002/87/EB, tilskipunar 2005/60/EB, tilskipunar 2002/65/EB, þ.m.t. allar tilskipanir, reglugerðir og ákvarðanir sem eiga stöð í þessum gerðum, og öðrum lagalega bindandi gerðum Sambandsins þar sem stofnuninni eru falin verkefni.
3. Stofnunin skal einnig starfa á athafnasviði markaðsaðila í tengslum við málefni sem falla ekki beint undir gerðirnar sem vísað er til í 2. mgr., þ.m.t. málefni tengd stjórnarháttum fyrirtækja,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

endurskoðun og reikningsskilum, að því tilskildu að þær aðgerðir stofnunarinnar séu nauðsynlegar til að tryggja að þessum gerðum sé beitt á skilvirkan og samræmdan hátt. Stofnunin skal og grípa til viðeigandi aðgerða í tengslum við yfirtökutilboð, greiðslujöfnun og uppgjör og afleiður.

4. Ákvæði reglugerðar þessarar eru með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA, einkum skv. 31. gr. samnings milli EFTA-rikkjana um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, til að tryggja að farið sé að EES-samningnum eða fyrrnefndum samningi.

5. Markmið stofnunarinnar skal vera að vernda hagsmuni almennings með því að stuðla að stöðugleika og skilvirkni fjármálakerfisins til skamms tíma, meðallangs tíma og langs tíma fyrir hagkerfi Sambandsins, borgara þess og fyrirtæki. Stofnunin skal stuðla að því að:

- a) bæta starfsemi innri markaðarins, einkum með traustri, skilvirkri og samræmdri reglusetningu og eftirliti,
- b) tryggja heilleika, gagnsæi, skilvirkni og skipulega starfsemi fjármálamarkaða,
- c) styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits,
- d) koma í veg fyrir eftirlitshögnun og stuðla að jöfnum samkeppnisskilyrðum,
- e) tryggja að áhættutaka í fjárfestingum og önnur áhætta lúti viðeigandi reglum og eftirliti og
- f) auka neytendavernd.

Stofnunin skal því stuðla að því að tryggja samræmda, árangursríka og skilvirka beitingu gerðanna, sem um getur í 2. mgr., hlúa að samleitni í eftirliti, veita Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni álit og takast á hendur efnahagslega greiningu á mörkuðum til að stuðla að því að markmið stofnunarinnar náist.

Þegar stofnunin sinnir verkefnum, sem eru falin henni með þessari reglugerð, skal gefa sérstakan gaum að kerfisáhættu sem þátttakendur á fjármálamarkaði geta valdið, þar eð vanræksla á því sviði gæti skaðað starfrækslu fjármálakerfisins eða raunhagkerfisins.

Stofnunin skal í verkefnum sínum starfa með sjálfstæðum hætti, hlutlægt og aðeins í þágu hagsmuna Sambandsins.

2. gr.

Evrópska fjármálaeftirlitskerfið

1. Stofnunin er hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu (ESFS). Helsta markmið evrópska fjármálaeftirlitskerfisins er að tryggja að reglur sem gilda um fjármálageirann séu innleiddar með fullnægjandi hætti til að viðhalda fjárhagslegum stöðugleika og tryggja traust gagnvart fjármálakerfinu í heild og næga vernd fyrir viðskiptavinum í fjármálaþjónustu.

2. Innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins skulu vera:

- a) Evrópska kerfisáhætturáðið (ESRB) vegna verkefna sem tilgreind eru í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010¹⁴⁹ og þessari reglugerð,
- b) stofnunin,
- c) evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010¹⁵⁰,

149 Stjtið. ESB L 341, 22.12.2011, bls. 1.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- d) evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010¹⁵¹,
- e) sameiginleg nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna („sameiginlega nefndin“) vegna framkvæmdar verkefna, sem tilgreind eru í 54.–57. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1094/2010,
- f) lögbær yfirvöld eða eftirlitsstofnanir í aðildarríkjunum, eins og tilgreint er í gerðum Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1094/2010.

3. Stofnunin skal hafa reglulegt og náið samstarf við Evrópska kerfisáhætturáðið og evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóða- eftirlitsstofnunina), fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar og tryggja þannig samkvæmni í vinnu þvert á atvinnugreinar og ná fram sameiginlegri afstöðu á sviði eftirlits með fjármálasamsteypum og í öðrum málefnum sem liggja þvert á atvinnugreinar.

4. Í samræmi við meginregluna um samstarf af heilindum í 3. mgr. 4. gr. sáttmála Evrópu- sambandsins, skulu aðilar að evrópska fjármálakerfinu vinna saman af trausti og með fullri gagnkvæmri virðingu, einkum til að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði sín á milli.

5. Eftirlitsstofnunum þessum, sem eru aðilar að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, ber skylda til að hafa eftirlit með þátttakendum á fjármálamarkaði sem starfa í Sambandinu, í samræmi við gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. gr.

Ábyrgð stofnananna

Stofnanirnar, sem um getur í a- til d-lið 2. mgr. 2. gr., skulu vera ábyrgar gagnvart Evrópuþinginu og ráðinu.

4. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „þátttakandi á fjármálamarkaði“: hver sá aðili sem kröfur í löggjöf, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., eiga við um eða landslög um framkvæmd þeirrar löggjafar,
- 2) „lykilþátttakandi á fjármálamarkaði“: þátttakandi á fjármálamarkaði sem, með reglulegri starfsemi sinni eða fjárhagslegum lífvænleika, hefur eða er líklegur til að hafa veruleg áhrif á stöðugleika, heilleika eða skilvirkni fjármálamarkaðanna í Sambandinu,
- 3) „lögbær yfirvöld“:
 - i. lögbær yfirvöld og/eða eftirlitsstofnanir, eins og þau eru skilgreind í löggjöf sem um getur í 2. mgr. 1. gr.,
 - ii. að því er varðar tilskipanir 2002/65/EB og 2005/60/EB, yfirvöldin sem bera ábyrgð að lögum á að tryggja að fyrirtæki, sem bjóða fjárfestingarþjónustu, og sjóðir um sameiginlega fjárfestingu, sem selja hlutdeildarskírteini eða hlutabréf sín á markaði, fari að kröfunum sem settar eru fram í þessum tilskipunum,

150 Stjtið. ESB L 341, 22.12.2011, bls. 12.

151 Stjtið. ESB L 341, 22.12.2011, bls. 48.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

iii. að því er varðar bótakerfi fyrir fjárfesta, aðilar sem stjórna landsbundnum bótakerfum samkvæmt tilskipun 97/9/EB eða, ef bótakerfinu er stjórnað af einkareknu fyrirtæki, opinbera yfirvaldið sem hefur eftirlit með kerfinu samkvæmt þeirri tilskipun.

5. gr.

Réttarstaða

1. Stofnunin er Sambandsstofnun með réttarstöðu lögaðila.
2. Stofnunin skal njóta þess réttshæfis og gerhæfis í hverju aðildarríki sem landslög þess framast veita lögaðilum. Stofnunin getur m.a. aflað eða afsalað sér fasteignum og lausafé og átt aðild að málarekstri.
3. Stjórnarformaðurinn er í forsvari fyrir stofnunina.

6. gr.

Skipan

Stofnunin samanstendur af:

- 1) eftirlitsstjórn, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 43. gr.,
- 2) stjórn, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 47. gr.,
- 3) stjórnarformanni sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 48. gr.,
- 4) framkvæmdastjóra, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 53. gr.,
- 5) kærunefnd, sem sinnir verkefnum sem eru sett fram í 60. gr.

7. gr.

Aðsetur

Stofnunin skal hafa aðsetur í París.

II. KAFLI

VERKEFNI OG VALDSVIÐ STOFNUNARINNAR

8. gr.

Verkefni og valdsvið stofnunarinnar

1. Stofnunin skal sinna eftirfarandi verkefnum:
 - a) stuðla að því að ná fram vönduðum, sameiginlegum reglusetningar- og eftirlitsstöðlum og starfsvenjum, einkum með því leggja stofnunum Sambandsins til álit og semja leiðbeiningar, tilmæli og frumvörp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum, sem byggja skal á lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.,
 - b) stuðla að samræmdri beitingu lagalega bindandi gerða Sambandsins, einkum með því að leggja af mörkum til sameiginlegrar eftirlitsmenningar, tryggja samræmda, árangursríka og skilvirka beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr., koma í veg fyrir eftirlitshögnun, miðla málum og jafna ágreining á milli lögbærra yfirvalda, tryggja skilvirkt og samræmt eftirlit með þátttakendum á fjármálamarkaði, tryggja samfellda starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og grípa til aðgerða, m.a. þegar neyðarástand skapast,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- c) hvetja til og auðvelda framsal verkefna og ábyrgða meðal lögbærra yfirvalda,
- d) eiga náð samstarf við Evrópska kerfisáhætturáðið, einkum með því að veita ráðinu nauðsynlegar upplýsingar til að leysa verkefni þess af hendi og tryggja viðeigandi eftirfylgni við varnaðarorð og tilmæli evrópska kerfisáhætturáðsins,
- e) skipuleggja og gera jafningjarýnisgreiningu á lögbærum yfirvöldum, þ.m.t. gefa út leiðbeiningar og tilmæli og skilgreina bestu starfsvenjur, til að efla samkvæmni við eftirlitsniðurstöður,
- f) vakta og meta markaðsþróun á valdsviði hennar,
- g) gera efnahagslega greiningu á mörkuðum til að upplýsa um framkvæmd skyldustarfa stofnunarinnar,
- h) stuðla að vernd fjárfesta,
- i) stuðla að samræmi og samfelli í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila, vöktun, mati og mælingum á kerfisáhættu, mótun og samræmingu á endurreisnar- og skilaáætlunum, veita fjárfestum alls staðar í Sambandinu öflugra vernd og þróa aðferðir við skilamedferð þátttakenda á fjármálamarkaði sem standa höllum fæti og meta þörfina fyrir viðeigandi fjármögnunarleiðir í samræmi við 21.–26. gr.,
- j) leiða til lykta önnur sérstök verkefni sem sett eru fram í þessari reglugerð eða öðrum lagagerðum,
- k) birta á vefsetri sínu og uppfæra reglulega upplýsingar sem varða athafnasvið hennar, einkum innan valdsviðs hennar, um skráða þátttakendur á fjármálamarkaði til að tryggja að upplýsingar séu aðgengilegar almenningi á auðveldan hátt,
- l) taka yfir, eins og við á, öll fyrirliggjandi og áframhaldandi verkefni nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila (CESR).

2. Stofnunin skal hafa þær valdheimildir, sem settar eru fram í þessari reglugerð, til að ná markmiðunum, sem sett eru fram í 1. mgr., einkum til að:

- a) semja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum í sértækum tilvikum sem um getur í 10. gr.,
- b) semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum í sértækum tilvikum sem um getur í 15. gr.,
- c) gefa út leiðbeiningar og tilmæli, eins og mælt er fyrir um í 16. gr.,
- d) gefa út tilmæli í sértækum tilvikum, eins og um getur í 3. mgr. 17. gr.,
- e) taka einstakar ákvarðanir sem beint er að lögbærum yfirvöldum í sértækum tilvikum sem um getur í 3. mgr. 18. gr. og 3. mgr. 19. gr.,
- f) taka einstakar ákvarðanir um þátttakendur á fjármálamarkaði í þeim sértæku tilvikum sem um getur í 6. mgr. 17. gr., 4. mgr. 18. gr. og 4. mgr. 19. gr., í tilvikum þegar lög Sambandsins gilda með beinum hætti,
- g) skila álitum til Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, eins og kveðið er á um í 34. gr.,
- h) safna saman nauðsynlegum upplýsingum um þátttakendur á fjármálamarkaði, eins og kveðið er á um í 35. gr.,
- i) þróa sameiginlega aðferðafræði til að meta áhrif frá einkennum framleiðsluvöru og dreifingarferlum á fjárhagsstöðu þátttakenda á fjármálamarkaði og á neytendavernd,
- j) koma á fót miðlægu aðgengi að gagnagrunni um skráða þátttakendur á fjármálamarkaði á verksviði hennar, þegar svo er tilgreint í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

9. gr.

Verkefni sem varða neytendavernd og fjármálastarfsemi

1. Stofnunin skal gegna forystuhlutverki við að efla gagnsæi, einfaldleika og samngirni á markaði fyrir fjármálaafurðir eða -þjónustu fyrir neytendur á öllum innri markaðinum, þ.m.t. með því að:

- a) safna, greina og gefa út skýrslur um neytendahorfur,
- b) endurskoða og samræma fjármálalæsi og framtaksverkefni í menntamálum á vegum lögbæru yfirvaldanna,
- c) þróa þjálfunarstaðla fyrir greinina og
- d) stuðla að þróun sameiginlegra reglna um upplýsingagjöf.

2. Stofnunin skal fylgjast með nýrri og fyrirliggjandi fjármálastarfsemi og er heimilt að samþykkja leiðbeiningar og tilmæli með það í huga að stuðla að öryggi og trausti á mörkuðum og samleitni í eftirlitsaðgerðum.

3. Stofnunin getur einnig birt varnaðarorð ef fjármálastarfsemi ógnar verulega markmiðunum sem mælt er fyrir um í 5. mgr. 1. gr.

4. Stofnunin skal koma á fót, sem óaðskiljanlegum hluta hennar, nefnd um nýsköpun á fjármála-sviði sem kemur saman öllum hlutaðeigandi lögbærum eftirlitsstofnunum í einstökum löndum með það í huga að ná samræmdri nálgun á reglusetningar- og eftirlitsmeðferð á nýrri eða nýsköpunar-tengdri fjármálastarfsemi og veita stofnuninni ráð sem hún getur lagt fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.

5. Eftirlitsstofnun EFTA getur tímabundið bannað eða takmarkað tiltekna fjármálastarfsemi sem ógnar skipulagðri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, í tilvikum sem tilgreind eru samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. eða, ef þess er krafist, þegar um neyðarástand er að ræða í samræmi við og samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 18. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Eftirlitsstofnun EFTA skal endurskoða ákvörðunina, sem um getur í fyrstu tveimur undirgreinum, með reglulegu millibili og ekki sjaldnar en á þriggja mánaða fresti. Ef ákvörðunin er ekki endurnýjuð eftir þriggja mánaða tímabil skal hún falla úr gildi sjálfkrafa.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, svo fljótt sem auðið er eftir að ákvörðunin, sem um getur í fyrstu og þriðju undirgrein, hefur verið samþykkt, tilkynna stofnuninni um hvenær hún fellur úr gildi. Stofnunin skal leggja niðurstöður sínar fyrir Eftirlitsstofnun EFTA, ásamt drögum ef þess er þörf, tímanlega áður en þriggja mánaða tímabilið, sem um getur í annarri undirgrein, rennur út. Eftirlitsstofnun EFTA getur tilkynnt stofnuninni um hvers kyns þróun sem hún telur skipta máli fyrir endurskoðunina.

EFTA-ríki getur óskað eftir að Eftirlitsstofnun EFTA taki ákvörðun sína til endurskoðunar. Eftirlitsstofnun EFTA skal senda þá beiðni til stofnunarinnar. Í því tilviki skal stofnunin íhuga, í samræmi við tilhögunina, sem er sett fram í annarri undirgrein 1. mgr. 44. gr., að semja ný drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

Ef stofnunin breytir eða afturkallar ákvörðun sem er hliðstæð ákvörðun sem Eftirlitsstofnun EFTA hefur samþykkt, skal stofnunin, án ástæðulausrar tafar, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Stofnunin getur einnig metið hvort banna eða takmarka þurfi tilteknar tegundir af fjármálastarfsemi og, ef slíkt er nauðsynlegt, tilkynna það framkvæmdastjórninni til að auðvelda samþykkt slíkra banna eða takmarkana.

10. gr.

Tæknilegir eftirlitsstaðlar

1. Stofnunin getur samið frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum þegar Evrópuþingið og ráðið veita framkvæmdastjórninni heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að tryggja samræmda samræmingu á sviðum, sem eru sett fram sérstaklega í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Stofnunin skal leggja fram frumvörp að stöðlum fyrir framkvæmdastjórnina til staðfestingar.

Tæknilegir eftirlitsstaðlar skulu vera tæknilegir, ekki fela í sér skipulagslegar ákvarðanir eða ákvarðanir varðandi stefnu og skal inntak þeirra afmarkað af lagagerðunum sem þeir eru byggðir á.

Stofnunin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim áður en hún leggur þá fyrir framkvæmdastjórnina, nema þess háttar samráð og greining sé óviðeigandi vegna umfangs og áhrifa viðkomandi frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum eða vegna þess að málið sé einstaklega brýnt. Stofnunin skal einnig leita álits hagsmunaaðilahlópsins á verðbréfamarkaði sem um getur í 37. gr.

Þegar stofnunin afhendir frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli skal framkvæmdastjórnin tafarlaust senda það áfram til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða hvort hún staðfestir frumvarpið að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá móttöku þess. Framkvæmdastjórnin getur stutt frumvörp að tæknilegu eftirlitsstöðlunum að hluta til, eða með breytingum, ef hagsmunir Sambandsins krefjast þess.

Ef framkvæmdastjórnin hyggst ekki styðja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli, eða styðja það að hluta til eða með breytingum, skal hún senda það aftur til stofnunarinnar og útskýra hvers vegna hún styður það ekki eða, eftir því sem við á, og útskýra ástæður breytinga á því. Stofnunin getur, innan sex vikna, breytt frumvarpi að tæknilegum eftirlitsstaðli á grundvelli breytingartillagna framkvæmdastjórnarinnar og lagt það aftur fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilega eftirlitsstaðla með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi, eða hafnað þeim, ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan sex vikna tímabilsins, eða ef þessu framlagða frumvarpi var ekki breytt í samræmi við breytingartillögur framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórnin getur ekki breytt efni frumvarps að tæknilegum eftirlitsstaðli sem stofnunin tók saman án þess að hafa áður haft samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórnin getur óskað eftir frumvarpi að tæknilegum eftirlitsstöðlum innan nýrra tímamarka ef stofnunin hefur ekki lagt fram slíkt frumvarp innan þeirra tímamarka sem sett eru í lagagerðunum er um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. Framkvæmdastjórnin getur aðeins samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal með framseldri gerð án frumvarps þar að lútandi frá stofnuninni ef stofnunin leggur ekki fram frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra tímamarka sem eru í samræmi við 2. mgr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Framkvæmdastjórnin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema þess háttar samráð og greining sé ekki í samræmi við gildissvið og áhrif viðkomandi frumvarpa að tæknilegum eftirlitsstöðlum eða vegna þess hve brýnt málið er. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita álitis eða ráðgjafar hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði sem um getur í 37. gr.

Framkvæmdastjórnin skal tafarlaust áframsenda frumvarp að tæknilega eftirlitsstaðlinum til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal senda eigið frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli til stofnunarinnar. Stofnunin getur breytt frumvarpi að tæknilega eftirlitsstaðlinum innan sex vikna og lagt það fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan þeirra sex vikna sem um getur í fjórðu undirgrein, getur framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegu eftirlitsstaðlana.

Framkvæmdastjórnin getur, ef stofnunin hefur lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli innan sex vikna tímabilsins, breytt frumvarpinu að tæknilegum eftirlitsstaðli á grundvelli breytinga-tillagna stofnunarinnar, eða samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi. Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum eftirlitsstaðli sem stofnunin tók saman, án þess að leita samráðs við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

4. Samþykkja skal tæknilegu eftirlitsstaðlana með reglugerðum eða ákvörðunum. Þá skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast þeir gildi á þeim degi sem þar er nefndur.

11. gr.

Framsal valds

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla, sem um getur í 10. gr., til fjögurra ára, frá 16. desember 2010. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framsal valdsins, eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok fjögurra ára tímabilsins. Framsal valds skal sjálfkrafa framlengt um jafn langan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið afturkalli það í samræmi við 14. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samtímis tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu þegar hún samþykkir tæknilegan eftirlitsstaðal.

3. Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í 12.–14. gr.

12. gr.

Afturköllun framsals

1. Evrópuþingið eða ráðið getur hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í 10. gr.

2. Sú stofnun sem hafið hefur innri málsmeðferð til að skera úr um hvort afturkalla eigi framsal valds skal leitast við að upplýsa hina stofnunina og framkvæmdastjórnina með hæfilegum fyrirvara áður en endanleg ákvörðun er tekin og tilgreina hvaða vald, sem hefur verið framselt, kynni að vera afturkallað.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Með ákvörðun um afturköllun er framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun stöðvað. Ákvörðunin öðlast gildi tafarlaust eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi tæknilegra eftirlitsstaðla sem þegar eru í gildi. Hún skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

13. gr.

Andmæli gegn tæknilegum eftirlitsstöðlum

1. Evrópuþingið eða ráðið geta andmælt tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi um að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt tæknilega eftirlitsstaðalinn. Framlengja skal tímabil þetta um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, sem er sams konar og frumvarpið að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem stofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til að andmæla. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

2. Ef hvorki Evrópuþingið né ráðið hafa andmælt tæknilega eftirlitsstaðlinum þegar tímabilið sem um getur í 1. mgr. rennur út, skal hann birtur í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast gildi á þeim degi sem þar er tilgreindur.

Áður en tímabilið rennur út má birta tæknilega eftirlitsstaðalinn í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast hann gildi ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum.

3. Andmæli Evrópuþingið eða ráðið tæknilegum eftirlitsstaðli innan þess tímabils sem um getur í 1. mgr. öðlast hann ekki gildi. Í samræmi við 296. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal sú stofnun sem andmælir tæknilegum eftirlitsstaðli tilgreina ástæðurnar fyrir því.

14. gr.

Frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum eru ekki samþykkt eða þeim er breytt

1. Komi til þess að framkvæmdastjórnin styðji ekki frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli eða breyti, eins og um getur í 10. gr., skal framkvæmdastjórnin tilkynna stofnuninni, Evrópuþinginu og ráðinu um það og tilgreina ástæður sínar fyrir því.

2. Evrópuþingið eða ráðið geta, eftir því sem við á og innan eins mánaðar frá tilkynningunni sem um getur í 1. mgr., boðið framkvæmdastjóranum sem ábyrgðina ber og formanni stofnunarinnar til sérstaks fundar lögbærrar nefndar Evrópuþingsins eða ráðsins til að kynna og útskýra ágreining þeirra.

15. gr.

Tæknilegir framkvæmdarstaðlar

1. Stofnunin getur þróað tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins á þeim sviðum sem er sérstaklega mælt fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Tæknilegir framkvæmdarstaðlar skulu vera tæknilegir, ekki fela í sér stefnumótandi ákvarðanir eða valkosti varðandi stefnu og skal inntak þeirra ákvarða skilyrði fyrir beitingu þessara gerða. Stofnunin skal leggja eigin frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fram fyrir framkvæmdastjórnina til staðfestingar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Stofnunin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum áður en hún leggur þau fyrir framkvæmdastjórnina og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema þess háttar samráð og greining sé í ósamræmi við gildissvið og áhrif frumvarpsins eða málið sé sérstaklega brýnt. Stofnunin skal einnig leita álits hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði sem um getur í 37. gr.

Þegar stofnunin afhendir frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli skal framkvæmdastjórnin tafarlaust senda það áfram til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða hvort hún staðfestir frumvarpið að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan þriggja mánaða frá móttöku þess. Framkvæmdastjórnin getur framlengt tímabilið um einn mánuð. Framkvæmdastjórnin getur, ef hagsmunir Sambandsins eru í húfi, samþykkt hluta af frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstaðli eða með breytingum.

Þegar framkvæmdastjórnin hyggst ekki samþykkja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli, eða samþykkja það að hluta eða með breytingum, skal hún senda það aftur til stofnunarinnar og útskýra hvers vegna hún ætlar ekki að samþykkja það eða, eftir því sem við á, útskýra ástæður fyrir breytingum á því. Stofnunin getur breytt frumvarpinu að tæknilega framkvæmdarstaðlinum innan sex vikna á grundvelli breytingartillagna framkvæmdastjórnarinnar og lagt það aftur fram, sem formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal með þeim breytingum sem hún telur viðeigandi eða hafnað honum, ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að honum við lok sex vikna tímabilsins, sem um getur í fimmtu undirgrein, eða ef framlagða frumvarpinu var ekki breytt í samræmi við breytingartillögur framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum framkvæmdarstaðli, sem stofnunin hefur tekið saman, án þess að hafa haft samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Í tilvikum þegar stofnunin hefur ekki lagt fram frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli á tilsettum tíma, samkvæmt lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., getur framkvæmdastjórnin óskað eftir slíku frumvarpi innan nýrra tímamarka.

3. Framkvæmdastjórnin getur aðeins samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal með framkvæmdargerð án frumvarps frá stofnuninni ef hún leggur ekki fram frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli til framkvæmdastjórnarinnar innan tímamarka í samræmi við 2. mgr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa opið samráð við almenning um frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum og greina hugsanlegan kostnað og ávinning sem tengist þeim, nema það samráð og þær greiningar séu ekki í samræmi við umfang og áhrif frumvarpa að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem um er að ræða, eða vegna þess hve brýnt málið er. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita álits eða ráðgjafar hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði sem um getur í 37. gr.

Framkvæmdastjórnin skal án tafar áframsenda frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin skal senda stofnuninni frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli. Stofnunin getur breytt frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan sex vikna og lagt það fram, sem

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

formlegt álit, fyrir framkvæmdastjórnina. Stofnunin skal senda afrit af formlegu áliti sínu til Evrópuþingsins og ráðsins.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknilegan framkvæmdarstaðal ef stofnunin hefur ekki lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli þegar sex vikna tímabilið, sem um getur í fjórðu undirgrein, rennur út.

Framkvæmdastjórnin getur, ef stofnunin hefur lagt fram breytt frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstaðli innan sex vikna tímabilsins, breytt frumvarpinu að tæknilega framkvæmdarstaðlinum á grundvelli breytingartillagna stofnunarinnar, eða samþykkt tæknilega framkvæmdarstaðalinn með þeim breytingum sem hún telur skipta máli.

Framkvæmdastjórnin skal ekki breyta efni frumvarps að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem stofnunin hefur tekið saman, án þess að hafa áður samráð við stofnunina, eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

4. Samþykkja skal tæknilegu framkvæmdarstaðlana með reglugerðum eða ákvörðunum. Þá skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast þeir gildi á þeim degi sem þar er nefndur.

16. gr.

Leiðbeiningar og tilmæli

1. Stofnunin skal gefa út leiðbeiningar og tilmæli, sem beint er til lögbærra yfirvalda eða þátttakenda á fjármálamarkaði, til að koma á samræmdri, árangursríkri og skilvirkri eftirlitsframkvæmd innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins og til að tryggja sameiginlega, einsleita og samræmda beitingu á lögum Sambandsins.

2. Stofnunin skal, eftir því sem við á, hafa opið samráð við almenning að því er varðar leiðbeiningar og tilmæli og greina mögulegan tengdan kostnað og ávinning. Slíkt samráð og greiningar skulu vera í réttu hlutfalli við gildissvið, eðli og áhrif leiðbeininganna eða tilmælanna. Stofnunin skal, eftir því sem við á, einnig leita álits eða ráðgjafar frá hagsmunahópnum á verðbréfamarkaði sem um getur í 37. gr.

3. Lögbær yfirvöld og þátttakendur á fjármálamarkaði skulu leita allra leiða til að fara að þessum leiðbeiningum og tilmælum.

Hvert lögbært yfirvald skal, innan tveggja mánaða frá því að leiðbeiningar og tilmæli þessi eru gefin út, staðfesta hvort það fer eða ætlar að fara að þessum leiðbeiningum eða tilmælum. Lögbært yfirvald skal tilkynna stofnuninni ef svo ber við að það fari ekki, eða hyggist ekki fara að þeim, og tilgreina ástæður sínar fyrir því.

Stofnunin skal greina frá því opinberlega að lögbært yfirvald fari ekki, eða hyggist ekki fara, að þessum leiðbeiningum eða tilmælum. Stofnunin getur einnig ákveðið, í hverju tilviki fyrir sig, að birta ástæðurnar sem lögbæra yfirvaldið gaf fyrir því að fara ekki að þeim leiðbeiningum eða tilmælum. Tilkynna skal lögbæra yfirvaldinu fyrirfram um slíka birtingu.

Þátttakendur á fjármálamarkaði skulu tilkynna, með skýrum og ítarlegum hætti, hvort þeir fara að þessum leiðbeiningum eða tilmælum, ef þess er krafist í þessum leiðbeiningum eða tilmælum.

4. Stofnunin skal upplýsa Evrópuþingið, ráðið, framkvæmdastjórnina, fastanefnd EFTA-rikkjanna og Eftirlitsstofnun EFTA, í skýrslunni sem um getur í 5. mgr. 43. gr., um þær leiðbeiningar og tilmæli

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

sem hafa verið birt og tilgreina þar hvaða lögbæra yfirvald hefur ekki farið að þeim, og gera grein fyrir með hvaða hætti stofnunin hyggist tryggja að hlutaðeigandi lögbært yfirvald fylgi leiðbeiningum og tilmælum hennar framvegis.

17. gr.

Brot á lögum Sambandsins

1. Stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, skal nota valdheimildir sínar, sem greint er frá í 2., 3. og 6. mgr. þessarar greinar, ef lögbært yfirvald hefur ekki farið eftir gerðunum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., eða hefur beitt þeim þannig að það brjóti gegn EES-samningnum, þ.m.t. tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem komið hefur verið á í samræmi við 10.–15. gr., einkum ef vanrækt er að tryggja að þátttakandi á fjármálamarkaði fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í þessum gerðum.

2. Stofnunin getur rannsakað meint brot eða vanrækslu á beitingu EES-samningsins að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, fastanefndar EFTA-ríkjanna, Eftirlitsstofnunar EFTA eða hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði, eða að eigin frumkvæði og eftir að hafa tilkynnt hlutaðeigandi lögbæru yfirvaldi málavexti.

Lögbæra yfirvaldið skal, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 35. gr., veita stofnuninni tafarlaust allar þær upplýsingar sem hún telur nauðsynlegar fyrir rannsóknina.

Ef stofnunin rannsakar meint brot á EES-samningnum eða vanrækslu á beitingu hans, að því er varðar lögbært yfirvald EFTA-ríkis, skal hún tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA um eðli og tilgang rannsóknarinnar og veita henni reglulega eftir það uppfærðar upplýsingar sem eru Eftirlitsstofnun EFTA nauðsynlegar til þess að hún geti sinnt verkefnum sínum skv. 4. og 6. mgr.

3. Stofnunin getur, eigi síðar en tveimur mánuðum frá því að hún hefur rannsókn sína, beint tilmælum til hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds um nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að EES-samningnum.

Lögbæra yfirvaldið skal, innan tíu virkra daga frá móttöku tilmælanna, tilkynna stofnuninni og Eftirlitsstofnun EFTA til hvaða aðgerða það hefur gripið, eða ætli að grípa til, til að tryggja að farið sé að EES-samningnum.

4. Eftirlitsstofnun EFTA getur gefið út formlegt álit ef lögbæra yfirvaldið hefur ekki farið að EES-samningnum innan eins mánaðar frá móttöku tilmæla stofnunarinnar, þar sem þess er krafist að lögbæra yfirvaldið grípi til nauðsynlegra aðgerða til að fara að EES-samningnum. Í formlegu álit Eftirlitsstofnunar EFTA skal tekið tillit til tilmæla stofnunarinnar.

Eftirlitsstofnun EFTA skal birta slíkt formlegt álit eigi síðar en þremur mánuðum eftir að tilmælin voru samþykkt. Eftirlitsstofnun EFTA getur framlengt þetta tímabil um einn mánuð.

Formleg álit Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, samþykkt á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Lögbær yfirvöld skulu veita stofnuninni og Eftirlitsstofnun EFTA allar nauðsynlegar upplýsingar.

5. Lögbæra yfirvaldið skal upplýsa stofnunina og Eftirlitsstofnun EFTA, innan tíu virkra daga frá móttöku formlega álitsins, sem um getur í 4. mgr., til hvaða aðgerða það hafi gripið eða ætli að grípa til, til að tryggja að því formlega álitinu verði hlítt.

6. Ef lögbært yfirvald fer ekki að formlega álitinu sem um getur í 4. mgr. innan þess tímaramma sem þar er tilgreindur og ef nauðsynlegt er að beita úrræðum tímanlega við slíkum vanefndum, til að

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

viðhalda eða koma aftur á hlutlausum samkeppnisaðstæðum á markaði eða tryggja eðlilega starfsemi og heilleika fjármálakerfisins, getur Eftirlitsstofnun EFTA, enda gildi kröfur þar að lútandi í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. án frekari lögfestingar um þátttakendur á fjármálamarkaði, samþykkt einstaka ákvörðun sem beinist að þátttakendum á fjármálamarkaði þar sem gerð er krafa um að þeir geri nauðsynlegar ráðstafanir til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt EES-samningnum, þ.m.t. að binda enda á tiltekið athæfi, með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

7. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 6. mgr. skulu ganga framur fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama mál.

Þegar gripið er til aðgerða vegna málefna, sem formlegt álit gildir um skv. 4. mgr. eða ákvörðun skv. 6. mgr., skulu lögbær yfirvöld fylgja formlega álitinu eða ákvörðuninni, eftir því sem við á.

8. Eftirlitsstofnun EFTA skal birta árlega upplýsingar um þau lögbæru yfirvöld og þátttakendur á fjármálamarkaði í EFTA-ríkjunum sem hafa ekki farið að þeim formlegu álitum eða ákvörðunum sem um getur í 4. og 6. mgr.

18. gr.

Aðgerðir þegar um neyðarástand er að ræða

1. Stofnunin skal, ef um er að ræða óhagstæða þróun sem gæti stefnt í tvísýnu eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, greiða fyrir með virkum hætti og, þegar þörf er talin á, samræma aðgerðir sem viðkomandi og lögbærar innlendar eftirlitsstofnanir grípa til.

Til að stofnunin geti gegnt því hlutverki sínu að greiða fyrir og samræma aðgerðir skal upplýsa hana að fullu um þróunina og bjóða henni að hafa áheyrnarfulltrúa á viðkomandi fundi hjá hlutadeigandi lögbærum eftirlitsstofnunum í hverju landi.

2. Ráðið getur, í samráði við framkvæmdastjórnina og Evrópska kerfisáættaráðið og, eftir því sem við á, evrópsku eftirlitsstofnanirnar, samþykkt ákvörðun, sem beint er að stofnuninni þar sem ákvarðað er hvort neyðarástand hafi skapast samkvæmt þessari reglugerð, í kjölfarið á beiðni stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar eða Evrópska kerfisáættaráðsins þar að lútandi. Ráðið skal endurskoða þá ákvörðun með reglulegu millibili og eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði. Ákvörðunin skal falla sjálfkrafa úr gildi ef hún er ekki endurnýjuð að loknu eins mánaðar tímabili. Ráðið getur hvenær sem er tilkynnt að neyðarástandinu sé aflýst.

Telji Evrópska kerfisáættaráðið eða stofnunin að til neyðarástands geti komið skal viðkomandi aðili gefa út tilmæli, sem bundin eru trúnaði, sem beint er til ráðsins og því veitt mat á aðstæðunum. Ráðið skal síðan meta hvort þörf er á fundi. Tryggja skal að tilhlýðilegum trúnaði sé fylgt í þessu ferli.

Telji ráðið að um neyðarástand sé að ræða skal það tilkynna Evrópuþinginu og framkvæmdastjórninni um það án tafar.

3. Eftirlitsstofnun EFTA getur samþykkt einstakar ákvarðanir, þar sem gerð er krafa um að lögbær yfirvöld gripi til nauðsynlegra aðgerða, í samræmi við löggjöfina sem um getur í 2. mgr. 1. gr., ef ráðið hefur samþykkt ákvörðun skv. 2. mgr. og í undantekningartilvikum ef samræmingaráðgerð

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

landsbundinna yfirvalda er nauðsynleg til að sporna við óhagstæðri þróun sem kynni að tefla eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða í tvísýnu eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta, til að hindra slíka þróun með því að tryggja að þátttakendur á fjármálamarkaði og lögbær yfirvöld uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í þeirri löggjöf.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

4. Ef lögbært yfirvald fer ekki að ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA, sem um getur í 3. mgr., innan þess tímaramma sem mælt er fyrir um í þeirri ákvörðun getur stofnunin, enda gildi kröfur þar að lútandi í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., þ.m.t. tæknilegir eftirlitsstaðlar og tæknilegir framkvæmdarstaðlar sem samþykktir hafa verið í samræmi við þessar gerðir án frekari lögfestingar um þátttakendur á fjármálamarkaði, samþykkt einstaka ákvörðun sem beinist að þátttakendum á fjármálamarkaði þar sem gerð er krafa um að þeir geri nauðsynlegar ráðstafanir til að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt lögum Sambandsins, þ.m.t. að binda enda á tiltekið athæfi, með fyrirvara um valdsvið Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls. Þetta skal aðeins gilda við aðstæður þar sem lögbært yfirvald fer ekki að lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., þ.m.t. tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum sem samþykktir hafa verið í samræmi við þessar gerðir, eða beitir þeim þannig að um greinilegt brot á þessum gerðum virðist að ræða, og þegar brýn nauðsyn er á úrbótum til að endurheimta eðlilega starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

5. Ákvarðanir, sem teknar eru skv. 4. mgr., skulu ganga framur fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama mál.

Aðgerðir lögbærra yfirvalda í tengslum við mál sem falla undir ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. skulu samrýmast þessum ákvörðunum.

19. gr.

Lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda í aðstæðum sem ná yfir landamæri

1. Ef lögbært yfirvald samþykkir ekki verklagsreglu eða inntak aðgerðar eða aðgerðaleyfis lögbærs yfirvalds í öðru aðildarríki, í tilvikum sem tilgreind eru í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., skal stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, að beiðni eins eða fleiri hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda, aðstoða yfirvöldin við að ná samkomulagi í samræmi við verklagsregluna sem sett er fram í 2.–4. mgr. þessar greinar, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 17. gr.

Í tilvikum sem tilgreind eru í löggjöfinni, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og ef ákvarða má, á grundvelli hlutlægra viðmiða, að um ágreining milli lögbærra yfirvalda mismunandi aðildarríkja sé að ræða, getur stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, að eigin frumkvæði, aðstoðað yfirvöldin við að ná samkomulagi, í samræmi við málsmeðferðina sem er sett fram í 2.–4. mgr.

2. Stofnunin skal setja tímamörk á sáttameðferð milli lögbærra yfirvalda með tilliti til viðkomandi tímamarka sem tilgreind eru í gerðunum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og þess hversu flókin og brýn málin eru. Á því stigi skal stofnunin gegna hlutverki sáttasemjara.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Ef hlutaðeigandi lögbær yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttameðferðar, sem um getur í 2. mgr., getur stofnunin, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í þriðju og fjórðu undirgrein 1. mgr. 44. gr., tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að þau grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld í aðildarríkjum ESB, í því skyni að tryggja að farið sé að lögum Sambandsins.

Ef einungis er um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að ræða og ef slík yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttameðferðar, sem um getur í 2. mgr., getur Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að þau grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld, í því skyni að tryggja að farið sé að EES-samningnum.

Ef um lögbær yfirvöld eins eða fleiri aðildarríkja ESB og eins eða fleiri EFTA-ríkja er að ræða og ef slík yfirvöld ná ekki samkomulagi innan tímamarka þeirrar sáttameðferðar, sem um getur í 2. mgr., geta stofnunin og Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun þar sem gerð er krafa um að lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum ESB annars vegar og í hlutaðeigandi EFTA-ríkjum hins vegar grípi til sérstakra aðgerða, eða grípi ekki til aðgerða, til að jafna ágreininginn með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi lögbær yfirvöld, í því skyni að tryggja að farið sé að EES-samningnum.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

4. Eftirlitsstofnun EFTA getur samþykkt einstaka ákvörðun sem beint er til þátttakanda á fjármálamarkaði, með fyrirvara um valdheimildir Eftirlitsstofnunar EFTA skv. 31. gr. samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, þar sem gerð er krafa um að gripið verði til nauðsynlegra aðgerða til að hlíta EES-samningnum, þ.m.t. að bundinn sé endi á einhvers konar athæfi, þar sem lögbært yfirvald hlítir ekki ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA og vanrækir að tryggja að þátttakandi á fjármálamarkaði fari að kröfunum sem gilda um hann, án frekari lögfestingar eða með skírskotun til gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

5. Ákvarðanir sem teknar eru skv. 4. mgr. skulu ganga framur fyrri ákvörðunum sem lögbær yfirvöld hafa samþykkt um sama efni. Aðgerðir lögbæru yfirvaldanna í tengslum við málsatvik, sem falla undir ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr., skulu samrýmast þeim ákvörðunum.

6. Formaður stofnunarinnar skal, í skýrslunni sem um getur í 2. mgr. 50. gr., setja fram eðli og tegund ágreiningsins á milli lögbærra yfirvalda, samkomulags sem náðst hefur og ákvarðana sem teknar hafa verið til að leysa úr slíkum ágreiningi.

20. gr.

Lausn deilumála á milli lögbærra yfirvalda þvert á atvinnugreinar

Sameiginlega nefndin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 19. og 56. gr., leysa deilumál sem liggja þvert á atvinnugreinar og gætu risið á milli lögbærra yfirvalda, eins og þau eru skilgreind í 2. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar, reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 eftir því sem við á.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Ef einungis er um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að ræða, getur Eftirlitsstofnun EFTA tekið ákvörðun í samræmi við 3. og 4. mgr. 19. gr.

Ef um lögbær yfirvöld eins eða fleiri aðildarríkja ESB og eins eða fleiri EFTA-ríkja er að ræða, geta stofnunin annars vegar og Eftirlitsstofnun EFTA hins vegar tekið ákvörðun í samræmi við 3. og 4. mgr. 19. gr.

Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA skulu, án ástæðulausrar tafar, teknar á grundvalla draga sem stofnunin, evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) og/eða evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), eftir því sem við á, hafa gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA. Stofnunin, evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) og evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) skulu, eftir því sem við á, komast að sameiginlegri afstöðu, í samræmi við 56. gr., og skulu samþykkja ákvarðanirnar og/eða drögin samhliða.

21. gr.

Samstarfshópar eftirlitsaðila

1. Stofnunin skal stuðla að því að styrkja og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi þeirra samstarfshópa eftirlitsaðila sem komið er á með lagagerðunum, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., og hlúa að samræmi í beitingu laga Sambandsins á meðal samstarfshópa eftirlitsaðila. Starfsfólk stofnunarinnar skal geta tekið þátt í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila með það markmið í huga að stuðla að samleitni í bestu eftirlitsvenjum, þ.m.t. með athugun á staðnum sem tvö eða fleiri lögbær yfirvöld standa að sameiginlega.

2. Stofnunin skal vera leiðandi í að tryggja samræmda og samfellda starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila fyrir stofnanir sem starfa yfir landamæri innan Sambandsins, með tilliti til kerfisáhættu af völdum þátttakenda á fjármálamarkaði sem um getur í 23. gr.

Í þessari málsgrein og 1. mgr. þessarar greinar skal álíta stofnunina „lögbært yfirvald“ í skilningi viðkomandi löggjafar.

Stofnuninni er heimilt að:

- a) safna og miðla öllum viðkomandi upplýsingum til lögbærra yfirvalda í því skyni að greiða fyrir vinnu samstarfshópsins og koma á fót og stjórna miðlægu kerfi sem gerir þessar upplýsingar aðgengilegar lögbæru yfirvöldunum í samstarfshópnum,
- b) eiga frumkvæði að og samræma álagspróf á vettvangi Sambandsins í samræmi við 32. gr. til að meta þanþol þátttakenda á fjármálamarkaði, einkum kerfisáhættu af völdum lykilþátttakenda á fjármálamarkaði, eins og um getur í 23. gr., gagnvart óhagstæðri markaðsþróun og við mat á því hvort kerfisáhætta gæti hugsanlega aukist við álagsaðstæður, og tryggja að samræmdri aðferðafræði sé beitt við slík próf á innlendum vettvangi og, eftir því sem við á, beina tilmælum til lögbæra yfirvaldsins um að leiðrétta atriði sem ákvörðuð voru í álagsprófinu,
- c) stuðla að árangursríkri og skilvirkri eftirlitsstarfsemi, þ.m.t. að meta áhættuna sem þátttakendur á fjármálamarkaði eru eða gætu verið óvarðir fyrir, samkvæmt eftirlitsferlum eða við álagsaðstæður,
- d) hafa umsjón með verkefnum lögbærra yfirvalda, í samræmi við þau verkefni og það valdsvið sem tilgreint er í þessari reglugerð, og
- e) óska eftir frekari umfjöllun samstarfshóps þegar hún telur að ákvörðunin gæti leitt til rangrar beitingar laga Sambandsins eða myndi ekki stuðla að markmiðinu um samleitni

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

eftirlitsvenja. Stofnunin getur einnig óskað eftir að boðað verði til fundar í samstarfshópnum og að bætt verði við lið á dagskrá fundar.

3. Stofnunin getur tekið saman frumvarp að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdarstöðlum til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu ákvæða sem varða rekstrarlega starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila og gefið út leiðbeiningar og tilmæli sem samþykkt eru skv. 16. gr. til að stuðla að samleitni í eftirlitsstarfsemi og bestu starfsvenjum sem samþykktar hafa verið af samstarfshópnum eftirlitsaðila.

4. Stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, skal hafa lagalega bindandi skyldur við sáttamiðlun til að leysa deilur á milli lögbærra yfirvalda í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 19. gr. Stofnunin getur tekið eftirlitsákvæðanir, sem öðlast gildi án frekari lögfestingar, um hlutaðeigandi þátttakendur á fjármálamarkaði í samræmi við 19. gr.

22. gr.

Almenn ákvæði

1. Stofnunin skal hefja viðeigandi athugun á kerfisáhættu eins og hún er skilgreind í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010. Hún skal fjalla um hættu á röskun í fjármálaþjónustu sem:

- a) hlýst af skerðingu á fjármálakerfinu, í heild eða að hluta, og
- b) gæti haft alvarlegar neikvæðar afleiðingar í för með sér fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið.

Stofnunin skal, eftir því sem við á, taka til athugunar vöktun og mat á kerfisáhættu sem Evrópska kerfisáhætturáðið og stofnunin hafa þróað og bregðast við viðvörðunum og tilmælum Evrópska kerfisáhætturáðsins í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

2. Stofnunin skal, í samstarfi við Evrópska kerfisáhætturáðið og í samræmi við 23. gr., þróa sameiginlegar aðferðir til að ákvarða og meta kerfisáhættu sem lykilþátttakendur á fjármálamarkaði stofna til, þ.m.t. meginlegg og eigindleg viðmið, eins og við á.

Þessi viðmið skulu vera mikilvægur þáttur við ákvörðun á viðeigandi eftirlitsaðgerðum. Stofnunin skal fylgjast með hversu mikið samleitnistig er í ákvörðunum sem teknar hafa verið, með það fyrir augum að stuðla að sameiginlegri nálgun.

3. Stofnunin skal semja, eins og þörf krefur og með fyrirvara um gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr., aukalega leiðbeiningar og tilmæli fyrir lykilþátttakendur á fjármálamarkaði, að teknu tilliti til kerfisáhættunnar sem þær valda.

Stofnunin skal tryggja að tekið sé mið af kerfisáhættunni, sem lykilþátttakendur á fjármálamarkaði valda, við gerð frumvarpa að tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum á sviðum sem mælt er fyrir um í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

4. Stofnunin getur, að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda, Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, Eftirlitsstofnunar EFTA eða fastanefndar EFTA-ríkjanna, eða að eigin frumkvæði, hafið rannsókn á tiltekinni tegund af fjármálastarfsemi, vörutegund eða hegðun í því skyni að meta hugsanlega ógn við heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins og veita hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum viðeigandi tilmæli um aðgerðir.

Stofnunin getur, í þeim tilgangi, notað þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. 35. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

5. Sameiginlega nefndin skal tryggja, í samræmi við þessa grein, heildarsamræmingu á starfsemi þvert á atvinnugreinum.

23. gr.

Greining og mat á kerfisáhættu

1. Stofnunin skal, í samráði við Evrópska kerfisáætturáðið, þróa viðmiðanir fyrir greiningu og mat á kerfisáhættu og fullnægjandi fyrirkomulag á álagsprófum, sem felur í sér úttekt á hugsanlegri kerfisáhættu sem stafað gæti af þátttakendum á fjármálamarkaði við álagsaðstæður. Þeir þátttakendur á fjármálamarkaði sem geta valdið kerfisáhættu skulu falla undir aukið eftirlit og, ef nauðsyn krefur, fylgja verklagsreglum um endurreisn og skilameðferð sem um getur í 25. gr.

2. Stofnunin skal taka fullt tillit til viðeigandi alþjóðlegra aðferða við þróun viðmiðana við greiningu og mat á kerfisáhættu af völdum þátttakenda á fjármálamarkaði, þ.m.t. þær sem ráðgjafanefnd um fjármálastöðugleika, Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn og Alþjóðagreiðslubankinn hafa komið á.

24. gr.

Varanleg geta til að bregðast við kerfisáhættu

1. Stofnunin skal tryggja að hún hafi sérhæfða og viðvarandi getu til að bregðast með skilvirkum hætti við myndun kerfisáhættu, eins og um getur í 22. og 23. gr., einkum að því er varðar stofnanir sem kerfisáhætta stafar af.

2. Stofnunin skal sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með þessari reglugerð og löggjöfnni sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og skal leggja sitt af mörkum til að tryggja samfellda og samræmda krísustjórnun og kerfi skilaneftnda í Sambandinu.

25. gr.

Verklagsreglur um endurreisn og skilameðferð

1. Stofnunin skal stuðla að og taka með virkum hætti þátt í þróun og samræmingu á skilvirkum og samræmdum endurreisnar- og skilaáætlunum, verklagsreglum í neyðarástandi og forvarnarráðstöfunum til að draga úr kerfisáhrifum vegna þrota.

2. Stofnunin getur þróað tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla, eins og tilgreint er í lagagerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–15. gr.

26. gr.

Evrópskt kerfi landsbundinna bótakerfa fyrir fjárfesta

1. Stofnunin skal stuðla að eflingu evrópska kerfisins um landsbundin bótakerfi fyrir fjárfesta (ICS) á grundvelli valdheimilda sem henni er falið með þessari reglugerð til að tryggja rétta framkvæmd á reglugerð 97/9/EB með það að markmiði að tryggja að landsbundin bótakerfi fyrir fjárfesta séu nægilega fjármögnum af hlutaðeigandi þátttakendum á fjármálamarkaði, þ.m.t. eftir því sem við á, af þátttakendum á fjármálamarkaði með höfuðstöðvar í þriðju löndum, og veita öllum fjárfestum víðtæka vernd með samhæfðri heildarumgjörð alls staðar í Sambandinu.

2. Ákvæði 16. gr., sem varða valdheimildir stofnunarinnar til að samþykkja leiðbeiningar og tilmæli, skulu gilda um bótakerfi fyrir fjárfesta.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Stofnunin getur þróað tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla, eins og tilgreint er í laga-gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–15. gr.

4. Við endurskoðun þessarar reglugerðar, eins og kveðið er á um í 81. gr., skal einkum skoða samleitni evrópsks kerfis landsbundinna bótakerfa fyrir fjárfesta.

27. gr.

Evrópskt kerfi um fyrirkomulag skilameðferðar og fjármögnunar

1. Stofnunin skal, innan valdheimilda sinna, stuðla að þróun aðferða við skilameðferð fyrir lykilþátttakendur á fjármálamarkaði, sem standa höllum fæti, þannig að komið sé í veg fyrir keðjuverkandi áhrif, unnt sé að taka rekstur skipulega og tímanlega til skilameðferðar, og eftir atvikum, fjármögnunaraðferðir séu samræmdar og trúverðugar eftir því sem við á.

2. Stofnunin skal leggja sitt af mörkum við vinnu sem tengist málefnum á borð við jöfn samkeppnisskilyrði og uppsöfnuð áhrif af kerfum um álögð gjöld og framlög á fjármálastofnanir, sem heimilt er að setja á til að tryggja sanngjarna dreifingu byrða og hvetja viðkomandi aðila til að hafa hemil á kerfisáhættu innan samræmds og trausts ramma um skilameðferð.

Við endurskoðun þessarar reglugerðar, eins og kveðið er á um í 81. gr., skal einkum athuga hvort stofnunin fái aukið hlutverk innan ramma forvarna gegn kreppu, stjórnunar og skilameðferðar.

28. gr.

Framsal verkefna og ábyrgðar

1. Lögbær yfirvöld geta, með samþykki viðkomandi fulltrúa, framselt stofnuninni eða öðrum lögbærum yfirvöldum verkefni og ábyrgð er falla undir skilyrðin sem sett eru fram í þessari grein. Aðildarríkin geta sett fram sérstakt fyrirkomulag varðandi framsal ábyrgða sem hlíta verður áður en lögbær yfirvöld ganga til framsalssamninga og geta takmarkað gildissvið framsals að því marki sem telst nauðsynlegt fyrir skilvirkt eftirlit með þátttakendum á fjármálamarkaði, eða samstæðum sem starfa yfir landamæri.

2. Stofnunin skal hvetja til og greiða fyrir framsali verkefna og ábyrgða milli lögbærra yfirvalda með því að greina þau verkefni og ábyrgðir sem hægt er að framselja eða framkvæma í sameiningu og með því að stuðla að sem bestu starfsvenjum.

3. Framsal ábyrgðar skal leiða til endurúthlutunar á valdheimildum sem mælt er fyrir um í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. Lögin sem gilda um þá stofnun sem framselur vald skulu stjórna málsmeðferð, fullnustu og stjórnsýslu- og endurskoðunarvaldi dómstóla að því er framselda ábyrgð varðar.

4. Lögbæru yfirvöldin skulu tilkynna stofnuninni um framsalssamninga sem þau ætla að gerast aðilar að. Þau skulu láta samningana taka gildi í fyrsta lagi einum mánuði frá því að hafa tilkynnt um þá til stofnunarinnar.

Stofnunin getur veitt álit á fyrirhuguðum samningi innan eins mánaðar frá því tilkynning berst.

Stofnunin skal, með viðeigandi hætti, birta framsalssamninga sem lögbær yfirvöld gera til að tryggja að allir hlutaðeigandi málsaðilar séu upplýstir á viðeigandi hátt.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

29. gr.

Sameiginleg eftirlitsmenning

1. Stofnunin skal taka virkan þátt í að byggja upp sameiginlega eftirlitsmenningu og samkvæmni í eftirlitsvenjum í Sambandinu, ásamt því að tryggja samræmdar verklagsreglur og aðferðir í öllu Sambandinu. Stofnunin skal a.m.k. annast eftirfarandi starfsemi:

- a) veita lögbærum yfirvöldum álit,
- b) efla skilvirk tvíhliða og marghliða upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda, að teknu fullu tilliti til gildandi ákvæða um þagnarskyldu og gagnavernd sem kveðið er á um í viðkomandi löggjöf Sambandsins,
- c) stuðla að þróun vandaðra og samræmdra eftirlitsstaðla, þ.m.t. skýrslugjafastaðla og alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við 3. mgr. 1. gr.,
- d) endurskoða beitingu viðkomandi tæknilegra eftirlits- og framkvæmdarstaðla sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt og leiðbeiningar og tilmæli sem stofnunin gefur út og gera tillögur að breytingum, þar sem við á, og
- e) koma á þjálfunaráætlunum innan og þvert á atvinnugreinar, greiða fyrir starfsmannaskiptum og hvetja lögbær yfirvöld til að efla tímabundnar starfstilfærslur og önnur úrræði.

2. Stofnunin getur, eins og við á, þróað nýjar hagnýtar leiðir og samleitnitæki til að stuðla að sameiginlegum eftirlitsnálgunum og venjum.

30. gr.

Jafningjarýni lögbærra yfirvalda

1. Stofnunin skal reglulega skipuleggja og framkvæma jafningjarýni á hluta eða allri starfsemi lögbærra yfirvalda til að styrkja frekar samkvæmni í eftirlitsniðurstöðum. Stofnunin skal, í þessu skyni, þróa aðferðir til að greiða fyrir hlutlægu mati og samanburði á þeim yfirvöldum sem sæta rýni. Við framkvæmd jafningjarýni skal taka tillit til fyrirbyggjandi upplýsinga og mats, sem áður hefur farið fram, að því er varðar hlutadeigandi lögbært yfirvald.

2. Jafningjarýnin skal fela í sér mat á, en ekki takmarkast af:

- a) því hvort tekjur og stjórnunarfyrirkomulag lögbærs yfirvalds sé fullnægjandi, einkum í tengslum við skilvirka beitingu tæknilegu eftirlits- og framkvæmdarstaðlanna sem um getur í 10.–15. gr. og gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og getu til að bregðast við markaðsþróun,
- b) því hversu mikil samleitni hefur náðst við beitingu laga Sambandsins og í eftirlitsvenjum, þ.m.t. tæknilegum eftirlits- og framkvæmdastöðlum, leiðbeiningum og tilmælum, sem samþykkt hafa verið skv. 10.–16. gr., og að hvaða marki eftirlitsvenjur ná markmiðunum sem sett eru fram í lögum Sambandsins,
- c) bestu starfsvenjjum sem ákveðin lögbær yfirvöld hafa komið á og önnur lögbær yfirvöld gætu haft hag af að taka upp,
- d) skilvirkni og samræmingu sem náðst hefur með beitingu ákvæðanna sem samþykkt hafa verið við framkvæmd laga Sambandsins, þ.m.t. stjórnsýsluráðstafanir og viðurlög sem beint er gegn ábyrgum aðilum, þar sem ákvæðum þessum hefur ekki verið framfylgt.

3. Stofnunin getur, á grundvelli jafningjarýni, gefið út leiðbeiningar og fyrirmæli skv. 16. gr. Lögbær yfirvöld skulu leitast við að fylgja þessum leiðbeiningum og tilmælum í samræmi við 3. mgr. 16. gr. Stofnunin skal taka mið af niðurstöðu jafningjarýnnar við þróun frumvarpa að tæknilegum eftirlits- eða framkvæmdarstöðlum í samræmi við 10.–15. gr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Stofnunin skal gera bestu starfsvenjur, sem greina má úr þessari jafningjarýni, aðgengilegar öllum. Auk þess má greina opinberlega frá öllum öðrum niðurstöðum jafningjarýni, með fyrirvara um samkomulag við lögbæra yfirvaldið sem fellur undir jafningjarýnina.

31. gr.

Samræmingarhlutverk

Stofnunin skal uppfylla almennt samræmingarhlutverk milli lögbærra yfirvalda, einkum við aðstæður þar sem óhagstæð þróun gæti hugsanlega stofnað edlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu í hættu.

Stofnunin skal stuðla að samræmdum viðbrögðum Sambandsins, meðal annars með því að:

- a) greiða fyrir upplýsingaskiptum milli lögbærra yfirvalda,
- b) ákvarða umfang og, þar sem það er mögulegt og viðeigandi, sannreyna áreiðanleika upplýsinga sem gera skal tiltækar öllum hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum,
- c) framkvæma, að ósk lögbæru yfirvaldanna eða að eigin frumkvæði, sáttameðferð sem er ekki bindandi, með fyrirvara um 19. gr.,
- d) tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu án tafar um hugsanlegt neyðarástand,
- e) gera allar viðeigandi ráðstafanir til að samræma aðgerðir sem viðkomandi lögbær yfirvöld grípa til, ef um ræðir þróun sem stefnt gæti starfsemi fjármálamarkaða í hættu,
- f) safna miðlægt þeim upplýsingum sem fást hjá lögbærum yfirvöldum í samræmi við 21. og 35. gr. í kjölfar lögboðinnar kvaðar um skýrslugjöf þátttakenda á fjármálamarkaði sem starfa í fleiri en einu aðildarríki. Stofnunin skal koma þeim upplýsingum á framfæri við önnur hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

32. gr.

Mat á markaðsþróun

1. Stofnunin skal fylgjast með og meta markaðsþróun sem fellur undir verksvið hennar og, þegar þörf er á, tilkynna evrópsku eftirlitsstofnunum (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni), Evrópska kerfisáhætturáðinu og Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni um viðkomandi eindarvarúðarhorfur, hugsanlega áhættu og veikleika. Stofnunin skal, í mati sínu, taka með efnahagslega greiningu á mörkuðunum, þar sem þátttakendur á fjármálamarkaði starfa, og mat á áhrifum af hugsanlegri markaðsþróun á slíka þátttakendur á fjármálamarkaði.

2. Stofnunin skal, í samvinnu við Evrópska kerfisáhætturáðið, hafa frumkvæði að og samræma mat á vettvangi Sambandsins á þanþoli þátttakenda á fjármálamarkaði gagnvart óhagstæðri markaðsþróun. Í því skyni skal hún þróa eftirfarandi atriði til notkunar fyrir lögbær yfirvöld:

- a) sameiginlega aðferðafræði við mat á áhrifum efnahagslegra aðstæðna á fjárhagsstöðu þátttakenda á fjármálamarkaði,
- b) sameiginlega nálgun á miðlun á niðurstöðum þessara matsgerða um þanþol þátttakenda á fjármálamarkaði,
- c) sameiginlega aðferðafræði við mat á áhrifum tiltekinna vara eða dreifingarferla á fjárhagsstöðu þátttakenda á fjármálamarkaði og upplýsinga til fjárfesta og viðskiptavina.

3. Stofnunin skal, eigi sjaldnar en einu sinni á ári og oftár ef þörf krefur, láta Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni og Evrópska kerfisáhætturáðinu í té mat á horfum, hugsanlegri áhættu

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

og veikleikum á valdsviði hennar, með fyrirvara um verkefni Evrópska kerfisáhætturáðsins sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 1092/2010.

Stofnunin skal taka flokkun á helstu áhættu og veikleikum með í þessu mati og leggja til aðgerðir til forvarna eða úrbóta, ef nauðsyn krefur.

4. Stofnunin skal tryggja fullnægjandi umfjöllun um þróun, áhættu og veikleika þvert á atvinnugreinar, með náinni samvinnu við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina) fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar.

33. gr.

Alþjóðasamskipti

1. Stofnunin getur, með fyrirvara um valdsvið aðildarríkjanna og stofnana Sambandsins, ræktað tengslin við og tekið þátt í stjórnunarfyrikomulagi með eftirlitsstofnunum, alþjóðastofnunum og stjórnvöldum þriðju landa. Fyrikomulag þetta skal hvorki stofna til lagaskyldna fyrir Sambandið og aðildarríki þess né skal það hindra að aðildarríkin og lögbær yfirvöld þeirra gangi frá tvíhliða eða marghliða samstarfi við þessi þriðju lönd.

2. Stofnunin skal aðstoða við töku jafngildisákvæðana um eftirlitskerfi í þriðju löndum í samræmi við gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

3. Stofnunin skal, í skýrslunni sem um getur í 5. mgr. 43. gr., greina frá stjórnunarfyrikomulaginu sem samið hefur verið um við alþjóðastofnanir eða yfirvöld í þriðju löndum, og veittri aðstoð við undirbúning á töku jafngildisákvæðana.

34. gr.

Önnur verkefni

1. Stofnunin getur, að beiðni Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar, Eftirlitsstofnunar EFTA eða fastanefndar EFTA-ríkjanna, eða að eigin frumkvæði, veitt Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni álit um öll málefni sem tengjast verksviði hennar.

2. Stofnunin getur, að beiðni eins af hlutaðeigandi lögbæru yfirvöldunum, birt og gefið út álit um varfærnisamat, nema að því er varðar viðmiðanirnar í e-lið 10. gr. b í tilskipun 2004/39/EB með tilliti til varfærnisamats um samruna og yfirtökur sem falla undir gildissvið tilskipunar 2004/39/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB, og krafist samkvæmt þeirri tilskipun, samráðs á milli lögbærra yfirvalda frá tveimur eða fleiri aðildarríkjum. Álitið skal birt þegar í stað og í öllum tilvikum áður en matstímabilinu lýkur í samræmi við tilskipun 2004/39/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2007/44/EB. Ákvæði 35. gr. gilda á þeim sviðum þar sem stofnunin hefur heimild til að gefa út álit.

35. gr.

Söfnun upplýsinga

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu veita stofnuninni, að beiðni hennar, allar nauðsynlegar upplýsingar til þess að hún geti sinnt þeim verkefnum sem henni eru falin samkvæmt þessari reglugerð, að því tilskildu að þau hafi lagalegan aðgang að viðkomandi upplýsingum og að nauðsynlegt sé að óska eftir þessum upplýsingum með tilliti til eðlis umrædds verkefnis.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Stofnunin getur einnig óskað eftir að upplýsingar séu veittar með reglulegu millibili og á tilteknu sniði. Slíkar beiðnir skal leggja fram á hefðbundnu skýrslusniði ef því verður við komið.
3. Stofnunin getur veitt, að tilhlýðilega rökstuddri beiðni lögbærs yfirvalds aðildarríkis, nauðsynlegar upplýsingar til að aðstoða lögbæru yfirvöldin við að sinna verkefnum sínum í samræmi við þagnarskylduna sem mælt er fyrir um í lögjöf, sem bundin er við tiltekinn geira, og í 70. gr.
4. Stofnunin skal taka til greina viðkomandi fyrirbyggjandi tölfræðilegar upplýsingar sem evrópska hagskýrslukerfið og seðlabankakerfi Evrópu hafa unnið og miðlað, áður en hún óskar eftir upplýsingum í samræmi við þessa grein og til að forðast tvítekningu vegna kvaðar um skýrslugjöf.
5. Stofnunin getur beint vel rökstuddri beiðni til annarra eftirlitsstofnana, til ráðuneytisins sem ber ábyrgð á fjármálum ef það hefur varfærnisupplýsingar í vörslu sinni, til seðlabanka aðildarríkisins eða til hagstofu hlutadeigandi aðildarríkis þegar upplýsingar eru ekki tiltækar eða ef lögbær yfirvöld hafa ekki gert þær tiltækar nógu tímanlega.
6. Stofnunin getur beint vel rökstuddri beiðni til viðkomandi þátttakenda á fjármálamarkaði, ef upplýsingar eru ekki tiltækar eða eru ekki gerðar tiltækar tímanlega skv. 1. eða 5. mgr. Í rökstuddu beiðninni skal útskýra hvers vegna upplýsingarnar um viðkomandi einstakan þátttakanda á fjármálamarkaði eru nauðsynlegar.

Stofnunin skal gera viðkomandi lögbærum yfirvöldum grein fyrir beiðnum, í samræmi við þessa málsgrein og 5. mgr.

Lögbæru yfirvöldin skulu, að beiðni stofnunarinnar, aðstoða hana við öflun upplýsinganna.

7. Stofnunin getur aðeins notaðar trúnaðarupplýsingar, sem tekið er við samkvæmt þessari grein, í þeim tilgangi að sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með þessari reglugerð.

36. gr.

Tengsl við Evrópska kerfisáætturáðið

1. Stofnunin skal vinna náið og reglulega með Evrópska kerfisáætturáðinu.
2. Stofnunin skal veita Evrópska kerfisáætturáðinu upplýsingar, reglulega og tímanlega, sem eru nauðsynlegar til að það geti innt af hendi verkefni sín. Veita skal Evrópska kerfisáætturáðinu án tafar öll gögn, sem það þarf á að halda til að inna af hendi verkefni sín og eru hvorki í formi ágrips né samantektar, að fenginni rökstuddri beiðni, eins og tilgreint er í 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010. Stofnunin skal, í samstarfi við Evrópska kerfisáætturáðið, ráða yfir fullnægjandi innri málsmeðferð fyrir afhendingu trúnaðarupplýsinga, einkum upplýsinga sem varða einstaka þátttakendur á fjármálamarkaði.
3. Stofnunin skal, í samræmi við 4. og 5. mgr., tryggja tilhlýðilega eftirfylgni við varnaðarorð og tilmæli Evrópska kerfisáætturáðsins sem um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.
4. Stofnunin skal, þegar hún tekur við varnaðarorðum eða tilmælum frá Evrópska kerfisáætturáðinu sem beint er gegn henni, boða án tafar til fundar í eftirlitsstjórninni og meta hvaða áhrif slík varnaðarorð eða tilmæli hafa á það hvernig tekst að sinna verkefnum hennar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Hún skal taka ákvörðun, með viðeigandi tilhögun ákvarðanatöku, um frekari aðgerðir í samræmi við valdheimildir, sem henni eru faldar með þessari reglugerð, til að bregðast við málum sem greind eru í aðvörununum og tilmælunum.

Stofnunin skal, ef hún fer ekki að tilmælum, útskýra fyrir Evrópska kerfisáhætturáðinu og ráðinu ástæður þess.

5. Stofnunin skal, þegar við á, nota valdheimildir sem henni er faldar með þessari reglugerð til að tryggja tímanlega eftirfylgni við móttöku varnaðarorða eða tilmæla sem Evrópska kerfisáhætturáðið beinir til lögbærrar landsbundinnar eftirlitsstofnunar.

Hyggist viðtakandi ekki hlíta tilmælum Evrópska kerfisáhætturáðsins skal hann gera því viðvart og ræða við eftirlitsstjórnina um ástæður þess að hann grípi ekki til aðgerða.

Lögbæra yfirvaldið skal taka tilhlýðilegt tillit til álits eftirlitsstjórnarinnar þegar það gerir ráðinu og Evrópska kerfisáhætturáðinu viðvart, í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010.

6. Stofnunin skal taka til hið ítrasta tillit til varnaðarorða og tilmæla Evrópska kerfisáhætturáðsins þegar hún sinnir verkefnunum sem greint er frá í þessari reglugerð.

37. gr.

Hagsmunahópur á verðbréfamarkaði

1. Koma skal á fót hagsmunahópi á verðbréfamarkaði til að greiða fyrir samráði við hagsmunaaðila á sviðum sem varða verkefni stofnunarinnar. Hafa skal samráð við hagsmunahópinn á verðbréfamarkaði vegna aðgerða sem gripið er til í samræmi við 10.–15. gr. um tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla og, að því marki sem þær varða ekki einstaka þátttakendur á fjármálamarkaði, 16. gr. varðandi leiðbeiningar og tilmæli. Tilkynna skal hagsmunahópi á verðbréfamarkaði, eins fljótt og auðið er, ef brynt er að grípa til aðgerða og samráð reynist ógerlegt.

Hagsmunahópurinn á verðbréfamarkaði skal koma saman a.m.k. fjórum sinnum á ári.

2. Hagsmunahópur á verðbréfamarkaði skal skipaður 30 aðilum sem eru fulltrúar, í jöfnu hlutfalli, þátttakenda á fjármálamarkaði sem starfa í Sambandinu, starfsmanna þeirra og einnig neytenda, þeirra sem nota fjármálaþjónustu og fulltrúa lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Að minnsta kosti fimm aðilar hans skulu vera óháðir framúrskarandi fræðimenn. Tíu aðilar hans skulu vera fulltrúar fyrir þátttakendur á fjármálamarkaði.

3. Eftirlitsstjórnin skal skipa aðila í hagsmunahópinn á verðbréfamarkaði að fengnum tillögum frá viðkomandi hagsmunaaðilum. Eftirlitsstjórnin skal, við ákvörðunartökuna og eftir því sem unnt er, tryggja að viðeigandi jafnt hlutfall eftir landsvæðum og kynjum og jöfn hlutdeild hagsmunaaðila sé um allt Sambandið.

4. Stofnunin skal veita allar nauðsynlegar upplýsingar, með fyrirvara um þagnarskyldu eins og sett er fram í 70. gr., og tryggja hagsmunahópnum á verðbréfamarkaði fullnægjandi aðstöðu og aðstoð. Veita skal fullnægjandi þóknun til þeirra aðila hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði sem eru í fyrirsvari fyrir stofnanir sem eru ekki reknar í hagnaðarskyni, að undanskildum fulltrúum atvinnugreinarinnar. Hagsmunahópnum á verðbréfamarkaði er heimilt að stofna vinnuhópa um tæknileg málefni. Aðilar hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði skulu sitja í tvö og hálf ár og eftir það skal hefja nýtt valferli.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Aðilum í hagsmunahópi á verðbréfamarkaði er heimilt að sitja tvö tímabil í röð.

5. Hagsmunahópnum á verðbréfamarkaði er heimilt að leggja fram álit og veita stofnuninni ráð um málefni sem tengjast verkefnum stofnunarinnar, með sérstaka áherslu á verkefni sem sett eru fram í 10.–16. gr., 29., 30. og 32. gr.

6. Hagsmunahópurinn á verðbréfamarkaði skal setja sér starfsreglur með tveimur þriðju meirihluta atkvæða.

7. Stofnunin skal birta opinberlega álit og ráðgjöf hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði og niðurstöður samráðs við hann.

38. gr.

Verndarráðstafanir

1. Eftirlitsstofnun EFTA skal tryggja að engin ákvörðun, sem samþykkt er skv. 18. eða 19. gr., gangi á neinn hátt á fjárhagslegar ábyrgðir aðildarríkjanna.

2. Aðildarríki er heimilt, telji það að ákvörðun sem tekin er skv. 3. mgr. 19. gr. gangi á fjárhagslega ábyrgð þess, að tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA um það innan tveggja vikna frá tilkynningu um ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA til lögbæra yfirvaldsins um að ákvörðunin muni ekki koma til framkvæmda hjá lögbæra yfirvaldinu.

Aðildarríkið skal, í tilkynningu sinni, útskýra greinilega og ítarlega hvers vegna og hvernig ákvörðunin gangi á fjárhagslega ábyrgð þess.

Fresta skal ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA ef um slíka tilkynningu er að ræða.

Eftirlitsstofnun EFTA skal upplýsa aðildarríkið, innan eins mánaðar frá tilkynningu aðildarríkisins, um það hvort hún standi við ákvörðun sína, breyti henni eða afturkalli. Eftirlitsstofnun EFTA skal, ef hún stendur við ákvörðunina eða breytir henni, lýsa því yfir að hún hafi ekki áhrif á fjárhagslegar ábyrgðir.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal taka ákvörðun, ef Eftirlitsstofnun EFTA stendur við ákvörðunina, með meirihluta greiddra atkvæða á fundi sínum eigi síðar en tveimur mánuðum frá því að Eftirlitsstofnun EFTA sendi aðildarríkinu tilkynningu um hvort ákvörðun hennar standi eða ekki, eins og sett er fram í fjórðu undirgrein.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu hlutaðeigandi EFTA-ríkis til stofnunarinnar og framkvæmdastjórnarinnar. Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að standa við ákvörðun, breyta henni eða afturkalla skal tekin á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert að eigin frumkvæði eða að beiðni Eftirlitsstofnunar EFTA.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA skal felld úr gildi ef fastanefnd EFTA-ríkjanna, eftir að hafa athugað málið, tekur ekki ákvörðun um að standa við hana í samræmi við fimmtu undirgrein.

3. Aðildarríki er heimilt, telji það að ákvörðun sem tekin er skv. 3. mgr. 18. gr. gangi á fjárhagslega ábyrgð þess, að tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA og ráðinu, innan þriggja vinnudaga frá tilkynningu um ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA til lögbæra yfirvaldsins, að ákvörðunin muni ekki koma til framkvæmda hjá lögbæra yfirvaldinu.

Aðildarríkið skal, í tilkynningu sinni, útskýra greinilega og ítarlega hvers vegna og hvernig ákvörðunin gengur á fjárhagslega ábyrgð þess.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Fresta skal ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA ef um slíka tilkynningu er að ræða.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal boða til fundar innan tíu virkra daga og taka ákvörðun með einföldum meirihluta fulltrúa um hvort afturkalla skuli ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu EFTA-ríkisins til stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar og ráðsins.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA skal felld úr gildi ef fastanefnd EFTA-ríkjanna, eftir að hafa athugað málið, tekur ekki ákvörðun um að viðhalda ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við fjórðu undirgrein.

4. Hafi fastanefnd EFTA-ríkjanna tekið ákvörðun skv. 3. mgr. um að afturkalla ekki ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA, sem varðar 3. mgr. 18. gr., og aðildarríkið telur enn að ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA gangi á fjárhagslegt ábyrgðarsvið þess er því aðildarríki heimilt að láta Eftirlitsstofnun EFTA vita og óska þess að ráðið taki málið til endurskoðunar. Hlutadeigandi aðildarríkið skal á skilmerkilegan hátt setja fram ástæðurnar fyrir ágreiningi þess við ákvörðun fastanefndar EFTA-ríkjanna.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna skal staðfesta upphaflega ákvörðun sína eða taka nýja ákvörðun í samræmi við 3. mgr. innan fjögurra vikna frá tilkynningunni sem um getur í fyrstu undirgrein.

Eftirlitsstofnun EFTA skal, án ástæðulausrar tafar, framsenda tilkynningu EFTA-ríkisins til stofnunarinnar, framkvæmdastjórnarinnar og ráðsins.

Fastanefnd EFTA-ríkjanna getur framlengt fjögurra vikna tímabilið um fjórar vikur ef sérstakar aðstæður krefjast þess.

5. Sérhver misnotkun á þessari grein, einkum í tengslum við ákvörðun stofnunarinnar sem hefur hvorki umtalsverð né efnisleg fjárhagsleg áhrif, skal teljast ósamrýmanleg innri markaðnum og því bönnuð.

6. Ef ákvörðun í máli sem fellur undir 3. mgr. 19. gr., með hliðsjón af 20. gr., eftir því sem við á, og varðar ágreining sem einnig tekur til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, er frestað eða felld úr gildi samkvæmt þessari grein, skal einnig fresta eða fella úr gildi allar samhliða ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA í viðkomandi máli.

Ef stofnunin breytir ákvörðun sinni eða afturkallar hana, í slíkum tilvikum, skal stofnunin, án ástæðulausrar tafar, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA.

39. gr.

Tilhögun ákvarðanatöku

1. Stofnunin skal, áður en hún tekur ákvarðanimar sem kveðið er á um í þessari reglugerð, tilkynna tilgreindum viðtakendum um fyrirætlun sína um að samþykkja ákvörðunina, og, með fullu tilliti til þess hversu málið er brýnt, flókið og hvaða afleiðingar það kann að hafa, setja tímamörk fyrir viðtakandann til að gefa álit sitt á málinu. Þetta gildir að breyttu breytanda um tilmælin sem um getur í 3. mgr. 17. gr.

Þegar stofnunin semur drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við þessa reglugerð skal hún tilkynna það Eftirlitsstofnun EFTA og, með fullu tilliti til þess hversu málið er brýnt, flókið og hvaða afleiðingar það kann að hafa, setja tímamörk sem Eftirlitsstofnun EFTA hefur til að gera

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

einstaklingum eða lögaðilum, þ.m.t. lögbæru yfirvaldi sem er viðtakandi ákvörðunarinnar sem verður tekin, kleift að gefa álit sitt á málinu.

2. Í ákvörðunum stofnunarinnar skal taka fram hvaða ástæðum þær byggjast á.

3. Tilkynna skal viðtakendum ákvarðana stofnunarinnar um þau lagalegu úrræði sem standa til boða samkvæmt þessari reglugerð.

4. Þegar stofnunin hefur tekið ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. 18. gr. skal hún endurskoða þá ákvörðun með viðeigandi millibili.

Þegar Eftirlitsstofnun EFTA hefur tekið ákvörðun skv. 3. eða 4. mgr. 18. gr. skal hún endurskoða þá ákvörðun með viðeigandi millibili. Eftirlitsstofnun EFTA skal tilkynna stofnuninni um væntanlegar endurskoðanir, svo og um öll málsatvik sem skipta máli fyrir endurskoðunina.

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að breyta eða afturkalla ákvörðun skal tekin á grundvelli draga sem stofnunin hefur gert. Stofnunin skal, tímanlega fyrir áformaða endurskoðun, senda Eftirlitsstofnun EFTA niðurstöðurnar, ásamt drögum, gerist þess þörf.

5. Ákvarðanirnar, sem stofnunin eða Eftirlitsstofnun EFTA, eftir því sem við á, tekur skv. 17., 18. eða 19. gr., skulu birtar opinberlega og tekið skal fram að um auðkenni hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds eða þátttakanda á fjármálamarkaði sé að ræða sem og megininntak ákvörðunarinnar, nema slík birting stangist á við lögmæta hagsmuni þátttakenda á fjármálamarkaði við verndun viðskipta-leyndarmála þeirra eða geti alvarlega stefnt í voða eðlilegri starfsemi og heilleika fjármálamarkaða eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins, í heild eða að hluta.

III. KAFLI

FYRIRTÆKI/STOFNUN

1. ÞÁTTUR

EFTIRLITSSTJÓRN

40. gr.

Skipan

1. Eftirlitsstjórnin skal skipuð:

- a) formanni, án atkvæðisréttar,
- b) forstöðumanni opinbers landsyfirvalds, sem er lögbær eftirlitsaðili með þátttakendum á fjármálamarkaði í hverju aðildarríki, og forstöðumanni opinbers landsyfirvalds, sem er lögbær eftirlitsaðili með þátttakendum á fjármálamarkaði í hverju EFTA-ríki, án atkvæðisréttar og skulu þeir koma saman til fundar a.m.k. tvisvar á ári,
- c) einum fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar, án atkvæðisréttar,
- d) einum fulltrúa Evrópska kerfisáætturáðsins, án atkvæðisréttar,
- e) einum fulltrúa frá hvorri af hinum tveimur evrópsku eftirlitsstofnununum og Eftirlitsstofnun EFTA, án atkvæðisréttar.

2. Eftirlitsstjórnin skal koma reglulega saman til fundar með hagsmunahópnum á verðbréfa-markaði, eigi sjaldnar en tvisvar á ári.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Hvert lögbært yfirvald skal bera ábyrgð á að tilnefna háttsettan varamann úr eigin röðum og getur hann komið í stað aðilans í eftirlitsstjórninni, sem um getur í b-lið 1. mgr., í forföllum hans.

4. Í þeim aðildarríkjum þar sem fleiri en eitt yfirvald ber ábyrgð á eftirlitinu samkvæmt þessari reglugerð skulu þau sammælast um sameiginlegan fulltrúa. Engu að síður getur þessi aðili komið með fulltrúa frá viðkomandi landsbundinni stofnun, sem er án atkvæðisréttar, ef umræðuefni eftirlitsstjórnarinnar fellur ekki undir valdsvið landsbundna yfirvaldsins sem nýtur fyrrisvars aðila sem um getur í b-lið 1. mgr.

5. Fulltrúi í eftirlitsstjórninni, sem um getur í b-lið 1. mgr., getur þegar hann aðhefst innan gildissviðs tilskipunar 97/9/EB, haft með sér, eftir því sem við á, fulltrúa, sem er án atkvæðisréttar, frá viðeigandi stofnunum sem hafa umsjón með bótakerfum fyrir fjárfesta í viðkomandi aðildarríki.

6. Eftirlitsstjórnin getur ákveðið að leyfa áheyrnarfulltrúa.

Framkvæmdastjórinn getur tekið þátt í fundum eftirlitsstjórnarinnar, án atkvæðisréttar.

41. gr.

Innri nefndir og umræðuhópar

1. Eftirlitsstjórnin getur komið á fót innri nefndum eða umræðuhópum um sérstök verkefni sem eftirlitsstjórninni hafa verið falin, og getur kveðið á um úthlutun tiltekinna, skýrt afmarkaðra verkefna og ákvarðana til innri nefnda eða hópa, stjórnarinnar eða formannsins.

2. Eftirlitsstjórnin skal, skv. 19. gr., kalla saman sjálfstæðan umræðuhóp til að greiða fyrir óvilhallri lausn deilumálsins, og skal hann skipaður formanninum og tveimur aðilum hennar, sem eru ekki fulltrúar þeirra lögbæru yfirvalda sem eru aðilar að deilumálinu og hafa hvorki hagsmuni að gæta í deilunni né bein tengsl við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

3. Umræðuhópurinn skal, með fyrirvara um 2. mgr. 19. gr., leggja fram tillögu til lokasamþykkis eftirlitsstjórnarinnar, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í þriðju undirgrein 1. mgr. 44. gr.

4. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja starfsreglur fyrir umræðuhópinn sem um getur í 2. mgr.

42. gr.

Sjálfstæði

Formaðurinn og atkvæðisbærir aðilar í eftirlitsstjórninni skulu, við framkvæmd þeirra verkefna sem reglugerð þessi felur þeim, starfa með sjálfstæðum hætti, hlutlægt og aðeins í þágu hagsmuna Sambandsins í heild sinni og skulu hvorki leita eftir né taka við fyrimælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, frá neinni ríkisstjórn aðildarríkis eða öðrum opinberum eða einkareknum aðila.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast eftir að hafa áhrif á aðila í eftirlitsstjórninni er þeir sinna verkefnum sínum.

43. gr.

Verkefni

1. Eftirlitsstjórnin skal leiðbeina stofnuninni við vinnu hennar og stýra ákvarðanatökunni sem um getur í II. kafla.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja álit, tilmæli og ákvarðanir, semja drög fyrir Eftirlitsstofnun EFTA og birta ráðleggingarnar sem um getur í II. kafla.

3. Eftirlitsstjórnin skal skipa formanninn.

4. Eftirlitsstjórnin skal, fyrir 30. september hvers árs, samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar fyrir komandi ár, á grundvelli tillögu stjórnarinnar, og senda hana Evrópuþinginu, ráðinu, Eftirlitsstofnun EFTA, fastanefnd EFTA-ríkjanna, og framkvæmdastjórninni til upplýsingar.

Starfsáætlunin skal samþykkt með fyrirvara um árlega fjárlagagerð og skal gerð opinber.

5. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja ársskýrslu um starfsemi stofnunarinnar á grundvelli tillögu stjórnarinnar, þ.m.t. um frammistöðu formannsins í starfi, á grundvelli draga að skýrslu sem um getur í 7. mgr. 53. gr. og senda hana til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, endurskoðunar-réttarins, efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna eigi síðar en 15. júní ár hvert. Skýrslan skal gerð opinber.

6. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja starfsáætlun stofnunarinnar til margra ára og senda hana Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni til upplýsingar.

Samþykkja skal starfsáætlunina til margra ára með fyrirvara um árlega fjárlagagerð og skal gera hana opinbera.

7. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja fjárhagsáætlunina í samræmi við 63. gr.

8. Eftirlitsstjórnin skal vera sett yfir formanninn og framkvæmdastjórnann og getur vikið þeim frá störfum í samræmi við 5. mgr. 48. gr., eða 5. mgr. 51. gr., eftir því sem við á.

44. gr.

Ákvarðanataka

1. Ákvarðanir eftirlitsstjórnarinnar skulu teknar með atkvæðum einfalds meirihluta stjórnarmanna. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Eftirlitsstjórnin skal, að því er varðar gerðirnar sem nefndar eru í 10.–16. gr. og rádstafanir og ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt þriðju undirgrein 5. mgr. 9. gr. og VI. kafla, þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessarar neðanmálsgreinar, taka ákvarðanir á grundvelli aukins meirihluta stjórnarmanna, eins og skilgreint er í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.

Að því er varðar ákvarðanir skv. 3. mgr. 19. gr., um ákvarðanir sem eru teknar af eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli, skal telja að sú ákvörðun, sem lögð er til af kæruneftinninni, sé samþykkt, ef hún er samþykkt af einföldum meirihluta, nema henni sé hafnað af fulltrúum, sem eru fulltrúar minnihluta sem getur stöðvað framgang mála eins og skilgreint er í 4. mgr. 16. gr. sáttmálans um Evrópu-sambandið og í 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði.

Samþykkja skal allar aðrar ákvarðanir, í samræmi við 3. mgr. 19. gr., sem umræðuhópurinn leggur fram, með einföldum meirihluta fulltrúa í eftirlitsstjórninni. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Ákvæði þessarar málsgreinar skulu gilda, að breyttu breytanda, þegar um ræðir drög sem hafa verið samin fyrir Eftirlitsstofnun EFTA samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Formaðurinn skal boða til funda í eftirlitsstjórninni að eigin frumkvæði, eða ef þriðjungur aðila hennar óskar þess, og skal formaðurinn stýra þeim.

3. Eftirlitsstjórnin setur sér starfsreglur og birtir þær.

4. Í starfsreglunum skal lýsa á ítarlegan hátt því fyrirkomulagi, sem gildir við atkvæðagreiðslu, þ.m.t. og eftir því sem við á, reglum um ákvörðunarbæran meirihluta. Stjórnarmenn án atkvæðisréttar og áheyrnarfulltrúar, að undanskildum formanninum og framkvæmdastjóranum ásamt fulltrúa Eftirlitsstofnunar EFTA, skulu ekki sitja umræður í eftirlitsstjórninni sem varða einstaka þátttakendur á fjármálamörkuðum, nema kveðið sé á um annað í 3. mgr. 75. gr. eða í gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr.

Aðilar EFTA-ríkjanna í eftirlitsstjórninni samkvæmt lið b) í 1. mgr. 40. gr. skulu hafa rétt til að sitja umræður í eftirlitsstjórninni sem varða einstaka þátttakendur á fjármálamörkuðum.

2. ÞÁTTUR

STJÓRN

45. gr.

Skipan

1. Stjórnina skipa formaðurinn ásamt sex öðrum fulltrúum í eftirlitsstjórninni, sem kosnir eru af og úr hópi atkvæðisbærra fulltrúa í eftirlitsstjórninni.

Aðrir stjórnarmenn en formaðurinn skulu hafa varamann sem getur tekið sæti þeirra í forföllum viðkomandi stjórnarmanns.

Skipunartími stjórnarmanna, sem eftirlitsstjórnin kýs, skal vera tvö og hálf ár. Heimilt er að framlengja þann tíma einu sinni. Samsetning stjórnarinnar skal vera í jafnvægi og hlutfallsleg og endurspeglar Sambandið í heild sinni. Umboð til stjórnarsetu skulu skarast og gildir viðeigandi tilhögun á skiptingum.

2. Samþykkingu skal ákvarðanir stjórnarinnar á grundvelli meirihluta viðstaddra stjórnarmanna. Hver stjórnarmaður hefur eitt atkvæði.

Framkvæmdastjórnin og fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skulu taka þátt í fundum stjórnarinnar, án atkvæðisréttar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skal hafa atkvæðisrétt um málefni sem um getur í 63. gr.

Stjórnin skal setja sér starfsreglur og gera þær opinberar.

3. Formaðurinn skal boða til stjórnarfunda að eigin frumkvæði, eða ef a.m.k. þriðjungur stjórnarmanna óskar þess, og skal formaðurinn stýra þeim.

Stjórnin skal koma saman fyrir hvern fund í eftirlitsstjórninni og eins oft og stjórnin telur nauðsyn á. Hún skal koma saman að lágmarki fimm sinnum á ári.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Stjórnarmönnum er heimilt, með fyrirvara um starfsreglur stjórnarinnar, að leita aðstoðar ráðgjafa eða sérfræðinga. Stjórnarmenn án atkvæðisréttar, að framkvæmdastjóranum undanskildum, skulu ekki vera viðstaddir umræður innan stjórnarinnar sem varða einstaka þátttakendur á fjármálamörkuðum.

46. gr.

Sjálfstæði

Stjórnarmenn skulu vera óháðir og hlutlægir í störfum sínum og starfa einungis í þágu Sambandsins og hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða sérstofnunum Sambandsins, stjórnvöldum aðildarríkis eða öðrum opinberum aðila eða einkaaðila.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né nokkur annar opinber aðili eða einkaaðili skal leita eftir því að hafa áhrif á stjórnarmenn þegar þeir sinna verkefnum sínum.

47. gr.

Verkefni

1. Stjórnin skal tryggja að stofnunin gegni hlutverki sínu og sinni verkefnum sínum í samræmi við þessa reglugerð.

2. Stjórnin skal gera tillögu að starfsáætlun til eins árs og til margra ára til samþykktar í eftirlitsstjórninni.

3. Stjórnin skal beita valdheimildum sínum að því er varðar fjárhagsáætlanir í samræmi við 63. gr. og 64. gr.

4. Stjórnin skal samþykkja starfsmannastefnu stofnunarinnar og nauðsynlegar framkvæmdar-ráðstafanir í starfsmannareglum embættismanna Evrópubandalaganna (hér á eftir „starfsmannareglurnar“) skv. 2. mgr. 68. gr.

5. Stjórnin skal samþykkja sérákvæðin um rétt til aðgangs að skjölum stofnunarinnar í samræmi við 72. gr.

6. Stjórnin skal gera tillögu að ársskýrslu, sem byggð er á drögum sem um getur í 7. mgr. 53. gr., um starfsemi stofnunarinnar, þ.m.t. um frammistöðu formannsins í starfi, til samþykkis í eftirlitsstjórninni.

7. Stjórnin skal setja sér starfsreglur og gera þær opinberar.

8. Stjórnin skal skipa fulltrúa í kærufundina og víkja þeim frá störfum í samræmi við 3. mgr. og 5. mgr. 58. gr.

3. ÞÁTTUR

FORMAÐUR

48. gr.

Skipun og verkefni

1. Formaður skal fara fyrir stofnuninni og skal hann vera óháður sérfræðingur í fullu starfi.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Formaðurinn skal bera ábyrgð á að undirbúa starf eftirlitsstjórnarinnar og stýra fundum, bæði eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar.

2. Eftirlitsstjórnin skipar formanninn á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á þátttakendum á fjármálamörkuðum og á fjármálamörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og stjórnun, í kjölfar opins valferlis.

Evrópuþinginu er heimilt, áður en sá einstaklingur sem valinn er tekur til starfa og allt að einum mánuði eftir að eftirlitsstjórnin hefur valið hann, að andmæla tilnefningu hans, eftir að hafa hlýtt á hann.

Eftirlitsstjórnin skal einnig kjósa varamann úr eigin röðum til að sinna störfum formannsins í fjarveru hans. Varamaðurinn skal ekki valinn úr hópi stjórnarmanna.

3. Skipunartími formannsins skal vera fimm ár og er heimilt að framlengja hann einu sinni.

4. Eftirlitsstjórnin skal, á síðustu níu mánuðunum áður en fimm ára skipunartími formannsins rennur út, leggja mat á:

- a) árangurinn sem náðst hefur á fyrsta skipunartímabilinu og hvernig honum var náð,
- b) verkefni og kröfur stofnunarinnar á komandi árum.

Eftirlitsstjórninni er heimilt að framlengja skipunartíma formannsins einu sinni, að teknu tilliti til matsins, með fyrirvara um staðfestingu Evrópuþingsins.

5. Aðeins Evrópuþingið getur vikið formanninum úr starfi í kjölfar ákvörðunar eftirlitsstjórnarinnar.

Formaðurinn skal ekki koma í veg fyrir að eftirlitsstjórnin ræði mál sem varða hann sjálfan, einkum þörf fyrir brottrekstur hans, og ekki taka þátt í umræðum þar að lútandi.

49. gr.

Sjálfstæði

Formaðurinn skal, með fyrirvara um hlutverk eftirlitsstjórnarinnar hvað varðar verkefni formanns, hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, frá neinni ríkisstjórn aðildarríkis eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins, né nokkur annar opinber aðili eða einkaaðili skal leita eftir því að hafa áhrif á formanninn þegar hann sinnir verkefnum sínum.

Í samræmi við starfsmannareglurnar, sem um getur í 68. gr., skal formaðurinn áfram vera bundinn af þeirri skyldu að gæta ráðvendni og þagmælsku ef hann þiggur tiltekin störf eða hlunnindi að starfstímanum loknum.

50. gr.

Skýrsla

1. Evrópuþingið og ráðið geta beðið formanninn eða varamann hans að gefa yfirlýsingu en verða þó að virða að fullu sjálfstæði hans. Formaðurinn skal gefa yfirlýsingu frammi fyrir Evrópuþinginu og svara spurningum þingmanna þess hvenær sem þess er óskað.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Formaðurinn skal skila Evrópuþinginu skriflegri skýrslu um helstu starfsemi stofnunarinnar, þegar þess er óskað, og eigi síðar en 15 dögum áður en hann gefur yfirlýsinguna sem um getur í 1. mgr.

3. Auk þeirra upplýsinga, sem um getur í 11.–18. gr., 20. gr. og 33. gr., skal skýrslan einnig innihalda viðkomandi upplýsingar sem Evrópuþingið óskar eftir í einstaka tilvikum.

4. ÞÁTTUR

FRAMKVÆMDASTJÓRI

51. gr.

Skipun

1. Stofnunin skal vera undir stjórn framkvæmdastjóra sem skal vera óháður sérfræðingur í fullu starfi.

2. Eftirlitsstjórnin skipar framkvæmdastjórnann, eftir staðfestingu Evrópuþingsins og í kjölfar opins valferlis, á grundvelli verðleika, hæfni, þekkingar á þátttakendum á fjármálamörkuðum og á -mörkuðum og reynslu sem skiptir máli við fjármálaeftirlit og -stjórnun og stjórnunarreynslu.

3. Skipunartími framkvæmdastjórans skal vera fimm ár og er heimilt að framlengja hann einu sinni.

4. Eftirlitsstjórnin skal, á síðustu níu mánuðunum fyrir lok skipunartíma framkvæmdastjórans, einkum leggja mat á:

- a) árangurinn sem náðst hefur á fyrsta skipunartímabilinu og hvernig honum var náð,
- b) skyldur og kröfur stofnunarinnar á komandi árum.

Eftirlitsstjórnin getur framlengt skipunartíma framkvæmdastjórans einu sinni, að teknu tilliti til matsins sem um getur í fyrstu undirgrein.

5. Einungis er hægt að víkja framkvæmdastjóranum úr starfi með ákvörðun eftirlitsstjórnarinnar.

52. gr.

Sjálfstæði

Framkvæmdastjórnin skal hvorki leita eftir né taka við fyrirmælum frá stofnunum eða aðilum Sambandsins, stjórnvöldum aðildarríkis eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum, með fyrirvara um hlutverk stjórnar og eftirlitsstjórnar, eftir því sem við á, hvað varðar verkefni framkvæmdastjórans.

Hvorki aðildarríki, stofnanir, aðilar Sambandsins eða aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leita eftir því að hafa áhrif á framkvæmdastjórnann þegar hann sinnir verkefnum sínum.

Framkvæmdastjórnin skal að loknu starfi, í samræmi við starfsmannareglurnar sem um getur í 68. gr., áfram vera bundinn af þeirri skyldu að gæta ráðvendni og þagmælsku að því er varðar viðtöku tiltekinna stöðuveitinga eða hlunninda.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

53. gr.

Verkefni

1. Framkvæmdastjórinn skal annast stjórnun stofnunarinnar og undirbúa starf stjórnarinnar.
2. Framkvæmdastjórinn skal bera ábyrgð á að hrinda í framkvæmd árlegri starfsáætlun stofnunarinnar undir leiðsögn eftirlitsstjórnarinnar og með eftirliti stjórnarinnar.
3. Framkvæmdastjórinn skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að stofnunin starfi í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, þ.m.t. að samþykkja innri stjórnsýslufyrirmæli og birta tilkynningar.
4. Framkvæmdastjórinn skal setja saman starfsáætlun til margra ára, eins og um getur í 2. mgr. 47. gr.
5. Framkvæmdastjórinn skal setja saman starfsáætlun fyrir komandi ár, eigi síðar en 30. júní hvert ár, eins og um getur í 2. mgr. 47. gr.
6. Framkvæmdastjórinn skal gera fyrstu drög að fjárhagsáætlun stofnunarinnar skv. 63. gr. og framkvæma fjárhagsáætlun stofnunarinnar skv. 64. gr.
7. Ár hvert skal framkvæmdastjórinn semja drög að skýrslu með einum þætti um eftirlitsstarfsemi stofnunarinnar og annan um málefni er varða fjármál og stjórnsýslu.
8. Framkvæmdastjórinn skal beita heimildunum sem mælt er fyrir um í 68. gr. varðandi starfsfólk stofnunarinnar og stýra starfsmannamálum.

IV. KAFLI

SAMEIGINLEGAR STOFNANIR EVRÓPSKU EFTIRLITSSTOFNANANNA

1. ÞÁTTUR

SAMEIGINLEG NEFND EVRÓPSKRA EFTIRLITSSTOFNANA

54. gr.

Stofnsetning

1. Sameiginlegri nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna er hér með komið á fót.
2. Sameiginlega nefndin skal vera samstarfsvettvangur, þar sem stofnunin skal eiga reglulegt og náið samstarf, og tryggja samkvæmni þvert á atvinnugreinar við evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina), einkum að því er varðar:
 - fjármálasamsteypur,
 - reikningshald og endurskoðun,
 - mat á þjóðhagsvarúð þvert á atvinnugreinar, áhættu og veikleika fyrir fjárhagslegan stöðugleika,
 - fjárfestingarvörur til smásölu,
 - ráðstafanir í baráttunni gegn peningþvætti og

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- upplýsingaskipti við Evrópska kerfisáhætturáðið og þróun tengsla við ráðið og evrópsku eftirlitsstofnanirnar.
3. Sameiginlega nefndin skal hafa sérstakt starfsfólk sem evrópsku eftirlitsstofnanirnar láta henni í té og skal það annast skrifstofuhald hennar. Stofnunin skal leggja fullnægjandi fjármagn af mörkum til að mæta kostnaði vegna stjórnunar, innviða og rekstrar.
 4. Sameiginlega nefndin skal leysa ágreiningsefni í samræmi við 56. gr. þegar þátttakandi á fjármálamarkaði nær þvert á mismunandi atvinnugreinum.

55. gr.

Skipan

1. Sameiginlega nefndin skal skipuð formönnum evrópsku eftirlitsstofnananna og, eftir atvikum, formanni þeirra undirnefnda sem stofnaðar eru skv. 57. gr.
2. Þjóða skal framkvæmdastjóranum, fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar og fulltrúa Evrópska kerfisáhætturáðsins að sitja fundi sameiginlegu nefndarinnar sem áheyrnarfulltrúar, og einnig fundi undirnefndanna sem um getur í 57. gr.
3. Skipa skal formann sameiginlegu nefndarinnar til eins árs í senn úr hópi formanna evrópsku eftirlitsstofnananna og skulu þeir skiptast á að taka formennskuna að sér. Formaður sameiginlegu nefndarinnar skal vera varaformaður Evrópska kerfisáhætturáðsins.
4. Sameiginlega nefndin setur sér starfsreglur og birtir þær. Í reglunum má tilgreina frekari þátttakendur á fundum sameiginlegu nefndarinnar.

Sameiginlega nefndin skal koma saman a.m.k. einu sinni á tveggja mánaða fresti.

56. gr.

Sameiginleg afstaða og sameiginlegar gerðir

Stofnunin skal, ef við á og innan gildissviðs verkefna hennar í II. kafla, einkum að því er varðar framkvæmd tilskipunar 2002/87/EB ná sameiginlegri afstöðu með evrópsku eftirlitsstofnununum (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni), eins og við á.

Stofnunin og evrópsku eftirlitsstofnanirnar (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin og Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) skulu, eins og við á, samþykkja hliðstæðar gerðir skv. 10.–15. gr., 17., 18., eða 19. gr. þessarar reglugerðar í tengslum við beitingu tilskipunar 2002/87/EB og sérhverrar annarrar gerðar Sambandsins, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., sem falla einnig undir verksvið evrópsku eftirlitsstofnananna (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar).

57. gr.

Undirnefndir

1. Að því er 56. gr. varðar er undirnefnd um fjármálasamsteypur stofnuð undir sameiginlegu nefndinni.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Undirnefndin skal skipuð aðilunum sem um getur í 1. mgr. 55. gr. og einum háttsettum fulltrúa frá starfandi starfsfólki viðkomandi lögbærs yfirvalds frá hverju aðildarríki ásamt einum háttsettum fulltrúa viðkomandi lögbærs yfirvalds frá hverju EFTA-ríki og einum fulltrúa Eftirlitsstofnunar EFTA.
3. Undirnefndin skal kjósa formann úr eigin hópi og skal hann einnig vera aðili að sameiginlegu nefndinni.
4. Sameiginlegu nefndinni er heimilt að koma á fót frekari undirnefndum.

2. ÞÁTTUR

KÆRUNEFND

58. gr.

Samsetning og rekstur

1. Kærunefndin skal vera sameiginleg stofnun evrópsku eftirlitsstofnananna.
2. Kærunefndin skal skipuð sex aðilum og sex varamönnum, sem skulu vera vel metnir aðilar sem sýnt er að búi yfir viðeigandi þekkingu og starfsreynslu, þ.m.t. reynslu af eftirlitsstörfum, í nægjanlega háttsettri stöðu á sviði bankaþjónustu, váttrygginga, starfstengds lífeyris, verðbréfa-mörkuðum eða annarri fjármálaþjónustu, að undanskildu fyrirbyggjandi starfsfólki lögbærra yfirvalda eða annarra stofnana á innlendum vettvangi eða hjá Sambandinu sem taka þátt í starfsemi stofnunarinnar. Kærunefndin skal búa yfir fullnægjandi lögfræðilegri sérþekkingu til að veita lagalega sérfræðiráðgjöf um lögmati valdbeitingar stofnunarinnar.

Kærunefndin skal tilnefna formann.

3. Stjórnin skal skipa tvo kærunefndarmenn og tvo varamenn af úrtakslista yfir umsækjendur sem framkvæmdastjórnin gerir tillögu um eftir að auglýst hefur verið eftir yfirlýsingum um áhuga í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og að höfðu samráði við eftirlitsstjórnina.

Aðra nefndarmenn skal skipa í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1094/2010.

4. Skipunartími kærunefndarmanna skal vera fimm ár. Heimilt er að framlengja þann skipunartíma einu sinni.
5. Kærunefndarmanni, sem stjórn stofnunarinnar skipar, skal ekki vikið úr starfi á skipunartíma hans nema hann hafi verið fundinn sekur um alvarlegt misferli og stjórnin taki ákvörðun um slíkt að höfðu samráði við eftirlitsstjórnina.
6. Ákvarðanir kærunefndarinnar skulu samþykktar með meirihluta a.m.k. fjögurra nefndarmanna af sex. Ef ákvörðun sem hefur verið kærð fellur innan gildissviðs þessarar reglugerðar skal a.m.k. annar þeirra tveggja kærunefndarmanna, sem stjórnin skipaði, vera í meirihlutanum sem tekur ákvörðunina.
7. Formaður kærunefndar boðar til fundar þegar nauðsyn krefur.
8. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu tryggja kærunefndinni fullnægjandi stuðning við rekstur og skrifstofuhald í gegnum sameiginlegu nefndina.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

59. gr.

Óhæði og óhlutdrægni

1. Kæruneofndarmenn skulu vera óháðir við ákvarðanatöku sína. Þeir skulu ekki vera bundnir af neinum fyrirmælum. Þeir skulu ekki gegna öðrum skyldustörfum í tengslum við stofnunina, stjórn eða eftirlitsstjórn hennar.

2. Kæruneofndarmenn skulu ekki taka þátt í kærumeðferð hafi þeir þar einkahagsmuna að gæta eða hafi þeir áður komið að málinu sem fulltrúar einhvers aðilanna að kærumeðferðinni eða hafi þeir átt þátt í að taka ákvörðunina sem kærð er.

3. Telji kæruneofndarmaður að ekki sé rétt að annar nefndarmaður taki þátt í kærumeðferð af þeim ástæðum sem um getur í 1. og 2. mgr., eða af einhverri annarri ástæðu, skal hann tilkynna kæruneofndinni um það.

4. Hverjum aðila að kærumeðferðinni er heimilt að andmæla þátttöku kæruneofndarfulltrúa með skírskotun í einhverja þá ástæðu, sem nefnd er í 1. og 2. mgr., eða ef einhver nefndarfulltrúi er grunaður um hlutdrægni.

Slík andmæli skulu ekki tekin til greina ef þau eru byggð á þjóðerni nefndarmanna eða ef viðkomandi aðili að kærumeðferðinni hefur hafið aðra málsmeðferð en andmæli við samsetningu kæruneofndarinnar, þótt hann hafi haft vitneskju um að ástæða var til andmæla.

5. Kæruneofndin skal ákveða, án þátttöku hlutadeigandi kæruneofndarfulltrúa, hvað skuli gert í þeim tilvikum sem um getur í 1. og 2. mgr.

Við töku þessarar ákvörðunar tekur varamaður hlutadeigandi nefndarfulltrúa sæti hans í kæruneofndinni. Formaðurinn skal tilnefna staðgengil úr hópi tiltækra varamanna ef varamaðurinn lendir í sambærilegri aðstöðu og nefndarmaður.

6. Fulltrúar í kæruneofnd skulu starfa sjálfstætt og í þágu almennings.

Í þeim tilgangi skulu þeir gefa yfirlýsingu um skuldbindingar og hagsmuni, þar sem annaðhvort kemur fram að þeir eigi engra hagsmuna að gæta, sem gætu skaðað óhæði þeirra, eða hvaða beinna eða óbeinna hagsmuna þeir eigi að gæta, sem gætu talist skaða óhæði þeirra.

Þessar yfirlýsingar skulu birtar opinberlega ár hvert og með skriflegum hætti.

V. KAFLI

ÚRRÆÐI

60. gr.

Kærur

1. Einstaklingum eða lögaðilum, þ.m.t. lögbærum yfirvöldum, er heimilt að kæra ákvörðun stofnunarinnar sem um getur í 17., 18. og 19. gr., og aðrar ákvarðanir er stofnunin tekur í samræmi við þær gerðir Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr., sem beint er að viðkomandi aðila, eða gegn ákvörðun sem varðar hann beint eða óbeint, þótt henni sé beint að öðrum aðila.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Kæran og rökin fyrir henni skulu lögð skriflega fyrir stofnunina innan tveggja mánaða frá því að hlutaðeigandi aðila barst tilkynning um ákvörðunina eða, hafi engin tilkynning verið send, frá þeim degi þegar stofnunin birti ákvörðun sína.

Kærunefndin skal taka afstöðu til kærunnar innan tveggja mánaða frá því að hún er lögð fram.

3. Kæra, sem lögð er fram skv. 1. mgr., hefur ekki áhrif til frestunar.

Kærunefndin getur þó frestað beitingu hinnar umdeildu ákvörðunar ef hún telur aðstæður krefjast þess.

4. Ef kæra er tæk skal kærunefndin rannsaka hvort hún er byggð á málefnalegum grunni. Hún skal hvetja aðila að kærumeðferðinni til að gera athugasemdir við tilkynningar hennar eða miðlun upplýsinga frá öðrum aðilum að kærumeðferðinni, innan tilgreindra tímamarka. Aðilar að kærumeðferðinni skulu hafa rétt til að gera munnlegar athugasemdir.

Ef kæra varðar ákvörðun stofnunarinnar sem var tekin skv. 19. gr., með hliðsjón af 20. gr., eftir því sem við á, í máli þar ágreiningurinn tekur einnig til lögbærra yfirvalda eins eða fleiri EFTA-ríkja, skal kærunefndin hvetja hlutaðeigandi lögbært yfirvald EFTA-ríkjanna til að gera athugasemdir við miðlun upplýsinga frá aðilum að sáttameðferðinni, innan tilgreindra tímamarka. Hlutaðeigandi lögbært yfirvald EFTA-ríkjanna skal hafa rétt til að gera munnlegar athugasemdir.

5. Kærunefndinni er heimilt að staðfesta ákvörðun sem þar til bær aðili innan stofnunarinnar tekur eða vísa málinu aftur til þar til bær aðila hjá stofnuninni. Aðili þessi skal bundinn af ákvörðun kærunefndarinnar og skal hann taka breytta ákvörðun að því er varðar viðkomandi mál.

6. Kærunefndin setur sér starfsreglur og birtir þær.

7. Ákvarðanir sem kærunefndin tekur skulu vera rökstuddar og skal stofnunin birta þær.

61. gr.

Málshöfðun fyrir Evrópudómstólnum

1. Höfða má mál fyrir Evrópudómstólnum, í samræmi við 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, þar sem ákvörðun kærunefndar er vefengd eða, í tilvikum þar sem ekki er hægt að skjóta máli til kærunefndar, ákvörðun stofnunarinnar.

2. Aðildarríki og stofnanir Sambandsins, ásamt einstaklingum eða lögaðilum, geta höfðað dómsmál, í samræmi við 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, fyrir Evrópudómstólnum vegna ákvarðana stofnunarinnar.

3. Ef stofnuninni er skylt að grípa til aðgerða en vanrækir að taka ákvörðun, má hefja málsmeðferð fyrir Evrópudómstólnum vegna vanrækslu, í samræmi við 265. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

4. Stofnuninni er skylt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hlíta dómi Evrópudómstólsins.

VI. KAFLI

FJÁRHAGSÁKVÆÐI

62. gr.

Fjárhagsáætlun stofnunarinnar

1. Tekjur stofnunarinnar, sem er evrópsk stofnun í samræmi við 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna¹⁵² (hér á eftir nefnd „fjárhagsreglugerðin“) skulu einkum samanstanda af hvers konar samsetningu af eftirfarandi:

a) skyldubundnum framlögum frá landsbundnum opinberum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á eftirliti með þátttakendum á fjármálamarkaði, og sem fundin eru út með reiknireglu sem byggð er á vægi atkvæða og sett er fram í 3. mgr. 3. gr. bókunar 36 um umbreytingarákvæði. Að því er þessa grein varðar skal umbreytingarákvæði 3. mgr. 3. gr. bókunar 36 gilda áfram fram yfir tilgreinda lokadagsetningu hennar, 31. október 2014,

Landsbundin opinber yfirvöld EFTA-rikkjanna skulu leggja fram fjármuni til fjárhagsáætlunar stofnunarinnar í samræmi við þennan lið.

Til þess að ákvarða skyldubundin framlög landsbundinna opinberra yfirvalda EFTA-rikkjanna, sem bera ábyrgð á eftirliti með þátttakendum á fjármálamarkaði samkvæmt þessum lið, skal vægi hvers EFTA-rikis vera sem hér segir:

Ísland: 2

Liechtenstein: 1

Noregur: 7

b) styrk frá Sambandinu sem færður er í fjárlög Evrópusambandsins (liður um framkvæmdastjórnina),

c) öllum gjöldum sem stofnuninni eru greidd í tilvikum sem eru tilgreind í viðkomandi gerningum laga Sambandsins.

2. Til gjalda stofnunarinnar skal að minnsta kosti telja kostnað vegna starfsfólks, launagreiðslna, stjórnunar, innviða, starfsþjálfunar og rekstrar.

3. Jafnvægi skal vera milli tekna og útgjalda.

4. Taka skal saman áætlanir um allar tekjur og útgjöld stofnunarinnar fyrir hvert fjárhagsár, sem samsvarar almanaksárinu, og gera grein fyrir þeim í fjárhagsáætlun stofnunarinnar.

63. gr.

Gerð fjárhagsáætlunar

1. Eigi síðar en 15. febrúar ár hvert skal framkvæmdastjórinn semja drög að yfirliti yfir áætlaðar tekjur og útgjöld fyrir næsta fjárhagsár og senda þau stjórninni og eftirlitsstjórninni, ásamt yfirliti um stöðugildi. Eftirlitsstjórnin skal árlega leggja fram fjárhagsáætlun stofnunarinnar fyrir næsta fjárhagsár sem byggð er á drögum sem framkvæmdastjórinn hefur tekið saman og stjórnin samþykkt. Eftirlitsstjórnin skal senda framkvæmdastjórninni fjárhagsáætlunina, sem inniheldur drög að yfirliti um stöðu-

152 Stjtíð. EB L 248, 16.9.2002, bls. 1.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

gildi, eigi síðar en 31. mars. Stjórnin skal samþykkja yfirlitið, sem framkvæmdastjórinn tók saman, áður en fjárhagsáætlunin er samþykkt.

2. Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu (hér á eftir sameiginlega nefnd „fjárveitingavaldið“) fjárhagsáætlunina ásamt drögum að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins.

3. Á grundvelli fjárhagsáætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin fella inn í drögin að fjárlagafrumvarpi Evrópusambandsins þá þætti fjárhagsáætlunarinnar sem hún telur nauðsynlega með hliðsjón af yfirlitinu um stöðugildi og fjárhæð styrksins sem veita skal af fjárlögum Evrópusambandsins í samræmi við 313. og 314. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

4. Fjárveitingavaldið skal samþykkja yfirlitið yfir stöðugildi fyrir stofnunina. Fjárveitingavaldið skal heimila fjárveitingar í formi styrks til stofnunarinnar.

5. Eftirlitsstjórnin skal samþykkja fjárhagsáætlun stofnunarinnar. Hún skal gerð endanleg í framhaldi af lokasamþykkt fjárlaga Evrópusambandsins. Ef þörf krefur skal henni breytt til samræmis við þau.

6. Hafi stjórnin í hyggju að hrinda í framkvæmd verkefni sem kann að hafa veruleg áhrif á fjármögnun fjárhagsáætlunar stofnunarinnar skal hún tilkynna fjárveitingavaldinu það án tafar, einkum ef um er að ræða verkefni er varða fasteignir, s.s. leigu eða kaup á byggingum. Hún skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Ef annar hvor handhafi fjárveitingavaldsins hyggst gefa út álit skal hann, innan tveggja vikna frá móttöku upplýsinga um verkefnið, tilkynna stofnuninni um þá fyrirætlan sína. Ef ekki berst svar er stofnuninni heimilt að halda áfram með áætlaða aðgerð.

7. Fjármögnun Sambandsins á stofnuninni á fyrsta starfsári hennar, sem lýkur 31. desember 2011, fellur undir samkomulag fjárveitingavaldsins, eins og kveðið er á um í 47. lið samstarfssamnings milli stofnana um aga í stjórn fjármála og trausta fjármálastjórnun.

64. gr.

Framkvæmd og eftirlit með fjárhagsáætlun

1. Framkvæmdastjórinn skal fara með greiðsluheimildir og skal sjá um framkvæmd fjárhagsáætlunar stofnunarinnar.

2. Gjaldkeri stofnunarinnar skal, eigi síðar en 1. mars eftir lok hvers fjárhagsárs, framsenda bráðabirgðareikningsskilin, ásamt skýrslu um stjórnun fjárhagsáætlunar og fjármála á fjárhagsárinu, til gjaldkera framkvæmdastjórnarinnar og Endurskoðunarréttarins. Bókhaldsstjóri stofnunarinnar skal einnig senda skýrslu um stjórnun fjárhagsáætlunar og fjármálastjórnun til fulltrúa í eftirlitsstjórninni, Evrópuþingsins og ráðsins eigi síðar en 31. mars næsta ár.

Bókhaldsstjóri framkvæmdastjórnarinnar skal síðan gera samstæðureikningsskil úr bráðabirgðareikningsskilum stofnana og sjálfstæðra aðila í samræmi við 128. gr. fjárhagsreglugerðarinnar.

3. Eftir að hafa tekið við athugasemdum Endurskoðunarréttarins um bráðabirgðareikningsskil stofnunarinnar, í samræmi við 129. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, skal framkvæmdastjórinn ganga frá endanlegum reikningsskilum stofnunarinnar á eigin ábyrgð og senda þau stjórninni til álitsgerðar.

4. Stjórnin skal skila álitum um endanleg reikningsskil stofnunarinnar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

5. Framkvæmdastjórinn skal senda þessi endanlegu reikningsskil, ásamt álitum stjórnarinnar, eigi síðar en 1. júlí eftir lok fjárhagsársins, til aðila eftirlitsstjórnarinnar, Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og Endurskoðunarréttarins.

6. Endanleg reikningsskil skulu birt.

7. Framkvæmdastjórinn skal senda Endurskoðunarréttinum svar við athugasemdum þess síðarnefnda eigi síðar en 30. september. Hann skal einnig senda afrit af svarinu til stjórnarinnar og framkvæmdastjórnarinnar.

8. Framkvæmdastjórinn skal senda Evrópuþinginu, að beiðni þess síðarnefnda, og eins og kveðið er á um í 3. mgr. 146. gr. fjárhagsreglugerðarinnar, allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að greiðlega gangi að beita verklagsreglum við staðfestingu reikninga viðkomandi fjárhagsárs.

9. Fyrir 15. maí árið N + 2 skal Evrópuþingið, að fengnum tilmælum frá ráðinu sem tekur ákvörðun með auknum meirihluta, leysa stofnunina undan ábyrgð á framkvæmd fjárhagsáætlunarinnar sem felur í sér tekjur af fjárlögum Evrópusambandsins og lögbærra yfirvalda fyrir fjárhagsárið N.

65. gr.

Fjárhagsreglur

Stjórnin skal samþykkja fjárhagsreglur fyrir stofnunina að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina. Þessar reglur mega ekki víkja frá reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB, KBE) nr. 2343/2002 frá 19. nóvember 2002 um fjárhagslega rammareglugerð fyrir þá aðila sem um getur í 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna¹⁵³ nema sérstakar rekstrarþarfir vegna starfsemi stofnunarinnar krefjist þess og einungis ef framkvæmdastjórnin hefur áður veitt samþykki sitt.

66. gr.

Ráðstafanir gegn svikum

1. Um baráttu gegn svikum, spillingu og öðru ólöglegu athæfi gilda ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1073/1999 um stofnunina án nokkurra takmarkana.

2. Stofnunin skal gerast aðili að samstarfssamningi milli stofnana varðandi innri rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF) og samþykkja þegar í stað viðeigandi ákvæði fyrir allt starfsfólk stofnunarinnar.

3. Í ákvörðunum um fjármögnun og samningum og framkvæmdaskjölum, sem leiða af þeim, skal með skýrum hætti mæla fyrir um að Endurskoðunarrétturinn og Evrópuskrifstofan um aðgerðir gegn svikum geti, ef nauðsyn krefur, gert vettvangsskoðanir hjá þeim sem þiggja greiðslur frá stofnuninni og hjá starfsfólkinu sem ber ábyrgð á úthlutun þessara fjármuna.

VII. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

67. gr.

Sérréttindi og friðhelgi

Bókun 7 um sérréttindi og friðhelgi Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, gildir um stofnunina og starfsfólk hennar. EFTA-ríkin skulu beita gagnvart stofnuninni og starfsfólki hennar bókun 7 um sérréttindi og friðhelgi Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.

68. gr.

Starfsfólk

1. Starfsmannareglur, ráðningarskilmálar annarra starfsmanna og reglurnar sem stofnanir Sambandsins hafa samþykkt sameiginlega til beitingar, skulu gilda um starfsfólk stofnunarinnar, þ.m.t. framkvæmdastjóra hennar og formann.
2. Stjórnin skal, í samráði við framkvæmdastjórnina, samþykkja nauðsynlegar framkvæmdar-ráðstafanir í samræmi við fyrirkomulagið sem kveðið er á um í 110. gr. starfsmannareglanna.
3. Gagnvart starfsfólki sínu hefur stofnunin á hendi það vald sem skipunaryfirvaldi hefur verið falið með starfsmannareglum og það vald sem yfirvaldi, sem hefur heimild til að gera samninga, er fengið með ráðningarskilmálum annarra starfsmanna.
4. Stjórnin skal samþykkja ákvæði sem heimila að innlendir sérfræðingar frá aðildarríkjunum verði lánaðir til starfa hjá stofnuninni.
5. Þrátt fyrir ákvæði a-liðar 2. mgr. 12. gr. og a-liðar 3. mgr. 82. gr. í ráðningarskilmálum annarra starfsmanna er framkvæmdastjóra stofnunarinnar heimilt að gera ráðningarsamning við ríkisborgara EFTA-ríkjanna sem njóta óskertra borgaralegra réttinda.“
Þrátt fyrir ákvæði e-liðar 2. mgr. 12. gr., e-liðar 3. mgr. 82. gr. og 3. mgr. 85. gr. í ráðningarskilmálum annarra starfsmanna, skal stofnunin, að því er varðar starfsfólk hennar, líta á tungumálin sem vísað er til í 1. mgr. 129. gr. EES-samningsins sem tungumál Sambandsins sem vísað er til í 1. mgr. 55. gr. sáttmálans um Evrópusambandið.

69. gr.

Bótaábyrgð stofnunarinnar

1. Þegar um er að ræða bótaábyrgð utan samninga ber stofnuninni, samkvæmt almennum meginreglum sem sameiginlegar eru í lögum aðildarríkjanna, að bæta allt tjón sem hún eða starfsfólk hennar kann að valda við skyldustörf sín. Evrópudómstóllinn skal fara með lögsögu í skaðabótamálum vegna allra slíkra tjóna.
2. Persónuleg fjárhags- og refsíábyrgð starfsfólks gagnvart stofnuninni ákvarðast af viðkomandi ákvæðum er gilda um starfsfólk stofnunarinnar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

70. gr.

Þagnarskylda

1. Kröfur um þagnarskyldu skv. 339. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og viðeigandi ákvæði löggjafar Sambandsins skulu gilda um fulltrúa í eftirlitsstjórninni og stjórninni, framkvæmdastjórnann og starfsfólk stofnunarinnar, þ.m.t. opinbera starfsmenn, sem eru tímabundið fluttir til starfa frá aðildarríki, og alla aðra aðila sem sinna verkefnum stofnunarinnar á samningsgrundvelli, jafnvel eftir að störfum þeirra er lokið.

Ákvæði 16. gr. starfsmannareglanna skulu gilda um þá.

Starfsfólkið skal, í samræmi við starfsmannareglurnar, vera bundið af skyldu til að gæta áfram ráðvendni og þagmælsku, að starfstímanum loknum, þiggi það tiltekin störf eða hlunnindi.

Hvorki aðildarríki, stofnanir eða aðilar Sambandsins eða aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast eftir að hafa áhrif á starfsfólk stofnunarinnar við að sinna verkefnum sínum.

2. Einstaklingarnir, sem um getur í 1. mgr., hafa ekki heimild til að skýra neinum einstaklingum eða yfirvöldum frá trúnaðarmálum, sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín, nema um sé að ræða ágríp eða samantekt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstaka þátttakendur á fjármálamarkaði, þó með fyrirvara um mál sem heyra undir hegningarlög.

Þá skulu skuldbindingar skv. 1. mgr. og fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar ekki koma í veg fyrir að stofnunin og landsbundnar eftirlitsstofnanir nýti upplýsingarnar við beitingu gerðanna sem um getur í 2. mgr. 1. gr., einkum að því er varðar lagareglur um samþykkt ákvarðana.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að stofnunin skiptist á upplýsingum við landsbundnar eftirlitsstofnanir í samræmi við þessa reglugerð og aðra löggjöf Sambandsins sem gildir um þátttakendur á fjármálamarkaði.

Um slíkar upplýsingar gilda þagnarskylduákvæðin sem um getur í 1. og 2. mgr. Stofnunin skal, í innri starfsreglum sínum, kveða á um hvernig reglunum um þagnarskyldu, sem um getur í 1. og 2. mgr., skuli framfylgt.

4. Stofnunin skal beita ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/844/EB, KSE, KBE frá 29. nóvember 2001 um breytingu á innri starfsreglum¹⁵⁴.

71. gr.

Gagnavernd

Þessi reglugerð er með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkja varðandi vinnslu þeirra á persónuupplýsingum samkvæmt tilskipun 95/46/EB eða skuldbindingar stofnunarinnar varðandi vinnslu persónuupplýsinga samkvæmt reglugerð (EB) nr. 45/2001 við að uppfylla skyldur sínar.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

72. gr.

Aðgangur að skjölum

1. Reglugerð (EB) nr. 1049/2001 gildir um skjöl í vörslu stofnunarinnar.
2. Stjórnin skal, fyrir 31. maí 2011, samþykkja hagnýtar ráðstafanir til að beita reglugerð (EB) nr. 1049/2001.
3. Ákvarðanir, sem stofnunin tekur skv. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 1049/2001, geta orðið tilefni kæru til umboðsmanns eða málshöfðunar fyrir Evrópudómstólnum í kjölfar málskots til kærunefndar, eins og við á í samræmi við þau skilyrði og í þeirri röð sem mælt er fyrir um í 228. og 263. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
4. Ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar skulu, að því er varðar beitingu reglugerðarinnar, gilda um lögbær yfirvöld EFTA-ríkjanna að því er varðar skjöl sem stofnunin hefur tekið saman.

73. gr.

Tungumálanotkun

1. Ákvæði reglugerðar ráðsins nr. 1 um hvaða tungumál skulu notuð í Efnahagsbandalagi Evrópu¹⁵⁵ gilda um stofnunina.
2. Stjórnin skal ákveða hvaða tungumál verður notað innan stofnunarinnar.
3. Þýðingamiðstöðin fyrir stofnanir Evrópusambandsins annast nauðsynlegar þýðingar vegna starfsemi stofnunarinnar.

74. gr.

Samningur um höfuðstöðvar

Í samningi um höfuðstöðvar á milli stofnunarinnar og aðildarríkisins, þar sem stofnunin hefur aðsetur, skal, að fengnu samþykki stjórnarinnar, mælt fyrir um nauðsynlegt fyrirkomulag varðandi húsnæði, sem stofnunin fær í aðildarríkinu þar sem hún hefur aðsetur og aðstöðu, sem viðkomandi aðildarríki sér henni fyrir, og auk þess sérstakar reglur sem skulu gilda í viðkomandi aðildarríki fyrir framkvæmdastjórnann, stjórnarmenn, starfsmenn stofnunarinnar og fjölskyldur þeirra.

Viðkomandi aðildarríki skal sjá stofnuninni fyrir bestu hugsanlegum aðstæðum til að tryggja eðlilega starfsemi hennar, þ.m.t. menntun á evrópskan mælikvarða sem fram fer á mörgum tungumálum og viðeigandi samgöngutengingar.

75. gr.

Þátttaka þriðju landa

1. Þátttaka í starfi stofnunarinnar skal standa opin þeim þriðju löndum sem hafa gert samkomulag við Sambandið og hafa samþykkt og beita lögum Sambandsins á verksviðum stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 1. gr.

155 Stjtið. EB L 17, 6.10.1958, bls. 385.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

2. Stofnunin getur átt í samstarfi við löndin, sem um getur í 1. mgr. með beitingu löggjafar sem er viðurkennd jafngild á verksviði stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 1. gr., og kveðið er á um í alþjóðasamningum sem Sambandið hefur gert í samræmi við 216. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

3. Í viðeigandi ákvæði samninganna, sem um getur í 1. og 2. gr., skal setja ákvæði sem tilgreina einkum atriði er varða eðli, gildissvið og málsmeðferð þátttöku landanna, sem um getur í 1. mgr., í starfi stofnunarinnar, þ.m.t. ákvæði varðandi fjárframlög og starfsfólk. Þau geta kveðið á um málsvara, sem áheyrnarfulltrúa, hjá yfirstjórninni en skulu tryggja að þessi lönd sæki ekki fundi þar sem fram fara umræður sem varða einstaka þátttakendur á fjármálamarkaði, nema þegar um beina hagsmuni er að ræða.

VIII. KAFLI

UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

76. gr.

Undirbúningsaðgerðir

1. Nefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila skal hafa náð samstarf við framkvæmdastjórnina, í kjölfar gildistöku þessarar reglugerðar og áður en stofnunin tekur til starfa, við undirbúning þess að stofnunin komi í stað nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila.

2. Framkvæmdastjórnin skal, þegar stofnuninni hefur verið komið á fót, bera ábyrgð á að setja upp aðalstöðvar og koma á fyrstu stjórnarsýslu stofnunarinnar uns stofnunin hefur skipað framkvæmdastjóra.

Í því skyni og þar til framkvæmdastjórinn tekur við skyldustörfum sínum eftir að eftirlitsstjórnin hefur skipað hann í samræmi við 51. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að ráða tímabundið einn embættismann til að vera staðgengill framkvæmdastjórans. Þetta tímabil skal ekki vera lengra en nauðsynlegt er til að skipa framkvæmdastjóra stofnunarinnar.

Framkvæmdastjóri til bráðabirgða getur heimilað allar greiðslur sem falla undir fjárveitingar sem kveðið er á um í fjárhagsáætlun stofnunarinnar um leið og stjórnin hefur samþykkt þær, og getur gert samninga, þ.m.t. starfsmannasamninga, þegar stofnunin hefur samþykkt yfirlitið yfir stöðugildi.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. eru með fyrirvara um valdheimildir eftirlitsstjórnarinnar og stjórnarinnar.

4. Stofnunin skal teljast löglegur arftaki nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila. Færa skal allar eignir og skuldir og yfirstandandi aðgerðir nefndar evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila sjálfkrafa yfir til stofnunarinnar, frá og með stofndegi hennar. Nefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila skal staðfesta yfirlýsingu þar sem fram kemur hvaða eignir og skuldir eru fyrirliggjandi þegar yfirfærsla þessi fer fram. Nefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila og framkvæmdastjórnin skulu endurskoða og samþykkja þessa yfirlýsingu.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

77. gr.

Umbreytingarákvæði um starfsfólk

1. Virða skal, þrátt fyrir ákvæði 68. gr., alla ráðningarsamninga og samninga um tímabundna starfstilfærslu sem nefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila eða skrifstofa hennar hafa gert og eru í gildi 1. janúar 2011, uns þeir renna út. Þá má ekki framlengja.

2. Gefa skal öllu starfsfólki, sem starfar samkvæmt samningum er um getur í 1. mgr., kost á að gera tímabundna ráðningarsamninga skv. a-lið 2. gr. ráðningarskilmála annarra starfsmanna á mismunandi stigum, eins og þeir eru settir fram í yfirliti stofnunarinnar yfir stöðugildi.

Yfirvaldið sem hefur heimild til að gera samninga skal hrinda í framkvæmd, við gildistöku þessarar ákvörðunar, innra valferli sem takmarkast við starfsfólk með ráðningarsamning við nefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila eða skrifstofu hennar, til að kanna getu, skilvirkni og ráðvendni þeirra sem á að ráða. Við innra valferlið skal hafa hliðsjón af hæfni og reynslu sem ráða má af frammistöðu einstaklinganna áður en þeir eru ráðnir.

3. Gera skal umsækjendunum, sem eru valdir, kleift að gera tímabundna ráðningarsamninga er gilda að minnsta kosti jafn lengi og tímabilið, sem eftir stendur af fyrri samningi, með hliðsjón af tegund starfs og stöðu sem gegnt er.

4. Viðkomandi landslög um kjarasamninga og aðrir viðkomandi gerningar gilda áfram um það starfsfólk sem fellur undir fyrri samninga og kýs að sækja ekki um samninga um tímabundna ráðningu, eða ef því standa slíkir samningar ekki til boða, í samræmi við 2. mgr.

78. gr.

Ákvæði landslaga

Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja skilvirka beitingu þessarar reglugerðar.

79. gr.

Breytingar

Ákvörðun nr. 716/2009/EB er breytt sem hér segir að því marki að nefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila er fjarlægð af skránni yfir aðstoðarþega sem sett eru fram í B-þætti viðaukans við þá ákvörðun.

80. gr.

Niðurfelling

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar nr. 2009/77/EB um að koma á fót samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila, er hér með felld úr gildi frá og með 1. janúar 2011.

81. gr.

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 2. janúar 2014 og á þriggja ára fresti eftir það, birta almenna skýrslu um reynsluna af starfsemi stofnunarinnar og verklagsreglunum sem mælt var fyrir um í þessari reglugerð. Í skýrslunni skal m.a. lagt mat á:

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- a) samleitni í eftirlitsvenjum sem náðst hefur hjá lögbærum yfirvöldum:
 - i. samleitni hvað varðar sjálfstæði í starfi lögbærra yfirvalda og staðla sem jafngilda stjórnarháttum fyrirtækja,
 - ii. óhlutdrægni, hlutlægni og sjálfræði stofnunarinnar,
 - b) starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila,
 - c) framfarir sem hafa náðst með tilliti til samleitni á sviðum sem snúa að kreppuforvörnum -stjórnun og -úrræðum, þ.m.t. fjármögnunarfyrirkomulag Sambandsins,
 - d) hlutverk stofnunarinnar að því er varðar kerfisáhættu,
 - e) beitingu verndarákvæða sem komið var á með 38. gr.,
 - f) beitingu lagalega bindandi hlutverks við sáttaumleitanir sem komið var á fót með 19. gr.
2. Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., skal einnig kanna hvort:
- a) rétt þyki að halda áfram aðskildu eftirliti með bankaþjónustu, váttryggingum, starfstengdum lífeyri, verðbréfum og fjármálamörkuðum,
 - b) rétt þyki að takast á hendur varfærnisefirlit og fylgjast með viðskiptaháttum í tvennu lagi eða af sama eftirlitsaðila,
 - c) rétt þyki að einfalda og styrkja uppbyggingu evrópska fjármálaeftirlitskerfisins í því skyni að auka samræmi á milli þjóðhags- og rekstrarhagfræðilegra stiga og á milli evrópsku eftirlitsstofnananna,
 - d) þróun evrópska fjármálaeftirlitskerfisins sé í samræmi við hnattræna þróun,
 - e) nægjanlega fjölbreytni og ágæti sé að finna innan evrópska fjármálaeftirlitskerfisins,
 - f) fullnægjandi ábyrgð og gagnsæi sé með tilliti til birtingarkrafna,
 - g) tekjur stofnunarinnar séu nægjanlegar til að hún geti gegnt skyldum sínum,
 - h) rétt þyki að viðhalda aðsetri stofnunarinnar eða flytja evrópsku eftirlitsstofnanirnar á sama stað til að styrkja frekari samræmingu þeirra á milli.
3. Framkvæmdastjórnin skal árlega taka saman skýrslu um hvort viðeigandi sé að fela stofnuninni frekari stjórnunarábyrgð á þessu sviði varðandi beint samevrópskt eftirlit með stofnunum og grunnvirkjum og með hliðsjón af markaðsþróun.
4. Senda skal skýrsluna og meðfylgjandi tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, eftir því sem við á.

82. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2011, að undanskildum 76. gr. og 1. og 2. mgr. 77. gr., sem koma til framkvæmda frá og með gildistöku hennar.

Stofnunin skal sett á fót 1. janúar 2011.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 24. nóvember 2010.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

O. CHASTEL

Samsteyppt útgáfa reglugerðar nr. 1092/2010 um Evrópska kerfisáhætturáðið ásamt aðlögunum við hana vegna upptöku í EES-samninginn, samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 198/2016.

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 198/2016**

frá 30. september 2016

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR TEKIÐ NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með vísan til samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist „EES-samningurinn“ í því sem hér fer á eftir, einkum ákvæða 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- (13) Fella ber inn í EES-samninginn reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins ⁽¹⁵⁶⁾.
- (14) IX. viðauki við EES-samninginn breytist því í samræmi við það.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við á eftir lið 31led (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/C 326/07) í IX. viðauka við EES-samninginn:

„31f. **32010 R 1092:** Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins (Stjttíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er samning þennan varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) Viðkomandi yfirvöld EFTA-ríkjanna skulu taka þátt í starfi Evrópska kerfisáhætturáðsins (ESBR).
- b) Þrátt fyrir ákvæði bókunar 1 við samning þennan, ber að skilja hugtökin „aðildarríki“, „lögbær yfirvöld“ og „eftirlitsyfirvöld“ þannig að þau taki EFTA-ríkjanna og lögbærra yfirvalda þeirra og eftirlitsyfirvalda, í þeirri röð, auk merkingar þeirra í reglugerðinni. Þetta gildir ekki að því er varðar 2. mgr. 5. gr., 5. mgr. 9. gr. og c-lið 1. mgr. 11. gr.

[Efni ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar er að öðru leyti steyppt saman við reglugerðina.]

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1092/2010

⁽¹⁵⁶⁾ Stjttíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

frá 24. nóvember 2010

um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði
Evrópusambandsins og um stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁵⁷⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁵⁸⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽¹⁵⁹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjármálastöðugleiki er forsenda þess að raunhagkerfið geti skapað störf, veitt lán og skapað vöxt. Fjármálakreppan hefur leitt í ljós alvarlega annmarka á fjármálaeftirliti, sem hefur hvorki getað séð fyrir óæskilega þjóðhagsvarúðarþróun né komið í veg fyrir uppsöfnun óhóflegrar áhættu í fjármálagæiranum.
- 2) Evrópuþingið hefur ítrekað kallað eftir því að rennt yrði styrkari stöðum undir jöfn samkeppnis-skilyrði allra aðila á vettvangi Sambandsins, á sama tíma og það hefur bent á verulega galla á eftirliti Sambandsins með sífelld samþættari fjármálamörkuðum (í ályktunum sínum frá 13. apríl 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: Aðgerðaráætlun ⁽¹⁶⁰⁾, frá 21. nóvember 2002 um reglur um varúðareftirlit í Evrópusambandinu ⁽¹⁶¹⁾, frá 11. júlí 2007 um hvítbók um stefnu í fjármálaþjónustu (2005 til 2010) ⁽¹⁶²⁾, frá 23. september 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um vogunarsjóði og óskráð hlutabréf ⁽¹⁶³⁾ og frá 9. október 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um Lamfalussy-efnirfylgni: framtíðarskipulag eftirlits ⁽¹⁶⁴⁾, og í afstöðu sinni frá 22. apríl 2009 um breytta tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) ⁽¹⁶⁵⁾ og frá 23. apríl 2009 um tillögu að reglu-setningu Evrópuþingsins og ráðsins um lánshæfismatsfyrirtæki ⁽¹⁶⁶⁾).
- 3) Í nóvember 2008 veitti framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra embættismanna undir formennsku Jacques de Larosière umboð til að gera tillögur um hvernig styrkja megi fyrirkomulag evrópsks eftirlits með það í huga að auka öryggi borgaranna og endurvekja traust á fjármálakerfinu.

(157) Stjtið. ESB C 270, 11.11.2009, bls. 1.

(158) Álit frá 22. janúar 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

(159) Afstaða Evrópuþingsins frá 22. september 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 17. nóvember 2010.

(160) Stjtið. EB C 40, 7.2.2001, bls. 453.

(161) Stjtið. ESB C 25 E, 29.1.2004, bls. 394.

(162) Stjtið. ESB C 175 E, 10.7.2008, bls. 392.

(163) Stjtið. ESB C 8 E, 14.1.2010, bls. 26.

(164) Stjtið. ESB C 9 E, 15.1.2010, bls. 48.

(165) Stjtið. ESB C 184 E, 8.7.2010, bls. 214.

(166) Stjtið. ESB C 184 E, 8.7.2010, bls. 292.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 4) Í lokaskýrslu sinni, sem lögð var fram 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslan“), lagði nefnd háttsettra embættismanna meðal annars til að komið yrði á fót stofnun á vegum Sambandsins sem falin væri ábyrgð á eftirliti með áhættu í fjármálakerfinu í heild.
- 5) Í orðsendingu sinni frá 4. mars 2009, undir yfirskriftinni „Drifkraftur efnahagsbata Evrópu“, fagnaði framkvæmdastjórnin tillögum de Larosière-skýrslunnar og studdi þær í meginatriðum. Á fundi sínum 19. og 20. mars 2009 samþykkti leiðtoga ráðið að þörf væri á að bæta reglusetningu og eftirlit með fjármálastofnunum innan Sambandsins og að byggja aðgerðir á de Larosière-skýrslunni.
- 6) Í orðsendingu sinni frá 27. maí 2009, undir yfirskriftinni „Evrópskt fjármálaeftirlit“, setti framkvæmdastjórnin fram endurbætur á núverandi fyrirkomulagi til verndar fjármálastöðugleika á vettvangi Sambandsins, einkum með stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins sem bæri ábyrgð á þjóðhagsvarúðareftirliti. Ráðið studdi tillögur framkvæmdastjórnarinnar hinn 9. júní 2009 og leiðtoga ráðið studdi tillögum á fundi sínum 18. og 19. júní 2009 og fögnuðu þau áformum hennar um að leggja fram tillögur að löggiöf til að nýja rammanum yrði komið á, á árinu 2010. Í samræmi við álit framkvæmdastjórnarinnar komst ráðið meðal annars að þeirri niðurstöðu að Seðlabanki Evrópu „skyldi veita Evrópska kerfisáhætturáðinu stuðning varðandi greiningar, hagskýrslur, stjórnun og skipulag, að fenginni tækniráðgjöf frá seðlabönkum og eftirlitsaðilum aðildarríkjana“. Stuðningur Seðlabanka Evrópu við Evrópska kerfisáhætturáðið, auk verkefnanna sem úthlutud eru Evrópska kerfisáhætturáðinu, ætti ekki að hafa áhrif á meginregluna um sjálfstæði Seðlabanka Evrópu við framkvæmd starfa sinna samkvæmt sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE).
- 7) Vegna samþættingar alþjóðlegra fjármálamarkaða og smithættu fjármálakreppa er þörf á einarðri skuldbindingu af hálfu Sambandsins á alþjóðavettvangi. Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að byggja á sérþekkingu háttsettrar vísindanefndar og taka á sig alla heildarábyrgð sem þarf til að tryggja að rödd Sambandsins heyrir varðandi málefni er varða fjármálastöðugleika, einkum með nánú samstarfi við Alþjóðagjaldeyrissjóðinn og ráðgjafanefndina um fjármálastöðugleika, sem búið er við að veiti tímanlegar viðvaranir vegna áhættu er varða þjóðhagsvarúð á alþjóðavettvangi, og við aðilana að samtökum tuttugu fjármálaráðherra og seðlabankastjóra (G-20).
- 8) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti meðal annars að stuðla að framkvæmd tilmæla Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika og Alþjóðagreiðslubankans til G-20.
- 9) Í skýrslu Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, Alþjóðagreiðslubankans og ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika frá 28. október 2009 sem lögð var fyrir fjármálaráðherra og seðlabankastjóra G-20, undir yfirskriftinni „Leiðbeiningar til að meta kerfislegt mikilvægi fjármálastofnana, -markaða og -gerninga: Atriði sem þarf að hafa í huga í upphafi“, er einnig nefnt að mat á kerfisáhættu sé líklega breytilegt með hliðsjón af efnahagsumhverfinu. Það mun einnig vera háð fjármálainnvíðum og fyrirkomulagi krísustjórnunar og getu til að takast á við bresti sem í ljós koma. Fjármálastofnanir geta verið kerfislega mikilvægar fyrir staðbundin, landsbundin eða alþjóðleg fjármála- og hagkerfi. Helstu viðmiðanir við greiningu kerfislegs mikilvægis markaða og stofnana eru stærð (umfang fjármálaþjónustu sem hver eining fjármálakerfisins veitir), staðganga (umfang sömu þjónustu sem aðrar einingar kerfisins geta veitt ef einhver eining bregst) og samtenging (tengsl við aðrar einingar kerfisins). Við mat sem byggir á þessum þremur viðmiðunum skal bæta tilvísun í fjárhagslega veikleika og getu stofnanarammans til að taka á fjármálabrestum, og taka mið af mismunandi viðbótarþáttum svo sem, meðal annars hversu flókið tiltekið skipulag stofnana og viðskiptalíkana er, umfangi fjárhagslegs sjálfræðis, styrk og gildissviði eftirlits, gagnsæi fjárhagsráðstafana og tengslum sem gætu haft áhrif á heildaráhættu stofnana.
- 10) Verkefni Evrópska kerfisáhætturáðsins ætti að vera að vakta og meta kerfisáhættu við venjulegar aðstæður í þeim tilgangi að draga úr áhættu kerfisins gagnvart því að einingar kerfisins bregðist og auka getu fjármálakerfisins til að standast áföll. Evrópska kerfisáhætturáðið ætti hvað þetta

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

varðar að stuðla að því að tryggja fjármálastöðugleika og draga úr neikvæðum áhrifum á innri markaðinn og raunhagkerfið. Í því skyni að ná markmiðum sínum ætti Evrópska kerfisáætturáðið að greina allar upplýsingar sem máli skipta.

- 11) Núverandi fyrirkomulag Sambandsins leggur of litla áherslu á þjóðhagsvarúðareftirlit og innri tengsl þróunar í víðara þjóðhagslegu umhverfi og fjármálakerfisins. Ábyrgð á þjóðhagsvarúðargreiningu er enn skipt á milli margra aðila og framkvæmdin er í höndum ýmissa yfirvalda á mismunandi stigum, sem ekki búa yfir neinu fyrirkomulagi til að tryggja að áhættur sem varða þjóðhagsvarúð séu greindar með fullnægjandi hætti og að viðvaranir og tilmæli séu gefin út með skýrum hætti, þeim fylgt eftir og komið í framkvæmd. Eðlileg starfsemi fjármálakerfis Sambandsins og alþjóðafjármálakerfisins og mildun ógnana gagnvart henni krefst því aukins samræmis milli þjóðhags- og eindarvarúðareftirlits.
- 12) Nýlega hannað kerfi þjóðhagsvarúðareftirlits krefst trúverðugar og afgerandi forystu. Vegna lykilllutverks Evrópska kerfisáætturáðsins og alþjóðlegs og innri trúverðugleika þess, og í anda tilmæla de Larosière-skýrslunnar, skal forseti Seðlabanka Evrópu vera formaður þess fyrsta fimm ára tímabilið eftir gildistöku þessarar reglugerðar. Auk þess ætti að herða kröfur um ábyrgðarskyldu og stofnanir Evrópska kerfisáætturáðsins skulu geta nýtt sér mismunandi reynslu, bakgrunn og álit.
- 13) Í de Larosière-skýrslunni er einnig tekið fram að þjóðhagsvarúðareftirlit sé merkingarlaust nema það geti með einhverjum hætti haft áhrif á eftirlit á vettvangi rekstrareinda, en að eindarvarúðareftirlit geti hins vegar ekki verndað fjármálastöðugleika með áhrifaríkum hætti án þess að tekið sé viðeigandi tillit til þjóðhagslegrar þróunar.
- 14) Koma ætti á fót evrópsku fjármálaeftirlitskerfi (ESFS) þar sem aðilar að fjármálaeftirliti á landsvísu og á vettvangi Sambandsins koma saman og starfa í einu kerfi. Samkvæmt meginreglunni um samstarf af heilindum, í samræmi við 3. mgr. 4. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, ættu aðilar að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu að vinna saman, á grundvelli trausts og fullrar gagnkvæmrar virðingar, einkum til þess að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði þeirra á milli. Kerfið samanstendur, á vettvangi Sambandsins, af Evrópska kerfisáætturáðinu og þremur eftirlitsyfirvöldum á sviði rekstrareinda: evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska banka- eftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010⁽¹⁶⁷⁾, evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010⁽¹⁶⁸⁾ og evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010⁽¹⁶⁹⁾ (sem hér á eftir eru sameiginlega nefndar „eftirlitsstofnanir“).
- 15) Sambandið þarf að hafa sérstaka stofnun sem ber ábyrgð á þjóðhagsvarúðareftirliti um allt fjármálakerfi þess, sem greinir áhættur sem varða fjármálastöðugleika og, ef nauðsyn krefur, gefur út áhættuviðvaranir og tilmæli um aðgerðir til að taka á slíkum áhættum. Af þessum sökum ætti að koma Evrópska kerfisáætturáðinu á fót sem nýrri óháðri stofnun, sem nær til alla fjármálageira auk tryggingakerfa. Evrópska kerfisáætturáðið ætti að bera ábyrgð á þjóðhagsvarúðareftirliti á vettvangi Sambandsins og ekki hafa réttarstöðu lögaðila.
- 16) Evrópska kerfisáætturáðið ætti að samanstanda af almennu ráði, stýrinesfnd, skrifstofu, ráðgefandi vísindanefnd og ráðgefandi tækninefnd. Samsetning ráðgefandi vísindanefndarinnar ætti að taka tillit til fullnægjandi reglna um hagsmunaárekstra sem almenna ráðið hefur samþykkt. Stofnun ráðgefandi tækninefndarinnar ætti að taka tillit til gildandi skipulags með það í huga að forðast tvíverknað.

(167) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2013, bls. 12.

(168) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2013, bls. 48.

(169) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2013, bls. 84.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- 17) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að gefa út viðvaranir og, ef það telur það nauðsynlegt, almenn eða sértæk tilmæli, sem skulu einkum beinast til Sambandsins í heild sinni eða til eins eða fleiri aðildarríkja, eða til eins eða fleiri af eftirlitsstofnunum, eða til eins eða fleiri landsbundinna eftirlitsyfirvalda með tilgreindri tímaáætlun um viðeigandi stefnumarkandi viðbrögð.
- 18) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að útfæra litakóða til að gera áhugasömum aðilum betur kleift að leggja mat á eðli áhættunnar.
- 19) Til að auka áhrif og lögmæti slíkra viðvarana og tilmæla ætti einnig að senda þau, með fyrirvara um strangar reglur um trúnað, til ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar og, ef þær beinast til eins eða fleiri landsbundinna eftirlitsyfirvalda, til eftirlitsstofnananna. Efnahags- og fjármálanefndin (EFC) ætti að undirbúa umfjöllun ráðsins í samræmi við hlutverk sitt eins og það er skilgreint í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins. Til að undirbúa umræður ráðsins og veita því tímanlega ráðgjöf um stefnu ætti Evrópska kerfisáhætturáðið að upplýsa efnahags- og fjármálanefndina reglulega og senda texta allra viðvarana og tilmæla strax að lokinni samþykkt þeirra.
- 20) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti einnig að vakta hvort farið sé að viðvörunum þess og tilmælum, á grundvelli skýrslna frá viðtakendum, til að tryggja að farið sé að viðvörunum og ráðleggingum þess í raun. Viðtakendur tilmæla ættu að bregðast við þeim og rökstyðja það með fullnægjandi hætti ef ekki er brugðist við þeim („aðhafast eða útskýra“-fyrirkomulag). Telji Evrópska kerfisáhætturáðið að viðbrögðin séu ófullnægjandi ætti það, með fyrirvara um reglur um trúnað, að upplýsa viðtakendurna, ráðið og, eftir því sem við á, hlutadeigandi evrópska eftirlitsstofnun.
- 21) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti, í hverju tilviki fyrir sig og eftir að hafa upplýst ráðið nægilega tímanlega til að það geti brugðist við, að ákveða hvort tilmæli skuli vera í trúnaði eða gerð opinber, með það í huga að opinber yfirlýsing gæti stuðlað að því að farið væri að tilmælum við tilteknar kringumstæður.
- 22) Ef Evrópska kerfisáhætturáðið greinir áhættu sem gæti stofnað eðlilegri og heilbrigðri starfsemi, eða stöðugleika fjármálakerfis Sambandsins að hluta eða í heild, í verulega hættu ætti það umsvifalaust að upplýsa ráðið um stöðuna. Ef Evrópska kerfisáhætturáðið telur að neyðarástand gæti skapast ætti það að hafa samband við ráðið og leggja fram mat á stöðunni. Ráðið ætti þá að meta hvort þörf sé á að samþykkja ákvörðun, sem beinist til eftirlitsstofnananna, um það hvort um neyðarástand sé að ræða. Í þessu ferli er trúnaður afar mikilvægur.
- 23) Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að skila skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins a.m.k. árlega og oftár ef um er að ræða útbreidda fjárhagslega erfiðleika. Eftir því sem við á ætti Evrópuþingið og ráðið að geta falið Evrópska kerfisáhætturáðinu að rannsaka tiltekin málefni í tengslum við fjármálastöðugleika.
- 24) Seðlabanki Evrópu og seðlabankar aðildarríkjanna ættu að gegna forystuhlutverki við þjóðhagsvarúðareftirlit vegna sérþekkingar sinnar og fyrirliggjandi ábyrgðar á sviði fjármálastöðugleika. Innlendir eftirlitsaðilar ættu að taka þátt með því að veita sértæka sérþekkingu sína. Þátttaka aðila á sviði eindarvarúðareftirlits í starfsemi Evrópska kerfisáhætturáðsins er nauðsynleg til að tryggja að mat á áhættu í tengslum við þjóðhagsvarúð byggist á ítarlegum og nákvæmum upplýsingum um þróun í fjármálakerfinu. Til samræmis við það ættu formenn eftirlitsstofnananna að vera aðilar með atkvæðisrétt. Einn fulltrúi lögbærra landsbundinna eftirlitsyfirvalda í hverju aðildarríki ætti að sitja fund almenna ráðsins, án atkvæðisréttar. Í anda hreinskilni ættu 15 óháðir aðilar að veita Evrópska kerfisáhætturáðinu utanaðkomandi sérþekkingu fyrir milligöngu ráðgefandi vísindanefndarinnar.
- 25) Þátttaka framkvæmdastjóra frá framkvæmdastjórn ESB í Evrópska kerfisáhætturáðinu mun hjálpa til við að koma á tengslum við þjóðhagslegt eftirlit og fjármálaeftirlit Sambandsins, á sama tíma og viðurvist forseta efnahags- og fjármálanefndarinnar mun endurspeglar hlutverk ráðuneyta

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

aðildarríkja, sem bera ábyrgð á fjármálum, og ráðsins í verndun fjármálastöðugleika og framkvæmd efnahagslegs eftirlits og fjármálaeftirlits.

- 26) Mikilvægt er að meðlimir Evrópska kerfisáhætturáðsins inni skyldur sínar af hendi af óhlutdrægni og hafi aðeins í huga fjármálastöðugleika Sambandsins í heild sinni. Ef ekki er unnt að ná samstöðu ættu atkvæði við atkvæðagreiðslu innan Evrópska kerfisáhætturáðsins um viðvaranir og tilmæli ekki að vera vegin og ákvarðanir ættu almennt að vera teknar með einföldum meirihluta.
- 27) Þar eð fjármálastofnanir og -markaðir eru samtengd ætti vöktun og mat á mögulegri kerfisáhættu að byggjast á víðtæku mengi videigandi þjóðhagslegra og rekstrarfjármálalegra gagna og vísa. Slik kerfisáhætta felur m.a. í sér áhættur vegna truflunar á fjármálaþjónustu af völdum umtalsverðrar virðisrýrnunar alls fjármálakerfis Sambandsins, eða hluta þess, sem gæti haft verulegar neikvæðar afleiðingar fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármálastofnana og -milliliða, markaðurinn, innviðir og gemingar geta verið kerfislega mikilvæg. Evrópska kerfisáhætturáðið ætti því að hafa aðgang að öllum nauðsynlegum upplýsingum til að sinna skyldum sínum en fara jafnframt með upplýsingarnar sem trúnaðarmál í samræmi við kröfur.
- 28) Aðgerðir til upplýsingasöfnunar, sem settar eru fram í þessari reglugerð, eru nauðsynlegar vegna framkvæmdar á verkefnum Evrópska kerfisáhætturáðsins og ættu ekki að hafa áhrif á lagaramma evrópska hagskýrslukerfisins á sviði hagtalna. Þessi reglugerð ætti því ekki að hafa áhrif á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 223/2009 frá 11. mars 2009 um evrópskar hagskýrslur⁽¹⁷⁰⁾ og reglugerð ráðsins (EB) nr. 2533/98 frá 23. nóvember 1998 um söfnun Seðlabanka Evrópu á tölfræðilegum upplýsingum⁽¹⁷¹⁾.
- 29) Markaðsaðilar geta veitt gagnlega aðstoð að því er varðar skilning á þróun sem hefur áhrif á fjármálakerfið. Því ætti Evrópska kerfisáhætturáðið, ef við á, að hafa samráð við hagsmunaaðila í einkageiranum, þ.m.t. fulltrúa fjármálageirans, neytendasamtök, notendahópa á sviði fjármálaþjónustu, sem framkvæmdastjórnin hefur komið á fót eða er komið á fót með löggjöf Sambandsins, og gefa þeim sanngjarnt tækifæri til að gera athugasemdir.
- 30) Stofnsetning Evrópska kerfisáhætturáðsins ætti að stuðla beint að því að ná markmiðum innri markaðarins. Þjóðhagsvarúðareftirlit Sambandsins með fjármálakerfinu er órjúfanlegur hluti nýs heildarfyrirkomulags eftirlits í Sambandinu þar eð þjóðhagsvarúðarþátturinn tengist náð eindarvarúðareftirlitsverkefnum sem úthlutað eru eftirlitsstofnununum. Fyrst þegar til staðar er fyrirkomulag sem tekur tillit til víxl tengsla eindarvarúðaráhættu og þjóðhagsvarúðaráhættu á tilhlýðilegan hátt geta allir hagsmunaaðilar haft nægilegt traust til að taka þátt í fjármálastarfsemi þvert á landamæri. Evrópska kerfisáhætturáðið ætti að vakta og meta áhættur varðandi fjármálastöðugleika sem leiðir af þróun er getur haft áhrif á hvern geira eða fjármálakerfið í heild. Með því að taka á slíkum áhættum styður Evrópska kerfisáhætturáðið með beinum hætti við það samþætta eftirlitsskipulag Sambandsins sem nauðsynlegt er til að stuðla að tímanlegum og samkvæmum viðbrögðum aðildarríkjanna varðandi stefnu, þannig að komið sé í veg fyrir beitingu mismunandi aðferða og starfsemi innri markaðarins bætt.
- 31) Í dómi sínum frá 2. maí 2006 í máli C-217/04 (Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands gegn Evrópuþinginu og ráði Evrópusambandsins) úrskurðaði Evrópudómstóllinn að: „ekkert í orðalagi 95. gr. EB [nú 114. gr. SUSE] gefur í skyn að viðtakendur ráðstafananna, sem löggjafi Bandalagsins samþykkti á grundvelli þess ákvæðis, geti einungis verið einstök aðildarríki. Löggjafinn kann að telja nauðsynlegt að kveða á um að komið verði á fót stofnun Bandalagsins sem beri ábyrgð á að stuðla að því að hrinda í framkvæmd samræmingarferli við aðstæður þar sem samþykkt stuðnings- og rannaráðstafana, sem ekki eru bindandi, virðast eiga við, til að auðvelda samræmda innleiðingu og beitingu gerða sem byggja á þessum

(170) Stjtið. ESB L 87, 31.3.2009, bls. 164.

(171) Stjtið. EB L 318, 27.11.1998, bls. 8.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

ákvæðum⁽¹⁷²⁾. Evrópska kerfisáætturáðið ætti að stuðla að fjármálastöðugleika sem nauðsynlegur er fyrir frekari samþættingu innri markaðarins með því að vakta kerfisáhættu og gefa út viðvaranir og tilmæli eftir því sem við á. Þessi verkefni eru nátengd markmiðunum með löggjöf Sambandsins varðandi innri markaðinn með fjármálaþjónustu. Því ætti að koma á fót Evrópska kerfisáætturáðinu á grundvelli 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

32) Eins og lagt var til í de Larosière-skýrslunni er nauðsynlegt að beita áfangaaðferð og Evrópuþingid og ráðið ættu að framkvæma fulla endurskoðun á Evrópska kerfisáætturáðinu, evrópska fjármálaeftirlitskerfinu og eftirlitsstofnunum fyrir 17. desember 2013.

33) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. árangursríku þjóðhagsvarúðareftirliti með fjármálakerfi Sambandsins, vegna samþættingar fjármálamarkaða Sambandsins, og því verður betur náð á vettvangi Evrópusambandsins, er Evrópusambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessu markmiði verði náð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Stofnsetning

1. Evrópska kerfisáætturáðinu er komið á fót. Aðsetur þess skal vera í Frankfurt.
2. Evrópska kerfisáætturáðið skal vera hluti af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, en tilgangur þess er að tryggja eftirlit með fjármálakerfi Sambandsins.
3. Evrópska fjármálaeftirlitskerfið samanstendur af:
 - a) Evrópska kerfisáætturáðinu,
 - b) evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni) sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1093/2010,
 - c) evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni) sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1094/2010,
 - d) evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1095/2010,
 - e) sameiginlegu nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna (sameiginlegu nefndinni) sem kveðið er á um í 54. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010,
 - f) lögbærum yfirvöldum eða eftirlitsyfirkvöldum í aðildarríkjunum eins og tilgreint er í gerðum Sambandsins sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

(172) Dómasafn EB 2006 bls. I-03771, 44. mgr.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Samkvæmt meginreglunni um samstarf af heilindum í samræmi við 3. mgr. 4. gr. sáttmálans um Evrópusambandið skulu aðilar að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu vinna saman, á grundvelli trausts og fullrar gagnkvæmrar virðingar, einkum til þess að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði sín á milli.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „fjármálastofnun“: hvert það fyrirtæki sem fellur innan gildissviðs löggjafarinnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 og öll önnur fyrirtæki eða aðrar einingar í Sambandinu sem hafa sambærilega starfsemi að meginstarfsemi,
- b) „fjármálakerfi“: allar fjármálastofnanir, -markaðir, -afurðir og innviðir fjármálamarkaða,
- c) „kerfisáhætta“: hætta á röskun á fjármálakerfinu sem gæti haft verulegar neikvæðar afleiðingar fyrir innri markaðinn og raunhagkerfið. Allar tegundir fjármálamilliliða, -markaða og -innviða geta mögulega verið mikilvægar kerfinu að vissu marki.

3. gr.

Hlutverk, markmið og verkefni

1. Evrópska kerfisáhætturáðið ber ábyrgð á þjóðhagsvarúðareftirliti með fjármálakerfinu innan Sambandsins til að stuðla að því að koma í veg fyrir eða draga úr kerfisáhættu varðandi fjármála- stöðugleika í Sambandinu, sem leiðir af þróun innan fjármálakerfisins og að teknu tilliti til þjóðhags- legrar þróunar, og til að koma í veg fyrir tímabil útbreiddra fjárhagslegra erfiðleika. Það skal stuðla að snurdulausri starfsemi innri markaðarins og þar með tryggja sjálfbært framlag fjármálageirans til hagvaxtar.
2. Að því er varðar 1. mgr. skal Evrópska kerfisáhætturáðið inna eftirfarandi verkefni af hendi:
 - a) ákvarða og/eða safna og greina allar viðeigandi og nauðsynlegar upplýsingar, í þeim tilgangi að uppfylla markmiðin sem lýst er í 1. mgr.,
 - b) greina kerfisáhættur og raða þeim í forgangsröð,
 - c) gefa út viðvaranir ef talið er að slíkar kerfisáhættur séu verulegar og, eftir því sem við á, birta slíkar viðvaranir opinberlega,
 - d) gefa út tilmæli vegna aðgerða til úrbóta vegna greindrar áhættu og, eftir því sem við á, birta slík tilmæli opinberlega,
 - e) gefa út viðvörðun í trúnaði til ráðsins og leggja fram mat á stöðunni til ráðsins til að gera ráðinu kleift að meta þörf á að samþykkja ákvörðun sem send er eftirlitsstofnununum um að neyðarástand hafi skapast, ef Evrópska kerfisáhætturáðið ákvarðar að neyðarástand gæti skapast skv. 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010,
 - f) fylgjast með eftirfylgni viðvarana og tilmæla,
 - g) eiga náið samstarf við alla aðra aðila að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu; veita eftirlits- stofnununum nauðsynlegar upplýsingar um kerfisáhættur til að þau geti sinnt verkefnum sínum, eftir því sem við á; og, einkum, í samstarfi við eftirlitsstofnanirnar, þróa sameiginleg meginreglur og eigindleg viðmið (áhættumælaborð) til að greina og mæla kerfisáhættu,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- h) taka þátt í sameiginlegu nefndinni, eftir því sem við á,
- i) samræma aðgerðir sínar við aðgerðir alþjóðlegra fjármálastofnana, einkum Alþjóðagjaldeyrissjóðsins og ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika auk viðeigandi stofnana í þriðju löndum varðandi málefni í tengslum við þjóðhagsvarúðareftirlit,
- j) framkvæma önnur tengd verkefni eins og tilgreint er í löggjöf Sambandsins.

II. KAFLI

SKIPULAG

4. gr.

Skipulag

1. Evrópska kerfisáhætturáðið skal hafa almennt ráð, stýrinefnd, ráðgefandi vísindanefnd og ráðgefandi tækninefnd.
2. Almenna ráðið skal taka þær ákvarðanir sem eru nauðsynlegar til að tryggja framkvæmd verkefna sem Evrópska kerfisáhætturáðinu eru falin skv. 2. mgr. 3. gr.
3. Stýrinefndin skal aðstoða við ákvarðanatökufæri Evrópska kerfisáhætturáðsins með því að undirbúa fundi almenna ráðsins, fara yfir gögnin sem fyrirhugað er að ræða og fylgjast með framvindu viðvarandi verkefna Evrópska kerfisáhætturáðsins.
4. Skrifstofan skal bera ábyrgð á daglegum störfum Evrópska kerfisáhætturáðsins. Hún skal veita Evrópska kerfisáhætturáðinu stuðning varðandi hágæðagreiningar, hagskýrslur, stjórnun og skipulag undir stjórn formannsins og stýrinefndarinnar í samræmi við reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1096/2010⁽¹⁷³⁾. Hún skal einnig njóta tækniráðgjafar frá eftirlitsstofnununum, seðlabönkum aðildarríkjanna og innlendum eftirlitsaðilum.
5. Ráðgefandi vísindanefndin og ráðgefandi tækninefndin sem um getur í 12. og 13. gr. skulu veita ráðgjöf og aðstoð vegna málefna sem varða vinnu Evrópska kerfisáhætturáðsins.

5. gr.

Formaður og varaformaður Evrópska kerfisáhætturáðsins

1. Forseti Seðlabanka Evrópu skal veita Evrópska kerfisáhætturáðinu formennsku til fimm ára sem hefst eftir gildistöku þessarar reglugerðar. Fyrir síðari tímabil skal formaður Evrópska kerfisáhætturáðsins skipaður í samræmi við fyrirkomulag sem ákvarðað er á grundvelli endurskoðunar sem kveðið er á um í 20. gr.
2. Fyrsti varaformaður skal kosinn af og úr hópi aðila að aðalráði Seðlabanka Evrópu til fimm ára, með tilliti til þess að nauðsynlegt er að jöfnuður sé milli aðildarríkjanna í heild og milli aðildarríkja sem hafa evru sem gjaldmiðil og þeirra sem hafa ekki evru sem gjaldmiðil. Heimilt er að endurkjósa fyrsta varaformanninn einu sinni.

(173) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 162.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

3. Annar varaformaður skal vera formaður sameiginlegu nefndarinnar sem skipuð er skv. 3. mgr. 55. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.
4. Formaðurinn og varaformennirnir skulu kynna fyrir Evrópuþinginu, á opnum fundi, hvernig þeir ætla sér að inna skyldur sínar af hendi samkvæmt þessari reglugerð.
5. Formaðurinn skal sitja í forsæti á fundum almenna ráðsins og stýrinefndarinnar.
6. Varaformennirnir skulu, í virðingarröð, sitja í forsæti almenna ráðsins og/eða stýrinefndarinnar ef formaðurinn getur ekki tekið þátt í fundinum.
7. Ef skipunartíma meðlima aðalráðs Seðlabanka Evrópu, sem kosinn var sem fyrsti varaformaður, lýkur fyrir lok fimm ára tímabilsins, eða ef fyrsti varaformaðurinn af öðrum ástæðum getur ekki innt af hendi skyldur sínar, skal kjósa nýjan fyrsta varaformann í samræmi við 2. mgr.
8. Formaðurinn skal koma fram fyrir hönd Evrópska kerfisáhætturáðsins.

6. gr.

Almennt ráð

1. Þeir meðlimir almenna ráðsins sem hafa atkvæðisrétt skulu vera:
 - a) forseti og varaforseti Seðlabanka Evrópu,
 - b) aðalbankastjórar seðlabanka aðildarríkjanna,
 - c) meðlimur framkvæmdastjórnar ESB,
 - d) formaður evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar),
 - e) formaður evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar),
 - f) formaður evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar),
 - g) formaður og varaformenn ráðgefandi vísindanefndarinnar,
 - h) formaður ráðgefandi tækninefndarinnar.
 2. Meðlimir almenna ráðsins sem hafa ekki atkvæðisrétt skulu vera:
 - a) einn háttsettur fulltrúi lögbærra landsbundinna eftirlitsyfirvalda á hvert aðildarríki, í samræmi við 3. mgr.,
 - b) forseti efnahags- og fjármálanefndarinnar.
 - c) seðlabankastjórar EFTA-ríkjanna eða, að því er varðar Liechtenstein, háttsettur fulltrúi fjármála-ráðuneytisins,
 - d) stjórnarmaður Eftirlitsstofnunar EFTA, þegar það varðar verkefni hennar.
- Meðlimir almenna ráðsins án atkvæðisréttar sem um getur í liðum c) og d) skulu ekki taka þátt í starfi almenna ráðsins þar sem stada einstakra fjármálastofnana ESB eða aðildarríkja ESB kann að vera rædd.
3. Að því er varðar fyrirvar fyrir landsbundin eftirlitsyfirvöld skv. a-lið 2. mgr. skulu viðkomandi háttsettir fulltrúar skiptast á með hliðsjón af því efni sem er til umræðu, nema landsbundin eftirlitsyfirvöld tiltekins aðildarríkis hafi samþykkt sameiginlegan fulltrúa.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

4. Almenna ráðið skal setja málsmeðferðarreglur fyrir Evrópska kerfisáætturáðið.

7. gr.

Óhlutdrægni

1. Þegar meðlimir Evrópska kerfisáætturáðsins taka þátt í starfsemi almenna ráðsins og stýri-nefndarinnar eða þegar þeir stýra einhverri annarri starfsemi sem varðar Evrópska kerfisáætturáðið skulu þeir inna skyldur sínar af hendi af óhlutdrægni og einungis í þágu Sambandsins í heild sinni. Þeir skulu hvorki leitast eftir né þiggja leiðbeiningar frá aðildarríkjunum, stofnunum Sambandsins eða öðrum opinberum aðilum eða einkaaðilum.
2. Enginn af meðlimum almenna ráðsins (hvort sem hann hefur atkvæðisrétt eða ekki) má starfa í fjármálageiranum.
3. Hvorki aðildarríkin, stofnanir Sambandsins né aðrir opinberir aðilar eða einkaaðilar skulu leitast við að hafa áhrif á meðlimi Evrópska kerfisáætturáðsins við framkvæmd verkefna skv. 2. mgr. 3. gr.

8. gr.

Þagnarskylda

1. Hvorki meðlimir almenna ráðsins né nokkrir aðrir einstaklingar sem starfa eða hafa starfað fyrir eða í tengslum við Evrópska kerfisáætturáðið (þ.m.t. viðkomandi starfsfólk seðlabanka, ráðgefandi vísindanefndarinnar, ráðgefandi tækninefndarinnar, eftirlitsstofnananna og lögbærra landsbundinna eftirlitsyfyrvalda aðildarríkjanna) skulu láta í té upplýsingar sem falla undir þagnarskyldu, jafnvel þótt skyldum þeirra sé lokið.
2. Upplýsingar, sem meðlimir Evrópska kerfisáætturáðsins taka við, má einungis nota við skyldustörf þeirra og við framkvæmd verkefnanna sem sett eru fram í 2. mgr. 3. gr.
3. Með fyrirvara um 16. gr. og beitingu refsiréttar skal engum einstaklingum eða yfirvöldum skýrt frá nokkrum þeim trúnaðarupplýsingum, sem einstaklingar sem um getur í 1. mgr. öðlast vitneskju um við skyldustörf sín, nema um sé að ræða ágríp eða samantekt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar fjármálastofnanir.
4. Evrópska kerfisáætturáðið skal, ásamt eftirlitsstofnununum, samþykkja og setja sérstakar málsmeðferðarreglur að því er varðar trúnað til að vernda upplýsingar sem varða einstakar fjármálastofnanir og upplýsingar sem nota má til að greina einstakar fjármálastofnanir.

9. gr.

Fundir almenna ráðsins

1. Formaður Evrópska kerfisáætturáðsins skal boða til reglulegra allsherjarfunda almenna ráðsins og skulu þeir haldnir a.m.k. fjórum sinnum á ári. Aukafundi má boða að frumkvæði formanns Evrópska kerfisáætturáðsins eða að beiðni minnst þriðjungs meðlima í almenna ráðinu, sem hafa atkvæðisrétt.
2. Hver meðlimur skal vera viðstaddur í eigin persónu á fundum almenna ráðsins og skal ekki njóta fyrirsvars.
3. Þrátt fyrir 2. mgr. getur meðlimur, sem ekki getur mætt á fundina á a.m.k. þriggja mánaða tímabili, tilnefnt varamann. Viðkomandi meðlimur má einnig skipta út fyrir aðila sem hefur verið

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

formlega tilnefndur samkvæmt þeirri löggjöf sem gildir um hlutaðeigandi stofnun varðandi bráða-birgðaskipun fulltrúa.

4. Eftir því sem við á má bjóða háttsettum fulltrúum frá alþjóðlegum fjármálastofnunum, sem annast starfsemi sem tengist beint verkefnum Evrópska kerfisáhætturáðsins skv. 2. mgr. 3. gr., að sækja fundi almenna ráðsins.

5. Háttsettum fulltrúum viðkomandi yfirvalda frá þriðju löndum, einkum EES-löndum, getur staðið til boða að taka þátt í starfsemi Evrópska kerfisáhætturáðsins, en þátttakan er stranglega takmörkuð við málefni sem varða viðkomandi lönd sérstaklega. Evrópska kerfisáhætturáðið getur komið á fyrirkomulagi sem tilgreinir sérstaklega hvernig, í hve miklum mæli og með hvaða hætti þessi þriðju lönd taka þátt í starfi Evrópska kerfisáhætturáðsins. Slíkt fyrirkomulag getur kveðið á um setu áheymarfulltrúa, í sérstökum tilvikum, í almenna ráðinu og aðeins þegar um er að ræða málefni sem varða þessi lönd, að undanskildum tilvikum þegar staða einstakra fjármálastofnana eða aðildarríkja er rædd.

6. Niðurstöður fundanna eru trúnaðarmál.

10. gr.

Fyrirkomulag atkvæðagreiðslu almenna ráðsins

1. Hver meðlimur almenna ráðsins, sem hefur atkvæðisrétt, fer með eitt atkvæði.

2. Með fyrirvara um málsmeðferðarreglur um atkvæðagreiðslu skv. 1. mgr. 18. gr. skal almenna ráðið taka ákvarðanir með einföldum meirihluta viðstaddra meðlima sem hafa atkvæðisrétt. Falli atkvæði jafnt ræður atkvæði formanns Evrópska kerfisáhætturáðsins úrslitum.

3. Þrátt fyrir 2. mgr. þarf tvo þriðju hluta atkvæða til að samþykkja tilmæli eða birta viðvörun eða tilmæli opinberlega.

4. Sá ákvörðunarbæri meirihluti, sem krafist er fyrir hverja atkvæðagreiðslu almenna ráðsins, er tveir þriðju hlutar meðlima sem hafa atkvæðisrétt. Ef almenna ráðið er ekki ákvörðunarbært getur formaður Evrópska kerfisáhætturáðsins boðað til aukafundar þar sem taka má ákvarðanir með ákvörðunarbærum meirihluta eins þriðja hluta atkvæða. Málsmeðferðarreglurnar sem um getur í 4. mgr. 6. gr. skulu kveða á um fullnægjandi tilkynningu um boðun aukafundar.

11. gr.

Stýrinefnd

1. Hver stýrinefnd skal skipuð:

a) formanni og fyrsta varaformanni Evrópska kerfisáhætturáðsins,

b) varaforseta Seðlabanka Evrópu,

c) fjórum öðrum meðlimum almenna ráðsins sem einnig eru meðlimir aðalráðs Seðlabanka Evrópu, með tilliti til þess að nauðsynlegt er að jöfnuður sé milli aðildarríkjanna í heild og milli aðildarríkja sem hafa evru sem gjaldmiðil og þeirra sem hafa ekki evru sem gjaldmiðil. Þeir skulu kosnir af og úr hópi meðlima almenna ráðsins sem einnig eru meðlimir aðalráðs Seðlabanka Evrópu til þriggja ára,

d) meðlim framkvæmdastjórnar ESB,

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

- e) formanni evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar),
- f) formanni evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar),
- g) formanni evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar),
- h) forseta efnahags- og fjármálanefndarinnar,
- i) formanni ráðgefandi vísindanefndarinnar og
- j) formanni ráðgefandi tækninefndarinnar.

Ef staða losnar fyrir kosinn meðlim stýrinefndarinnar skal skipa í hana með kjöri almenna ráðsins á nýjum meðlimi.

2. Formaður Evrópska kerfisáhætturáðsins skal boða til funda stýrinefndarinnar eigi sjaldnar en ársfjórðungslega, fyrir hvern fund almenna ráðsins. Formaður Evrópska kerfisáhætturáðsins getur einnig boðað til sérstakra tilfallandi funda.

12. gr.

Ráðgefandi vísindanefnd

1. Ráðgefandi vísindanefndin skal skipuð formanni ráðgefandi tækninefndarinnar og 15 sérfræðingum, sem búa yfir mismunandi hæfni og reynslu, sem stýrinefndin tilnefni og almenna ráðið samþykkir og veitir fjögurra ára endurnýjanlegt umboð. Tilnefndir aðilar skulu ekki vera aðilar eftirlitsstofnananna og skulu valdir á grundvelli almennrar hæfni sinnar og fjölbreyttrar reynslu á fræðasviðum eða öðrum geirum, einkum litlum og meðalstórum fyrirtækjum eða verkalýðsfélögum, eða sem veitendur eða neytendur fjármálaþjónustu.
2. Almenna ráðið skal tilnefna formann og tvo varaformenn ráðgefandi vísindanefndarinnar að fenginni tillögu frá formanni Evrópska kerfisáhætturáðsins og skulu þeir búa yfir víðtækri viðeigandi sérþekkingu og þekkingu, t.d. vegna fræðilegs bakgrunns síns innan banka-, verðbréfamarkaðs-, eða váttrygginga- og lífeyrissjóðageirans. Þessir þrír einstaklingar skulu skiptast á að veita ráðgefandi vísindanefndinni formennsku.
3. Ráðgefandi vísindanefndin skal veita Evrópska kerfisáhætturáðinu ráðgjöf og aðstoð, í samræmi við 5. mgr. 4. gr., að beiðni formanns Evrópska kerfisáhætturáðsins.
4. Skrifstofa Evrópska kerfisáhætturáðsins skal veita starfi ráðgefandi vísindanefndarinnar aðstoð og yfirmaður skrifstofunnar skal taka þátt í fundum hennar.
5. Eftir því sem við á skal ráðgefandi vísindanefndin á fyrstu stigum skipuleggja samráð við hagsmunaaðila, s.s. markaðsaðila, neytendasamtök og fræðimenn, á opinn og gagnsæjan hátt, að teknu tilliti til krafna um trúnað.
6. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að ráðgefandi vísindanefndin geti framkvæmt verkefni sín á árangursríkan hátt.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

13. gr.

Ráðgefandi tækninefndin

1. Ráðgefandi tækninefnd skal skipuð:
 - a) fulltrúa frá hverjum seðlabanka aðildarríkjanna og fulltrúa Seðlabanka Evrópu,
 - b) einum fulltrúa lögbærra landsbundinna eftirlitsyfirvalda á hvert aðildarríki, í samræmi við aðra undirgrein,
 - c) fulltrúa evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar),
 - d) fulltrúa evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar),
 - e) fulltrúa evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar),
 - f) tveimur fulltrúum framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,
 - g) fulltrúa efnahags- og fjármálanefndarinnar og
 - h) fulltrúa ráðgefandi vísindanefndarinnar.
 - i) einn fulltrúi frá hverjum seðlabanka EFTA-ríkjanna eða, að því er varðar Liechtenstein, fulltrúi fjármálaráðuneytisins. Þessir fulltrúar skulu ekki taka þátt í starfi ráðgefandi tækninefndarinnar þar sem staða einstakra fjármálastofnana ESB eða aðildarríkja ESB kann að vera rædd.

Eftirlitsyfirvöld í hverju aðildarríki skulu velja einn fulltrúa í ráðgefandi tækninefndina. Að því er varðar fyrisvar fyrir landsbundin eftirlitsyfirvöld skv. b-lið fyrstu undirgreinar skulu viðkomandi fulltrúar skiptast á með hliðsjón af því málefni sem er til umræðu, nema eftirlitsyfirvöld tiltekins aðildarríkis hafi samþykkt sameiginlegan fulltrúa.

2. Almenna ráðið skal tilnefna formann ráðgefandi tækninefndarinnar að fenginni tillögu frá formanni Evrópska kerfisáhætturáðsins.
3. Ráðgefandi tækninefndin skal veita Evrópska kerfisáhætturáðinu ráðgjöf og aðstoð, í samræmi við 5. mgr. 4. gr., að beiðni formanns Evrópska kerfisáhætturáðsins.
4. Skrifstofa Evrópska kerfisáhætturáðsins skal veita starfi ráðgefandi tækninefndarinnar aðstoð og yfirmaður skrifstofunnar skal taka þátt í fundum hennar.
5. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að ráðgefandi tækninefndin geti framkvæmt verkefni sín á árangursríkan hátt.

14. gr.

Önnur ráðgjöf

Þegar Evrópska kerfisáhætturáðið framkvæmir verkefni skv. 2. mgr. 3. gr. skal það, eftir því sem við á, leita ráða hjá viðeigandi hagsmunaaðilum í einkageiranum.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

III. KAFLI

VERKEFNI

15. gr.

Söfnun og skipti á upplýsingum

1. Evrópska kerfisáætturáðið skal veita eftirlitsstofnununum þær upplýsingar um áhættur sem nauðsynlegar eru til að þær geti framkvæmt verkefni sín.

2. Eftirlitsstofnanirnar, seðlabankakerfi Evrópu, framkvæmdastjórnin, landsbundin eftirlitsyfirvöld og landsbundin hagskýrsluyfirvöld skulu eiga náið samstarf við Evrópska kerfisáætturáðið og veita því allar nauðsynlegar upplýsingar til að það geti sinnt verkefnum sínum í samræmi við löggjöf Sambandsins.

Eftirlitsstofnun EFTA, seðlabankar, innlend eftirlitsyfirvöld og hagskýrsluyfirvöld EFTA-ríkjanna skulu starfa náið með Evrópska kerfisáætturáðinu og skulu veita því allar nauðsynlegar upplýsingar til að það geti sinnt verkefnum sínum í samræmi við EES-samninginn.

3. Með fyrirvara um 2. mgr. 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 getur Evrópska kerfisáætturáðið óskað eftir upplýsingum frá eftirlitsstofnununum, almennt í formi ágríps eða í samanteknu formi svo ekki sé unnt að greina einstakar fjármálastofnanir.

4. Áður en óskað er eftir upplýsingum í samræmi við þessa grein skal Evrópska kerfisáætturáðið fyrst taka til greina þær hagskýrslur sem evrópska hagskýrslukerfið og seðlabankakerfi Evrópu hafa þegar gert, dreift og þróað.

5. Ef upplýsingarnar sem óskað er eftir eru ekki aðgengilegar, eða eru ekki gerðar aðgengilegar í tíma, getur Evrópska kerfisáætturáðið óskað eftir upplýsingunum frá seðlabankakerfi Evrópu, landsbundnum eftirlitsyfirvöldum eða landsbundnum hagskýrsluyfirvöldum. Ef upplýsingarnar verða áfram óaðgengilegar getur Evrópska kerfisáætturáðið óskað eftir þeim frá hlutaðeigandi aðildarríki, með fyrirvara um heimildirnar sem veittar eru, eftir því sem við á, ráðinu, framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópusambandsins), Seðlabanka Evrópu, evrukerfinu og seðlabankakerfi Evrópu á sviði hagskýrslna og gagnaöflunar.

6. Ef Evrópska kerfisáætturáðið óskar eftir upplýsingum, sem eru hvorki í formi ágríps né samantektar, skal rökstudd beiðni útskýra hvers vegna gögn um viðkomandi einstaka fjármálastofnun teljist vera kerfislega mikilvæg og nauðsynleg, að teknu tilliti til markaðsaðstæðna á þeim tíma.

7. Áður en farið er fram á upplýsingar, sem hvorki eru í formi ágríps né samantektar, skal Evrópska kerfisáætturáðið hafa samráð við viðkomandi evrópska eftirlitsstofnun á viðeigandi hátt til að tryggja að beiðnin sé réttlæt看leg og hófleg. Ef viðkomandi evrópsk eftirlitsstofnun telur að beiðnin sé ekki réttlæt看leg og hófleg skal hún, án tafar, endursenda Evrópska kerfisáætturáðinu beiðnina og biðja um viðbótarrökstuðning. Eftir að Evrópska kerfisáætturáðið hefur gefið viðkomandi evrópsku eftirlitsstofnuninni slíkan viðbótarrökstuðning skulu viðtakendur beiðninnar senda umbeðnar upplýsingar til Evrópska kerfisáætturáðsins, að því tilskildu að þeir hafi löglegan aðgang að viðeigandi upplýsingum.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

16. gr.

Viðvaranir og tilmæli

1. Ef í ljós koma umtalsverðar áhættur varðandi uppfyllingu markmiðsins í 1. mgr. 3. gr. skal Evrópska kerfisáhætturáðið gefa út viðvaranir og, eftir því sem við á, gefa út tilmæli varðandi aðgerðir til úrbóta, þ.m.t., eftir því sem við á, um frumkvæði að löggjöf.
2. Viðvaranir eða tilmæli sem Evrópska kerfisáhætturáðið gefur út í samræmi við c- og d-lið 2. mgr. 3. gr. geta verið almenns eða sérstaks eðlis og skulu einkum sendar Sambandinu í heild sinni eða til eins eða fleiri aðildarríkja, eða til eins eða fleiri af eftirlitsstofnununum, eða til eins eða fleiri landsbundinna eftirlitsyfivalda. Ef viðvörðun eða tilmæli eru send einu eða fleiri af landsbundnu eftirlitsyfirvöldunum skal einnig upplýsa hlutaðeigandi aðildarríki um það. Tilmæli skulu fela í sér tilgreinda tímaáætlun fyrir stefnumarkandi svar. Einnig má senda tilmæli til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar viðeigandi löggjöf Sambandsins.
3. Þegar viðvaranirnar eða tilmæli eru send til viðtakendanna í samræmi við 2. mgr. skal senda þær, í samræmi við strangar reglur um trúnað, til ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar og, sé EFTA-ríki eða eitt eða fleiri eftirlitsyfirvöld þess viðtakandi, fastanefndar EFTA-ríkjanna, þegar þær eru sendar til eins eða fleiri af landsbundnu eftirlitsyfirvöldunum, til eftirlitsstofnananna og Eftirlitsstofnunar EFTA.
4. Til að auka áhættuvitund í efnahagskerfi Sambandsins og til að raða slíkum áhættum í forgangsröð skal Evrópska kerfisáhætturáðið, í nánú samstarfi við aðra aðila að evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, útfæra litakóðakerfi sem svarar til aðstæðna með mismunandi áhættustig.

Þegar viðmiðanir fyrir slíka flokkun hafa verið útfærðar skulu viðvaranir og tilmæli Evrópska kerfisáhætturáðsins tilgreina, í hverju tilviki fyrir sig, og eftir því sem við á, hvaða flokki áhættan tilheyrir.

17. gr.

Eftirfylgni tilmæla Evrópska kerfisáhætturáðsins

1. Ef tilmæli sem um getur í d-lið 2. mgr. 3. gr. eru send til framkvæmdastjórnarinnar, til eins eða fleiri aðildarríkja, til einnar eða fleiri af eftirlitsstofnununum, eða til eins eða fleiri landsbundinna eftirlitsyfivalda, skulu viðtakendurnir tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu og ráðinu og, sé EFTA-ríki eða eitt eða fleiri eftirlitsyfirvöld þess viðtakandi, fastanefnd EFTA-ríkjanna, um þær aðgerðir, sem gripið er til í því skyni að bregðast við tilmælunum, og leggja fram viðunandi rökstuðning ef ekki er gripið til aðgerða. Ef við á skal Evrópska kerfisáhætturáðið, með fyrirvara um strangar reglur um trúnað, upplýsa eftirlitsstofnanirnar án tafar um þau svör sem það fær.
 2. Telji Evrópska kerfisáhætturáðið að ekki hafi verið farið að tilmælum þess eða að viðtakendur hafi ekki rökstutt aðgerðaleyfi sitt með fullnægjandi hætti skal það, með fyrirvara um strangar reglur um trúnað, upplýsa viðtakendurna, ráðið og, sé EFTA-ríki eða eitt eða fleiri eftirlitsyfirvöld þess viðtakandi, fastanefnd EFTA-ríkjanna og, ef við á, hlutaðeigandi evrópskt eftirlitsyfirvald.
 3. Hafi Evrópska kerfisáhætturáðið tekið ákvörðun skv. 2. mgr. um tilmæli sem hafa verið birt opinberlega samkvæmt málsmeðferðinni sem sett er fram í 1. mgr. 18. gr. getur Evrópuþingið beðið formann Evrópska kerfisáhætturáðsins að kynna þá ákvörðun og geta viðtakendurnir óskað eftir því að taka þátt í skoðanaskiptum.
- Ákvæði 3. mgr. 17. gr. gilda ekki að því er varðar ákvarðanir vegna tilmæla sem beint er til eins eða fleiri EFTA-ríkja.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

18. gr.

Opinberar viðvaranir og tilmæli

1. Almenna ráðið skal taka ákvörðun um það í hverju tilviki fyrir sig, eftir að hafa upplýst ráðið nægilega tímanlega svo það geti brugðist við, hvort birta skuli viðvörðun eða tilmæli opinberlega. Þrátt fyrir 3. mgr. 10. gr. gildir ákvörðunarbær meirihluti tveggja þriðju hluta atkvæða ávallt um ákvarðanir sem almenna ráðið og, sé EFTA-ríki eða eitt eða fleiri eftirlitsyfirkvöld þess viðtakandi, fastanefnd EFTA-ríkjanna tekur samkvæmt þessari málsgrein.
2. Ef almenna ráðið ákveður að birta viðvörðun eða tilmæli opinberlega skal það upplýsa viðtakendurna fyrirfram.
3. Viðtakendum viðvarana og tilmæla sem Evrópska kerfisáætturáðið birtir opinberlega skal einnig veittur réttur til að birta opinberlega viðbrögð sín við þeim, þ.e. skoðanir sínar og rökstuðning.
4. Ef almenna ráðið ákveður að birta ekki viðvörðun eða tilmæli opinberlega skulu viðtakendurnir og, eftir því sem við á, ráðið og eftirlitsstofnanimar Eftirlitsstofnun EFTA og fastanefnd EFTA-ríkjanna gera nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda leynd þeirra.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

19. gr.

Ábyrgð og kvöð um skýrslugjöf

1. Formanni Evrópska kerfisáætturáðsins skal a.m.k. árlega, og oftar ef um útbreidda fjárhagslega erfiðleika er að ræða, boðið í árlegan fyrirspurnartíma á Evrópuþinginu, við útgáfu ársskýrslu Evrópska kerfisáætturáðsins til Evrópuþingsins og ráðsins. Þann fyrirspurnartíma skal halda aðskilið frá peningamálaumræðu Evrópuþingsins og forseta Sedlabanka Evrópu.
2. Í ársskýrslunni sem um getur í 1. mgr. skulu vera upplýsingar sem almenna ráðið ákveður að birta opinberlega í samræmi við 18. gr. Sú ársskýrsla skal vera tiltæk almenningi.
3. Evrópska kerfisáætturáðið skal einnig athuga tiltekin málefni að ósk Evrópuþingsins, ráðsins eða framkvæmdastjórnarinnar.
4. Evrópuþingið getur farið þess á leit við formann Evrópska kerfisáætturáðsins að hann sé viðstaddur fyrirspurnartíma lögbærra nefnda Evrópuþingsins.
5. Formaður Evrópska kerfisáætturáðsins skal halda munnlegar trúnaðarviðræður fyrir luktum dyrum við formann og varaformenn nefndar Evrópuþingsins um efnahags- og peningamál, a.m.k. tvisvar á ári og oftar ef við á, um viðvarandi starfsemi Evrópska kerfisáætturáðsins. Gera skal samning milli Evrópuþingsins og Evrópska kerfisáætturáðsins um ítarlegt fyrirkomulag varðandi skipulagningu þessara funda, með það í huga að tryggja fullan trúnað í samræmi við 8. gr. Evrópska kerfisáætturáðið skal leggja fram afrit af samningnum til ráðsins.

Þessi útgáfa er til upplýsingar og hefur ekki lagagildi. Upprunalegur texti er birtur í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi ESB.

20. gr.

Endurskoðun

Eigi síðar en 17. desember 2013 skulu Evrópuþingið og ráðið fara yfir þessa reglugerð á grundvelli skýrslu framkvæmdastjórnarinnar og, að fengnu álitum Seðlabanka Evrópu og eftirlitsstofnananna, ákvarða hvort þörf sé á að endurskoða markmið og skipulag Evrópska kerfisáhætturáðsins.

Þau skulu einkum endurskoða fyrirkomulag við tilnefningu eða kosningu á formanni Evrópska kerfisáhætturáðsins.

21. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg, 24. nóvember 2010.

Fyrir Evrópuþingið,

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

O. CHASTEL

Frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði

Spurningar og svör mars 2017

Spurningar:

1. Kemur aðild að þessu kerfi í veg fyrir að stjórnvöld gætu brugðist við á þann hátt sem gert var 2008? 2
2. Hvað gerist ef lögin verða ekki samþykkt? 2
3. Hanga fleiri lög á sviði fjármálaþjónustu á samþykkt þessara laga? 2
4. Hvað þýðir tveggja stöðla lausn og tveggja stöðla kerfið? 3
5. Hvaða máli skiptir að Eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvörðun gagnvart íslenskum aðilum, en ekki evrópsku eftirlitsstofnanirnar sjálfar? Þetta er eftir sem áður erlendur aðili. 3
6. Hvað segja hagsmunaaðilar um þessar reglur? Eru þeir hlynntir upptöku þeirra í EES-samninginn? Hver er ástæðan fyrir afstöðu þeirra? 3
- VALDFRAMSAL – álitæfni voru til umræðu við framlagningu þingsályktunartillögu um hið evrópska eftirlitskerfi 4
7. Eru til fordæmi um framsal valds til alþjóðastofnana í EES-samstarfinu? 4
8. Er ekki allt of mikið valdaframsal til alþjóðastofnana í þessu tilviki? 4
9. Hvernig tengist þetta hugsanlegu stjórnarskrárákvæði um framsal ríkisvalds í þágu alþjóðasamvinnu? 5

1. Kemur aðild að þessu kerfi í veg fyrir að stjórnvöld gætu brugðist við á þann hátt sem gert var 2008?

Í eftirlitskerfinu er ekkert sem kemur í veg fyrir að stjórnvöld geti tekið áþekkar ákvarðanir við sömu aðstæður og sköpuðust árið 2008. Kerfið miðar hins vegar að því að komið verði í veg fyrir að slíkar aðstæður skapist aftur.

Það sem gert var með neyðarlögunum snýr að heimildum stjórnvalda til að grípa inn í aðstæður og bregðast við þegar fjármálafyrirtæki eru að falla. Regluverkið um eftirlitsaðilana fjallar ekki um þá þætti það gerir hið svokallaða BRRD regluverk (e. Bank Resolution and Recovery Directive) sem fjallar um skilameðferð og slit fjármálafyrirtækja og hefur verið sett á vettvangi Evrópusambandsins en hefur ekki verið tekið upp í EES-samninginn. Efnisreglur þess regluverks, auk kerfisins í heild sinni, ætti raunar að auðvelda eftirlitsaðilum störf sín ef sambærilegar aðstæður kæmu upp og árið 2008, enda varða þær einkum hvernig fjármálaeftirlitum ríkja ber að samræma aðgerðir sínar og gætu t.a.m. leitt til betri stöðu við endurheimt eigna. Þá gæti verið uppi betri staða til að bregðast við neikvæðum aðgerðum einstakra eftirlit t.d. eins og gert var í Bretlandi og í Noregi í eftirmála fjármálakreppunna.

2. Hvað gerist ef lögin verða ekki samþykkt?

Ísland hefur þegar undirgengist skuldbindingu um að taka eftirlitskerfið upp. Með samþykkt þingsályktunartillögunnar 145. löggjafarþingi¹ veitti Alþingi fyrirfram samþykki um að taka gerðirnar upp í EES-samninginn eins og þær höfðu verið aðlagðar. Ísland myndi því gerast brotlegt við þjóðréttarlegar skuldbindingar sínar samkvæmt EES-samningnum. Eftirlitsstofnun EFTA hefur þegar sent íslenskum stjórnvöldum bréf, en skylda til að innleiða reglurnar í íslensk lög stofnaðist þann 1. október sl.

3. Hanga fleiri lög á sviði fjármálaþjónustu á samþykkt þessara laga?

Nokkur aðskilin lagafrumvörp verða lögð fram.

Má þar fyrst telja fyrst þetta frumvarp sem innleiðir reglugerðir um eftirlitsstofnanirnar þrjár, auk evrópska kerfisáætturáðsins.

Þá er gert ráð fyrir að lögð verði fram tvö frumvörp sem munu innleiða beina eftirlitið í íslenskan rétt, þ.e. beinar eftirlits- og rannsóknarheimildir til handa Eftirlitsstofnun EFTA. Annars vegar frumvarp til laga um lánshæfismatsfyrirtæki (CRA) og hins vegar frumvarp til laga um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (EMIR), en beina eftirlitið tekur bara til starfsemi lánshæfismatsfyrirtækja og afleiðuviðskiptaskráa.

Þá er önnur löggjöf á þingmálaskrá fjármála- og efnahagsráðherra sem hangir á því að ofangreind löggjöf verði samþykkt þ.e. frumvarp til laga um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og frumvarp til laga um skortsölu. Áætlað er að leggja öll framangreind frumvörp fram á vorþingi 2017.

¹ Tillaga til þingsályktunar um staðfestingu ákvarðana sameiginlegu EES-nefndarinnar um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (evrópskar reglur um fjármálaeftirlit), þskj. 1109, 681. mál.

Loks skal tekið fram að hins evrópska eftirlitskerfis er getið og stofnanirnar hafa ákveðin hlutverk í nánast öllum gerðum á sviði fjármálaþjónustu sem bíða innleiðingar í íslenskan rétt. Innleiðing annarra gerða á sviði fjármálaþjónustu byggja því á innleiðingu kerfisins.

4. Hvað þýðir tveggja stoða lausn og tveggja stoða kerfið?

Þegar EES-samningurinn var í mótun var það afstaða EFTA-ríkjanna að samningurinn skyldi að meginstefnu lúta meginreglum hefðbundins milliríkjasamstarfs. Af þeirra hálfu stóð aldrei til að framselja vald til stofnana EES með sams konar hætti og aðildarríki ESB höfðu gert. Af sömu ástæðustóð heldur ekki til að þau öðluðust aðild að stofnunum ESB nema í takmörkuðum mæli. Til að hafa eftirlit með framkvæmd samningsins þurfti því annaðhvort að koma á fót sameiginlegum EES-stofnunum, sem störfuðu þá fyrir allt svæðið, eða sérstökum EFTA-stofnunum, sem hefðu sambærilegt hlutverk og stofnanir sambandsins.

Niðurstaðan varð fyrirkomulag sem byggist að meginstefnu á tveimur stoðum, annars vegar EFTA-stoð og hins vegar sambandsstoð eða ESB-stoð. Innan EFTA-stoðarinnar eru stofnanir sem hafa sambærilegt hlutverk gagnvart EFTA-ríkjunum og stofnanir sambandsins hafa gagnvart aðildarríkjum þess.

Á þeim 23 árum sem liðin eru frá gildistöku EES-samningsins árið 1994 hafa þó nokkrar breytingar orðið á ESB-stoðinni, þ. á m. hefur færst í vöxt að komið er á fót stofnunum til að fara með afmörkuð svið stjórnsýslu ESB í stað framkvæmdastjórnarinnar. Þetta hefur skapað ákveðið ójafnvægi innan tveggja stoða kerfis EES-samningsins og krafist þess að EFTA-ríkin semji um ákveðna aðlögun sem samræmist því kerfi í hvert skipti. Alltaf hefur þó náðst ásættanleg niðurstaða, þ. á m. á því sviði sem hér er til umræðu.

5. Hvaða máli skiptir að Eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvörðun gagnvart íslenskum aðilum, en ekki evrópsku eftirlitsstofnanirnar sjálfar? Þetta er eftir sem áður erlendur aðili.

Í þessu tilliti skiptir ekki öllu máli að um erlendan aðila sé að ræða, heldur að þessi aðili er úr EFTA-stoð EES-samningsins, þ.e. er stofnun EFTA-ríkjanna innan EES, en tilheyrir ekki ESB.

Þetta er mikilvægt út frá tveggja stoða kerfinu, sem EES-samningurinn er byggður á. Það er að tvær stoðir standa að EES-samningnum, annars vegar EFTA-stoðin og hins vegar ESB-stoðin, sem hafa hvor um sig eigin stofnanir sem hafa eftirlit með framkvæmd samningsins, auk sameiginlegra stofnana sem sinna rekstri samningsins.

6. Hvað segja hagsmunaaðilar um þessar reglur? Eru þeir hlynntir upptöku þeirra í EES-samninginn? Hver er ástæðan fyrir afstöðu þeirra?

Eftirlitskerfið og aðlögun þess fyrir EFTA-ríkin hefur verið kynnt Samtökum fjármálafyrirtækja (SFF) og aðilum frá stóru viðskiptabönkunum þremur. Hagsmunaaðilar eru hlynntir upptöku þessara reglna í EES-samninginn, enda gæti önnur niðurstaða haft slæm áhrif viðskipti þeirra, bæði til lengri og skemmri tíma.

VALDFRAMSAL – álitæfni voru til umræðu við framlagningu þingsályktunartillögu um hið evrópska eftirlitskerfi

7. Eru til fordæmi um framsal valds til alþjóðastofnana í EES-samstarfinu?

Já, þess eru allnokkur dæmi. Um þetta var fyrst fjallað í aðdraganda að gerð EES-samningsins 1992 og þá var í álitum fjögurra lögspekinga (fjórmenninga-álitum)² lagður grunnurinn að þeim viðmiðum sem síðar hefur verið stuðst við þegar metið er hvort framsal ríkisvalds samkvæmt samningum rúmist innan þeirra heimilda sem stjórnskipunin er talin veita. Mestu máli skiptir að á það sé alltaf lagður sami mælikvarðinn, að við styðjumst við sömu viðmið þegar þetta er metið. Að öðrum kosti fáum við ekki nauðsynlegt samræmi í mat á þeim álitæfnum sem upp hafa komið síðan við hófum þátttöku í EES-samstarfinu.

8. Er ekki allt of mikið valdaframsal til alþjóðastofnana í þessu tilviki?

Eins og fram kemur í álitgerð Skúla Magnússonar, héraðsdómara og dósentis við lagadeild Háskóla Íslands, sem fylgdi þingsályktuninni sem fylgiskjal, er það niðurstaða hans að framsal valdheimilda samkvæmt tillögnum muni fullnægja því skilyrði að teljast nauðsynlegt vegna alþjóðasamvinnu sem Ísland tekur þátt í og helgast af mikilvægum hagsmunum ríkisins. Skúli telur einnig alveg ljóst að skilyrðum um að framsalið sé skýrt og á afmörkuðu sviði sé fullnægt.

Á almennum nótum má segja að miklar breytingar hafa orðið á ESB-stoðinni á þeim 23 árum sem liðin eru frá gildistöku EES-samningsins árið 1994.

Samfara því hefur orðið þróun á efni og eðli ESB-löggjafarinnar sem til álita kemur að taka upp í EES-samninginn. Málum hefur fjölgað þar sem reynir á svokölluð tveggja stoða álitæfni. Í þeim tilvikum þarf að finna lausn um upptöku ESB-löggjafar í EES-samninginn með aðlögunum, svo samræmst geti eðli og stofnanakerfi EES-samningsins.

Til dæmis hefur frá undirritun EES-samningsins fjölgað til muna þeim stofnunum ESB sem hafa það hlutverk að framfylgja stefnu og setja reglur á sérstökum sviðum (e. regulatory agencies and bodies). Starfssvið þeirra hefur víkkað og valdheimildir aukist.

Þessi þróun er áskorun fyrir tveggja stoða kerfi EES-samningsins. Álitæfni sem hér kemur til skoðunar er m.a. þátttaka frá EFTA-ríkjunum í stjórnnum þessara stofnana, sem gefur EFTA-ríkjunum tækifæri til að hafa áhrif á umræður og ákvarðanatöku og fylgjast með því starfi sem þar fer fram. Slík áhrif eru sérstaklega mikilvæg þegar stofnanir aðstoða framkvæmdastjórnina við undirbúning að uppfærslu og þróun sambandslöggjafar, sem síðar gæti verið tekin upp í EES-samninginn.

² Þór Vilhjálmsson hæstaréttardómari, Gunnar G. Schram prófessor, Stefán Már Stefánsson prófessor og Ólafur W. Stefánsson skrifstofustjóra. Álitum er dagsett 6. júlí 1992.

9. Hvernig tengist þetta hugsanlegu stjórnarskrárákvæði um framsal ríkisvalds í þágu alþjóðasamvinnu?

Álitaefnið um það hvernig einstakir þættir í alþjóðlegu samstarfi varði stjórnskipan landsins er ekki nýtt. Þetta er spurning sem ítrekað hefur komið upp - ekki síst við gerð EES samningsins. Hingað til hefur lánast að búa þannig um hnúta að lausnir hafa samræmst stjórnskipaninni. Stjórnarskrárnefnd sem skipuð var árið 2013 hefur fjallað ítarlega um framsal ríkisvalds án þess að komast að niðurstöðu. En það er ljóst að það er brýnt að þeirri vinnu verði haldið áfram.



FJÁRMÁLAEFTIRLITIÐ
THE FINANCIAL SUPERVISORY AUTHORITY, ICELAND

Alþingi
Efnahags- og viðskiptanefnd
v/ Austurvöll
150 REYKJAVÍK

17. mars 2017
Tilvísun: 2017030013

Efni: Frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, 217. mál

Fjármálaeftirlitið vísar til tölvubréfs nefndasviðs Alþingis, dags. 7. mars sl., þar sem óskað er umsagnar stofnunarinnar um frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði.

Fjármálaeftirlitið kom að samningu frumvarpsins og styður framgang þess, en vill koma á framfæri tillögur að breytingum á orðalagi 6. og 10. gr. frumvarpsins.

Í fyrsta lagi þannig að vísað verði í lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði þegar evrópsku eftirlitsstofnanirnar eru nefndar til sögunnar í greininni, enda þær ekki skilgreindar í lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi nr. 87/1998, sem verið er að breyta með 10. gr.

Í öðru lagi þykir okkur orðalagið varðandi eftirlit með starfsemi eftirlitsskyldra aðila óþarflega þröngt og leggjum til breytingu, en í greinargerð með frumvarpinu þar sem fjallað er um 10. gr. er víðara orðalag notað.

Þá teljum við mikilvægt að skýrt sé að Fjármálaeftirlitinu sé heimilt að veita Evrópska Seðlabankanum (ECB) og seðlabönkum innan hins evrópska kerfis seðlabanka (European System of Central Banks (ESCB)) upplýsingar þegar gert er ráð fyrir slíkri upplýsingagjöf í EES-gerðum sem teknar eru inn í EES-samninginn og innleiddar í íslensk lög. Hvorki ECB né ESCB eru sérstaklega tilgreind í lögnum en Fjármálaeftirlitið telur að skýra megi annars vegar 6. gr. um upplýsingagjöf til stofnana innan Evrópska efnahagssvæðisins þannig að hún nái til veitingar upplýsinga til þessara stofnana og 10. gr. frumvarpsins þannig að seðlabankar aðildarríkja EES ríkjanna geti fallið undir hugtakið eftirlitsstjórnvöld annarra ríkja. Að öðrum kosti væri eðlilegt að taka af allan vafa um að Fjármálaeftirlitinu sé heimilt að veita slíkar upplýsingar.

Fjármálaeftirlitið leggur því til að 6. og 10. gr. laganna orðist svo, breytingar eru feitletraðar:



FJÁRMÁLAEFTIRLITIÐ

THE FINANCIAL SUPERVISORY AUTHORITY, ICELAND

6. gr.

Upplýsingagjöf til stofnana innan EES

Stjórnvöldum, einstaklingum og lögaðilum er skylt að láta Eftirlitsstofnun EFTA, EFTA-dómstólnum eða eftir atvikum öðrum stofnunum innan EES, í té allar þær upplýsingar og gögn sem stofnunum þessum eru nauðsynleg til að þeim sé unnt að sinna eftirlitshlutverki sínu samkvæmt lögum þessum eða öðrum lögum.

Fjármálaeftirlitið getur krafist **markaðsaðila** um sömu upplýsingar og um getur í 1. mgr. og sett skilafrest í því sambandi.

10. gr.

Við gildistöku laga þessara verður eftirfarandi breyting á lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, með síðari breytingum: 1. mgr. 14. gr. laganna orðast svo:

Fjármálaeftirlitinu er heimilt að veita eftirlitsstjórnvöldum annarra aðildarríkja EES-samningsins, stofnunum EFTA og hinum evrópsku eftirlitsstofnunum á sviði fjármálastarfsemi, **sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði**, upplýsingar sem háðar eru þagnarskyldu skv. 13. gr., sé það liður í samstarfi ríkjanna um eftirlit með starfsemi **aðila á fjármálamarkaði** og slík upplýsingagjöf sé gagnleg til að unnt sé að framfylgja lögmæltu eftirliti. Slíkar upplýsingar má einungis veita með því skilyrði að um þær gildi þagnarskylda í hlutaðeigandi ríki eða hjá viðkomandi stofnun. Þagnarskylda skv. 1. mgr. 13. gr. gildir um hliðstæðar upplýsingar sem Fjármálaeftirlitið fær frá eftirlitsstjórnvöldum annarra aðildarríkja, stofnunum EFTA og hinum evrópsku eftirlitsstofnunum á sviði fjármálastarfsemi.

Virðingarfyllt,

FJÁRMÁLAEFTIRLITIÐ


Unnur Gunnarsdóttir


Anna Mjöll Karlsdóttir

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 16. mars 2017
Tilvísun 111
MKÁ

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, 217. mál

Vísað er til tölvupósts efnahags- og viðskiptanefndar Alþingis frá 7. mars sl. þar sem óskað var umsagnar um frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði (EES-reglur), 217. mál.

Undanfarin ár hefur átt sér stað mikil vinna innan Evrópusambandsins við að endurskoða og styrkja umgjörð og löggjöf á fjármálamörkuðum innan sambandsins. Sú vinna hefur meðal annars skilað sér í bættu stofnanaskipulagi þar sem stofnaðar hafa verið samevrópskar eftirlitsstofnanir sem hafa það hlutverk að vernda hagsmuni almennings og fjármálamarkaðarins með því að stuðla að stöðugleika og heilbrigði fjármálakerfisins á innri markaði Evrópska efnahagssvæðisins, sbr. 1. gr. frumvarpsins.

Sem aðili að innri markaði Evrópska efnahagssvæðisins hefur Ísland skuldbundið sig til að innleiða regluverkið sem umrædd stofnanaumgjörð byggir á, en sökum stjórnskipulegrar fyrirstöðu hér á landi og í öðrum EFTA ríkjum innan EES var komist að samkomulagi við Evrópusambandið um ákveðna aðlögun á regluverkinu að EES samningnum. Byggist sú aðlögun á aðkomu fjármálaeftirlita EFTA ríkjanna innan EES og Eftirlitsstofnunar EFTA að starfsemi evrópsku eftirlitsstofnananna þriggja sem tryggir m.a. aðgang þeirra að ákvörðunartöku í eftirlitsráðum eftirlitsstofnananna og frekara samstarf varðandi eftirlit og beitingu regluverks á sviði fjármálaþjónustu innan EES.

Innleiðing reglugerða um hinar evrópsku eftirlitsstofnanir er forsenda fyrir innleiðingu á öðru regluverki frá Evrópusambandinu á sviði fjármálamarkaða. Undanfarin ár hefur löggjöf á sviði fjármálamarkaða innan Evrópusambandsins tekið miklum breytingum, en EFTA ríkin innan EES hafa að stórum hluta staðið utan þessara breytinga sem að miklu leyti grundvallast á umræddu stofnanaregluverki. Hefur þessi staða skapað vandamál fyrir íslenska aðila sem og aðila sem starfa innan Evrópska efnahagssvæðisins og treysta á hina samræmdu lagaumgjörð innan EES. Til að tryggja áframhaldandi þátttöku Íslands á innri markaði Evrópska efnahagssvæðisins er því nauðsynlegt að ryðja brautina með samþykki frumvarpsins.

Kauphöll Íslands hf. og Nasdaq verðbréfamistöð hf. (saman „Nasdaq“) hafa ekki athugasemdir við tillögurnar og hvetja til þess að frumvarpið verði samþykkt. Nasdaq er tilbúið til frekari umræðu og samstarfs um ofangreind mál.

Virðingarfyllst,



Magnús Kristinn Ásgeirsson,
forstöðumaður lögfræðisviðs,
Nasdaq

Alþingi, nefndasvið
b.t. efnahags- og viðskiptanefndar
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík



Persónuvernd

Rauðarárstíg 10 105 Reykjavík
sími: 510 9600 bréfasími: 510 9606
netfang: postur@personuvernd.is
veffang: personuvernd.is

Reykjavík, 16. mars 2017
Tilvísun: 2017030413GIÁ/--

Efni: Frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði

Persónuvernd vísar til tölvupósts efnahags- og viðskiptanefndar frá 7. mars 2017 þar sem óskað er umsagnar stofnunarinnar um frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði (EES-reglur) (þskj. 301, 217. mál á 146. löggjafarþingi).

Með frumvarpinu er lagt til að lögfest verði evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði sem er ætlað að vernda hagsmuni almennings og fjármálamarkaðarins með því að stuðla að stöðugleika og heilbrigði fjármálakerfisins á innri markaði Evrópska efnahagssvæðisins.

Í 5. gr. frumvarpsins er Fjármálaeftirlitinu, öðrum stjórnvöldum, einstaklingum og lögaðilum heimilað að veita evrópskum eftirlitsstofnunum upplýsingar og gögn, eins og nánar er kveðið á um í lögum vegna framkvæmdar eftirlits. Þá segir í ákvæðinu að heimildin nái einnig til gagna sem háð eru þagnarskyldu samkvæmt lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi eða öðrum lögum. Í 6. gr. frumvarpsins segir jafnframt að stjórnvöldum, einstaklingum og lögaðilum sé skylt að láta Fjármálaeftirlitinu, Eftirlitsstofnun EFTA, EFTA dómstólnum eða eftir atvikum öðrum stofnunum innan Evrópska efnahagssvæðisins í té allar þær upplýsingar og gögn sem stofnunum þessum séu nauðsynleg til að þeim sé unnt að sinna eftirlitshlutverki sínu.

Persónuvernd bendir á að í slíku eftirliti og sem að framan greinir getur falist vinnsla persónuupplýsinga sem þarf að vera í samræmi við ákvæði 71. gr. stjórnarskrárinnar og lög nr. 77/2000, um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga. Persónuvernd bendir á að ekki skal auka eftirlitsheimildir stjórnvalda, þ. á m. heimildir þeirra til miðlunar persónuupplýsinga sín á milli, gagnvart einstaklingum umfram það sem nauðsynlegt er og að undangengnu

hagsmunamati. Við slíkt hagsmunamat þarf að veða og meta hvort nauðsynlegt sé að skerða stjórnarskrárbundinn rétt einstaklinga til friðhelgi einkalífs í þágu fjármálastöðugleika og þá hversu mikið. Því meiri íhlutun í einkalíf einstaklingsins sem umrædd vinnsla hefur í för með sér, þeim mun ótvíræðari þarf lagaheimildin að vera. Í þessu felst að löggjafinn hafi í raun tekið tillit til þeirra almennu persónuverndarsjónarmiða sem á reynir en engu að síður talið vinnsluna nauðsynlega vegna almannahagsmuna. Af efni frumvarpsins og athugasemda sem því fylgja verður ekki ráðið að framangreint mat hafi farið fram. Persónuvernd telur að til að umrætt lagaákvæði geti talist fullnægja þeim skilyrðum sem gerðar eru til lagaheimildar skv. 2. tölul. 1. mgr. 9. gr. laga nr. 77/2000, þurfi slíkt mat að fara fram áður en frumvarpið verður að lögum.

Að öðru leyti gerir Persónuvernd ekki athugasemdir við frumvarpið.

F.h. Persónuverndar,


Alma Tryggvadóttir


Gunnar Ingi Ágústsson

Reykjavík, 8. Mars 2017

Nefndarsvið Alþingis

Alþingi við Austurvöll

Varðar: Umsögn um frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi, mál 217

Vísað er til erindis nefndarsviðs dagsett 7. mars sl. þar sem óskað er umsagnar Samtaka fjármálafyrirtækja, SFF, um ofangreint mál.

SFF fagnar framlagningu frumvarpsins. Frumvarpið innleiðir hér á landi, með nauðsynlegri aðlögun vegna stjórnskipunarsjónarmiða, samræmda eftirlitskerfið (single supervisory mechanism) sem er hluti af viðbrögðum ESB við fjármálakreppunni 2008.

Með frumvarpinu fá gerðir ESB um evrópsku eftirlitsstofnanirnar lagagildi hér á landi, samstarf innlendra eftirlitsstofnana við þær stofnanir er heimilað og heimiluð eru upplýsingaskipti við þær stofnanir. Eftirlit samkvæmt lögununum hér á landi er falið Fjármálaeftirlitinu og Eftirlitsstofnun EFTA og því eru ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA á fjármálamarkaði gerðar aðfararhæfar hér á landi.

SFF leggja áherslu á að regluverk hér á landi sé í samræmi við regluverk EES svæðisins því það eykur hagræði og skilvirkni í starfseminni. Lögfesting frumvarpsins er þannig nauðsynleg til þess að Ísland sé áfram aðili að hinu samræmda regluverki sem gildir á fjármálamarkaði á EES svæðinu.

Virðingarfyllt,

F.h. Samtaka fjármálafyrirtækja

Katrín Júlíusdóttir, framkvæmdastjóri

Yngvi Örn Kristinsson, hagfræðingur



21. mars 2017
1703053

Alþingi
b.t. nefndasvið Alþingis
Kirkjustræti
150 Reykjavík

Efni: Umsögn Seðlabanka Íslands um frumvarp til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði (217. mál)

Vísað er til tölvupósts frá nefndasviði Alþingis, dags. 7. mars sl., þar sem Seðlabanki Íslands var gefinn kostur á að veita umsögn vegna frumvarps til laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði (EES-reglur), 217. mál. Upphaflega var þess óskað að umsögn bankans bærist nefndasviði Alþingis eigi síðar en 16. mars sl., en síðar var fresturinn framlengdur til 21. mars.

Það er mat Seðlabanka Íslands að sams konar ákvæði og 2. mgr. 10. gr. frumvarpsins eigi að færa inn í lög nr. 36/2001 um bankann auk þess sem að laga þyrfti önnur ákvæði frumvarpsins til samræmis, sbr. t.d. 1. mgr. 5. gr. Fyrir því eru eftirfarandi ástæður:

Í fyrsta lagi vill bankinn nefna að eitt af hlutverkum hans er að hafa tiltekið eftirlit með aðilum á fjármálamarkaði. Þannig hefur bankinn eftirlit með lausu fé lánastofnana og gjaldeyrisjöfnuði, sbr. nánar 12. og 13. gr. laga nr. 36/2001. Þá er það eitt af meginhlutverkum bankans að stuðla að fjármálastöðugleika samkvæmt 1. mgr. 4. gr. sömu laga. Með þetta í huga er ljóst að bankinn gegnir viðamiklu eftirlitshlutverki til hliðar við Fjármálaeftirlitið og önnur stjórnvöld.

Í öðru lagi segir í 1. mgr. 5. gr. frumvarpsins að *öðrum stjórnvöldum* sé heimilt að veita evrópskum eftirlitsstofnunum upplýsingar og gögn vegna framkvæmdar eftirlits, en meðal þessara aðila er Seðlabanki Íslands, sbr. nánar umfjöllun í niðurlagi athugasemda við 5. gr. frumvarpsins í greinargerð. Í ljósi þess að texti frumvarpsins gerir beinlínis ráð fyrir að evrópsk eftirlitsstjórnvöld geti leitað til bankans með upplýsingagjöf í huga telur bankinn að skýrara væri að færa slíka heimild inn í lög nr. 36/2001.

Í þriðja lagi er viðbúið að sérstakt þagnarskylduákvæði í 1. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001 geti leitt til lagaóvissu ef til þess kemur að evrópskar eftirlitsstofnanir óska eftir upplýsingum frá bankanum án jafn skýrrar lagaheimildar og verður í 1. mgr. 14. gr. laga nr. 87/1998 um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi ef frumvarpið verður samþykkt óbreytt.

SEÐLABANKI ÍSLANDS

KALKOFNSVEGI 1 · 101 REYKJAVÍK

SÍMI: 569 9600 · NETFANG: sedlabanki@sedlabanki.is · BRÉFASÍMI: 569 9605

Í fjórða lagi er bankanum nú þegar skylt að eiga gagnkvæm upplýsingaskipti við opinbera aðila erlendis samkvæmt 3. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001, en þar undir falla einkum erlendir seðlabankar eða stofnanir á sviði eftirlits með fjármálastarfsemi, sbr. nánar umfjöllun í greinargerð með frumvarpi til laganna. Ef ekki er kveðið skýrt á um heimildir erlendra eftirlitsstofnana til að fá gögn afhent frá bankanum með sama hætti og áætlað er að gera í tilviki Fjármálaeftirlitsins má gera ráð fyrir frekari lagaóvissu um það hvort bankanum sé stætt að láta gögn af hendi án þess að um gagnkvæm upplýsingaskipti sé að ræða.

Í fimmta lagi vill bankinn nefna að samkvæmt 4. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001 skal bankinn veita Fjármálaeftirlitinu allar upplýsingar sem bankinn býr yfir og nýtast kunna í starfsemi Fjármálaeftirlitsins. Þá segir einnig í ákvæðinu að stofnanirnar skuli gera með sér samstarfssamning þar sem m.a. sé kveðið nánar á um samskipti stofnananna. Með þetta í huga er auðvelt að sjá fyrir sér að evrópsk eftirlitsstjórnvöld leiti í auknum mæli til Fjármálaeftirlitsins varðandi upplýsingagjöf og sé þá að óska eftir upplýsingum sem koma upprunalega frá bankanum á grundvelli samstarfs stofnananna. Slíkt fyrirkomulag er að mati bankans óskilvirkt og óhentugt.

Segja má að ofangreind atriði tengist öll þagnarskyldu Seðlabanka Íslands samkvæmt 1. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001. Bankanum ber lagaskylda til að stíga varlega til jarðar þegar óskað er eftir aðgangi að upplýsingum sem teljast til trúnaðargagna. Brot gegn ákvæðinu geta varðað sektum eða fangelsi, sbr. 1. mgr. 37. gr. sömu laga. Til að auðvelda bankanum, og starfsmönnum hans, að meðhöndla upplýsingabeidnir evrópskra eftirlitsstofnana leggur bankinn til að sams konar ákvæði og 2. mgr. 10. frumvarpsins verði fært inn í lög nr. 36/2001 að breyttu breytanda. Ákvæðið væri þá á þessa leið:

Seðlabanka Íslands er heimilt að veita eftirlitsstjórnvöldum annarra aðildarríkja EES-samningsins, stofnunum EFTA og hinum evrópsku eftirlitsstofnunum á sviði fjármálastarfsemi upplýsingar sem háðar eru þagnarskyldu skv. 1. mgr. sé það liður í samstarfi ríkjanna um eftirlit með starfsemi eftirlitsskyldra aðila og slík upplýsingagjöf sé gagnleg til að unnt sé að framfylgja lögmæltu eftirliti. Slíkar upplýsingar má einungis veita með því skilyrði að um þær gildi þagnarskylda í hlutaðeigandi ríki eða hjá viðkomandi stofnun. Þagnarskylda skv. 1. mgr. gildir um hliðstæðar upplýsingar sem Seðlabanki Íslands fær frá eftirlitsstjórnvöldum annarra aðildarríkja, stofnunum EFTA og hinum evrópsku eftirlitsstofnunum á sviði fjármálastarfsemi.

Ef til þess kemur að efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis taki undir ofangreind sjónarmið Seðlabanka Íslands leyfir bankinn sér að leggja til að ákvæðinu verði fenginn staður í nýrri 4. eða 5. mgr. 35. gr. laga nr. 36/2001.

Að öðru leyti gerir Seðlabanki Íslands ekki athugasemdir við efni frumvarpsins.

Virðingarfyllt
SEÐLABANKI ÍSLANDS



Arnór Sighvatsson,
aðstoðarseðlabankastjóri



Sigríður Logadóttir,
aðallögfræðingur